MAGYAR KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,

2005. november 15.,

kedd

150. szám

Ára: 1633,– Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
2005: CXIX. tv.	**Az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról**	8604
2005: CXX. tv.	**Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról**	8667
2005: CXXI. tv.	**A luxusadóról**	8671
2005: CXXII. tv.	**Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény módosításáról**	8677
248/2005. (XI. 15.) Korm. r.	Az okmányirodák által történő tulajdonilap-másolat szolgáltatás szabályairól	8689

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2005. évi CXIX. törvény

az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról*

ELSŐ RÉSZ

A SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓT, A TÁRSASÁGI ADÓT ÉS AZ OSZTALÉKADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

I. Fejezet

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

1. § (1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 3. §-ának 16. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:]

„16. Költségtérítés: az a bevétel (kivéve, ha a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni), amelyet e törvény által költségnek elismert kiadás megtérítésére kizárólag az adott bevételszerző tevékenység folytatása érdekében vagy hivatali, üzleti utazással (ideértve a kiküldetést, a külföldi kiküldetést, a külszolgálatot) összefüggésben kap a magánszemély. Nem tartozik ezen kiadások körébe a magánszemély személyes vagy családi szükségletét részben vagy egészben közvetlenül kielégítő dolog, szolgáltatás megszerzését szolgáló kiadás, kivéve, ha e törvény olyan költségtérítést állapít meg, vagy olyan, jogszabályban meghatározott költségtérítést ismer el, amellyel szemben a kiadást nem kell igazolni."

(2) Az Szja tv. 3. §-ának 20. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:]

„20. Üzemanyag-fogyasztási norma: a közúti gépjárművek, az egyes mezőgazdasági, erdészeti és halászati erőgépek üzemanyag- és kenőanyag-fogyasztásának igazolás nélkül elszámolható mértékéről szóló jogszabály szerinti üzemanyag- és kenőanyag-felhasználás mértéke. Amennyiben így nem állapítható meg a norma, akkor a gyártó által, vagy műszaki szakértő által megállapított mérték."

(3) Az Szja tv. 3. §-a 23. pontja a következő *n)* ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:]

[Nyugdíj:]

„*n)* a magánszemélynek a nyugdíj-előtakarékossági számlájáról teljesített, külön törvény szerint nyugdíjszolgáltatásnak minősülő kifizetés (juttatás)."

(4) Az Szja tv. 3. §-ának 33. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:]

„33. Társas vállalkozás: a gazdasági társaság, az európai részvénytársaság (ideértve az európai holding részvénytársaságot is), az európai szövetkezet, az egyesülés, a szövetkezet, a lakásszövetkezet, a közhasznú társaság, a magánszemélyek jogi személyiséggel rendelkező munkaközössége, az ügyvédi iroda, a végrehajtói iroda, a közjegyzői iroda, az erdőbirtokossági társulat, az MRP szervezet."

(5) Az Szja tv. 3. §-ának 56. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:]

„56. Falusi lakóház:

a) a magánszálláshelyek idegenforgalmi célú hasznosításáról szóló kormányrendelet 1. számú mellékletének I. része szerint kiemelt gyógyhelynek, kiemelt üdülőhelynek, gyógy- vagy üdülőhelynek nem minősülő községben,

b) az *a)* pontban említett melléklet II. része szerint kiemeltnek nem minősülő településen az országos településrendezési és építési követelményekről szóló kormányrendelet alapján falusias lakóterületnek minősített részeken,

c) már kialakult tanyás térségben

lévő lakóház (családi ház) a hozzá tartozó épületekkel, helyiségekkel, területtel."

(6) Az Szja tv. 3. §-a 62. pontjának felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:]

„62. Hallgatói munkadíj: a felsőoktatásról szóló törvényben felsorolt felsőoktatási intézményben akkreditált iskolai rendszerű első alap-, illetve mesterképzésben teljes idejű képzésben résztvevő, továbbá az első doktori képzésben résztvevő hallgató által"

(7) Az Szja tv. 3. §-a 72. pontjának *d)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:]

„*d)* a szociális gondozói díj évi 120 ezer forintot meg nem haladó része;"

---

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. november 7-i ülésnapján fogadta el.

(8) Az Szja tv. 3. §-a a következő 76. ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:]

„76. Nyugdíj-előtakarékossági számla: az erről szóló külön törvényben meghatározott módon és feltételekkel a magánszemély (tulajdonos) nevén megnyitott és vezetett számla."

(9) Az Szja tv. 3. §-a a következő új 77. ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:]

„77. Minimálbér: a törvény külön rendelkezésének hiányában is az év első napján érvényes kötelező legkisebb munkabér havi összege, kivéve az e törvény költségelszámolásra vonatkozó rendelkezéseiben említett mindenkori minimálbért."

2. § (1) Az Szja tv. 7. §-a előtti cím az „Adóalapba nem tartozó, illetőleg költségnek nem számító tételek" címre módosul, egyidejűleg a § (1) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:]

„*e)* a visszatérített adót, adóelőleget, feltéve, hogy azt korábban költségként nem érvényesítették, továbbá a magánszemély önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozata alapján kiutalt, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által a magánszemély egyéni számláján jóváírt összeget; valamint a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozata alapján kiutalt, a nyugdíj-előtakarékossági-számláján jóváírt összeget;"

(2) Az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének *j)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:]

„*j)* azt az összeget, amelyet

ja) a magánnyugdíjpénztár, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár a tagja, vagy a kedvezményezett rendelkezése alapján a pénztár működését szabályozó törvény rendelkezései szerint más ilyen pénztár vagy a Nyugdíjbiztosítási Alap részére utal át;

jb) az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár a kedvezményezett rendelkezése alapján annak egyéni számlája javára vagy kedvezményezett hiányában a pénztár tagjainak egyéni számlái javára jóváír;"

(3) Az Szja tv. 7. §-a (2) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő *b)* ponttal egészül ki:

[Az (1) bekezdés k) pontjának alkalmazásában]

„*a)* több munkáltató esetén munkáltatónak az a munkáltató minősül, akivel (amellyel) a magánszemély legalább heti 36 órai munkavégzéssel járó jogviszonyban áll, ha azonban a munkaidő egyik jogviszonyban sem éri el a heti 36 órát, azt a munkáltatót kell munkáltatónak tekinteni, ahol a munkaidő a leghosszabb; azonos tartamú munkaidők esetén, vagy ha a munkaidőt nem, vagy nem mindegyik jogviszonyban határozták meg, azt a munkáltatót kell munkáltatónak tekinteni, ahol a jövedelem magasabb; ha a munkaidő és a jövedelem is azonos, az tekintendő munkáltatónak, ahol a jogviszony korábban kezdődött; e pont rendelkezéseinek alkalmazásában a heti 36 órai munkavégzéssel azonosan kell elbírálni azt a jogviszonyt, amelyben a jövedelem eléri a mindenkori minimálbért;

b) több munkáltató esetén a munkáltató minősítéséhez a magánszemély által az *a)* pontban foglaltak figyelembevételével írásban tett nyilatkozat szolgál;"

3. § (1) Az Szja tv. 11. §-ának (1)–(2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A magánszemély

a) az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint a jövedelmét és az azt terhelő adót – ha törvény másként nem rendelkezik – adóévenként állapítja meg és vallja be, valamint az adót megfizeti;

b) az adóévben megszerzett jövedelméből – kivéve, amely után a Harmadik részben meghatározottak szerint adózik – a VI. Fejezet rendelkezései szerint összevont adóalapot képez, és ez után jövedelemsávonként növekvő adómértékek szerint adózik.

(2) Az (1) bekezdés *a)* pontjának rendelkezésétől eltérően – figyelemmel a (3) bekezdés rendelkezéseire is – azt az adót, amelynek megállapítására maga köteles

a) az egyéni vállalkozói tevékenységet nem folytató magánszemély (ideértve az eva hatálya alá tartozó egyéni vállalkozót is a nem vállalkozói tevékenységből származó bevételeinek adója tekintetében), továbbá a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény alkalmazásában kiegészítő tevékenységet (is) folytató egyéni vállalkozónak minősülő magánszemély az éves adóbevallásában,

b) az *a)* pontban nem említett egyéni vállalkozói tevékenységet (is) folytató magánszemély negyedévenként, a negyedévet követő hónap 12-éig

az adófizetési kötelezettség gyakoriságának megfelelő (havi, negyedéves) bontásban vallja be, azzal, hogy a negyedéves gyakoriságú adófizetési kötelezettség esetében a kötelezettséget a tárgynegyedév utolsó hónapjának kötelezettségeként kell bevallani."

(2) Az Szja tv. 11. §-ának (3) bekezdése a következő *i)* ponttal egészül ki:

[A magánszemély – az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően – nem köteles bevallani:]

„*i)* azt a jövedelmet, amelyet külön törvény rendelkezése szerint nem kell bevallani."

4. § (1) Az Szja tv. 25. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A nem önálló tevékenységből származó jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni az e törvény

szerint bevételnek nem számító tételeket, továbbá azt a bevételt,]

„*b)* amelyet – figyelemmel a (3)–(4) bekezdés rendelkezéseire is – a munkáltatótól a munkába járásról szóló kormányrendelet szerinti munkába járás esetén

ba) az utazási bérlettel, az utazási jeggyel történő, az említett kormányrendelet által előírt elszámolás ellenében, legfeljebb a bérlet, a jegy árát meg nem haladó értékben (ideértve azt az esetet is, ha a juttatás a munkáltató nevére szóló számla ellenében történő térítés formájában valósul meg), vagy

bb) költségtérítés címén (ideértve különösen a saját gépjárművel történő munkába járás költségtérítését is) a munkában töltött napokra a munkahely és a lakóhely között közforgalmi úton mért oda-vissza távolság figyelembevételével kilométerenként 9 forint értékben kap a magánszemély.”

(2) Az Szja tv. 25. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A magánszemély a munkahelye és a lakóhelye közötti útvonalra gépjárművel történő munkába járás címén költséget nem számolhat el.”

5. § Az Szja tv. 26. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A magánszemély a (3) bekezdésben említett végkielégítés kifizetését megelőzően írásban nyilatkozhat, hogy a (3) bekezdés rendelkezését nem kívánja alkalmazni. Az a magánszemély, akinek az e § (3) bekezdése szerinti áthúzódó végkielégítés alapján az adóévben adókötelezettsége áll fenn, az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítására vonatkozó nyilatkozatot nem tehet.”

6. § Az Szja tv. 28. §-a a következő (17) bekezdéssel egészül ki:

„(17) Egyéb jövedelem a nyugdíj-előtakarékossági számlán kimutatott követelés azon része, amely meghaladja a számlatulajdonos által teljesített befizetések, és az általa elhelyezett befektetési eszközök elhelyezéskor képviselt szokásos piaci értékének együttes összegét, ha a nyugdíj-előtakarékossági számla bármely a külön törvényben meghatározott feltételnek nem felel meg. E jövedelem szerzési időpontjának azt az időpontot kell tekinteni, amely időpontban a feltétel hiánya előállt.”

7. § Az Szja tv. 30. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § Az adó mértéke, ha a jövedelem összege:

0–1 550 000 forint	18 százalék,
1 550 001 forinttól 279 000 forint és az 1 550 000 forinton felüli rész	36 százaléka.”

8. § Az Szja tv. 33. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. § (1) A számított adót adójóváírás csökkenti, amely egyenlő az alap adójóváírás és a kiegészítő adójóváírás összegével.

(2) Az alap adójóváírás

a) az adóévben megszerzett bér 18 százaléka, de legfeljebb jogosultsági hónaponként 9 ezer forint, feltéve, hogy a magánszemély adóbevallásában bevallott, vagy az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása során elszámolt éves összes jövedelme nem haladja meg az (5) bekezdésben meghatározott jogosultsági határt, vagy

b) az *a)* pont alapján meghatározott összegnek a jogosultsági határ feletti éves összes jövedelem 18 százalékát meghaladó része, ha magánszemély *a)* pont szerinti éves összes jövedelme meghaladja a jogosultsági határt, de nem éri el a jogosultsági határ 600 ezer forinttal növelt összegét.

(3) A kiegészítő adójóváírás

a) az adóévben megszerzett bérből a jogosultsági hónapok száma és 50 ezer forint szorzatát meghaladó rész 18 százaléka, de legfeljebb jogosultsági hónaponként 2340 forint, feltéve, hogy a magánszemély (2) bekezdés *a)* pont szerinti éves összes jövedelme nem haladja meg a (6) bekezdésben meghatározott kiegészítő jogosultsági határt, vagy

b) az *a)* pont szerint meghatározott összegnek a kiegészítő jogosultsági határ feletti éves összes jövedelem 5 százalékát meghaladó része, ha a magánszemély (2) bekezdés *a)* pont szerinti éves összes jövedelme meghaladja a kiegészítő jogosultsági határt, de nem éri el a kiegészítő jogosultsági határ 561 600 forinttal növelt összegét.

(4) Jogosultsági hónapnak az a hónap számít, amelyre a magánszemélyt az adóévben bér illette meg. Az a hónap, amelyben többször vagy több kifizetőtől illette meg bér a magánszemélyt, egy jogosultsági hónapnak számít. Egy adóévben legfeljebb 12 jogosultsági hónap vehető figyelembe.

(5) A jogosultsági határ az adóévre 1 500 000 forint.

(6) A kiegészítő jogosultsági határ az adóévre 1 000 000 forint.”

9. § Az Szja tv. 35. §-a és a § előtti cím helyébe a következő rendelkezés lép:

„Egyes társadalombiztosítási és magánnyugdíjpénztári befizetések kedvezményei

35. § (1) Az összevont adóalap adóját csökkenti annak az összegnek a 25 százaléka, amelyet

a) a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény rendelkezései alapján társadalombiztosítási ellátásra kötött megállapodás szerint a nyugellátásra jogosító szolgálati idő, illetőleg a nyugellátásra jogosító szol-

gálati idő és nyugdíjalapot képező jövedelem szerzése céljából a magánszemély saját maga javára, illetőleg a nem egyéni vállalkozó magánszemély valamely más magánszemély javára fizet meg;

b) a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései alapján tagdíj fizetésére kötött megállapodás szerint a magánszemély saját maga javára, illetőleg a nem egyéni vállalkozó magánszemély támogatási megállapodás szerint valamely más magánszemély javára fizet meg.

(2) Az összevont adóalap adóját csökkenti a magánnyugdíjpénztárba a magánszemély saját tagdíját kiegészítő adóévi befizetésnek – ide nem értve a munkáltató által egyoldalú kötelezettségvállalás alapján e címen fizetett összeget – a 30 százaléka.

(3) Az (1)–(2) bekezdés szerinti kedvezményeket az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerint a magánnyugdíjpénztár vagy a társadalombiztosítási igazgatási szerv által kiadott olyan igazolás alapján lehet igénybe venni, amely tartalmazza az adóévben a magánszemély által befizetett összeget."

10. § Az Szja tv. 40. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A családi kedvezmény kedvezményezett eltartottakként és jogosultsági hónaponként 4000 forint, feltéve, hogy az adott hónap bármely napján az eltartottak létszáma a három főt eléri."

11. § Az Szja tv. 42. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, valamint a § következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdésben említett jogcímen levont összeget húsz százalékkal növelten kell arra az adóévre vonatkozó adóbevallásban bevallani, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni, amely adóévben a magánszemély a 7. számú mellékletben foglaltak szerint a rendelkezési jogát a szerződéskötést követő 10 éven belül gyakorolja.

(4) A (3) bekezdés szerinti visszafizetési kötelezettség nem terheli azt a levont összeget, amelynek a levonását megalapozó befizetés évének utolsó napjától számított három év a rendelkezési jog gyakorlásáig már eltelt."

12. § Az Szja tv. 44. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„44. § (1) Ha a magánszemély a 40. § alapján családi kedvezményt érvényesít és az adóbevallásában bevallott, vagy az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása során elszámolt éves összes jövedelme az e bekezdés *a)–e)* pontjai szerinti jövedelemkorlátot meghaladja, akkor e magánszemély a kedvezmény összegének azt a részét érvényesítheti, amely meghaladja a jövedelemkorlát feletti összes jövedelme 20 százalékát. E bekezdés alkalmazásában a jövedelemkorlát

a) 6 millió forint, ha az eltartottak száma az adóév bármely napján elérte, de egyetlen napján sem haladta meg a három főt,

b) 6 millió 500 ezer forint, ha az eltartottak száma az adóév bármely napján meghaladta a három főt, de egyetlen napján sem haladta meg a négy főt,

c) 7 millió forint, ha az eltartottak száma az adóév bármely napján meghaladta a négy főt, de egyetlen napján sem haladta meg az öt főt,

d) 7 millió 500 ezer forint, ha az eltartottak száma az adóév bármely napján meghaladta az öt főt, de egyetlen napján sem haladta meg a hat főt,

e) 8 millió forint, ha az eltartottak száma az adóév bármely napján meghaladta a hat főt.

(2) Ha a magánszemély adóbevallásában bevallott, vagy az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása során elszámolt éves összes jövedelme a 6 000 000 forintot nem haladja meg, a 36. §, a 36/A. §, a 39. § és a 41–42. §-ok alapján adókedvezményt az ezen §-okban meghatározottak szerint kiszámított – de összesen legfeljebb évi 100 ezer forint – összegben érvényesíthet.

(3) Ha a magánszemély adóbevallásában bevallott, vagy az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása során elszámolt éves összes jövedelme a 6 000 000 forintot meghaladja, a 36. §, a 39. § és a 41–42. §-ok alapján adókedvezményt az ezen §-okban meghatározottak szerint kiszámított – de összesen legfeljebb évi 100 ezer forintnak a 6 000 000 forint feletti összes jövedelem 20 százalékát meghaladó részének megfelelő – összegben érvényesíthet. A 6 500 000 forintot meghaladó éves összes jövedelem esetén a 36. §, 39. § és a 41–42. §-ok alapján kedvezmény nem érvényesíthető.

(4) A 35–43. § rendelkezéseiben említett csökkentő tételek – figyelemmel az (1)–(3) bekezdésekben foglalt rendelkezésekre is – együttes összege legfeljebb az összevont adóalap adójának összegéig terjedhet."

13. § Az Szja tv. a következő alcímmel és 44/A–44/C. §-sal egészül ki, valamint a 45. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„Rendelkezés az adóról

44/A. § (1) Az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár magánszemély tagja az adóbevallásában tett nyilatkozat vagy az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása céljából tett nyilatkozat keretében tett külön nyilatkozat alapján rendelkezhet az összevont adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó részéből a következők szerint meghatározott összegek átutalásáról (önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozat):

a) az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár(ak)ba az adóévben az általa a tagi jogviszonyára tekintettel befizetett összeg (ideértve a munkáltatói hozzájárulás adóköteles részét is), valamint az egyéni számláján jóváírt, e törvény szerint az adóévben megszerzett egyéb jövedelmének minősülő összeg együttes értékének 30 százaléka, de leg-

feljebb az adóévben 100 ezer forint (annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, 130 ezer forint),

b) az önkéntes kölcsönös egészségpénztár(ak)ba és önsegélyező pénztár(ak)ba az adóévben az általa tagi jogviszonyára tekintettel befizetett összeg (ideértve a munkáltatói hozzájárulás adóköteles részét is), valamint az egyéni számláján jóváírt, e törvény szerint az adóévben megszerzett egyéb jövedelmének minősülő összeg együttes értékének 30 százaléka, de legfeljebb az adóévben 100 ezer forint (annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, 130 ezer forint),

de együttesen legfeljebb az adóévben 120 ezer forint (annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, 150 ezer forint),

c) az önkéntes kölcsönös egészségpénztár tagjaként – az *a)–b)* pontokban foglaltaktól függetlenül –

ca) az egyéni számláján fennálló számlaköveteléséből a rendelkezése alapján elkülönített és az adóévben a lekötéstől számítva legalább 24 hónapra lekötött – az adóév utolsó napján lekötött számlakövetelésként kimutatott – összeg 10 százaléka a lekötés adóévében,

cb) az egyéni számláján fennálló számlaköveteléséből megbízása alapján a külön kormányrendeletben meghatározott prevenciós szolgáltatás ellenértékeként az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által az adóévben kifizetett összeg 10 százaléka,

azzal, hogy a *ca)–cb)* pont és a *b)* pont alapján az átutalás összege az adóévben nem haladhatja meg a 100 ezer forintot (annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, a 130 ezer forintot), és az *a)* pont szerinti átutalási jogosultságot is figyelembe véve az összes átutalás nem lehet több az adóévben 120 ezer forintnál (annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, 150 ezer forintnál).

(2) Az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatban a magánszemély által meghatározott összeg(ek) átutalását az adóhatóság – ha a magánszemélynek az állami adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása nincs, az adózás rendjéről szóló törvénynek a visszatérítendő jövedelemadóra vonatkozó rendelkezései szerint, egyébként az adótartozás kiegyenlítését követő 30 napon belül – a magánszemély által megjelölt olyan, önkéntes kölcsönös biztosító pénztárnál vezetett egyéni számlája javára teljesíti, amelyre (amelyen) a pénztár igazolása szerint történt az adóévben a rendelkezési jogosultságot megalapozó befizetés, jóváírás, lekötés, illetve, amelynek terhére történt rendelkezési jogosultságot megalapozó szolgáltatás igénybevétele. Több ilyen számla esetén is csak egy számla jelölhető meg. Amennyiben a megjelölt számlát vezető pénztárnak a magánszemély a teljesítéskor már nem tagja, a befolyt összeget a pénztár

a) más pénztárba történő átlépés esetén a befogadó pénztárhoz a magánszemély javára továbbutalja;

b) kilépés vagy nyugdíjszolgáltatás miatt a tagsági jogviszonyának megszűnése esetén minden további rendelkezés nélkül a magánszemélynek kiutalja;

c) a magánszemély halála esetén minden további rendelkezés nélkül a kedvezményezett(ek) részére kiutalja, illetőleg kedvezményezett vagy örökös hiányában – azzal, hogy az összeg a pénztárra száll – az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló törvény szabályai szerint a tagok egyéni számlái javára felosztja.

(3) Az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatot a magánszemély a munkáltatói hozzájárulás adóköteles részéről a munkáltató által, egyébként az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által – az adózás rendjéről szóló törvénynek az adókedvezményre jogosító igazolás kiállítására vonatkozó előírásai szerint – kiadott igazolás alapján teheti meg, amely – szükség esetén jogcímek szerint megbontva – tartalmazza a rendelkezési jogosultság alapjául szolgáló összeget és a jogosultsági összeg meghatározásához alkalmazható százalékos mértéket is. A magánszemély ezen igazolás alapján veszi figyelembe adóbevallásában az adóköteles jóváírások összegét. A munkáltató, az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár a kiadott igazolásról, az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár az (1) bekezdés *ca)* pontjában említett lekötött összegnek a lekötéstől számított 24 hónap eltelte előtti feltöréséről – az adózás rendjéről szóló törvényben az adókedvezményre jogosító igazolás adatszolgáltatására előírt határidőig – adatot szolgáltat az adóhatóságnak.

(4) Az (1) bekezdés *ca)* alpontjának rendelkezése alapján átutalt összeget húsz százalékkal növelten kell az adóévre vonatkozó adóbevallásban bevallani, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni, ha a magánszemély az említett időtartamon belül a lekötést az adóévben akár csak részben megszüntette (feltörte).

44/B. § (1) A nyugdíj-előtakarékossági számlatulajdonos magánszemély az adóbevallásában tett nyilatkozat vagy az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása céljából tett nyilatkozata keretében tett külön nyilatkozat alapján rendelkezhet az adóévben általa nyugdíj-előtakarékossági számlára a Magyar Köztársaság törvényes fizetőeszközében befizetett összeg 30 százalékának, de több nyugdíj-előtakarékossági számla esetében is legfeljebb az adóévben 100 ezer forintnak (annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, 130 ezer forintnak) az összevont adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó részéből történő átutalásáról (nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat).

(2) A nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatban a magánszemély által meghatározott összeg(ek) átutalását az adóhatóság – ha a magánszemélynek az állami adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása nincs, az adózás rendjéről szóló törvénynek a visszatérítendő jövedelemadóra vo-

natkozó rendelkezései szerint, egyébként az adótartozás kiegyenlítését követő 30 napon belül – a magánszemély által megjelölt nyugdíj-előtakarékossági számlája javára teljesíti. Több ilyen számla esetén is csak egy számla jelölhető meg.

(3) A nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatot a magánszemély a nyugdíj-előtakarékossági számla vezetője által – az adózás rendjéről szóló törvénynek az adókedvezményre jogosító igazolás kiállítására vonatkozó előírásai szerint – kiadott igazolás alapján teheti meg, amely tartalmazza a rendelkezési jogosultság alapjául szolgáló összeget. A nyugdíj-előtakarékossági számla vezetője a kiadott igazolásról – az adózás rendjéről szóló törvényben az adókedvezményre jogosító igazolás adatszolgáltatására előírt határidőig – adatot szolgáltat az adóhatóságnak.

44/C. § (1) Ha a magánszemély az adója meghatározott részének átutalásáról az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatban és a nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatban is rendelkezik, azonban adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó része a nyilatkozatokban megjelölt együttes összeg teljes átutalását nem teszi lehetővé, az adóhatóság az átutalásnál a nyilatkozatokban jogszerűen megjelölt összegek arányát veszi figyelembe azzal, hogy az egyes átutalások jogcím szerinti összege ebben az esetben sem haladhatja meg az adott rendelkezési jogcímre irányadó összeghatárt.

(2) Utólag nem befolyásolja az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozat és a nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat szerint utalandó összeg nagyságát, ha a magánszemély önellenőrzése, vagy az adóhatóság utólagos adómegállapítása a magánszemély összevont adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó részét megváltoztatja. Ha azonban az önellenőrzés vagy az utólagos adómegállapítás a magánszemély összevont adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó részét olyan mértékben lecsökkenti, hogy az már nem éri el az átutalt összeget, az így mutatkozó különbözetet az adóhatóság személyi jövedelemadó kötelezettségként határozattal írja elő.

45. § A magánszemély külön törvényben rögzített mértékben, megjelölt kedvezményezett(ek) javára és eljárás szerint nyilatkozatban rendelkezhet az összevont adóalapja adójának az adókedvezmények, továbbá az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozat és a nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat szerinti átutalás(ok) levonása (a külön törvény alkalmazásában kedvezmények levonása) után fennmaradó része (befizetett adó) meghatározott részéről, amelynek átutalásáról az APEH a külön törvényben meghatározott szabályok szerint gondoskodik."

14. § (1) Az Szja tv. 48. §-a (12) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A bevételt terhelő adóelőleg megállapításánál az (1)–(10) bekezdés rendelkezései szerint kiszámított összeget csökkenti:]

„*a)* a magánszemély által legkésőbb a kifizetés (a juttatás) időpontjában tett nyilatkozat alapján a havi adójóváírás, amely – figyelemmel az adójóváírásra irányadó rendelkezésekre is – az adott havi bér(ek) összegének 18 százaléka, de jogosultsági hónaponként legfeljebb

aa) 11 340 forint, feltéve, hogy az adott havi bér(ek) összege nem több a kiegészítő jogosultsági határként meghatározott összeg 1/12-ed részénél és a munkáltató, a kifizető által az adóévben kifizetett (juttatott) bevételek alapján meghatározott adóelőleg-alapok összege – az adott kifizetést (juttatást) is figyelembe véve – nem haladja meg a kiegészítő jogosultsági határt, illetve

ab) 9000 forint, ha az *aa)* alpont alkalmazási feltételei nem állnak fenn,

azzal, hogy havi adójóváírás nem érvényesíthető, ha a munkáltató, kifizető által az adóévben kifizetett (juttatott) bevételek alapján meghatározott adóelőleg-alapok összege – az adott kifizetést (juttatást) is figyelembe véve – meghaladja a jogosultsági határt;"

(2) Az Szja tv. 48. §-ának (17) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(17) Ha a magánszemély a kifizetést megelőzően nem tett írásban nyilatkozatot a munkáltatónak a munkaviszony megszűnésével összefüggő, törvényben meghatározott mértékű végkielégítés, továbbá az állami végkielégítés megosztásának mellőzéséről, annak összegéből – az (1)–(16) bekezdésben foglaltaktól eltérően – 18 százalék adóelőleget kell levonni."

15. § (1) Az Szja tv. 49. §-a (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A bevételt terhelő adóelőleg megállapításánál a (6)–(9) bekezdés rendelkezései szerint kiszámított összeget csökkenti:

a) a magánnyugdíjpénztárba a magánszemély által a saját tagdíját kiegészítő összeg címén befizetett – a tagság elfogadásáról szóló pénztári nyilatkozattal és a befizetésről a pénztár által kiállított bizonylattal – igazolt összeg 30 százalékának,

b) a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállása idején havonta a személyi kedvezménynek,

c) a magánszemélyt jogosultként megillető családi kedvezménynek

az adóévben az adóelőleg megállapításánál korábban még nem érvényesített összege, azzal, hogy a fogyatékos állapot véglegessége esetén azt elegendő egyszer, annak megállapítását követően igazolni."

(2) Az Szja tv. 49. §-ának (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) Vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó vállalkozói bevétele esetében az adóelőleg alapja az adóévben a negyedév végéig megszerzett összes vállalkozói bevétel alapján az erre egyébként irány-

adó rendelkezések szerint – így különösen az adóévben a negyedév végéig felmerült vállalkozói költségeket (a vállalkozói kivétet is ideértve), az értékcsökkenési leírás időarányos részét és az egyéni vállalkozói tevékenység révén keletkezett elhatárolt veszteséget figyelembe véve – meghatározott vállalkozói adóalap. A bevételt terhelő adóelőleg – az (5)–(7), (10)–(11) bekezdésben foglaltaktól eltérően – az így meghatározott adóelőleg-alap után számított vállalkozói személyi jövedelemadónak az a része, amely meghaladja

a) a vállalkozói bevétel alapján az egyéni vállalkozó által az adóévre már megállapított adóelőleg(ek), valamint

b) az egyéni vállalkozót – az adóévben már megfizetett, igazolt kamat alapján – a negyedév végéig megillető kisvállalkozások adókedvezménye

összegét azzal, hogy – ha az egyéni vállalkozó a *b)* pont rendelkezését nem alkalmazza – a vállalkozói személyi jövedelemadó-előleget az adóelőleg-alap 5 millió forintot meg nem haladó összegére 10 százalékkal fizetheti meg, feltéve, hogy a 10 százalékos adókulcsra való jogosultságának egyéb feltételei az év elejétől az adott negyedév végéig számítva fennállnak."

(3) Az Szja tv. 49. §-ának (17) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(17) Azt az adóelőleget, amelynek megfizetésére a (15)–(16) bekezdés rendelkezései szerint a negyedévben maga köteles

a) az egyéni vállalkozói tevékenységet nem folytató magánszemély (ideértve az eva hatálya alá tartozó egyéni vállalkozót is, a nem vállalkozói tevékenységből származó bevételeinek adóelőlege tekintetében), továbbá a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény alkalmazásában kiegészítő tevékenységet (is) folytató egyéni vállalkozónak minősülő magánszemély negyedéves bontásban, az éves adóbevallásában,

b) az *a)* pontban nem említett egyéni vállalkozói tevékenységet (is) folytató magánszemély a tárgynegyedév utolsó hónapjának kötelezettségeként a negyedévet követő hónap 12-éig

vallja be."

16. § (1) Az Szja tv. 49/B. §-a (7) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az egyéni vállalkozó elhatárolhatja a (6) bekezdés rendelkezéseiben említett tételekkel csökkentett vállalkozói bevételt meghaladó vállalkozói költséget (a továbbiakban: elhatárolt veszteség). Az elhatárolt veszteség – figyelemmel az (1) bekezdés rendelkezésére is – a következők szerint számolható el:]

„*a)* Az elhatárolt veszteséget az egyéni vállalkozó bármely későbbi adóév (de legkésőbb az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésének adóéve) vállalkozói jövedelmével (ideértve az önellenőrzés, adóellenőrzés során feltárt jövedelmet is) szemben – döntése szerinti megosztásban – elszámolhatja. Az egyéni vállalkozó tevékenységének időszaka alatt elhatárolt veszteséget özvegye vagy örököse az egyéni vállalkozóra irányadó rendelkezések szerint számolhatja el, ha az elhunyt magánszemély tevékenységét folytatja, feltéve, hogy a tevékenység folytatásának szándékát három hónapon belül bejelentette az adóhatóságnak."

(2) Az Szja tv. 49/B. §-a (7) bekezdése a következő *i)* ponttal egészül ki:

[Az egyéni vállalkozó elhatárolhatja a (6) bekezdés rendelkezéseiben említett tételekkel csökkentett vállalkozói bevételt meghaladó vállalkozói költséget (a továbbiakban: elhatárolt veszteség). Az elhatárolt veszteség – figyelemmel az (1) bekezdés rendelkezésére is – a következők szerint számolható el:]

„*i)* Az *e)–h)* pont rendelkezéseit az egyéni vállalkozó döntése szerint az adóellenőrzés során is figyelembe kell venni."

(3) Az Szja tv. 49/B. §-a (9) bekezdésének *b)* pontja és a (10) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

[A vállalkozói személyi jövedelemadó a (8) bekezdés rendelkezése szerint megállapított vállalkozói adóalap – ha nemzetközi szerződés rendelkezéséből következik, a módosított vállalkozói adóalap – 16 százaléka. Ezt az adót legfeljebb annak összegéig csökkentik]

„*b)* a 13. számú melléklet rendelkezései szerint megadott módon és feltételekkel, valamint az átmeneti rendelkezések szerint a vállalkozói adókedvezmények, azzal, hogy az ugyanazon beruházáshoz kapcsolódó több kedvezmény – ideértve a kisvállalkozói kedvezményt is – esetén az egyéni vállalkozó választása szerint egyet érvényesíthet; a kisvállalkozói kedvezmény és a 13. számú melléklet szerinti kisvállalkozások adókedvezménye ugyanazon beruházásra egymás mellett is érvényesíthető, bármely esetben azzal a korlátozással, hogy a csökkentés mértéke nem lehet több a (9) bekezdés *a)* pontjának alkalmazása nélkül megállapított vállalkozói személyi jövedelemadó 70 százalékánál.

(10) A (9) bekezdés rendelkezésétől eltérően a vállalkozói személyi jövedelemadó a (8) bekezdés rendelkezése szerint megállapított vállalkozói adóalap – ha nemzetközi szerződés rendelkezéséből következik, a módosított vállalkozói adóalap – 5 millió forintot meg nem haladó összege után 10 százalék, feltéve, hogy

a) a (9) bekezdés *b)* pontjának rendelkezését az egyéni vállalkozó nem alkalmazza, és

b) a foglalkoztatottak átlagos állományi létszáma az adóévben legalább egy fő, és

c) az adóévben a nyugdíj- és egészségbiztosítási járulék címén költségként elszámolt és bevallott összeg eléri az adóévi átlagos állományi létszám és az adóév első napján érvényes havi minimálbér évesített összegének szorzataként meghatározott összeg másfélszeresére – ha az egyéni vállalkozó székhelye a területfejlesztés kedvezményezett térségeinek jegyzékéről szóló kormányrendelet 3. számú melléklete szerinti kistérség, illetve 5. számú mellékle-

te szerinti település valamelyikében van, akkor az adóévi átlagos állományi létszám és az adóév első napján érvényes havi minimálbér évesített összegének szorzataként meghatározott összegre – számított nyugdíj- és egészségbiztosítási járulékot,
azzal, hogy az e rendelkezés szerint megállapított adót csökkenti a (9) bekezdés *a)* pontjának rendelkezése szerint számított adó. Az adóévi átlagos állományi létszám, valamint a havi minimálbér évesített összegének meghatározására – e bekezdés rendelkezésének alkalmazásában a nem kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozót is munkavállalónak tekintve (esetében értelemszerűen) – a (19) bekezdés rendelkezését kell alkalmazni. A 10 százalékos adómértékkel adózó vállalkozói adóalap 6 százaléka az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül. E bekezdés rendelkezésének alkalmazása esetén a vállalkozási bevételt csökkentő, illetőleg értékcsökkenési leírásként elszámolt kedvezmények alapján a csekély összegű (de minimis) támogatás adóévi összegét az adóévben érvényesített összes kedvezmény értékéből az 5 millió forintot meg nem haladó rész után 10 százalék, az azt meghaladó rész után 16 százalék adómértékkel kell kiszámítani."

17. § Az Szja tv. 55. §-a (1) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az átalányadó összegét az 53. § rendelkezései szerint számított évi jövedelem után a 30. § szerinti adótábla alkalmazásával kell megállapítani azzal, hogy"

18. § Az Szja tv. 65. §-a (1) bekezdésének *i)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában kamat:]

„*i)* a biztosítási szerződéshez fűződő maradékjogból, vagy a tíz évnél rövidebb lejáratú életbiztosítás egyösszegű lejárati szolgáltatása címen, vagy a három évnél rövidebb lejáratú nyugdíjbiztosítás egyösszegű lejárati szolgáltatása címen keletkező bevételből az a rész, amely meghaladja a magánszemély, vagy javára más magánszemély által fizetett biztosítási díj (kivéve, ha azt a magánszemély, vagy a más magánszemély költségként elszámolta) összegét, vagy az adóköteles biztosítási díj összegét; nem tekinthető azonban az említett bevételrész kamatnak, ha a biztosításra befizetett díj(ak) akár csak egy része e törvény szerint adómentesnek minősült;"

19. § (1) Az Szja tv. 67. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Árfolyamnyereségből származó jövedelem – az *a)–b)* pontokban foglalt eltérésekkel – az értékpapír átruházása (ide nem értve a kölcsönbe adást) ellenében megszerzett bevételnek az a része, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét.

a) Nem minősül árfolyamnyereségből származó jövedelemnek

aa) az említett különbözetből az a rész, amelyet e törvény előírásai szerint más jövedelem megállapításánál kell figyelembe venni,

ab) az e törvény szerint kamatnak minősülő bevétel alapján megállapított különbözet.

b) Az *ab)* pont rendelkezésétől eltérően árfolyamnyereségnek minősül – az értékpapírnak a 65. § (1) bekezdése *j)* alpontjában említett ügyletben történő átruházása esetén – az értékpapír névértékéből, legfeljebb azonban az elért bevételből az a vagyoni érték, amely az átruházó magánszemélynél a 77/A. § (2) bekezdésének *b)* pontja, valamint – az (5) bekezdésében említett esetek kivételével – *c)* pontja alapján nem minősült bevételnek, csökkentve az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek összegével."

(2) Az Szja tv. 67. §-a (9) bekezdése *a)* pontjának *ak)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép, valamint a következő *al)* alponttal egészül ki, továbbá a bekezdés *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában:

a) az értékpapír megszerzésére fordított érték:]

„*ak)* olyan értékpapír megszerzése esetében, amely után a magánszemély illetéket fizetett, az illeték kiszabása alapjául szolgáló érték, növelve a magánszemély által az értékpapír átruházásáig teljesített, igazolt ellenértékkel,

al) az *aa)–ak)* alpontban nem említett jogcímen vagy módon megszerzett értékpapír esetében a megszerzés érdekében, az értékpapír átruházásáig a magánszemély által teljesített, igazolt rész;

b) az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költség:

ba) az értékpapír megszerzésekor fizetett illeték,

bb) az értékpapír megszerzésével, tartásával vagy átruházásával összefüggő, a magánszemélyt terhelő igazolt kiadás (ideértve különösen az értékpapír megszerzésével, tartásával vagy átruházásával összefüggésben nyújtott, a tőkepiacról szóló törvény szerinti befektetési szolgáltatási tevékenység, kiegészítő befektetési szolgáltatási tevékenység vagy árutőzsdei szolgáltatási tevékenység ellenértékét is),

bc) az értékpapír megszerzésének alapjául szolgáló vételi (jegyzési) jog és az értékpapír átruházásának alapjául szolgáló eladási jog ellenértékeként a magánszemélyt terhelő, igazolt (ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is) összeg,

bd) kölcsönbe vett értékpapír esetében a visszaadott (visszaszolgáltatott) értékpapír megszerzésére fordított érték, vagy – ha a kölcsönbe vevő az értékpapírt visszaszolgáltatni nem tudja – a fizetett kártérítésnek a tőkepiacról szóló törvény szerinti legkisebb összege."

20. § (1) Az Szja tv. 69. § előtti fejezetcím helyébe a „Természetbeni és egyéb juttatások, engedmények" cím és a § (2)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Természetbeni juttatás révén a magánszemély által megszerzett bevételnek (jövedelemnek) – kivéve a kifizető személygépkocsija magáncélú használatára tekintettel keletkező jövedelmet – azon összeg minősül, amely megegyezik az ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott termék, szolgáltatás szokásos piaci értékével, illetőleg abból azzal a résszel, amelyet a magánszemély nem köteles megfizetni (adóalap).

(3) Ha a magánszemély a természetbeni juttatásként megszerzett terméket, szolgáltatást elidegeníti, szerzési értékként a szerzéskori szokásos piaci értéket kell figyelembe venni.

(4) Az adóköteles természetbeni juttatás adója a (2) bekezdés szerint számított adóalap 44 százaléka.

(5) A természetbeni juttatás után az adót a kifizető a juttatás időpontjában állapítja meg és az adózás rendjéről szóló törvénynek a kifizetőre irányadó rendelkezései szerint fizeti meg és vallja be.”

(2) Az Szja tv. 69. § (7) bekezdése *a)* pontjának *aa)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(7) A kifizető – a (3) bekezdésben foglaltaktól eltérően – nem köteles megállapítani, bevallani és megfizetni:

a) a b) pontban nem említett kifizető esetében]

„*aa)* a reprezentáció alapján meghatározott bevétel után a (4) bekezdés szerinti mértékkel számított adóból azon összeget, amely nem több, mint az adóévre elszámolt éves összes bevétele 1 százalékának, de legfeljebb 25 millió forintnak a 44 százaléka,”

21. § Az Szja tv. a következő 71. §-sal és a § előtti címmel egészül ki:

„A munkáltatónál adóköteles béren kívüli juttatás

71. § (1) A munkáltatónál adóköteles béren kívüli juttatásnak minősül a munkáltató által a (2) bekezdésben felsorolt, az e törvény rendelkezései szerint a munkavállalónak az adóévben biztosított juttatások együttes értékéből legfeljebb évi 400 ezer forintot, illetőleg a 400 ezer forintnak a munkavállaló által az adott munkáltatónál az adóévben munkaviszonyban töltött napokkal arányos összegét meghaladó rész (adóalap).

(2) Az (1) bekezdésben említett juttatások a következők:

a) az önkéntes kölcsönös egészségpénztárba és/vagy az önkéntes kölcsönös önsegélyező pénztárba fizetett munkáltatói hozzájárulásból az a rész, amelyet a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni,

b) az iskolai rendszerű képzés címén átvállalt, viselt költségből az a rész, amelyet a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni,

c) az adómentes üdülési csekk értéke vagy az adómentes üdülési szolgáltatás szokásos piaci értéke,

d) az adómentes iskolakezdési támogatás értéke,

e) a bírót, az igazságügyi alkalmazottat, valamint az ügyészségi alkalmazottat törvény előírása alapján megillető adómentes ruházati költségtérítés, továbbá a köztisztviselők jogállásáról szóló törvény alapján a magánszemélyt megillető adómentes ruházati költségtérítés,

f) az adómentes internethasználat munkáltató által viselt (átvállalt) díja, valamint az adómentes számítógép juttatás szokásos piaci értéke,

g) az adómentes bankszámlaköltség-térítés összege,

h) a művelődési intézményi szolgáltatás szokásos piaci értéke,

i) az ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott helyi utazási bérlet formájában kapott adómentes bevétel.

(3) A munkáltatónál adóköteles béren kívüli juttatás meghatározásához az (2) bekezdésben említett minden olyan juttatást figyelembe kell venni, amelyet a munkáltató a munkavállalónak, valamint a munkavállaló munkaviszonyára tekintettel más magánszemélynek az adóévben adott.

(4) A munkáltatónál adóköteles béren kívüli juttatás adója az (1) bekezdés szerint számított adóalap 44 százaléka.

(5) A munkáltatónál adóköteles béren kívüli juttatás után az adót a munkáltató az adóév utolsó napjára – a munkaviszony év közben történő megszűnése esetén a munkaviszony megszűnése napjára – állapítja meg és a kifizetőre irányadó rendelkezései szerint fizeti meg és vallja be.”

22. § Az Szja tv. 82. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az APEH havonta, a tárgyhónapot megelőző hónap huszonötödik napjáig a Magyar Közlönyben közzéteszi a tárgyhónapban a fogyasztási norma szerinti üzemanyagköltség-elszámolással kapcsolatosan alkalmazható üzemanyagárat. Az üzemanyagárat három – az előző évben nagy forgalmat bonyolító – belföldi üzemanyag-forgalmazó cég által alkalmazott, a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes fogyasztói üzemanyagár számtani átlagának literenként egy forinttal növelt összegében, forintra kerekítve kell megállapítani. Ha a fogyasztói üzemanyagárat törvényben vagy kormányrendeletben előírt szabályok változásának következményeként növelik, az adott hónapra közzétett üzemanyagárat az említett szabályok változásával összefüggő fogyasztói áremelés időpontjától az adott hónap végéig a bejelentett áremelés mértékével növelten lehet alkalmazni.”

23. § Az Szja tv. 1., 3., 6., 7. és 11. számú melléklete e törvény *1–5. számú melléklete* szerint módosul.

II. Fejezet

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

24. § A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.) 2. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Belföldi illetőségű adózónak minősül a külföldi személy, ha üzletvezetésének helye belföld.”

25. § (1) A Tao. 4. §-ának 23/c. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„23/c. *kedvezményezett részesedéscsere:* az a jogügylet, amelynek alapján egy társaság (a megszerző társaság) részesedést szerez egy másik társaság (a megszerzett társaság) jegyzett tőkéjében annak ellenében, hogy a jegyzett tőkéjét képviselő értékpapír(oka)t, üzletrész(eke)t bocsát ki, és az(oka)t, valamint – szükség esetén – legfeljebb az átadott összes értékpapír, üzletrész együttes névértékének (névérték hiányában arányos könyv szerinti értékének) a 10 százalékát meg nem haladó pénzeszközt ad a megszerzett társaság tagjának (tagjainak), részvényesének (részvényeseinek), feltéve, hogy a megszerző társaság a jogügylet révén megszerzi a szavazati jogok többségét vagy, ha a jogügylet előtt a szavazati jogok többségével már rendelkezett, azt tovább növeli;”

(2) A Tao. 4. §-a a következő 25. ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„25. *munkáltatói és munkavállalói érdekképviseleti szervezet:* az a társadalmi szervezetként bírósági nyilvántartásba vett szervezet vagy szervezetek szövetsége, amelynek az alapszabály szerinti főtevékenysége a munkáltatói/munkavállalói érdekképviselet, és tagja az Országos Érdekegyeztető Tanácsnak, valamint e szervezet azon tagszervezete, amely megyei, régiós vagy szakmai szövetségként működik,”

26. § (1) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *l)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adózás előtti eredményt csökkenti:]

„*l)* az adózó választása szerint a Képző- és Iparművészeti Lektorátus által működtetett művészeti zsűrik által kibocsátott művészeti szakvéleményben művészeti értékűnek elismert

la) képzőművészeti alkotás beszerzési értéke, de legfeljebb az adóévi beruházások értékének 1 százaléka, vagy

lb) kortárs képző- és iparművészeti alkotás beszerzési értéke a beszerzés adóévében és az azt követő négy adóévben egyenlő részletekben, figyelemmel a (22) bekezdésben foglaltakra,”

(2) A Tao. 7. §-a (1) bekezdése a következő *q)* ponttal egészül ki:

[Az adózás előtti eredményt csökkenti:]

„*q)* a műemlékké nyilvánított ingatlannak az állam által garantált hitel igénybevételével történő helyreállítása, felújítása esetén az elszámolt kamat, de legfeljebb az adózó adózás előtti eredménye, feltéve, hogy az adózó az ingatlant az eszközei között tartja nyilván,”

(3) A Tao. 7. §-a (8) bekezdése a következő *d)* ponttal egészül ki:

[Az (1) bekezdés ly) pontja alkalmazásakor:]

„*d)* az *a)* pontban foglaltakat a szövetkezetnek a társadalmi szervezet igazolása alapján, a társadalmi szervezettől kapott támogatásra nem kell alkalmazni, ha annak forrása a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény 17. §-ának (3) bekezdése, illetve az új szövetkezetekről szóló 2000. évi CXLI. törvény 19. § (2) bekezdése alapján szövetkezettől kapott fel nem osztható vagyon.”

(4) A Tao. 7. §-a a következő (22) bekezdéssel egészül ki:

„(22) Az (1) bekezdés *l)* pontja alkalmazásában *kortárs képző- és iparművészeti alkotás:* a naptári év első napján élő művész képző- és iparművészeti alkotása.”

(5) A Tao. 9. §-ának (2) bekezdése a következő *e)* ponttal egészül ki:

[Csökkenteni kell az adózás előtti eredményt]

„*e)* a munkáltatói és munkavállalói érdekképviseleti szervezetnél a vállalkozási tevékenység adóévi adózás előtti nyereségének azzal a részével, amelyet az adóévben, az adóévet követő adóévben a szervezet alapítói okiratában, alapszabályában nevesített célszerinti tevékenysége bevételét meghaladó költsége, ráfordítása fedezetére használ fel.”

27. § A Tao. 19. §-a a következő (3)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően a (4) bekezdésben foglaltak teljesítése esetén a társasági adó mértéke a pozitív adóalap 5 millió forintot meg nem haladó összegéig 10 százalék, az e feletti összegre 16 százalék.

(4) A 10 százalékos adókulcsot az az adózó alkalmazhatja, aki nem vesz igénybe e törvény alapján adókedvezményt, és az adóévben legalább egy fő a foglalkoztatottainak átlagos állományi létszáma, valamint az adóévben legalább az adóév első napján érvényes minimálbér másfélszeresének – ha az adózó székhelye a területfejlesztés kedvezményezett térségeinek jegyzékéről szóló kormányrendelet 3. számú melléklete szerinti kistérség, illetve 5. számú melléklete szerinti település valamelyikében van, akkor a minimálbér – adóévre évesített összege és a foglalkoztatottak átlagos állományi létszáma szorzatának megfelelő összegre vallott be nyugdíj- és egészségbiztosítási járulékot.

(5) A 10 százalékos adókulcs alkalmazása az állami támogatásra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül. A támogatástartalom az adóalap 5 millió forintot meg nem haladó részének, illetve, ha az adóalap nem éri el az 5 millió forintot, akkor az adóalapnak a 6 százaléka.

(6) A (3)–(4) bekezdés alkalmazása esetén

a) a csekély összegű (de minimis) támogatás összege az adóévben ilyen jogcímen adózás előtti eredmény csökkentésként érvényesített összes kedvezmény együttes összegére a (3) bekezdés szerinti adómértékkel számított értékkel egyenlő,

b) a foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát azon személyek nélkül kell figyelembe venni, akiknek a jövedelme alapján kizárólag baleseti járulék kötelezettség áll fenn.”

28. § A Tao. a következő 29/H. §-sal egészül ki:

„29/H. § (1) A Svájci Államszövetségben illetőséggel bíró külföldi személy részére 2005. június 30-át követően fizetett (juttatott) osztalékra a 27. § (3) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni.

(2) A 27. § (3) bekezdésében előírt részesedés két évnél rövidebb folyamatos fennállása miatt – kezességvállalás hiányában – a kifizető által levont, illetve nem pénzben történő juttatás esetén a kifizető által megfizetett osztalékadóra a 27. § (3) bekezdésében előírt feltétel teljesülését követően az osztalékban részesülő, illetve a kifizető adó-visszatérítést kérhet."

29. § A Tao. 31. §-ának (1) bekezdése a következő *e)–f)* pontokkal egészül ki:

[Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak történő megfelelést szolgálja:]

„*e)* a Tanács 2005/19/EK irányelve a különböző tagállamok társaságainak egyesülésére, szétválására, eszközátruházására és részesedéscseréjére alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló 90/434/EGK irányelv módosításáról,

f) a Tanács 2003/48/EK irányelve a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról."

30. § A Tao. 1., 3. és 6. számú melléklete e törvény *6–8. számú melléklete* szerint módosul.

MÁSODIK RÉSZ

AZ ÁLTALÁNOS FORGALMI ADÓT ÉS A REGISZTRÁCIÓS ADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

III. Fejezet

Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény módosítása

31. § Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: áfa-törvény) 7/A. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Nem minősül Közösségen belülről történő termékbeszerzéssel egy tekintet alá eső termékbeszerzésnek, ha más tagállamban nyilvántartásba vett adóalany a tulajdonában lévő terméket egy másik tagállamból a belföldön fenntartott vevői készlet céljára továbbítja, és a továbbítást követően a belföldi adóalany vevő vagy bizományos Közösségen belülről történő termékbeszerzést hajt végre."

32. § Az áfa-törvény 27. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„27. § (1) Az adó alapja termékimportnál – a (2) bekezdésben meghatározott eltéréssel – a termék jogszabály szerint megállapított vámértéke.

(2) Amennyiben a Közösség területéről ideiglenesen kivitt terméket annak megmunkálását, így különösen annak javítását, helyreállítását, fel- vagy átdolgozását követően a szolgáltatást saját nevében megrendelő részére a Közösség területére visszahozzák, az adó alapja a terméken végzett munka – ideértve a járulékos költségeket, valamint a harmadik országban hozzáadott anyagokat is – adó nélküli ellenértéke, ennek hiányában a terméken végzett munka eredményeképpen előállott értéknövekedés. Amennyiben a terméket a Közösség területére történő visszahozatalt megelőzően értékesítették, úgy az adó alapját az (1) bekezdésben foglaltak szerint kell meghatározni.

(3) Az (1) és (2) bekezdések szerinti adó alapját a következő tételek növelik:

a) a termékimporthoz kapcsolódóan kivetett vámok, adók, illetékek és más kötelező jellegű befizetések, kivéve magát az e törvényben szabályozott adót;

b) a vagyoni értéket képviselő jogért járó ellenérték, ha a nem közösségi áru adathordozó, és a vagyoni értéket képviselő jogért járó ellenérték a vámszabályok szerint nem része a vámértéknek;

c) az első Közösségen belüli rendeltetési helyig felmerülő járulékos költségek, így különösen: a biztosítási, a közlekedési költségek. Amennyiben az importált termék a Közösség területén belül egy másik tagállam területén lévő másik rendeltetési helyre kerül, az ehhez kapcsolódó járulékos költségek is növelik az adó alapját, ha a rendeltetési hely ismert.

(4) Ha a termékimportra jogszabály szerinti értékösszegben meghatározott vámmentesség vonatkozik, az adó alapja csökken a vámmentes összeggel.

(5) Az adó alapjába nem tartozik bele az árengedmény és a visszatérítés.

(6) Ha a termékimport adóalapjának megállapításához szükséges ellenértéket, tényezőket külföldi fizetőeszközben fejezték ki, akkor az adó alapjának forintban történő megállapításakor a vámérték meghatározásához irányadó árfolyamot kell alkalmazni."

33. § Az áfa-törvény 29/A. §-a a következő *g)–h)* pontokkal egészül ki:

[Mentes az adó alól:]

„*g)* külön jogszabályban meghatározott, az Európai Közösségek arra jogosult szerve részére történő termékértékesítés, amennyiben a terméket értékesítő adóalany rendelkezik külön jogszabály szerinti igazolással arról, hogy a terméket az Európai Közösség arra jogosult szerve részére értékesítették, valamint hitelt érdemlően (különösen fuvarokmánnyal) bizonyítja, hogy a terméket belföldről más tagállamba, de még az e törvény értelmében vett Közösség területére elfuvarozták, vagy egyéb módon eljuttatták;

h) külön jogszabályban meghatározott, az Európai Közösségek arra jogosult szerve részére nyújtott szolgálta-

tás, amennyiben a szolgáltatást saját nevében megrendelő székhelye a szolgáltatás teljesítési helyétől eltérő tagállamban van, valamint a szolgáltatást nyújtó adóalany rendelkezik külön jogszabály szerinti igazolással arról, hogy szolgáltatását az Európai Közösségek arra jogosult szerve részére teljesítette."

34. § (1) Az áfa-törvény 31. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Mentes az adó alól azon termék importja, amely rendeltetési helye a Közösség másik tagállama, feltéve, hogy az importáló az importált terméket a 29/A. § *a)–d)* pontja szerint adómentesen értékesíti."

(2) Az áfa-törvény 31. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Mentes az adó alól a harmadik ország területére ideiglenesen kivitt és az ideiglenes kivitelt kérő adóalany részére változatlan állapotban – ideértve a garanciális kötelezettség keretében kijavított vagy kicserélt terméket is – visszaküldött termék (tértiáru) importja, feltéve, hogy arra vámmentesség vonatkozik."

35. § (1) Az áfa-törvény 32. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A 34. § szerinti adóalanyt megilleti az a jog, hogy az általa fizetendő adó összegéből levonja:]

„*c)* azt az adóösszeget, melyet a közvetett vámjogi képviselő a 41. § (2) bekezdése értelmében önadózással rendezett vagy a vámhatóság kivetése alapján megfizetett;"

(2) Az áfa-törvény 32. §-a (1) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A 34. § szerinti adóalanyt megilleti az a jog, hogy az általa fizetendő adó összegéből levonja:]

„*d)* azt az adóösszeget, amelyet a szolgáltatást saját nevében megrendelőként, illetve a 14. § (2) és (7) bekezdése szerinti termékértékesítés után a 40. § (7) bekezdése alapján saját nevében fizetett meg;"

(3) Az áfa-törvény 32. §-a (1) bekezdésének *g)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A 34. § szerinti adóalanyt megilleti az a jog, hogy az általa fizetendő adó összegéből levonja:]

„*g)* azt az adóösszeget, amelyet a 40. § (12) bekezdése alapján saját nevében fizetett meg."

36. § Az áfa-törvény 33. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A (2) bekezdés *j)* pontja nem vonatkozik a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) szerinti pénzügyi lízing keretében történő átadás céljából beszerzett lakóingatlanra, feltéve, hogy a lízingbe adó a lakóingatlan pénzügyi lízing keretében történő átadására a 30. § (2) bekezdése szerint az általános szabályok szerinti adózást választotta. Az általános szabályok szerinti adózás a 2. számú melléklet 6. pontjának figyelembevételével érvényesül."

37. § Az áfa-törvény 35. §-a (1) bekezdése a következő *e)* ponttal egészül ki:

[(1) Az adólevonási jog – ha az adózás rendjéről szóló törvény másként nem rendelkezik – kizárólag az előzetesen felszámított adó összegét hitelesen igazoló dokumentum birtokában gyakorolható. Ilyen dokumentumnak minősül az adóalany nevére szóló]

„*e)* a szabadforgalomba bocsátásról szóló határozat és a közvetett vámjogi képviselőnek az adókötelezettség teljesítéséről szóló nyilatkozata [a 32. § (1) bekezdésének *c)* pontja esetében]."

38. § Az áfa-törvény 36. §-a (1) bekezdése a következő *e)* ponttal egészül ki:

[(1) Az adólevonási jog keletkezésének időpontja:]

„*e)* megegyezik a közvetett vámjogi képviselő adófizetési kötelezettsége keletkezésének időpontjával [a 32. § (1) bekezdésének *c)* pontja esetében]."

39. § Az áfa-törvény 38. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóalany köteles a levonható és a le nem vonható előzetesen felszámított adó összegét nyilvántartásában egymástól elkülönítetten kimutatni (tételes elkülönítés)."

40. § Az áfa-törvény 40. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) A 10. számú mellékletben felsorolt hulladékok értékesítése esetén az adót a hulladékot saját nevében beszerző, belföldön nyilvántartásba vett adóalany fizeti."

41. § Az áfa-törvény 41. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a vámeljárásban az importáló helyett az általa megbízott közvetett vámjogi képviselő jár el, az adót a közvetett vámjogi képviselő fizeti. Ha a közvetett vámjogi képviselő rendelkezik a 46. § (3) bekezdése szerinti engedéllyel, akkor az adót az importáló helyett önadózással rendezi, függetlenül attól, hogy az importáló rendelkezik-e a 46. § (3) bekezdése szerinti engedéllyel. Egyéb esetben a közvetett vámjogi képviselő által fizetendő adót a vámhatóság határozattal állapítja meg."

42. § Az áfa-törvény 44. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha az adóalany adó fizetésére nem kötelezett, a számlában, egyszerűsített számlában nem tüntethet fel áthárított adóösszeget, felszámított adómértéket és a (2) bekezdés szerinti százalékértéket. Ha az adóalany által teljesített termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás teljesítési helye a 14. §, 15. §, 15/A. § szerint nem belföldre esik, a számlán, egyszerűsített számlán az „áfa-törvény területi hatályán kívüli" kifejezést kell feltüntetni. A 40. § (2), (7)–(8) és (12) bekezdése értelmében, ha az adó fizetésére a terméket beszerző, szolgáltatást saját nevében megrendelő adóalany kötelezett, erre a tényre utalni kell."

43. § Az áfa-törvény 48. §-ának (7) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„E bekezdés alkalmazásában megfizetettnek minősül továbbá a 10. számú mellékletben felsorolt hulladék beszerzése, ha annak adó nélküli ellenértékét a visszaigénylési kérelmet tartalmazó bevallás benyújtására előírt időpontig kiegyenlítették, vagy az adóalany tartozása más módon megszűnt."

44. § Az áfa-törvény 66/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„66/A. § (1) A Tanács a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendelete szerinti közvetett képviselő (a továbbiakban: közvetett vámjogi képviselő) jogosult arra, hogy a levonási jog személyi feltételeinek fennállása esetén, a 35. § (1) bekezdésének *ba)–bb)* pontja szerinti, a szabadforgalomba bocsátásról szóló határozat birtokában, – a (2) bekezdésben foglalt feltétel fennállása esetén – levonja a 41. § (2) bekezdése alapján általa önadózással vagy a vámhatóság kivetése alapján megfizetett adót.

(2) Az (1) bekezdés szerinti levonás feltétele, hogy a közvetett vámjogi képviselő rendelkezzen a képviselt személy írásbeli nyilatkozatával arról, hogy a képviselt személy az adott termék importja utáni adót az adólevonási jog keletkezésének időpontjában teljes mértékben levonásba helyezhetné, amennyiben a terméket közvetett vámjogi képviselő igénybevétele nélkül importálná. Az adólevonási jog keletkezésének időpontja megegyezik az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjával.

(3) A (2) bekezdés szerinti nyilatkozatot a képviseletre vonatkozó megbízással egyidejűleg kell megtenni. A nyilatkozatból egyértelműen ki kell tűnnie, hogy az mely termék importjára vonatkozik. A közvetett vámjogi képviselőnek a termék vámjogi szabadforgalomba bocsátásról szóló árunyilatkozattal egyidejűleg a (2) bekezdés szerinti nyilatkozatot be kell mutatnia a vámhatóságnak.

(4) A képviselt személy nem gyakorolhat adólevonási jogot azon termék beszerzése után, melyre vonatkozóan a (2) bekezdés szerint a közvetett vámjogi képviselőnek nyilatkozott.

(5) Amennyiben a képviselt személy az adólevonási jog keletkezésének időpontjában nem rendelkezik az adott termék beszerzése tekintetében teljes mértékű levonási joggal, a közvetett vámjogi képviselő nem helyezheti levonásba a termékimport után fizetendő adót.

(6) A közvetett vámjogi képviselő és az importáló a termékimporttal kapcsolatos adókötelezettségért, így különösen az adó megfizetéséért, levonásáért egyetemlegesen felelős. A közvetett vámjogi képviseletre vonatkozó megbízás megszűnése nem érinti a megbízás fennállása alatt keletkező adókötelezettségért való helytállást.

(7) A képviselt személy (2) bekezdés szerinti nyilatkozata kizárja azt a lehetőséget, hogy a közvetett vámjogi képviselő a 35. § (1) bekezdés *e)* pontja szerinti nyilatkozatot tegyen."

45. § Az áfa-törvény 66/I. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az áfa-raktárból nem harmadik országba történő kivitel céljából történő kiraktározás során a vámhatóság áruvizsgálatot végez, mely lehet szúrópróbaszerű vagy tételes. Az áfa-raktárból terméket kiraktározni a vámhatóság által lepecsételt kiraktározási okmánnyal, és harmadik országba történő kivitel esetén a kiviteli célú Egységes Vámokmány (EV), illetve – nem harmadik országba történő kivitel esetén – a termékértékesítést igazoló számlával lehet. A kiraktározási okmányt három példányban kell kiállítani, melynek egy példányát a vámhatóság, egy példányát a kiraktározást kérő, valamint egy példányát az üzemeltető köteles megőrizni."

46. § (1) Az áfa-törvény 1., 2. és 3. számú melléklete e törvény *9., 10.* és *11. számú melléklete* szerint módosul.

(2) Az áfa-törvény az e törvény *12. számú melléklete* szerinti melléklettel egészül ki.

IV. Fejezet

A regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény módosítása

47. § A regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény (a továbbiakban: Rega-tv.) 2. §-ának 3–5. és a 10. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[E törvény alkalmazásában]

„*3. személygépkocsi:* a Kereskedelmi Vámtarifának az adózás rendjéről szóló törvényben (a továbbiakban: Art.) szereplő időpont szerinti állapota alapján a 8703 vámtarifaszám alá tartozó jármű, ide nem értve a mentőautót és az e törvény szerinti motorkerékpárt;

4. új gépjármű: az a személygépkocsi, illetve motorkerékpár, amely az adó alanya által történt megszerzésének időpontjában legfeljebb 6000 kilométert futott, vagy amelynek első külföldi forgalomba helyezésétől számítva legfeljebb 6 hónap telt el;

5. muzeális jellegű gépjármű: a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény 18. § 14. pontjában meghatározott gépjármű;"

„*10. motorkerékpár:* a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM–BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) alapján motorkerékpárnak vagy segédmotoros kerékpárnak minősülő gépjármű, valamint az a személygépkocsiként forgalomba helyezett négykerekű gépjármű, amelynek saját tömege, valamint motorteljesítménye a KRESZ alapján motorkerékpárnak minősülő négykerekű gépjármű ismérveinek felel meg;"

48. § A Rega-tv. 4. §-a (3) bekezdésének *bb)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ha a forgalomba helyezés Közösségen belüli beszerzés közvetlen következményeként valósul meg, az adó alanya

b) új gépjárműnek nem minősülő gépjárműnél]

„*bb)* egyéb esetben az a személy, akinek nevére a forgalomba helyezést kezdeményezik.”

49. § A Rega-tv. 8. §-a (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adó összegét a gépjárművek egyes kategóriájában az adóhatóság e törvény melléklete alapján határozza meg. Az e törvény szerinti adó az áfa alapjába nem tartozik bele.”

50. § A Rega-tv. 11. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Új gépjármű Közösségen belüli beszerzésekor, ha az áfát a vámhatóság határozattal állapítja meg, adóigazolás csak akkor adható ki, ha az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint fizetendő áfa megfizetése is megtörtént.”

51. § A Rega-tv. 12. §-a a következő *f)* ponttal egészül ki:

[12. § Az adót nem kell megfizetni]

„*f)* muzeális jellegű gépjármű forgalomba helyezése esetén.”

52. § A Rega-tv. 13. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A 8. § (2) bekezdésében meghatározott esetben, ha a különbözet negatív előjelű, az adóalany adó-visszatérítést kérhet az adóhatóságtól. Kérelméhez csatolnia kell az átalakítás változásait tartalmazó forgalmi engedély másolatát. A visszatérített adó összege nem haladhatja meg az eredeti (átalakítást megelőző) állapotban történő forgalomba helyezéskor ténylegesen megfizetett adó és az átalakulás utáni állapot szerint megállapított adó különbözetét.”

53. § A Rega-tv. melléklete helyébe e törvény *13. számú melléklete* lép.

HARMADIK RÉSZ

V. Fejezet

A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény módosítása

54. § (1) A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 7. §-a 1. pontjának *j)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*[E törvény alkalmazásában*

1. jövedéki termék belföldi előállítása: a belföldön bármilyen alapanyag, termék felhasználásával, bármilyen eljárással végzett termelési, feldolgozási, kiszerelési (palackozási) tevékenység, amelynek eredményeként jövedéki termék jön létre, kivéve:]

„*j)* a 2909 19 00 vámtarifaszám alá tartozó etil-tercier-butil-éter (a továbbiakban: ETBE) vagy a bioetanol előállításához beszerzett 2207 10 00 vámtarifaszámú, legalább 99 térfogatszázalék alkoholtartalmú víztelenített alkoholtermék kőolajfinomító adóraktárban vagy finomítói ásványolaj-raktárban a külön jogszabály szerint, motorbenzinbe való bekeverés céljából történő denaturálását,”

(2) A Jöt. 7. §-ának 25. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„25. *betárolás:* a jövedéki termék fizikai mozgatása, amelynek közvetlen következményeként a jövedéki termék az adóraktár területére vagy az adómentes felhasználó üzemébe, raktárába beszállításra kerül. Amennyiben a harmadik országból vámeljárás keretében behozott és közvetlenül adóraktárba beszállított jövedéki termék vámjogi szabadforgalomba bocsátása adóraktárban történik, a betárolás a jövedéki termék vámjogi szabadforgalomba bocsátásával valósul meg;”

(3) A Jöt. 7. §-ának 31. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„31. *exportáló:* az a személy, aki olyan jövedéki terméket értékesít, amelyet a vámhatóság végleges rendeltetéssel harmadik országba kiléptet, ideértve azt is, aki az üzemanyag petróleumot és a repülőbenzint nemzetközi légi forgalomban résztvevő külföldi vagy magyar lajstromjelű, gazdasági célú légi közlekedési tevékenységet végző olyan légi jármű üzemanyagtartályába tölti, amelynek külföldre távozását a légi jármű parancsnoka (megbízottja) és a repülőtér üzembentartója (megbízottja) együttesen igazolja;”

(4) A Jöt. 7. §-ának 37–37/A. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„37. *bioetanol:* az igazoltan kizárólag mezőgazdasági eredetű, a Közösségben előállított alapanyagból gyártott, 2207 10 00 vámtarifaszámú, legalább 99 térfogatszázalék alkoholtartalmú víztelenített alkoholtermékből a szeszüzem adóraktárban vagy a kőolajfinomító adóraktárban vagy a finomítói ásványolaj-raktárban a külön jogszabály szerint denaturált 2207 20 00 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék;

37/A. *biodízel:* a kizárólag a Közösségben termelt alapanyagból gyártott növényi olajból átészterezéssel előállított, a 3824 90 99 vámtarifaszám alá tartozó termék;”

55. § A Jöt. 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § (1) Adómentes a törvénnyel vagy kormányrendelettel kihirdetett vagy a Magyar Közlönyben közzétett nemzetközi szerződés kötelező rendelkezése alapján vámmentesen behozható jövedéki termék, továbbá a diplomáciai és konzuli képviseletek, valamint az ezekkel egy

tekintet alá eső nemzetközi szervezetek és azok tagjai számára harmadik országból vámmentesen behozott jövedéki termék.

(2) Adómentes a 918/83/EGK Tanácsi rendelet 29–31., 45–46. és 112. cikkei alapján vámmentesen harmadik országból behozott jövedéki termék."

56. § (1) A Jöt. 10. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A jövedéki termék importálásával keletkező adókötelezettség esetén az adófizetési kötelezettség felfüggesztésre kerül, ha a jövedéki terméket az importálást követően közvetlenül adóraktárba, illetve adómentes felhasználó üzemébe, raktárába szállítják (ideértve azt az esetet is, ha a harmadik országból vámeljárás keretében behozott és közvetlenül adóraktárba beszállított jövedéki termék a vámjogi szabadforgalomba bocsátás időpontjában adóraktárban található), és a vámkezeléshez az importáló bemutatta annak az adóraktárnak az adóraktári engedélyét, illetve annak az üzemnek, raktárnak a keretengedélyét, ahová a jövedéki terméket szállítják. Amennyiben az importáló személye nem azonos az adóraktár-engedélyes, illetve az adómentes felhasználó személyével, az adófizetési kötelezettség felfüggesztéséhez be kell mutatni az adóraktár-engedélyesnek az importált jövedéki termék befogadásáról adott nyilatkozatát, vagy az adómentes felhasználó megbízását a jövedéki termék importálására, továbbá nyilatkozatát a még rendelkezésére álló adómentes beszerzési keretéről."

(2) A Jöt. 10. §-ának (5)–(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a § kiegészül a következő (8) bekezdéssel:

„(5) Ha az adómentes felhasználó keretengedélye megszűnik – kivéve a (6)–(7) bekezdésben foglalt esetet –, az adómegállapítási és adófizetési kötelezettség továbbra is adófelfüggesztés alatt áll a készleten maradt jövedéki terméknek adóraktárba való betárolásáig, illetve másik adómentes felhasználó részére történő átadásáig, de legfeljebb az engedély megszűnését követő 30. napig.

(6) Ha az adóraktári engedély, illetve az adómentes felhasználó keretengedélye felszámolási eljárás miatt szűnik meg, az adómegállapítási és adófizetési kötelezettség továbbra is adófelfüggesztés alatt áll a készleten maradt jövedéki terméknek a felszámolási eljárás keretében történő szabadforgalomba bocsátásáig, vagy másik adóraktárba, adómentes felhasználóhoz való betárolásáig, illetve a vagyonfelosztásról szóló végzés alapján a jövedéki termék hitelező részére történő kitárolásáig.

(7) Ha az adóraktári engedély, illetve az adómentes felhasználó keretengedélye végelszámolás miatt szűnik meg, az adómegállapítási és adófizetési kötelezettség továbbra is adófelfüggesztés alatt áll a készleten maradt jövedéki terméknek a végelszámolás keretében történő szabadforgalomba bocsátásáig vagy másik adóraktárba, adómentes felhasználóhoz való betárolásáig, illetve a vagyonfelosztást követően történő kitárolásáig, de legfeljebb a végelszámolás kezdő időpontjától számított 180 napig.

(8) Amennyiben az adóraktári engedélynek vagy az adómentes felhasználó keretengedélyének megszűnését követő 30 napon belül felszámolási vagy végelszámolási eljárás indul, a készleten maradt jövedéki termék utáni adómegállapítási és adófizetési kötelezettségre a (6)–(7) bekezdés rendelkezését kell alkalmazni."

57. § (1) A Jöt. 11. §-a (1) bekezdésének *e)* és *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A jövedéki termék adófelfüggesztéssel szállítható]

„*e)* a szeszüzem adóraktárból a kőolaj-finomító adóraktárba vagy finomítói ásványolajraktárba, amennyiben a szállított jövedéki termék bioetanol vagy a 2207 10 00 vámtarifaszámú, legalább 99 térfogatszázalék alkoholtartalmú víztelenített alkoholtermék;

f) adómentes felhasználás esetén

fa) az adómentes felhasználó keretengedélyében szereplő telephelyei között,

fb) a keretengedély megszűnése esetén a készleten maradt jövedéki termék tekintetében más adómentes felhasználó részére;"

(2) A Jöt. 11. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A jövedéki termék – kivéve szőlőbor – adófelfüggesztéssel történő szállítása csak a (3) bekezdés szerinti termékkísérő okmánnyal megengedett."

58. § (1) A Jöt. 13. §-a (1) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adóraktár engedélyese – ha törvény másként nem rendelkezik – a felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége alól véglegesen mentesül, ha a kitárolt jövedéki terméket]

„*e)* – amennyiben a kitárolt termék üzemanyag petróleum vagy repülőbenzin – külföldi vagy magyar lajstromjelű, gazdasági célú légi közlekedési tevékenységet végző légi jármű, illetve katonai lajstromjelű légi jármű üzemanyagtartályába töltik nemzetközi repülés vagy a hatóságilag szabályozott éves légügyi felülvizsgálat, hajtóműcserék utáni hajtóműpróbák, gyakorlórepülések, valamint a kormányzati (állami) repüléseket megelőző kötelező hatósági berepülések során való felhasználás céljából, és azt a vámhatóság igazolta;"

(2) A Jöt. 13. §-a (3) bekezdésének *h)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adóraktár engedélyese véglegesen mentesül az adóraktárban tárolt azon jövedéki termékre felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettség alól,]

„*h)* amelyet – amennyiben az alkoholtermék – az adóraktárban az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott teljes denaturálási eljárással denaturáltak."

(3) A Jöt. 13. §-a (4) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adómentes felhasználó a felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége alól véglegesen mentesül, ha]

„*b)* a jövedéki terméket a keretengedélyében engedélyezett adómentes célra felhasználta, és annak mennyisége nem haladta meg az 54. § (2) bekezdés és a 68. § (5) bekezdés szerinti elszámolás szerint felhasználható mennyiséget;”

(4) A Jöt. 13. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az adóraktár engedélyese, illetve az adómentes felhasználó a 10. § (4), illetve (5) bekezdése szerint felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége alól véglegesen mentesül, ha jövedéki termékét egy másik adóraktárba, illetve egy másik adómentes felhasználó üzemébe, raktárába betárolták, és azt a betároló adóraktár engedélyes, illetve adómentes felhasználó a termékkísérő okmányon visszaigazolta.”

59. § A Jöt. 15. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Adófizetési kötelezettség keletkezik, ha]

„*b)* az 52. § (1) bekezdés *i)* pontja szerinti és az 52. § (2) bekezdése alá tartozó ásványolajat üzemanyagként, üzemanyagok adalékaként, hígítóanyagaként vagy tüzelő-, fűtőanyagként, továbbá a fűtőolajat üzemanyagként kínálják, értékesítik (az exportálás és a más tagállamba való értékesítés kivételével) vagy használják fel és azt megelőzően nem keletkezett e törvény egyéb rendelkezései szerint adófizetési kötelezettség;”

60. § A Jöt. 17. §-a (2) bekezdésének *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adó fizetésére kötelezett]

„*f)* a 15. § (2) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott esetben az ásványolajterméket üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként felhasználó, kínáló, értékesítő személy, illetve az ásványolajterméket üzemanyagok adalékaként, hígítóanyagaként felhasználó vagy kínáló, értékesítő felhasználói engedélyes;”

61. § A Jöt. 20. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A TKO 1. példánya a feladó adóraktár-engedélyesé, a 2–4. példányt az adóraktár-engedélyes átadja a jövedéki termék szállítójának, az 5. példányt annak kiállításával egyidejűleg megküldi a vámhatóságnak.”

62. § A Jöt. 26. §-a (3) bekezdésének *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Adóképviselőként való működésre az kaphat engedélyt, aki]

„*f)* jövedéki biztosítékot nyújt a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő részére szállított jövedéki termék után egy naptári hónap alatt várhatóan keletkező adókötelezettségre, figyelemmel a 24. § (3) bekezdésének rendelkezésére is.”

63. § A Jöt. 28. §-a kiegészül a következő (4)–(5) bekezdéssel:

„(4) A bioetanol más tagállam benzin előállítását végző adóraktárába a 19–21. § rendelkezéseitől eltérően végzett kitárolása szabadforgalomba bocsátásnak minősül azzal, hogy a kitároló adóraktár-engedélyes adó-megállapítási és adófizetési kötelezettsége csak akkor áll be, ha a fogadó adóraktár engedélyese a kitárolást követő 30 napon belül nem igazolja vissza a bioetanol átvételét. Az adó-megállapítási és adófizetési kötelezettség a kitárolást követő 31. napon áll be.

(5) A bioetanol (4) bekezdés szerinti szállítása csak abban az esetben megengedett, ha azt a vámhatósághoz a külön jogszabály rendelkezései szerint előzetesen bejelentik és azt a vámhatóság jóváhagyja, továbbá a kitárolt mennyiségre számított adó összege nem haladja meg az adóraktár-engedélyes által nyújtott jövedéki biztosíték összegét.”

64. § A Jöt. 29. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A folyékony tüzelőanyagok, valamint a 10 liter mennyiséget meghaladó üzemanyag, amelyet nem a jármű üzemanyagtartályában szállítanak, nem minősülhetnek gazdasági tevékenységet nem folytató természetes személy magáncélú beszerzésének.”

65. § A Jöt. 34. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés rendelkezését az ásványolajok esetében az 52. § (1) bekezdésében meghatározott ásványolajtermékekre és a 7. § 37/A. pontjában meghatározott biodízelre kell alkalmazni.”

66. § A Jöt. 35. §-a (1) bekezdésének *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Adóraktári engedélyre olyan személy jogosult,]

„*f)* aki a termékmérlegre vonatkozó adatszolgáltatási és az adóbevallási kötelezettségét, valamint a jövedéki termék adó-felfüggesztéssel és adózottan történő kitárolására vonatkozó, a 40. § (9) bekezdésében előírt adatszolgáltatási kötelezettséget a vámhatósággal közvetlen számítógépes kapcsolati rendszerben, elektronikus úton teljesíti;”

67. § A Jöt. 39. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Annak a fizikai helynek, amely az adóraktári engedély megszűnéséig adóraktárként működött, ismételten adóraktárként való működése csak azt követően engedélyezhető, ha a korábbi adóraktár-engedélyesnek a jövedéki terméket terhelő adóval, általános forgalmi adóval és

vámmal kapcsolatos valamennyi tartozása megfizetésre került.”

68. § (1) A Jöt. 40. §-a (1) bekezdésének felvezető szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„Adóraktárból a jövedéki termék – kivéve szőlőbor – ”

(2) A Jöt. 40. §-a kiegészül a következő (9)–(12) bekezdéssel:

„(9) A termékkísérő okmány 5. példányát, az egyszerűsített kísérő okmány másolati példányát a 35. § (1) bekezdésének *f)* pontja alá tartozó adóraktár-engedélyes a kiállítással egyidejűleg megküldi a vámhatóságnak.

(10) Az adóraktár-engedélyes, amennyiben a tárgyéven belül a 49. § (3) bekezdés *a)* pontjában megjelölt készletfelvételen kívül több időpontban is végez tételes leltárkészítéssel készletfelvételt, és annak időpontját évente, a tárgyévet megelőző évben előzetesen a vámhatósághoz bejelenti, az elszámolt időszakra a vámhatóság helyszíni ellenőrzése nélkül is – jegyzőkönyv felvételével – megállapíthatja a 49. § (4) bekezdése szerinti különbözetet, amelyet az elszámolt időszak zárókészletébe beszámít. Amennyiben a vámhatóság a bejelentett időpontra vonatkozó készletfelvételt a helyszínen ellenőrzi, a 49. § (4) bekezdése szerint kell eljárni.

(11) Az adóraktár-engedélyesnek az 50. § (5) bekezdése szerinti megfigyelt termék (biodízel, üzemanyagadalék) nyilvántartására, elszámolására e § (4)–(7) bekezdése, az 50. § (4) bekezdése szerinti egyéb megfigyelt termék nyilvántartására, elszámolására a 60. § (1)–(3) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni.

(12) A harmadik országból vámeljárás keretében behozott és közvetlenül adóraktárba beszállított jövedéki terméket az adóraktár engedélyese a vámjogi szabadforgalomba bocsátással egyidejűleg veszi adóraktári készletre.”

69. § A Jöt. 43. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A jövedéki terméknek olyan üzemben való adómentes felhasználására, amelyre vonatkozóan a keretengedély megszűnt, újabb keretengedély csak a jövedéki terméket terhelő adóval, általános forgalmi adóval és vámmal kapcsolatos valamennyi tartozás megfizetését követően adható.”

70. § A Jöt. 44. §-a kiegészül a következő (4) bekezdéssel:

„(4) Az (1)–(3) bekezdés rendelkezését a 11. § (1) bekezdése *f)* pontjának *fb)* alpontja szerinti esetben is – megfelelően – alkalmazni kell.”

71. § (1) A Jöt. 45. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A szennyezetté, illetve az engedélyezett felhasználási célra alkalmatlanná vált adómentesen beszerzett jövedéki termék a vámhatóság felügyelete mellett megsemmisíthető, adóraktárba szállítható, továbbá – a vegyipari és a gyógyszeripari felhasználás esetén – a jövedéki terméket beszerző adómentes felhasználó tisztíthatja (regenerálhatja).”

(2) A Jöt. 45. §-a kiegészül a következő (4) bekezdéssel és egyidejűleg a jelenlegi (4) bekezdés számozása (5) bekezdésre változik:

„(4) Az adómentes felhasználást követően a technológiából visszanyert, valamint a (3) bekezdés szerinti regenerált jövedéki terméket készletre kell venni, amely az adókötelezettség keletkezése szempontjából betárolásnak minősül.”

72. § A Jöt. 46. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„46. § (1) Az adómentes felhasználó negyedévenként, a tárgynegyedév utolsó napjával készletfelvétellel telephelyenként megállapítja a tényleges készletet, és a tárgynegyedévet követő hó 12. napjáig, illetve a jogosultság megszűnésének napját követő 12. napig elszámolást nyújt be a vámhatósághoz az adómentesen beszerzett jövedéki terméknek a 13. § (4)–(5) bekezdése szerinti adómegállapítási és adófizetési kötelezettség alóli mentesüléssel járó felhasználásáról (készletcsökkenéséről). Az elszámolás alapján kimutatott készlethiányt nem adómentes célra történő felhasználásnak kell tekinteni.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti készletfelvétel a vámhatóság helyszíni ellenőrzése nélkül történik, az adómentes felhasználó az (1) bekezdés szerint megállapított készlet különbözetet – jegyzőkönyv felvételével – a tárgynegyedév zárókészletébe beszámítja. Amennyiben a készletfelvételt a vámhatóság a helyszínen ellenőrzi, a 49. § (4) bekezdése szerint kell eljárni.

(3) Az adómentes beszerzésre való jogosultság megszűnésének napján készleten maradt jövedéki termék adóraktárnak, adófelfüggesztéssel történő szállítás esetén másik adómentes felhasználónak csak a vámhatóság előzetes jóváhagyása és felügyelete mellett, a 11. §-ban foglalt rendelkezések alkalmazásával adható át.”

73. § (1) A Jöt. 47. §-a (1) bekezdésének *c)–d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ha törvény másként nem rendelkezik, a megfizetett adó visszaigénylésére (levonására) jogosult]

„*c)* az exportáló, ha az adóval növelt áron adóraktárból vagy importálótól beszerzett jövedéki termékét a vámhatóság – a vámjogszabályok szerinti – kereskedelmi forgalom keretében végleges rendeltetéssel harmadik országba kilépteti, ideértve azt is, ha az üzemanyag petróleumot és a repülőbenzint a nemzetközi légi közlekedésben részt vevő külföldi vagy belföldi lajstromjelű olyan repülőgép üzemanyagtartályába töltik, amelynek külföldre távozását a légi jármű parancsnoka (megbízottja) és a repülőtér üzembentartója (megbízottja) együttesen igazolja;

d) az a személy, aki adóraktárból, importálótól, illetve bejegyzett/nem bejegyzett kereskedőtől, közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult jövedéki enge-

délyes kereskedőtől vagy – a keretengedély megszűnése esetén – adómentes felhasználótól adóval növelt áron beszerzett jövedéki terméket az e törvény szerinti adómentes célra használt fel, ideértve a belső minőségellenőrzéshez szükséges vizsgálatok céljára történő – a hatályos jogszabályoknak, valamint szabványoknak megfelelő – mintavételi szabályzat szerinti felhasználást is."

(2) A Jöt. 47. §-a (9) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A visszaigénylés (levonás) jogosultságát a jövedéki termék adóval növelt áron való beszerzését, illetve importálását igazoló eredeti bizonylattal, továbbá]

„*d)* az üzemanyag petróleum és a repülőbenzin esetén az üzemanyagnak a nemzetközi légi közlekedésben részt vevő külföldi és belföldi lajstromjelű repülőgép üzemanyagtartályba való betöltése és a repülőgép külföldre távozása a légi jármű parancsnoka (megbízottja) és a repülőtér üzembentartója (megbízottja) együttes igazolásával,"
[kell dokumentálni, alátámasztani.]

74. § (1) A Jöt. 48. §-ának (4)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A hatósági felügyeletet ellátó vámhatóság az adóraktár engedélyese és az adómentes felhasználó adóbevallása alapjául szolgáló tények, körülmények, az adóraktáranként benyújtott termékmérleg-havizárás, illetve a 46. § (1) bekezdés szerinti, telephelyenként benyújtott elszámolás ellenőrzése alapján jegyzőkönyvvel igazolja, hogy a bevallással érintett jövedéki termékek összetételére, vámtarifaszámára és mennyiségére vonatkozó adatok a valóságnak megfelelnek. A vámhatóságnak a benyújtott termékmérleg-havizárás, illetve elszámolás ellenőrzésére 5 munkanap áll rendelkezésére. A vámhatósághoz benyújtott termékmérleg-havizárás, illetve elszámolás a jogkövetkezmények szempontjából adóbevallásnak minősül.

(5) Amennyiben a vámhatóság által megállapított adatok, tények, körülmények eltérnek az adóraktár engedélyese, illetve az adómentes felhasználó által bemutatott termékmérleg-havizárásban, illetve elszámolásban szereplő adatoktól, a vámhatóság az eltérés tényét és okát jegyzőkönyvbe veszi, s a felvett jegyzőkönyv egy példányát az adóalanynak átadja, aki a jegyzőkönyvre 8 napon belül észrevételt tehet. Az észrevételt a vámhatóság másodfokú szerve bírálja el, az adóalany kérelmére helyszíni vizsgálatot folytat. A másodfokú vámhatóság döntését a jegyzőkönyvre feljegyzi, szükség esetén kiegészítő jegyzőkönyvet vesz fel. A vámhatóság az eredménytelen adategyeztetést tartalmazó jegyzőkönyv és kiegészítő jegyzőkönyv egy példányát adóellenőrzés végett az ellenőrzés lefolytatására illetékes vámhatósághoz továbbítja annak kiállítását követő 15 napon belül. Az ellenőrzés eredményeként megindult adóigazgatási eljárásban az adóalanynak a vámhatóság jegyzőkönyvére tett, el nem fogadott észrevételeit és indokait is el kell bírálni."

(2) A Jöt. 48. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Önadózás esetén az adó alapját és az adót naptári hónaponként kell megállapítani, kivéve, ha jogszabály másként rendelkezik. Az adómentes felhasználó az adóbevallási kötelezettségének azon tárgynegyedévet követő hó 20-áig köteles eleget tenni és az adót megfizetni, amelyben a 14. § (4) bekezdése szerint beállt az adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége. A nulla adómértékű szőlőborra nem kell adóbevallást benyújtani."

75. § A Jöt. 49. §-ának (3)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adóraktár engedélyese és az adómentes felhasználó

a) évente, a tárgyév utolsó napjával, illetve a számviteli törvény hatálya alá tartozó adóraktár-engedélyes és adómentes felhasználó esetében az üzleti év mérlegfordulónapjával,

b) az adóraktári vagy a keretengedély megszűnésének napjával,

c) a vámhatóság által kezdeményezett készletfelvétel esetén az ellenőrzés napjával

a vámhatóság jelenlétében és ellenőrzése mellett készletfelvétellel megállapítja a tényleges készletet.

(4) A vámhatóság a (3) bekezdés szerinti esetekben, az ott megjelölt időpontra vonatkozóan jegyzőkönyvvel megállapítja a készleten lévő jövedéki termék tényleges mennyiségének és nyilvántartás szerinti készletének különbözetét, a külön jogszabály szerint elszámolható veszteséget és az azt meghaladó készlethiányt, illetve a készlettöbbletet (együtt: különbözet). A különbözetet az elszámolási időszak zárókészletébe be kell számítani."

76. § (1) A Jöt. 50. §-a (4) bekezdésének felvezető szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„E törvény alkalmazásában megfigyelt terméknek – az (5) bekezdésben foglalt eltéréssel – az 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerelésű,"

(2) A Jöt. 50. §-a kiegészül a következő (5) bekezdéssel:

„(5) A (4) bekezdés *c)* pontjában megjelölt, 3811 vámtarifaszám alatti termékek közül az üzemanyagok adalékanyaga, hígítóanyaga (a továbbiakban: üzemanyagadalék) és a (4) bekezdés *f)* pontjában megjelölt biodízel a kiszerelés nagyságától függetlenül tekintendő megfigyelt terméknek."

77. § (1) A Jöt. 52. §-a (1) bekezdésének *a)–b)*, *d)* és *i)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adó mértéke – a (2)–(3) bekezdésben foglalt eltéréssel –:]

„*a)* a 2710 11 31, a 2710 11 41, a 2710 11 45 és a 2710 11 49 vámtarifaszámú ólmozatlan benzinre, ha annak kéntartalma legfeljebb 10 ppm és legalább 4,4 térfogatszázalék bioetanolt – közvetlen bekeveréssel és/vagy ETBE formájában – tartalmaz, 103 500 Ft/ezer liter,

b) a 2710 11 31, a 2710 11 51 és a 2710 11 59 vámtarifaszám alatti ólmozott benzinekre, továbbá a 2710 11 31, a 2710 11 41, a 2710 11 45 és a 2710 11 49 vámtarifaszámú ólmozatlan benzinre, ha annak kéntartalma 10 ppm-nél nagyobb vagy 4,4 térfogatszázaléknál kevesebb – közvetlenül bekevert és/vagy ETBE-ben lévő – bioetanolt tartalmaz, 111 800 Ft/ezer liter,"

„*d)* a 2710 19 41 vámtarifaszám alatti, legfeljebb 10 ppm kéntartalmú és legalább 4,4 térfogatszázalék biodízelt tartalmazó, üzemanyag célra értékesített vagy importált gázolajra, valamint a 2710 19 41, a 2710 19 45, a 2710 19 49 vámtarifaszám alatti, tüzelő-, fűtőanyag célra értékesített vagy importált gázolajra 85 000 Ft/ezer liter, a 2710 19 41, a 2710 19 45 és a 2710 19 49 vámtarifaszám alatti, 10 ppm-nél nagyobb kéntartalmú vagy 4,4 térfogatszázaléknál kevesebb biodízelt tartalmazó, üzemanyag célra értékesített vagy importált gázolajra 93 000 Ft/ezer liter,"

„*i)* a 2707 10, a 2707 20, a 2707 30, a 2707 50, a 2710 11 11, a 2710 11 15, a 2710 11 21, a 2710 11 25, a 2710 11 70, a 2710 11 90, a 2710 19 11, a 2710 19 15, a 2710 19 25, a 2710 19 29, a 2710 19 31, a 2710 19 35, a 2710 19 51, a 2710 19 55, a 2901 10, a 2902 20 00, a 2902 30 00, a 2902 41 00, a 2902 42 00, a 2902 43 00 és a 2902 44 00 vámtarifaszám alá tartozó, valamint a 2710 19 41, a 2710 19 45, a 2710 19 49 vámtarifaszámú, nem üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként értékesített, beszerzett vagy importált ellenőrzött ásványolajra (a továbbiakban: egyéb ellenőrzött ásványolaj) az üzemanyagkénti vagy a tüzelő-, fűtőanyagkénti beszerzés, importálás, kínálás, értékesítés vagy felhasználás esetén az üzemanyagkénti, vagy a tüzelő-, fűtőanyagkénti beszerzésnek, importálásnak, kínálásnak, értékesítésnek vagy felhasználásnak megfelelő, az *a)–f)* pontban megjelölt ásványolaj adója."

(2) A Jöt. 52. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke – figyelemmel a (3) bekezdés rendelkezésére is – az 50. § szerinti, de az (1) bekezdésben nem említett ásványolaj esetében az üzemanyagkénti vagy a tüzelő-, fűtőanyagkénti beszerzésnek, importálásnak, kínálásnak, értékesítésnek vagy felhasználásnak megfelelően a hozzá legközelebb álló, az (1) bekezdés *a)–d)*, *f)–g)* pontjában megjelölt ásványolaj adója, a biodízel esetében az (1) bekezdés *d)* pontja szerinti alacsonyabb adómérték, illetve az ásványolajnak a benzin adalékakénti, hígítóanyagakénti beszerzése, importálása, kínálása, értékesítése vagy felhasználása esetén az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti, a gázolaj adalékakénti, hígítóanyagakénti beszerzése, importálása, kínálása, értékesítése vagy felhasználása esetén az (1) bekezdés *d)* pontja szerinti alacsonyabb adómérték."

78. § A Jöt. 57/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kőolaj-finomító adóraktár engedélyese, a bejegyzett kereskedő és az importáló visszaigényelheti vagy fizetendő adójából levonhatja az 52. § (1) bekezdés *d)* pontjában megjelölt, szabadforgalomba bocsátott gázolajban lévő, a Közösségben előállított alapanyagból gyártott biodízel mennyiségére a (2) bekezdés szerint jutó adót."

79. § A Jöt. 57/B. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az 57–57/A. § szerint adó-visszaigénylésre vagy -levonásra jogosult naptári évenként legfeljebb az általa a naptári évben szabadforgalomba bocsátott vagy szabadforgalomba bocsátással importált összes motorbenzin, illetve gázolaj mennyiségének 2005. évben 2 százalékára, azt követően évente 0,5 százalékértékkel növelt százalékára jutó adó összegéig élhet adó-visszaigénylési, -levonási jogával."

80. § A Jöt. 57/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„57/C. § Az 57. § szerinti adókedvezmény (adólevonás, -visszaigénylés) a 2007. június 30-áig, az 57/A. § szerinti adókedvezmény (adólevonás, -visszaigénylés) a 2007. december 31-éig szabadforgalomba bocsátott mennyiség után vehető igénybe, kivéve, ha az adókedvezmény ezen időpontokig való fenntartása valamely uniós jogi aktussal ellentétbe kerülne."

81. § (1) A Jöt. 58. §-a (1) bekezdésének *a)–c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ásványolaj-adóraktári engedély]

„*a)* ásványolajat kőolajból atmoszférikus és vákuumdesztillációval, valamint ehhez kapcsolódó technológiákkal (ideértve a bioetanol és a biodízel üzemanyagba keverését is) előállító üzemre (a továbbiakban: kőolaj-finomító);

b) a kőolaj-finomító engedélyesének a kőolaj-finomító területén kívül található, ásványolaj tárolására, raktározására alkalmas tárolóra, ahol a betárolt ásványolajtermék kiszerelése, a bioetanol benzinbe való közvetlen bekeverése, továbbá egyéb ellenőrzött ásványolajtermék, valamint megfigyelt termék (kivéve: biodízel) előállítása is végezhető külön engedély nélkül, adóraktári engedéllyel (a továbbiakban: finomítói ásványolajraktár);

c) az 52. § (1) bekezdés *f)* pontja szerinti cseppfolyósított halmazállapotú gáz termék előállítására, ahol az előállított gáz termékből megfigyelt termék is előállítható külön engedély nélkül (a továbbiakban: cseppfolyósítottgáz-töltő),"

[adható.]

(2) A Jöt. 58. §-a (4) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az ásványolaj-adóraktárra adóraktári engedély akkor adható, ha adóraktáranként]

„*c)* a cseppfolyósítottgáz-töltőn legalább 300 m^3, a repülőtéri adóraktárban legalább 30 m^3,"

[a (7) bekezdésben foglalt eltéréssel – talajjal egybeépített vagy talajhoz rögzített, az illetékes – hatóság által engedélyezett és – a cseppfolyósítottgáz-töltő és a kőszén eredetű

benzol és homológjainak kőszénkokszolás keretében történő előállítását végző egyébásványolajgyártó-adóraktár kivételével – hitelesített tárolótartály áll rendelkezésre. A terméktávvezetékre a kőolaj-finomító, a finomítói ásványolajraktár, a repülőtéri adóraktár, a jövedéki engedélyes telephely között kiépített, talajhoz rögzített, föld feletti és/vagy föld alatti vonalvezetésű, ásványolaj szállítására alkalmas, külön szabályozott elszámolású csővezetékrendszer esetén adható adóraktári engedély.]

(3) A Jöt. 58. §-a (5) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A jövedéki biztosítékot adóraktáranként]

„*e)* a kikötői adóraktár esetén legfeljebb 200 millió Ft, a repülőtéri adóraktár esetén legalább 10, legfeljebb 200 millió Ft,”

[értékben kell nyújtani.]

82. § (1) A Jöt. 60. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A felhasználói engedélyes folyamatosan olyan nyilvántartást vezet, amely tartalmazza az egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék beszerzésének, előállításának (kiszerelésének), felhasználásának és értékesítésének külön jogszabályban foglaltak szerinti részletezését. A nyilvántartás adatait havonta le kell zárni, meg kell állapítani a tárgyhavi készletváltozásokat és a zárókészletet.”

(2) A Jöt. 60. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A felhasználói engedélyesnek tárgyévenként az egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék beszerzéséről, előállításáról (kiszereléséről), felhasználásáról, értékesítéséről és készletéről elszámolást kell készítenie és a tárgyévet követő hó 20-áig a vámhatósághoz benyújtania, amelyet a vámhatóság a helyszínen ellenőrizhet. Ha az elszámolás alapján kimutatott, nyilvántartás szerinti zárókészlet meghaladja a számviteli rend szerint elvégzett készletfelvétellel megállapított tényleges zárókészletet, a készlethiányt – figyelemmel a külön jogszabály szerint elszámolható veszteségre, valamint a 62. § (8)–(9) bekezdésének rendelkezésére is – nem engedélyezett célra történt felhasználásnak kell tekinteni. Az elszámolás során kimutatott készletelteréssel a nyilvántartás szerinti zárókészletet helyesbíteni kell.”

83. § (1) A Jöt. 62. §-ának (6)–(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerelésű egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék más tagállamból való behozatalát adóraktár-engedélyes és felhasználói engedélyes végezheti, valamint a közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult kereskedő abban az esetben, ha a behozatalt adóraktár-engedélyes, felhasználói engedélyes vagy nyilvántartásba vett felhasználó részére, írásban rögzített megbízás alapján végzi. Az üzemanyagadalék és a biodízel behozatalát továbbá a bejegyzett/nem bejegyzett kereskedő – az adó 25. § szerinti megfizetése esetén –, valamint a közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult kereskedő is – az adó 27. § szerinti megfizetése esetén – végezheti. A termék átvételének napján a behozatalt be kell jelenti a vámhatósághoz.

(7) A közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult jövedéki engedélyes kereskedő a más tagállamból behozott 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerelésű egyéb ellenőrzött ásványolajat és a megfigyelt terméket csak adóraktár-engedélyes, felhasználói engedélyes vagy nyilvántartásba vett felhasználó részére értékesítheti az adó 27. § szerinti megfizetése nélkül.”

(2) A Jöt. 62. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Az egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék exportálását a felhasználói engedélyes exportáló a 60. § (3) bekezdés szerinti elszámolás során készletcsökkenésként csak akkor számolhatja el, ha a vámhatóság a termék kiléptetését visszaigazolta, illetve – amennyiben a kiléptetés más tagállam területéről történik – az exportálást a vámhatósághoz az üzemből, raktárból történő kiadás napján bejelentették vagy a kiléptetés tényét vámokmánnyal igazolják.”

84. § A Jöt. 64. §-ának (2)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke – a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel – az (1) bekezdés szerinti adóalapra 220 600 forint.

(3) A szeszfőzdében bérfőzés keretében, a bérfőzető alapanyagából előállított, a 2208 20 19, 2208 20 99, 2208 90 33, 2208 90 39, 2208 90 51, 2208 90 53, 2208 90 59, 2208 90 71 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék (a továbbiakban: bérfőzött pálinka) adója egy bérfőzető részére évente legfeljebb 50 liter mennyiségig az (1) bekezdés szerinti adóalapra számítva 110 300 forint, 50 liter felett 220 600 forint. Amennyiben egy háztartásban több bérfőzető él, az 50 liter/év mennyiségi korlát együttesen értendő.”

85. § A Jöt. 68. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Adómentes felhasználás az alkoholterméknek a felhasználása]

„*a)* a külön jogszabályban meghatározott hatóság által forgalomba hozatalra engedélyezett gyógyszerek, valamint a külön jogszabály szerint nyilvántartásba vett, gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmények (a szájon át fogyasztható alkoholtartalmú termékek esetében 40 ml-t meg nem haladó összes napi fogyasztási dózisnak megfelelő összetételben előállított készítmények), továbbá a gyógyszeranyagok, gyógyszeripari intermedierek külön jogszabály szerinti engedéllyel végzett ipari előállításához (beleértve e termékek gyártóberendezéseinek a technológiai előírásokban rögzített tisztítási eljárásához

való felhasználást is), nem értve ide a 2207 vámtarifaszámú alkoholtermék és a víz keverékének előállítását, kiszerelését,”

86. § A Jöt. 69. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az alkoholtermék teljes denaturálását szeszüzemben vagy alkoholregeneráló és denaturáló üzemben, az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott denaturálási eljárással kell elvégezni.”

87. § A Jöt. 72. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az italgyár és a szeszfőzde engedélyesének üzemi szeszraktárába nem saját előállítású, 2208 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék legfeljebb az egy naptári év alatt előállított, a 73. § (9)–(10) bekezdése szerinti kiszerelésű, saját gyártású alkoholtermék 25%-ának megfelelő mennyiségben tárolható be évente. Az italgyár és a szeszfőzde engedélyese ezt meghaladó mennyiséget abban az esetben tárolhat be az üzemi szeszraktárába, ha a (6) bekezdésben foglalt feltételt, továbbá az alkoholtároló adóraktár esetében nyújtandó jövedéki biztosítékot külön teljesíti. A szeszüzem engedélyesének üzemi szeszraktárába nem saját előállítású, 2207 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék legfeljebb az egy naptári év alatt előállított saját gyártású alkoholtermék 25%-ának megfelelő mennyiségben tárolható be évente.”

88. § A Jöt. 76. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adó hektoliterre vetítve Balling-(Plató-)fokonként 505 forint.”

89. § A Jöt. 78. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A sörfőzde esetében a 35. § (1) bekezdés *f)–g)* pontjának rendelkezését nem kell alkalmazni.”

90. § A Jöt. 80. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke hektoliterenként a szőlőborra 0 forint, az egyéb borra 8000 forint.”

91. § A Jöt. 81. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a szőlőtermelő az új termését részben vagy egészben a 80. § (3) bekezdésében meghatározott mennyiségen felüli szőlőbor előállítására kívánja felhasználni, a szüretet követő 8 napon belül, de legkésőbb a tárgyév november 30-áig kell a vámhatósághoz a 82. § szerinti egyszerűsített adóraktárra az engedélykérelmet benyújtania. A vámhatóság a kérelem alapján az adóraktári engedélyt – amennyiben az annak megszerzéséhez előírt feltételek fennállnak – a feldolgozás megkezdésének kérelemben jelzett napjáig visszamenőleges hatállyal adja ki.”

92. § (1) A Jöt. 82. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Egyszerűsített adóraktári engedélyre jogosult – a (6) bekezdésben foglalt eltéréssel – az a személy, aki (amely) kizárólag szőlőbort állít elő, palackoz (szerel ki), tárol, raktároz.”

(2) A Jöt. 82. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A vámhatóság az egyszerűsített adóraktári engedélyt a kérelem benyújtásától számított 60 napon belül engedélyezi vagy a kérelmet elutasítja.”

93. § A Jöt. 83. §-ának (5)–(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az egyszerűsített adóraktár engedélyesének a vásárolt és a saját termésű szőlő mennyiségéről, illetve a vásárolt, előállított (kiszerelt), tárolt, raktározott és értékesített szőlőborról – kiszerelésenkénti bontásban, vevőnkénti részletezésben – tárgyidőszakonként mennyiségi elszámolást kell készítenie, és a vámhatósághoz a tárgyidőszakot követő augusztus 15-éig, illetve december 15-éig benyújtania.

(6) A vámhatóság az egyszerűsített adóraktár engedélyesének e törvényben és végrehajtási rendeletében előírt kötelezettségei megtartását, és a szőlőtermés, illetve az előállított (kiszerelt), tárolt, raktározott és az értékesített szőlőbor elszámolását előre bejelentett vagy váratlan, előre be nem jelentett időpontban ellenőrzi. Ennek keretében az egyszerűsített adóraktár engedélyese a vámhatóság jelenlétében és ellenőrzése mellett készletfelvétellel megállapítja a tényleges készletet.”

94. § (1) A Jöt. 84. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Adóraktári engedély

a) az egyéb bor előállítását végző üzemre (a továbbiakban: egyéb borászati üzem),

b) az egyéb bor önálló palackozását végző palackozóra (a továbbiakban: egyéb bor palackozó),

c) az egyéb borászati üzem engedélyesének a gyártóüzeme területén és a gyártóüzeme területén kívül található, egyéb bor tárolására alkalmas, saját tulajdonú vagy bérelt, illetve egyéb használati jogon működtetett raktárára (a továbbiakban: üzemi egyéb bor raktár),

d) a palackos kiszerelésű egyéb bor önálló tárolását, raktározását végző raktárra (a továbbiakban: egyéb bor tároló adóraktár)

adható.”

(2) A Jöt. 84. §-ának (5)–(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1) bekezdésben foglalt eseteken kívül az egyéb bor adó megfizetése nélküli tárolására adóraktári engedély tranzitadóraktárra és vámadóraktárra is adható, a 72. § (2)–(3) bekezdése szerint, továbbá az egyéb bor tároló adóraktárban az egyéb boron kívül adózatlan, a 73. §

(9)–(10) bekezdése szerinti kiszerelésű alkoholtermék, palackos, dobozos, hordós sör, palackos pezsgő és palackos köztes alkoholtermék tárolása is megengedett.

(6) A jövedéki biztosítékot adóraktár engedélyesenként legfeljebb 10 millió forint, illetve az egyéb bor tároló adóraktár esetében legalább 1 millió forint, de legfeljebb 10 millió forint értékben kell nyújtani."

(3) A Jöt. 84. §-ának (11)–(12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) Az üzemi egyéb bor raktárba nem saját előállítású egyéb bor legfeljebb az egy naptári év alatt előállított, palackos, kannás kiszerelésű, saját gyártású egyéb bor 25%-ának megfelelő mennyiségben tárolható be évente. Az ezt meghaladó mennyiség üzemi egyéb bor raktárban való tárolásához a 72. § (6) bekezdésében foglalt feltételt – az alapterület vonatkozásában a (12) bekezdésben foglalt eltéréssel –, továbbá az egyéb bor tároló adóraktár esetében nyújtandó jövedéki biztosítékot is teljesíteni kell.

(12) Az egyéb bor tároló adóraktárra a 72. § (6) bekezdésének a rendelkezését is alkalmazni kell azzal az eltéréssel, hogy a kizárólag egyéb bort tároló raktár alapterületének legalább 100 m^2 nagyságúnak kell lennie."

95. § A Jöt. 89. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke hektoliterenként 11 400 forint."

96. § A Jöt. 93. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke hektoliterenként 17 600 forint."

97. § A Jöt. 97. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke

a) a cigarettára 6880 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 27 százaléka, de legalább 12 630 forint/ezer darab;

b) a szivarra, a szivarkára a kiskereskedelmi eladási ár 28,5 százaléka;

c) a finomra vágott fogyasztási dohányra a kiskereskedelmi eladási ár 52 százaléka, de legalább 4170 forint/kilogramm;

d) és az egyéb fogyasztási dohányra a kiskereskedelmi eladási ár 32,5 százaléka, de legalább 4170 forint/kilogramm."

98. § A Jöt. 98. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A cigaretta adójegye az adójegyen feltüntetett mennyiség és kiskereskedelmi eladási ár alapján számított adó –, illetve ha ez az adó kisebb, az adójegyen feltüntetett mennyiség és a 97. § (2) bekezdés *a)* pontjában előírt, ezer darabra meghatározott legkisebb adómérték alapján számított adó –, valamint a kiskereskedelmi eladási ár és a 97. § (4) bekezdése szerinti százalékérték szorzatának egy század részeként számított általános forgalmi adó együttes összegének megfelelő értéket testesít meg. A cigarettán kívüli dohánygyártmány adójegye az adójegyen feltüntetett kiskereskedelmi eladási ár alapján számított adó –, illetve ha ez az adó kisebb, az adójegyen feltüntetett mennyiség és a finomra vágott fogyasztási dohány esetében a 97. § (2) bekezdés *c)* pontjában, az egyéb fogyasztási dohány esetében *d)* pontjában előírt, 1 kilogrammra meghatározott legkisebb adómérték alapján számított adó –, valamint a kiskereskedelmi eladási ár és a 97. § (4) bekezdése szerinti százalékérték szorzatának egy század részeként számított általános forgalmi adó együttes összegének megfelelő értéket testesít meg."

99. § A Jöt. 99. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A dohánygyártmány adóraktár engedélyese, a bejegyzett kereskedő és az importáló a szabadforgalomból visszaszállított (visszáru) dohánygyártmány adóját visszaigényelheti (levonhatja), amennyiben a dohánygyártmányt a dohánygyártmány-adóraktár engedélyese az adóraktárában újrafeldolgozza vagy megsemmisíti, illetve a bejegyzett kereskedő és az importáló megsemmisítteti. Az adólevonás joga megsemmisítés esetén az adójegy és a dohánygyártmány megsemmisítéséről felvett jegyzőkönyv birtokában érvényesíthető, és a megsemmisítés napjától esedékes. Újrafeldolgozás esetén az adólevonás joga az adójegy megsemmisítéséről felvett jegyzőkönyv birtokában érvényesíthető, és a megsemmisítés napjától esedékes, továbbá a 47. § (5) bekezdés *a)* pontjának, illetve (9) bekezdés *a)* pontjának rendelkezését is alkalmazni kell."

100. § (1) A Jöt. 103. §-a (2) bekezdése 1. pontjának *b)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység:]

„*b)* az 52. § (1) bekezdés *a), b), d),* – a 0 adómérték alá tartozó termék kivételével – *f), g)* pontja szerinti jövedéki termékeknek és a biodízelnek (a továbbiakban: üzemanyagok) nem üzemanyagtöltő állomáson, a 2710 19 41, 2710 19 45 és a 2710 19 49 vámtarifaszámú gázolajnak nem kiskereskedelmi tárolótelepen vagy nem üzemanyagtöltő állomáson történő értékesítése, a (6) bekezdésben foglalt eltéréssel;"

(2) A Jöt. 103. §-a kiegészül a következő (7) bekezdéssel:

„(7) Nem tekintendő a (2) bekezdés 1. pontjának *a)–c)* alpontja és 2. pontja alá tartozó tevékenységnek a jövedéki engedély megszűnését követően a készleten maradt jövedéki terméknek vámhatósági felügyelet mellett történő értékesítése."

101. § (1) A Jöt. 104. §-a (4) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységre (kivéve a nem saját számlára végzett közösségi kereskedelmi tevékenységet, illetve a jövedéki termék más tagállamba történő kivitelét) és a saját számlára végzett importtevé-

kenységre szóló jövedéki engedély (2) bekezdésben foglaltakon túli feltétele, hogy a kérelmező]

„*a)* az 52. § (1) bekezdés *a)–e)* pontja szerinti ásványolajtermék esetében – a nem ömlesztett formában történő beszerzés kivételével – telephelyenként legalább 500 m^3 űrtartalmú, az illetékes hatóság által hitelesített és engedélyezett, a talajjal egybeépített vagy a talajhoz rögzített tárolótartállyal vagy tárolótartályban tárolótérfogattal (a továbbiakban: tárolótartály),"

[is rendelkezzen.]

(2) A Jöt. 104. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységet kizárólag szőlőborral folytató személynek a jövedéki engedély megszerzéséhez nem kell jövedéki biztosítékot nyújtania."

102. § (1) A Jöt. 105. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jövedéki engedélyes kereskedő jövedéki terméket – a (2)–(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – csak adóraktárból (ideértve a megszűnt adóraktárt a megszűnését követő 30 napig), jövedéki engedélyes kereskedőtől, jövedéki engedéllyel rendelkező importálótól, felhasználói engedélyestől, valamint – a (2) bekezdés szerint – tagállamból szerezhet be, tarthat készleten és értékesíthet tovább."

(2) A Jöt. 105. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A jövedéki engedélyes kereskedő egyéb ellenőrzött ásványolajterméket 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerelésben, valamint az adózott biodízel és az adózott, 5 liter vagy annál kisebb kiszerelésben forgalmazott üzemanyagadalék kivételével megfigyelt terméket – a 62. § (7) bekezdésében foglalt eltéréssel – nem forgalmazhat."

103. § (1) A Jöt. 110. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A nem jövedéki engedélyes kereskedő jövedéki terméket csak adóraktárból, jövedéki engedéllyel rendelkező kereskedőtől és importálótól, felhasználói engedélyestől, továbbá – kizárólag a 103. § (3) bekezdés szerinti esetben – nem jövedéki engedélyes kereskedőtől is beszerezhet. A nem jövedéki engedélyes kereskedő beszerzései esetén alkalmazni kell – értelemszerűen – a 105. § (2)–(4) bekezdésének rendelkezéseit is."

(2) A Jöt. 110. §-ának (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) A légi járművek kiszolgálását végző üzemanyagtöltő állomás tárolótartályából kizárólag a hatályos magyar szabványnak megfelelő 2710 19 21 vámtarifaszámú üzemanyag petróleum és a 2710 11 31 vámtarifaszámú repülőbenzin, és csak kútoszlopon keresztül értékesíthető. Egyéb üzemanyagtöltő állomás tárolótartályából kizárólag a hatályos magyar szabványnak megfelelő, 2710 11 41, 2710 11 45 és 2710 11 49 vámtarifaszámú ólmozatlan motorbenzin, 2710 19 41 vámtarifaszámú gázolaj, 2710 19 41, 2710 19 45 vámtarifaszámú tüzelőolaj és az 52. § (1) bekezdés *f)* pontja szerinti üzemanyagcélú cseppfolyósított gáz, valamint a hatályos magyar szabványnak megfelelő biodízel értékesíthető és csak kútoszlopon keresztül. Nem vonatkozik ez a rendelkezés arra az esetre, ha az üzemanyagtöltő állomás tartályában kétféle üzemanyag véletlen keveredésével keletkezett ásványolajterméket, vagy a nem jövedéki engedélyes kereskedő saját hatáskörében kezdeményezett minőségvizsgálat keretében, akkreditált laboratórium által megállapított szabványon kívüli ásványolajat megsemmisítés céljából adóraktárba szállítanak (értékesítenek)."

(3) A Jöt. 110. §-ának (15) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(15) A nem jövedéki engedélyes kereskedő egyéb ellenőrzött ásványolajat 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerelésben, valamint az adózott biodízel és az adózott, 5 liter vagy annál kisebb kiszerelésben forgalmazott üzemanyagadalék kivételével megfigyelt terméket nem forgalmazhat."

104. § A Jöt. 111. §-a kiegészül a következő (7) bekezdéssel:

„(7) Az ellenőrzés alá vont személy köteles a vámhatósággal az ellenőrzés során együttműködni, az ellenőrzés lefolytatását akadályozó körülmény elhárítását – saját költségére és felelősségére – a helyszíni ellenőrzés alkalmával biztosítani."

105. § (1) A Jöt. 114. §-a (2) bekezdésének *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés alá tartozónak kell tekinteni]

„*f)* a harmadik országból jogellenesen behozott, vámeljárás alá nem vont, továbbá a harmadik országból vámmentesen behozott és a vámmentesség alapjául szolgáló jogcímtől eltérő módon felhasznált, kezelt, birtokolt jövedéki terméket, ideértve a vámmentesen behozott, zárjegy nélküli alkoholterméket, valamint adójegy nélküli dohánygyártmányt, amennyiben azt értékesítik;"

(2) A Jöt. 114. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A felhasználói engedélyes az egyéb ellenőrzött ásványolajnak, a megfigyelt terméknek vagy a teljesen denaturált alkoholterméknek, az adóraktár engedélyes az 50. § (4) bekezdése szerinti megfigyelt terméknek (kivéve biodízel és üzemanyagadalék) a 60. § (3) bekezdés szerinti elszámolással megállapított, nem engedélyezett célra történt felhasználása (készlethiány) esetén az ilyen felhasználásként kimutatott mennyiség és az 52. § (1) bekezdés *a)* pontjában, illetve – az 50. § (4) bekezdés *e)* pontja szerinti megfigyelt termék, továbbá a teljesen denaturált alkoholtermék esetén – a 64. § (2) bekezdésében meghatározott, a bírság megállapításakor hatályos adómérték alapján

számított összeg kétszeresének megfelelő összegű, de legalább 50 ezer forint jövedéki bírságot fizet.”

106. § A Jöt. 115. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Cukorcefre, illetve a cukorcefréből alkoholtermék vagy a 2204, 2205, 2206 vámtarifaszám alá tartozó termék jogosulatlan előállítása, értékesítése, megvásárlása, birtokolása, továbbá – amennyiben külön jogszabály szerint minőségvédelmi bírság kiszabásának nincs helye – a bor külön jogszabályban meghatározott eljárástól eltérő előállítása vagy kezelése, illetve az így előállított vagy kezelt bor értékesítése, birtokolása, valamint a 86. § (2) bekezdésében megjelölt melléktermék jogosulatlan értékesítése, megvásárlása, birtokolása esetén literenként, illetve kilogrammonként 3000 forint, de legalább 100 ezer forint jövedéki bírságot kell kiszabni.”

107. § A Jöt. 117. §-ának (1)–(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jövedéki termékkel kereskedelmi tevékenységet folytató személlyel szemben, amennyiben az adójegyre, a zárjegyre vagy a 85. § (2) bekezdésében meghatározott hivatalos zárra vonatkozó, e törvényben és a végrehajtási rendeletben meghatározott szabályokat, vagy a 105. § (3) bekezdésének, a 106. § (1) bekezdésének, illetve a 110. § (9) és (15) bekezdésének rendelkezését megsérti, az Art. 174. §-ában meghatározott intézkedés alkalmazandó azzal, hogy a helyiséget az első jogsértés alkalmával 30, minden további jogsértés alkalmával 60 napra kell bezárni. Amennyiben a nem jövedéki engedélyes kereskedő a 114. § (2) bekezdésének *b)–c)* pontja szerinti terméket tart készleten, illetve értékesít, az üzlethelyiségét az első jogsértés alkalmával 12, ismételt előfordulás esetén 30, majd minden további jogsértés alkalmával 60 napra kell bezárni.

(2) Nem kell alkalmazni az (1) bekezdésben foglalt intézkedést, amennyiben az üzemanyag mennyisége, amelyre az (1) bekezdésben említett jogsértést elkövették, nem éri el az 500 litert. Az üzemanyagtöltő állomás, kiskereskedelmi tárolótelep esetében a vámhatóság továbbá mérlegelheti az (1) bekezdésben foglalt intézkedés alkalmazását, amennyiben az üzemanyagtöltő állomás, kiskereskedelmi tárolótelep jövedéki termékkészletének ellenőrzése során megállapított, a külön jogszabály szerint el nem számolható üzemanyag többlet mennyisége termékenként nem haladja meg az 1000 litert.”

108. § A Jöt. 119. §-a (2) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A vámhatóság]

„*c)* a külön jogszabályban meghatározott eljárástól eltérően előállított vagy kezelt, a 115. § (3) bekezdésének rendelkezése alá eső bort [e §, valamint a 120. § alkalmazásában az *a)–c)* pontokban meghatározottak a továbbiakban: termékek],”

[lefoglalja.]

109. § (1) A Jöt. 122. §-ának *a)–c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a Megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Közösségek következő jogszabályaival összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:]

„*a)* a Tanács – legutóbb a Tanács 2004/106/EK irányelvével módosított – 92/12/EGK irányelve a jövedéki termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről;

b) a Tanács – legutóbb a Tanács 2003/117/EK irányelvével módosított – 92/79/EGK irányelve a cigaretták adójának közelítéséről;

c) a Tanács – legutóbb a Tanács 2003/117/EK irányelvével módosított – 92/80/EGK irányelve a cigarettán kívüli egyéb dohánygyártmányok adójának közelítéséről;”

(2) A Jöt. 122. §-a kiegészül a következő *i)* ponttal:

[E törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a Megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Közösségek következő jogszabályaival összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:]

„*i)* a Tanács – legutóbb a Tanács 2000/47/EK irányelvével módosított – 69/169/EGK irányelve a nemzetközi utazás során alkalmazott import forgalmi és jövedéki adó alól nyújtott mentességre vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedés által megállapított rendelkezés összehangolásáról.”

NEGYEDIK RÉSZ

VI. Fejezet

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

110. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 39. §-a (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Állandó jelleggel végzett iparűzési tevékenység esetén az adó alapja a nettó árbevétel, csökkentve az eladott áruk beszerzési értékével, a közvetített szolgáltatások értékével, az anyagköltséggel. Mentes az adóalapnak az a része – legfeljebb azonban az adóalap 90%-a –, amely a külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből

származik, feltéve ha azt a telephely szerinti állam önkormányzatának fizetendő, a vállalkozási tevékenységet terhelő adó terheli."

ÖTÖDIK RÉSZ

VII. Fejezet

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

111. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 16. § (3) bekezdés *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az állami adóhatósághoz be kell jelenteni az adózó:]

„*c)* létesítő okiratának (alapító okirat, társasági-társulati szerződés, alapszabály) keltét, számát és a rá vonatkozó jogszabály szerinti képviselőjének, könyvvizsgálójának nevét (elnevezését) és lakóhelyét (székhelyét), könyvvizsgáló szervezet esetén annak a személynek a nevét és lakóhelyét is, aki a könyvvizsgálatért személyében is felelős;"

112. § Az Art. 17. § (3) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés a) pontjában megjelölt adózó a vállalkozói igazolvány kézhezvételétől, az (1) bekezdés b) pontjában megjelölt adózó pedig a bejelentkezés napjától számított 15 napon belül a 16. § (3) bekezdésében felsorolt adatok közül az állami adóhatósághoz írásban bejelenti]

„*d)* a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, a korlátolt felelősségű társaság, az egyesülés, a közös vállalat tulajdonosának (tulajdonosainak) adóazonosító jelét, illetőleg ha a tulajdonos adóazonosító jellel nem rendelkezik, az adóazonosító jel közlése végett e törvényben meghatározott adatokat;"

113. § Az Art. 22. §-ának (16) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(16) A magánszemélyt nem terheli bejelentési kötelezettség, ha kizárólag termőföld művelési ágú földterület bérbe-, haszonbérbe adása miatt válik az általános forgalmi adó alanyává."

114. § Az Art. 28. § (9) bekezdése a következő új második mondattal egészül ki:

„Amennyiben az adóhatóság az észrevétel alapján az adómegállapítást módosítja, a megállapított adókülönbözet megfizetésének, illetőleg az adóvisszatérítés kiutalásának határideje a módosított adómegállapítás kézbesítésétől számított 15 nap."

115. § Az Art. 31. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A munkáltató, a kifizető (ideértve az egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemély munkáltatót is), illetőleg az 52. § (4) bekezdésének *l), p), r), s)* és *t)* pontjaiban meghatározottak a rájuk vonatkozó bevallási gyakoriságtól függetlenül, havonként, a tárgyhót követő hó 12-éig elektronikus úton vagy gépi adathordozón bevallást tesznek az adó- és/vagy társadalombiztosítási kötelezettséget eredményező, magánszemélyeknek teljesített kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő valamennyi adóról, járulékról és az alábbi adatokról:

1. a Tbj. 44. §-ának (1) bekezdése szerinti nyilvántartásra kötelezett adatairól (neve, székhelye, adóazonosító száma),

2. a munkáltató, kifizető jogelődjének adóazonosító számáról,

3. a magánszemély személyi adatairól (neve, születési neve, anyja születési neve, születési helye és ideje), neméről, állampolgárságáról,

4. a magánszemély adóazonosító jeléről,

5. a biztosításban töltött idő tartamáról, az alkalmazás minőségének, jogcímének kódjáról,

6. a társadalombiztosítási (nyugdíjbiztosítási, egészségbiztosítási) járulék alapjáról, összegéről,

7. a nyugdíjjárulék alapját képező jövedelemről, a nyugdíjjárulék-köteles jutalom összegéről, illetőleg a levont (befizetett) nyugdíjjárulék összegéről,

8. a magánszemély által fizetendő egészségbiztosítási járulék alapjáról, a levont (befizetett) egészségbiztosítási járulék összegéről,

9. az egészségbiztosítási és/vagy nyugdíjjárulék-levonás elmaradásának okáról,

10. a tárgyhónaptól eltérő biztosítási jogviszony időtartamáról, amelyre tekintettel a tárgyhónapban járulékalapot képező jövedelem kifizetésére került sor, illetőleg az ezen időtartamra vonatkozó társadalombiztosítási (nyugdíjbiztosítási, egészségbiztosítási) járulék, a levont (megfizetett) egészségbiztosítási és nyugdíjjárulék alapjáról és összegéről,

11. a gyermekgondozási díj (gyed), gyermekgondozási segély (gyes), gyermeknevelési támogatás (gyet), ápolási díj, munkanélküli-ellátás folyósításának időtartamáról, az ellátás összegéről, és az abból levont (megfizetett) nyugdíjjárulék összegéről, illetőleg a levonás elmaradásának okáról,

12. a biztosítás szüneteléséről, vagy munkabérrel ellátatlanság idejéről, ennek jogcímkódjáról,

13. a foglalkozás FEOR számáról, a heti munkaidő tartamáról, a korkedvezményre jogosító munkakör tartamáról,

14. az egészségügyi dolgozók heti 48 órát meghaladó önként vállalt többletmunkavégzésének idejéről (munkaórában),

15. a hónap utolsó napján fennálló magán-nyugdíjpénztári tagság tényéről, a magánnyugdíjpénztár kódjáról, a magán-nyugdíjpénztári tag társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépéséről,

16. a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás alapjáról és összegéről, a megfizetett tételes egészségügyi hozzájárulás összegéről,

17. az általa kifizetett (juttatott), az összevont adóalapba tartozó bevételről és az adóelőleg alapjáról (külön a bérről a jogosultsági hónapok feltüntetésével),

18. a költségelszámolási módról és az adóelőleg megállapítása során figyelembe vett bevételt csökkentő tételekről,

19. a megállapított adóelőlegről,

20. a ténylegesen levont adóelőlegről, az adóelőleglevonás elmaradásának okáról,

21. az egyes külön adózó jövedelmek címén a magánszemélynek kifizetett (juttatott) bevételről, az adó alapjáról, a megállapított és levont, illetőleg le nem vont adóról, kivéve azt a kifizetést (juttatást),

a) amelyet a jövedelem megállapításánál nem kell figyelembe venni,

b) amelynek adója nulla százalék,

c) amely után az egyéni vállalkozó e minőségében adóköteles,

d) amelyet az ingó vagyontárgy, ingatlan, vagyoni értékű jog átruházása ellenében nem árverés és nem aukció során kap a magánszemély,

e) amely után az adó megfizetése a kifizetőt terheli,

22. a magánszeméllyel elszámolandó adókülönbözetről,

23. a külön jogszabály szerint Start-kártyával rendelkező pályakezdő fiatal után a kedvezmény figyelembevétele nélkül számított munkaadói járulék, társadalombiztosítási (nyugdíjbiztosítási, egészségbiztosítási) járulék alapjáról és összegéről, a tételes egészségügyi hozzájárulás kedvezmény nélkül számított összegéről, továbbá a bruttó munkabér alapján számított 15 vagy 25%-os mértékű kötelezettség alapjáról és összegéről,

24. a felszolgálási díj után fizetett nyugdíjjárulékot is magában foglaló nyugdíj-biztosítási járulék alapjáról és összegéről,

25. a munkaadói-, a munkavállalói-, a vállalkozói járulék alapjáról és összegéről,

26. a tárgyhónaptól eltérő időtartamról, amelyre tekintettel a tárgyhónapban munkaadói-, munkavállalói-, vállalkozói járulékalapot képező jövedelem kifizetésére került sor, illetőleg az ezen időtartamra vonatkozó munkaadói-, munkavállalói-, vállalkozói járulék alapjáról és összegéről."

116. § (1) Az Art. 52. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az állami adóhatóság megkeresésre adatot szolgáltat az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (a továbbiakban: OEP) és az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság (a továbbiakban: ONYF) igazgatási szervei, továbbá a menekültügyi hatóság (a továbbiakban: igazgatási szervek) részére az adóval összefüggő adatról, tényről, körülményről, ha az valamely ellátás vagy támogatás megállapítása, valamint a folyósítás jogszerűségének ellenőrzése érdekében szükséges. Az állami adóhatóság a (4) bekezdésben meghatározott bevallásra kötelezettek által nyugdíjjogosultsághoz, nyugdíj-megállapításához – a 31. § (2) bekezdése szerinti részletezettségnek megfelelően – bevallott adatok közül a bevallásra előírt határidőt követő harmadik hónap utolsó napjáig hivatalból átadja

a) az 1–7., 9–15. és 23–24. pontok adatait az ONYF,

b) az egészségbiztosítási ellátások utólagos ellenőrzése céljára az 1–6., 8–10., 12–14., 16. és 23. pontokban meghatározott adatokat az OEP részére.

Az igazgatási szerv az adóhatóság megkeresésére az általa kezelt adatról tájékoztatást ad, ha az ellenőrzéshez vagy az adóigazgatási eljáráshoz szükséges."

(2) Az Art. 52. §-a a következő (14) bekezdéssel egészül ki:

„(14) A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal az adóévet követő év január 31-éig adatot szolgáltat az állami adóhatósághoz az általa kifizetett támogatás jogcíméről, összegéről a magánszemély nevének, adóazonosító jelének feltüntetésével."

117. § Az Art. 55. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adóhatóság – a negyedévet követő 30 napon belül – közzéteszi azoknak az adózóknak a nevét (elnevezését), lakóhelyét, székhelyét, telephelyét, a megállapított adóhiány és jogkövetkezmény összegét, akiknek (amelyeknek) a terhére az előző negyedév során jogerőre emelkedett határozatban magánszemélyek esetében 10 millió, más adózók esetében 100 millió forintot meghaladó összegű adóhiányt állapított meg, feltéve, hogy az erről szóló határozatban előírt fizetési kötelezettségüknek a határozatban megállapított határidőben nem tettek eleget. E bekezdés alkalmazásában nem tekinthető jogerősnek az adóhatóság határozata, ha a bírósági felülvizsgálat megindítására nyitva álló határidő még nem telt el, illetőleg az adózó által kezdeményezett, a határozat felülvizsgálatára irányuló bírósági eljárás jogerősen nem zárult le."

118. § (1) Az Art. 72. § (2) bekezdésének második mondata helyébe a közvetkező rendelkezés lép:

„A magánnyugdíjpénztár megkeresésére az adóhatóság az ellenőrzést és a végrehajtást a külön jogszabályban meghatározott feltételekkel folytatja le."

(2) Az Art. 72. §-a a következő (4)–(5) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A lakáscélú állami támogatások igénylésével összefüggésben a számlák valódiságát, valamint ezzel kapcsolatosan a támogatások igénybevételének jogszerűségét – a hitelintézet megkeresése alapján – az állami adóhatóság ellenőrzi.

(5) A (4) bekezdésben meghatározottakon kívül eső szerződésszegésből eredő polgári jogi igényt a Kincstári Vagyoni Igazgatóság érvényesíti."

119. § Az Art. 79. § (1) bekezdése *h)* pontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

[A vámhatóság hatáskörébe tartozik]

„*h)* új közlekedési eszköznek minősülő személygépkocsinak, illetőleg regisztrációs adó köteles motorkerékpárnak az Európai Közösség más tagállamából történő beszerzése esetén, ha a vevő általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő magánszemély, illetve egyéb szervezet, általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő adófizetésre kötelezett jogi személy, kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet folytató adóalany, alanyi adómentességet választó adóalany, mezőgazdasági tevékenységet folytató, különleges jogállást választó adóalany, illetve az egyszerűsített vállalkozói adó alanya, az általános forgalmi adóval”

[kapcsolatos adóztatási feladatok ellátása.]

120. § Az Art. 92. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (8)–(9) bekezdés számozása (9)–(10) bekezdésre változik:

„(8) Ha az adóhatóság az adókötelezettség megállapításához szükséges tény vagy körülmény tisztázása érdekében a kettős adózás elkerüléséről szóló egyezmények, illetőleg az Európai Közösség adóügyi együttműködési szabályai alapján külföldi adóhatóságot keres meg, az értesítés kézbesítésétől a külföldi adóhatóság válaszának megérkezéséig eltelt időtartamot a megkereséssel érintett adó, illetőleg költségvetési támogatás tekintetében az ellenőrzés határidejének számításánál figyelmen kívül kell hagyni. Az adóhatóság az adózót a megkeresésről a megkereséssel egyidejűleg értesíti.”

121. § Az Art. 95. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (2)–(5) bekezdés számozása (3)–(6) bekezdésre változik:

„(2) Amennyiben az ellenőrzés lefolytatásához szükséges számla (egyszerűsített számla), illetőleg a közösségi kereskedelmi kapcsolattal összefüggésben kiállított bizonylat idegen nyelven áll rendelkezésre, és az adójogi tényállás tisztázása másként nem lehetséges, az adózó köteles felhívásra annak hiteles magyar nyelvű fordítását az adóhatóság részére átadni. A felhívástól a kötelezettség teljesítéséig eltelt időtartamot az ellenőrzés határidejének számításánál figyelmen kívül kell hagyni.”

122. § Az Art. 125. § (1) bekezdése *d)* pontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

[A vámhatóság határozattal állapítja meg (kivetéses adózás)]

„*d)* új közlekedési eszköznek minősülő személygépkocsinak, illetőleg regisztrációs adó köteles motorkerékpárnak az Európai Közösség más tagállamából történő beszerzése esetén az általános forgalmi adót, ha a vevő általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő magánszemély, illetve egyéb szervezet, általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő adófizetésre kötelezett jogi személy, kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet folytató adóalany, alanyi adómentességet választó adóalany, mezőgazdasági tevékenységet folytató, különleges jogállást választó adóalany, illetve az egyszerűsített vállalkozói adó alanya.”

123. § Az Art. 141. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A felettes adóhatóság, illetve a pénzügyminiszter a súlyosítási tilalom szabályaira is figyelemmel a jogszabálysértő határozatot (intézkedést), önálló fellebbezéssel megtámadható végzést megváltoztatja, megsemmisíti, amennyiben szükséges új eljárás lefolytatását rendeli el, vagy az elsőfokú adóhatóságot eljárás lefolytatására utasítja. A felettes adóhatóság, illetve a pénzügyminiszter a felügyeleti intézkedésről határozatot (végzést) hoz. A felügyeleti intézkedés mellőzéséről az adóhatóság, illetve a pénzügyminiszter az adózót határozat (végzés) meghozatala nélkül értesíti.”

124. § Az Art. 147. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„147. § (1) A nem belföldi illetőségű, illetőleg az egybefüggően 183 napot meghaladóan külföldön tartózkodó belföldi illetőségű személy (a továbbiakban együtt: fizetésre kötelezett személy) adófizetési kötelezettségének, adók módjára behajtandó tartozásának külföldön történő érvényesítése (beszedése) érdekében szükséges cselekményt – az Európai Közösség tagállamai közötti adóbehajtási jogsegély hatálya alá tartozó fizetési kötelezettségek kivételével – a pénzügyminiszter által lefolytatott közbeszerzési eljárás nyertese teszi meg.

(2) Az (1) bekezdés szerinti cselekmény ellátásáért a pályázat nyertesét a külön megállapodásban foglaltak szerint fizetendő ellenérték, de legfeljebb a beszedett adó nyolc százaléka illeti meg.

(3) Az adóhatóság a felettes szerve által alaki szempontból felülvizsgált végrehajtható okiratot a pályázat nyertesének negyedévenként küldi meg. A végrehajtható okirat továbbítását követő változásról az adóhatóság a pályázat nyertesét haladéktalanul értesíti. Amíg a pályázat nyertese az eljárás eredménytelenségéről nem értesíti az adóhatóságot, a fizetésre kötelezett személy belföldi vagyona ellen végrehajtási cselekmény nem foganatosítható. Amennyiben a pályázat nyertese az eljárás eredményességéről a végrehajtható okirat továbbításától számított 6 hónap elteltével nem nyilatkozik, az adóhatóság a fizetésre kötelezett ingatlanára jelzálogjogot jegyeztet be.

(4) Nem szükséges a pályázat nyertesének igénybevétele akkor, ha a fizetésre kötelezett személy a fizetési kötelezettség érvényesítésekor belföldön tartózkodik és a fizetési kötelezettség érvényesítésének egyéb akadálya sincsen, továbbá akkor sem, ha a fizetésre kötelezett személynek e törvény szerinti képviseleti jogosultsággal rendelkező belföldi meghatalmazottja van.”

125. § Az Art. 164. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az adótartozás végrehajtásához, a költségvetési támogatás kiutalásához való jog az esedékesség naptári évének az utolsó napjától számított 5 év elteltével évül el. Amennyiben az adóhatóság végrehajtási cselekményt foganatosított, az elévülés 6 hónappal meghosszabbodik. Ha az adózó ellen felszámolási eljárás indul, az adótartozás végrehajtásához való jog elévülése az adózó felszámolását elrendelő végzés közzététele napján megszakad és az elévülés az ezt követő naptól a felszámolás befejezéséről szóló végzés közzététele napjáig nyugszik. Ha az adó, a bírság és a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás végrehajtásához való jog elévült, a tartozást terhelő késedelmi pótlékot is elévültnek kell tekinteni."

126. § Az Art. 178. §-ának 8. és 15. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„8. *be nem jelentett alkalmazott:* az adózó gazdasági tevékenységében személyesen közreműködő magánszemély, akire vonatkozóan a munkáltató, illetve kifizető a külön jogszabályban meghatározott bejelentési kötelezettségének nem tett eleget, illetve a munkáltató, kifizető nem tudja bizonyítani, hogy a tevékenységében közreműködő jogviszonya kívül esik a bejelentési kötelezettségen,"

„15. *járulék:* a nyugdíjjárulék, a magán-nyugdíjpénztári tagdíj, az egészségbiztosítási járulékok, a nyugdíjbiztosítási járulék, a vállalkozói járulék, a táppénz-hozzájárulás, a baleseti járulék, továbbá a végrehajtás tekintetében a jogalap nélkül felvett és visszakövetelt társadalombiztosítási és – a társadalombiztosítási szervek által folyósított – egyéb ellátások, valamint a társadalombiztosítás ellátásainak fedezetére előírt más kötelező járulékbefizetések, ideértve a jogosulatlan kifizetőhelyi költségtérítést is,"

127. § Az Art. 180. §-át követően a következő alcímmel egészül ki, egyidejűleg a 181. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az Európai Unió jogának való megfelelés

181. § (1) E törvény 3. §-ának (3) bekezdése, 9. §-a, 22. §-a, 24. §-ának (7) bekezdése, 47. §-a, 79. §-a, 88. §-ának (6)–(7) bekezdései, 125. §-ának (1) bekezdése, 1. számú mellékletének I/B)/3. *c)–e)* pontjai és 8. számú melléklete – az általános forgalmi adóról szóló törvénnyel, valamint a számvitelről szóló törvénnyel együtt – a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálják:

a) a Tanács 77/388/EGK hatodik irányelve (1977. május 17.) a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottérték-adó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás,

b) a Tanács 2001/115/EK irányelve (2001. december 20.) a hozzáadottérték-adó számlázására megállapított feltételek egyszerűsítése, korszerűsítése és összehangolása tekintetében a 77/388/EGK irányelv módosításáról,

c) a Tanács 2002/38/EK irányelve (2002. május 7.) a rádiós és televíziós műsorszolgáltatásokra és egyes elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó hozzáadottérték-adóval kapcsolatos rendelkezések tekintetében hozott 77/388/EGK irányelv módosításáról és átmeneti módosításáról.

(2) E törvény 56–59. §-ai a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálják:

a) a Tanács 77/799/EGK irányelve (1977. december 19.) a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adóztatás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról,

b) a Tanács 79/1070/EGK irányelve (1979. december 6.) a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adóztatás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló 77/799/EGK irányelv módosításáról,

c) a Tanács 2003/93/EK irányelve (2003. október 7.) a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen és közvetett adóztatás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló 77/799/EGK tanácsi irányelv módosításáról,

d) a Tanács 2004/56/EK irányelve (2004. április 21.) a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adózás, a bizonyos jövedéki adók és a biztosítási díjak adózása területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló 77/799/EGK irányelv módosításáról,

e) a Tanács 2004/106/EK irányelve (2004. november 16.) a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adózás, a bizonyos jövedéki adók és a biztosítási díjak adózása területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló 77/799/EGK tanácsi irányelv, valamint a jövedéki-adó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló 92/12/EGK irányelv módosításáról, 1. cikk.

(3) E törvény 60–70. §-ai az Európai Közösség tagállamai közötti adóbehajtási jogsegély részletes szabályairól szóló 7/2004. (I. 22.) Korm. rendelettel együtt a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálják:

a) a Tanács 76/308/EGK irányelve (1976. március 15.) az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap finanszírozási rendszerének részét képező műveletekből, valamint a mezőgazdasági lefölözésekből és vámokból eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról,

b) a Tanács 79/1071/EGK irányelve (1979. december 6.) az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap finanszírozási rendszerének részét képező műveletekből és a mezőgazdasági lefölözésekből és vámokból eredő követelések behajtására vonatkozó kölcsönös segítségnyújtásról szóló 76/308/EGK irányelv módosításáról,

c) a Tanács 2001/44/EK irányelve (2001. június 15.) az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap finanszírozási rendszerének részét képező műveletekből, valamint a mezőgazdasági lefölözésekből és vámokból eredő követelések behajtására vonatkozó kölcsönös segítségnyújtásról szóló 76/308/EGK irányelv módosításáról,

d) a Bizottság 2002/94/EK irányelve (2002. december 9.) az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és

egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló 76/308/EGK tanácsi irányelv egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról,

e) a Bizottság 2004/79/EK irányelve (2004. március 4.) az adózásról szóló 2002/94/EK irányelv Ciprus, a Cseh Köztársaság, Észtország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Szlovákia és Szlovénia csatlakozása miatti alkalmazásáról.

(4) E törvény 52. § (12) bekezdése, 57. § (9) bekezdése, valamint 7. számú melléklete a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálják:

a) a Tanács 2003/48/EK irányelve (2003. június 3.) a kamatozó megtakarítási formákból eredő jövedelmek adóztatásáról,

b) a Tanács 66/2004/EK irányelve (2004. április 26.) az 1999/45/EK, a 2002/83/EK, a 2003/37/EK és a 2003/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 77/388/EGK, a 91/414/EGK, a 96/26/EK, a 2003/48/EK és a 2003/49/EK tanácsi irányelvek az áruk szabad mozgása, a szolgáltatások nyújtásának szabadsága, a mezőgazdaság, a közlekedéspolitika és az adózás területén, a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia csatlakozására tekintettel történő kiigazításáról,

c) a Tanács 2004/587/EK határozata (2004. július 19.) a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelv alkalmazásának időpontjáról."

128. § Az Art. 1., 2., 3. és 8. számú melléklete e törvény *15–18. számú melléklete* szerint módosul.

HATODIK RÉSZ

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT MEGILLETŐ EGYES BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

VIII. Fejezet

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

129. § (1) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 4. §-a *a)* pontjának 4. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában:

a) Foglalkoztató:]

„4. az álláskeresési járadékban, álláskeresési segélyben, keresetpótló juttatásban, vállalkozói járadékban, valamint munkanélküli-járadékban, álláskeresést ösztönző juttatásban, nyugdíj előtti munkanélküli segélyben (a továbbiakban együtt: álláskeresési támogatás) részesülő biztosítottnak minősülő személy esetén az ellátást folyósító szerv,"

(2) A Tbj. 4. §-a *k)* pontjának 1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában:

k) Járulékalapot képező jövedelem:]

„1. a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) szerinti, az összevont adóalapba tartozó, az önálló és nem önálló tevékenységből származó bevételnek azon része, amelyet az adóelőleg számításánál jövedelemként kell figyelembe venni, ideértve az Szja tv.-ben szabályozott kis összegű kifizetésből származó jövedelmet is, továbbá az Szja tv. 69. §-a szerinti természetbeni juttatás adóalapként megállapított értékének személyi jövedelemadóval növelt összege [ide nem értve az Szja tv. 69. §-ának (10) bekezdése szerinti üzleti ajándék, reprezentáció címén adott terméket és nyújtott szolgáltatást], az Szja tv. 71. §-a szerinti adóköteles béren kívüli juttatás adóalapként meghatározott részének a személyi jövedelemadóval növelt összege, a munkavállalói érdekképviseletet ellátó szervezet részére levont (befizetett) tagdíj, a tanulószerződésben meghatározott díj, a hivatásos nevelőszülői díj, az ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszony alapján fizetett ösztöndíj, a felszolgálási díj, a vendéglátó üzlet felszolgálójaként a fogyasztótól közvetlenül kapott borravaló (a továbbiakban: borravaló)."

(3) A Tbj. 4. §-ának *n)–o)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában:]

„*n)* Tagságra kötelezett pályakezdő: az a természetes személy, aki

1. 1998. július 1-je és 2005. december 31-e között hatályos rendelkezések értelmében tagságra kötelezett pályakezdőnek minősült,

2. Magyarországon első alkalommal létesít az 5. §-ban meghatározott biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyt, illetőleg ennek hiányában nyugellátás megszerzése érdekében első ízben létesít a 34. § (1) bekezdése szerinti megállapodást és ebben az időpontban még nem töltötte be a 35. életévét.

o) Magánnyugdíjpénztárhoz önkéntes döntéssel csatlakozó: az a tagságra kötelezett pályakezdőnek nem minősülő természetes személy, aki

1. 1998. január 1-je és 2005. december 31-e között hatályos rendelkezések értelmében önkéntes döntéssel taggá vált, vagy

2. még nem töltötte be a 30. életévét és a biztosítási kötelezettséggel járó 5. § szerinti jogviszonya, illetőleg a 34. § (1) bekezdése szerinti érvényes megállapodása, vagy

3. Magyarországon első alkalommal létesített biztosítási kötelezettséggel járó 5. § szerinti jogviszonya, illetőleg a 34. § (1) bekezdése szerinti megállapodása, vagy

4. harmadik állam állampolgára, illetőleg a hontalan személy, ha az 5. § szerinti biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonya, illetőleg a 34. § (1) bekezdése szerinti megállapodása
fennállásának időtartama alatt pénztári tagságát írásban tett belépési nyilatkozatával kezdeményezi."

130. § A Tbj. 16. §-a (1) bekezdésének *p)* és *r)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő *t)* ponttal egészül ki:

[Egészségügyi szolgáltatásra jogosult – az e törvény szerint biztosított, illetőleg a 13. § szerint egészségügyi szolgáltatásra jogosult személyeken túl – az, aki]

„*p)* egészségügyi szolgáltatás megszerzése érdekében kötött megállapodás alapján jogosult,

r) a 39. § (2) bekezdése szerint egészségbiztosítási járulék fizetésére kötelezett,"

„*t)* után a központi költségvetés – a 26. § (5) bekezdésének *a)–c)* pontjában meghatározott személyeken túl – egészségbiztosítási járulékot fizet."

131. § A Tbj. 18. §-a (1) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A társadalombiztosítási ellátások fedezetére]

„*d)* az egészségügyi szolgáltatások fedezetére a külön törvényben meghatározottak szerint a foglalkoztató, illetőleg a magánszemély egészségügyi hozzájárulást,"
[fizet.]

132. § A Tbj. 19. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A társadalombiztosítási nyugdíj és az egészségbiztosítás ellátásainak fedezetére a foglalkoztató és a biztosítottnak minősülő egyéni vállalkozó társadalombiztosítási járulékfizetési kötelezettsége a járulékalapot képező jövedelem után

a) 29 százalék, ebből a nyugdíjbiztosítási járulék 18 százalék, az egészségbiztosítási járulék 11 százalék,

b) 2007. január 1-jétől 26 százalék, ebből a nyugdíjbiztosítási járulék 17 százalék, az egészségbiztosítási járulék 9 százalék,

c) 2009. január 1-jétől 24 százalék, ebből a nyugdíjbiztosítási járulék 16 százalék, az egészségbiztosítási járulék 8 százalék."

133. § A Tbj. 24. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A foglalkoztatott a 19. § (2) bekezdésében meghatározott nyugdíjjárulékot és a 19. § (3) bekezdésében meghatározott egészségbiztosítási járulékot fizet. A nyugdíjjárulék és az egészségbiztosítási járulék alapja a társadalombiztosítási járulék alapját képező jövedelem. A foglalkoztatott nem fizet

a) nyugdíjjárulékot és egészségbiztosítási járulékot a járulékalapot képező természetbeni juttatás adóalapként megállapított értékének személyi jövedelemadóval növelt összege, az adóköteles béren kívüli juttatás adóalapként meghatározott részének személyi jövedelemadóval növelt összege, a felszolgálási díj és a borravaló után,

b) egészségbiztosítási járulékot a jubileumi jutalom, a végkielégítés, az újrakezdési támogatás, a szabadságmegváltás jogcímen kifizetett juttatás, a külön jogszabály szerinti prémiumévek program, illetőleg a különleges foglalkoztatási állomány keretében járó juttatás, és a határozott időtartamú jogviszony megszüntetése esetén a Munka Törvénykönyve 88. § (2) bekezdése alapján kifizetett összeg után."

134. § (1) A Tbj. 26. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A központi költségvetés 11 százalék egészségbiztosítási járulékot fizet

a) a 16. § (1) bekezdésének *b), c), f)* és *h)* pontjában meghatározott személyek, illetőleg a gyermekgondozási díjban részesülő személy után a folyósított ellátás,

b) a 16. § (1) bekezdésének *i), k), l), m), n)* és *o)* pontjában meghatározott személyek után a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér,

c) az *a)–b)* pontban említett személyek közül a családi pótlékban is részesülő személy után a családi pótlék, a felsőoktatási intézmény nappali tagozatán tanulmányokat folytató hallgató után a hallgatói juttatás
alapulvételével. Az eltartó köteles bejelenteni eltartott közeli hozzátartozójának személyi adatait [41. § (3) bekezdés *c)* pont] és TAJ-számát az illetékes egészségbiztosítási szervhez. Az *a)–c)* pontban nem említett személyek körét és az utánuk fizetendő egészségbiztosítási járulék összegét a Magyar Köztársaság költségvetéséről szóló törvény határozza meg."

(2) A Tbj. 26. §-ának (7) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A vendéglátó üzlet felszolgálója a borravaló után fizethető járulékot a személyi jövedelemadóról benyújtott bevallásában vallja be, a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg, továbbá a bevallásában adatot szolgáltat a nyugdíjjárulékot is magában foglaló 15% nyugdíjbiztosítási járulék alapjáról és összegéről."

135. § A Tbj. 30. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az egyéni vállalkozó a társadalombiztosítási járulékot, az egészségbiztosítási járulékot és a nyugdíjjárulékot a 29. §-ban meghatározott jövedelme után havonta, a tárgyhónapot követő hónap 12-éig köteles megfizetni úgy, hogy ezeknek alapja – a 29. § (6) bekezdése szerinti egyéni vállalkozó kivételével – éves szinten legalább elérje a minimálbér naptári évre számított összegét, járulékbevallási kötelezettségének az Art. 31. § (2) bekezdése szerint havonta tesz eleget."

136. § A Tbj. 30/A. §-a (3) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A természetes személy járulékbevallási kötelezettségét a személyi jövedelemadóról benyújtott bevallásában teljesíti, egyidejűleg adatot szolgáltat a járulék alapjáról és összegéről.”

137. § A Tbj. 34. §-ának (1) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A megállapodás megszűnik a tagdíjfizetésre kötött megállapodás megszűnésével.”

138. § A Tbj. 44. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„44. § (1) A 4. § szerinti foglalkoztató, az egyéni vállalkozó, valamint az 56/A. § szerinti munkavállaló, foglalkoztatott (a továbbiakban együtt: nyilvántartásra kötelezett) kötelesek a jogszabályban meghatározott nyilvántartás vezetésére és bevallásukban adatszolgáltatás teljesítésére.

(2) A nyilvántartásra kötelezettek a 41. § (3) bekezdése szerinti adatokról az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallásukban teljesítenek adatszolgáltatást az állami adóhatósághoz.

(3) A foglalkoztató – adóazonosító számának közlésével – az illetékes egészségbiztosítási szervnek bejelenti az általa foglalkoztatott biztosított személyi adatait, állampolgárságát, TAJ-számát, a biztosítási jogviszonyának kezdetét, kódját, megszűnését, a biztosítás szüneteléseinek időtartamát, a heti munkaidőt, a FEOR számot, magán-nyugdíjpénztári tagság esetén feltünteti a pénztár nevét, azonosítóját. A társadalombiztosítási kifizetőhellyel rendelkező foglalkoztató bejelentésének ki kell terjednie a biztosítás megszűnését követően folyósított táppénzre, terhességi-gyermekágyi segélyre, a gyermekgondozási segélyre és a gyermekgondozási díjra is. A bejelentést az illetékes MEP-hez

a) a biztosítás kezdetére vonatkozóan legkésőbb a biztosítási jogviszony első napját megelőző napon, választással létrejövő jogviszony, külföldi állampolgárságú biztosított esetén, valamint ha a jogviszony nem előzetes megállapodás eredményeként jött létre a biztosítási jogviszony első napját követő 15 napon belül, munkanélküli ellátás esetén a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig,

b) a jogviszony megszűnését, a szüneteléseket és befejezését, a biztosítás megszűnését követően folyósított ellátás kezdő és befejező időpontját közvetlenül követő 8 napon belül

kell teljesíteni.

(4) A társadalombiztosítási igazgatási szervek az adatszolgáltatásra kötelezettől nem kérhetik olyan adat ismételt közlését, amely a nyilvántartásra kötelezett bejelentésében, bevallásában már szerepelt. Nem esik az előző korlátozás alá, ha az OEP és területi igazgatási szervei a pénzbeli ellátások megállapításához az igénylő adatait a foglalkoztatótól, illetőleg a társadalombiztosítási igazgatási szervek a járulék fizetésére kötelezett jövedelemadatait az illetékes adóhatóságtól kérik. A társadalombiztosítás igazgatási szervei és a PSZÁF az Art. 54. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja alapján az ellátásokra való jogosultság megállapításával, a járulékok (tagdíj) alapjául szolgáló jövedelemmel és a fizetési kötelezettség teljesítésével összefüggő adótitok megismerésére jogosultak.

(5) Az OEP főigazgatója, illetőleg a MEP igazgatója a (3) bekezdésben meghatározott bejelentés teljesítésének határidejét meghosszabbíthatja, legfeljebb a tárgyhónapot követő hónap 20. napjáig.”

139. § A Tbj. 47. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A foglalkoztató a jövedelemigazoláshoz csatoltan a tárgyévet követő év január 31. napjáig köteles a nyilvántartás adataival egyező igazolást kiadni a biztosított részére a tárgyévben fennállt biztosítási idő „tól–ig” tartamáról, a levont járulékok (tagdíj) összegéről, a foglalkoztató által megfizetett egészségbiztosítási járulék összegéről és azok alapjáról. A biztosítással járó jogviszony év közben történő megszűnése esetén az igazolást soron kívül kell kiadni.”

140. § A Tbj. 51. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„51. § (1) A foglalkoztató, az egyéni vállalkozó, az 5. § (3) bekezdése alapján járulékfizetésre kötelezett, valamint az 56/A. § szerinti munkavállaló (foglalkoztatott) a biztosítottnak a tárgyhónapban kifizetett (juttatott, elszámolt) nyugdíjjárulék-alapot képező jövedelme (összeg) alapján köteles a tagdíj összegét megállapítani és levonni, az érintett magánnyugdíjpénztárnak a tárgyhónapot (az elszámolt hónapot) követő hónap 12. napjáig bevallani és megfizetni. A központosított illetmény-számfejtési rendszerbe tartozó központi költségvetési és a helyi önkormányzatok nettó finanszírozásában részt vevő szervek esetében a tagdíjbevallás és -fizetés határideje a tárgyhónapot (az elszámolt hónapot) követő hónap 20. napja. A 24. § (5) bekezdése alapján történő elszámolásra tekintettel a tagdíjat a pénztártagság tényének igazolását (dokumentálását) követő hónap 12. napjáig, illetőleg – a központosított illetmény-számfejtési rendszerbe tartozó központi költségvetési és a helyi önkormányzatok nettó finanszírozásában részt vevő szervek esetében – 20. napjáig kell bevallani és megfizetni.

(2) A tagdíjbevallást elektronikus úton vagy gépi adathordozón kell benyújtani. A tagdíjbevallás az *a)–i)* pontban foglalt adatokat tartalmazza:

a) a biztosított személyi adatai (neve, születési neve, anyja születési neve, születési helye és ideje), neme, állampolgársága,

b) a biztosított TAJ-száma, annak hiányában útlevélszáma,

c) a biztosításban töltött idő tartama, az alkalmazás minőségének kódja,

d) a nyugdíjjárulék (tagdíj) alapját képező jövedelem, a nyugdíjjárulék köteles jutalom összege, illetőleg a levont

(befizetett) tagdíj és a pénztártag, illetőleg a foglalkoztató által vállalt tagdíjkiegészítés összege,

e) a tagdíjlevonás elmaradásának oka,

f) a tárgyhónaptól eltérő biztosítási jogviszony időtartama, amelyre tekintettel a tárgyhónapban nyugdíjjárulék (tagdíj) alapot képező jövedelem kifizetésére került sor, illetőleg az ezen időtartamra levont (megfizetett) tagdíj és a pénztártag, illetőleg a foglalkoztató által vállalt tagdíjkiegészítés alapja, összege,

g) a gyermekgondozási díj (GYED), gyermekgondozási segély (GYES), gyermeknevelési támogatás (GYET), ápolási díj, munkanélküli ellátás folyósításának időtartama, az ellátás összege, és az abból levont (megfizetett) tagdíj és a pénztártag által vállalt tagdíjkiegészítés összege, illetőleg a levonás elmaradásának oka,

h) a biztosítás szünetelése vagy a munkabérrel ellátatlanság ideje, továbbá annak jogcímkódja,

i) a tárgyhónapban (elszámolt hónapban) kezdődött és/vagy megszűnt tagdíjfizetést megalapozó jogviszony kezdetének, megszűnésének napja, azok jogcímének kódja.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérően az egyéni vállalkozó tagdíjbevallási kötelezettségének a tárgyévet követő év február 15. napjáig évi egyszeri tagdíjbevallással is eleget tehet, feltéve, hogy e szándékát a magánnyugdíjpénztárnak írásban a tárgyév január 15-éig bejelenti, a tagdíjat a 29. vagy a 29/A. § szerinti járulék alapját képező összeg alapulvételével negyedévente megfizeti, és a megfizetett tagdíj, valamint a járulékalap figyelembevételével megállapított tagdíjkülönbözetet a bevallással egyidejűleg rendezi. Amennyiben az egyéni vállalkozó tagdíjfizetési kötelezettsége megszűnik, tagdíjbevallását és a tagdíj megfizetését a kötelezettség megszűnését követő hónap 12-éig teljesíti.

(4) A tagdíj bevallása és önellenőrzése során az Art. rendelkezéseit az e törvényben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni azzal, hogy a kerekítés szabályai nem alkalmazhatóak, a tagdíjat (egyéb befizetési kötelezettséget) forintban kell feltüntetni és teljesíteni.

(5) A tagdíj önellenőrzésére a nyugdíjjárulék önellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni azzal, hogy az önellenőrzést tagonként, vonatkozási (bevallási) időszakonként ahhoz a magánnyugdíjpénztárhoz kell benyújtani, ahol a pénztártag tagsági jogviszonya az önellenőrzés benyújtásának időpontjában fennáll.

(6) A tagdíjtúlfizetés elszámolása önellenőrzés benyújtásával tagonkénti kimutatásban történik. A magánnyugdíjpénztár a foglalkoztató rendelkezése alapján a túlfizetés összegét a következő esedékes fizetési kötelezettségbe beszámítja, vagy visszatéríti. Ha a biztosított pénztártagsági jogviszonya az önellenőrzés, illetőleg a tagdíjtúlfizetés megállapításának időpontjában a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépése miatt már nem áll fenn és a tag egyéni számlakövetelése már átutalásra került, a tagdíjtúlfizetés önellenőrzéssel megállapított összegét a foglalkoztató a nyugdíjjárulék-kötelezettség önellenőrzése során érvényesíti.

(7) Ha a foglalkoztató a bevallás szerinti fizetési kötelezettségét csak részben teljesíti, a befizetett tagdíjat a magánnyugdíjpénztár az érintett pénztártagok között tagdíjnagyságuk arányában, az 53. §-ban foglaltaknak megfelelően számolja el.

(8) A foglalkoztatót – a levont, de a pénztárnak meg nem fizetett tagdíj miatt – a mulasztási bírság és a késedelmi pótlék mellett a pénztártagnak okozott kár megtérítése is terheli.

(9) Az Mpt. 26. §-a szerinti kötelezettségvállalás alapján megállapított tagdíjkiegészítés bevallására, megfizetésére, ellenőrzésére, behajtására és végrehajtására a tagdíjra vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni."

141. § A Tbj. az 51. § után a következő 51/A. és 51/B. §-sal egészül ki:

„51/A. § (1) A tagdíjbevallás a PSZÁF által meghatározott módon

a) minősített elektronikus aláírással és időbélyegzővel ellátott elektronikus dokumentumban, számítógépes hálózat útján (a továbbiakban: elektronikus tagdíjbevallás), vagy

b) gépi adathordozón (mágneslemez, CD-lemez)

teljesíthető.

(2) A pénztárak az elektronikus tagdíjbevallást elektronikus dokumentum formájában tartják nyilván. Az elektronikus tagdíjbevallás fogadását és nyilvántartását úgy kell kialakítani, hogy abból a bevallási kötelezettség teljesítésének időpontja megállapítható és a bevallás benyújtására kötelezettek részére a kötelezettség teljesítésekor visszaigazolható legyen. A számítógépes hálózaton, elektronikus dokumentum formájában előállított adatszolgáltatások teljesítésével kapcsolatban az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény (a továbbiakban: Eat.) rendelkezései irányadóak.

(3) A gépi adathordozón teljesített bevalláshoz mellékelni kell a rögzített adatokból előállított, összesített adatokat tartalmazó, kinyomtatott és cégszerűen aláírt adatlapot.

(4) A gépi adathordozón történő tagdíjbevallás a PSZÁF által térítésmentesen rendelkezésre bocsátott számítógépes program felhasználásával, a kiadott adatszerkezetnek teljes egészében megfelelő formátumban teljesíthető. Elektronikus tagdíjbevallás a PSZÁF által térítésmentesen – ideértve a számítógépes program (szoftver) jogszabálykövető továbbfejlesztésének költségeit is – rendelkezésre bocsátott szoftver felhasználásával teljesíthető és fogadható. Az elektronikus tagdíjbevallás az Eat., valamint a PSZÁF által meghatározott követelményeknek eleget tevő és az illetékes miniszter által kijelölt tanúsító szervezet által kibocsátott tanúsítvánnyal rendelkező szoftverekkel is teljesíthető és fogadható.

(5) A foglalkoztató tagdíjbevallását adószakértő, adótanácsadó, könyvelő, vagy könyvviteli szolgáltatásra, adótanácsadásra jogosult gazdasági társaság (a továbbiakban: könyvelő) ellenjegyezheti. A bevallást az (1) bekezdés

a) pontja esetében a könyvelő saját minősített elektronikus aláírásának alkalmazásával, az (1) bekezdés *b)* pontja esetében aláírásával ellenjegyzi.

(6) A tagdíjbevallás (önellenőrzés) teljesítése során a foglalkoztató (egyéni vállalkozó) helyett képviselője is eljárhat az Art. 7. §-ában foglalt rendelkezések értelemszerű alkalmazásával.

(7) Az (1) bekezdéstől eltérően a magán-nyugdíjpénztári tagságából eredő tagdíjfizetési kötelezettségére vonatkozó tagdíjbevallást (önellenőrzést) az egyéni vállalkozó, az 5. § (3) bekezdése, valamint az 56/A. § szerint kötelezett a PSZÁF által közzétett, a tagdíjbevallásra rendszeresített nyomtatványon is teljesítheti. A PSZÁF meghatározza és közzéteszi a rendszeresített nyomtatványok tartalmát és formáját, továbbá gondoskodik arról, hogy azok a kötelezettek számára megfelelő helyen és időben álljanak rendelkezésre.

51/B. § (1) A magánnyugdíjpénztár a bevallás és a befizetés adatait bevallási, befizetési időszakonként felülvizsgálja, a tagdíjtartozást, -túlfizetést kimutatja, a bevallás elmulasztásának vagy hibás, hiányos benyújtásának tényét megállapítja, és szükség esetén a kötelezettel egyeztetést kezdeményez. A felülvizsgálat megállapításainak megfelelően

a) a bevallás elmulasztása esetén a bevallásra előírt határidőt követő második hónap 15-éig a bevallás pótlására,

b) a hibás vagy hiányos bevallás esetén a bevallás beérkezését magában foglaló negyedévet követő második hónap 15-éig a hiba, hiányosság kijavítására,

c) tagdíjtartozás esetén a bevallás beérkezését magában foglaló negyedévet követő második hónap 15-éig a tartozás és a késedelmi pótlék megfizetésére

a felszólítás átvételét követő 15 napos határidő kitűzésével szólítja fel a kötelezettet, ha kötelezettségének a felszólító levél kiküldéséig nem tett eleget.

(2) Ha a kötelezett az (1) bekezdés *a)–b)* pontjában meghatározott kötelezettségének határidőben vagy az adóhatósági ellenőrzés kéréséig sem tesz eleget, a magánnyugdíjpénztár – az elmulasztott, a hibás vagy hiányos bevallás adatainak, valamint a pénztártag természetes azonosítóinak közlésével – ellenőrzést kér az állami adóhatóságtól. Az ellenőrzések lefolytatását a pénztár negyedévente, a bevallás beérkezését, illetőleg – a bevallás elmulasztása esetén – a bevallásra előírt határidőt követő negyedév végéig kezdeményezi az adóhatóságnál.

(3) Ha a kötelezett az (1) bekezdés *c)* pontjában meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget és a tagdíjtartozás összege az 5000 forintot meghaladja, a magánnyugdíjpénztár – a pénztártag egyidejű értesítése mellett – kezdeményezi az állami adóhatóságnál az adóhatósági megkeresés időpontjában fennálló tagdíjtartozás és késedelmi pótlék összegének behajtását, a végrehajtási eljárás megindítását. Amennyiben a tagdíjtartozás összege a késedelmi pótlékkal együtt az 5000 forintot nem haladja meg, a tartozás rendezésére a magánnyugdíjpénztár a foglalkoztatót évente egy alkalommal felszólítja. Az adóhatósági megkereséseket a pénztár negyedévente, a bevallás beérkezését követő negyedév végéig küldi meg az állami adóhatóságnak. A pénztártagsági jogviszony Mpt. 23. § (1) bekezdése szerinti megszűnése esetén az adóhatósági végrehajtást a kötelezettre irányadó (1) bekezdésben meghatározott határidő lejártát követő 30 napon belül kell kezdeményezni.

(4) A magánnyugdíjpénztár behajtási, végrehajtási eljárást az általa nyilvántartott, lejárt esedékességű és végrehajtható okiraton alapuló tartozásra kezdeményezhet. A magánnyugdíjpénztár megkeresése az Art. 145. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja alapján végrehajtható okiratnak minősül.

(5) A tagdíjkövetelést a magánnyugdíjpénztár a felszámolás során hitelezői igényként érvényesíti. A hitelezői igény benyújtása akkor mellőzhető, ha a felszámolási eljárás kezdeményezését közvetlenül megelőzően az adóhatóság által lefolytatott eredménytelen végrehajtási eljárás megállapításai szerint valószínűsíthető, hogy a pénztár követelésének a nyilvántartásba vételéért fizetendő összeget elérő megtérülése sem várható. A felszámolási eljárás során a pénztár a követelésről nem mondhat le, ha ezt megelőzően a tagdíjtartozás végrehajtását – az 5000 forintot meg nem haladó tartozás kivételével – az adóhatóságnál nem kezdeményezte.

(6) A felszámolási eljárás, végelszámolás alatt álló foglalkoztatónál az állami adóhatóság az Art. 92. § (4) bekezdése szerinti ellenőrzése során a tagdíj-kötelezettséget is vizsgálja.

(7) Ha a magánnyugdíjpénztár a foglalkoztató tagdíjbefizetését érintő felülvizsgálat során megállapítja, hogy a tagdíj, a késedelmi pótlék, az önellenőrzési pótlék és a bírság számlán tartozás és túlfizetés is mutatkozik, az egyes számlák közötti rendezés, átvezetés érdekében – a tartozás rendezésére történő felszólítással egyidejűleg – nyilatkozatra szólítja fel a befizetésre kötelezettet. Ha a foglalkoztató a pénztár felszólítására az adott határidőn belül nem válaszol, a pénztár jogosult az egyik számlán lévő túlfizetést a másik számlán lévő tartozás rendezésére átvezetni.

(8) Az (1) és (7) bekezdésben meghatározott írásbeli felszólítás kézbesítésére a hivatalos iratok kézbesítésére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(9) Az adóhatósági megkeresések részletes szabályait kormányrendelet határozza meg.

(10) Ha a pénztártag tagsági jogviszonya az Mpt. 23. § (1) bekezdésének *a)* pontja alapján az adóhatósági eljárás lezárása előtt megszűnik, a megkereső magánnyugdíjpénztár az átlépés időpontjáról és a hatósági eljárásban a megkereső helyébe lépő jogosult pénztár adatairól 3 munkanapon belül értesíti az állami adóhatóságot.

(11) Ha a biztosított pénztártagsági jogviszonya a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépése miatt már nem áll fenn, a pénztártagsági jogviszony idejére járó, meg nem fizetett tagdíj, bírság, pótlék összege tekintetében a pénztár nyilatkozata alapján, az általa kezdeményezett ellenőrzési, behajtási, végrehajtási eljárást az állami adóhatóság a Nyugdíjbiztosítási Alap javára folytatja

le. Ez esetben a magánnyugdíjpénztár a visszalépett tag egyéni számláján a tagsági jogviszony megszűnése napján nyilvántartott követelés tagdíjkiegészítéssel csökkentett összegét utalja át a 45. § (4) bekezdése szerint a Nyugdíjbiztosítási Alap részére."

IX. Fejezet

Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása

142. § Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Eho.) 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § Százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettség terheli az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) szerinti munkáltatót, kifizetőt (a továbbiakban együtt: kifizető) a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) szerinti belföldi magánszemélynek juttatott, a 3. § (1) bekezdésében, a belföldi magánszemélyt az általa megszerzett, a 3. § (3) bekezdésében meghatározott jövedelem után."

143. § Az Eho. 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) A kifizető 11 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást fizet az adóévben juttatott (megszerzett), a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvényben (a továbbiakban: Szja tv.) meghatározott, az alábbiakban felsorolt jövedelmek után:

a) az összevont adóalapba tartozó jövedelemnél az adóelőleg megállapításánál figyelembe vett összeg,

b) a külön adózó jövedelmek közül:

ba) a természetbeni juttatások adóalapként meghatározott értéke, azonban az Szja tv. 69. §-a (7) bekezdésének rendelkezései szerint számított összeg után az egészségügyi hozzájárulást nem kell megfizetni,

bb) a kamatkedvezményből származó jövedelem,

bc) az egyösszegű járadékmegváltások,

bd) a kisösszegű kifizetések, ha a természetes személy a társadalombiztosítási szabályok szerint nem biztosított, vagy a külön törvény szerint nem minősül alkalmi munkavállalónak.

(2) Ha az (1) bekezdésben meghatározott jövedelem nem kifizetőtől származik, a kifizetőt terhelő 11 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a jövedelmet szerző magánszemély köteles megfizetni. Ha a jövedelem juttatása nem pénzben történik, a 11 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a kifizetőnek akkor is meg kell fizetnie.

(3) A magánszemély az adóévben megszerzett, az Szja tv. szerint külön adózó, bevallási kötelezettség alá tartozó

a) vállalkozásból kivont jövedelem,

b) értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelem,

c) 25, illetőleg 35 százalékos adóterhet viselő osztalék, vállalkozói osztalékalap,

d) árfolyamnyereségből származó jövedelem, valamint

e) ingatlan bérbeadásából származó egymillió forintot meghaladó jövedelem

után 4 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást fizet mindaddig, amíg a biztosítási jogviszonyában a Tbj. 19. § (1) bekezdése, valamint a Tbj. 39. § (2) bekezdése alapján megfizetett egészségbiztosítási járulék, a baleseti járulék (a továbbiakban együtt: egészségbiztosítási járulék), valamint az *a)–e)* pontban meghatározott jövedelmek után megfizetett százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás együttes összege a tárgyévben el nem éri a négyszázezer forintot (a továbbiakban: hozzájárulás-fizetési felső határ).

(4) A magánszemély a (3) bekezdésben meghatározott százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettsége nem haladhatja meg azt a jövedelmet, amely az egészségügyi hozzájárulás alapját képezi.

(5) Mentes a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás fizetése alól az a jövedelem, természetbeni juttatás, adóköteles béren kívüli juttatás, amely után a fennálló biztosítási jogviszonyra tekintettel járulékfizetési kötelezettség – ideértve a baleseti járulékfizetési kötelezettséget is – keletkezik, valamint az a jövedelem, amely után az adót nem kell megállapítani és/vagy megfizetni. Mentes továbbá az ingatlan bérbeadásából származó jövedelem, ha a bérbeadó a lakásbérleti jogviszony tárgyát képező tulajdonában álló lakásban lakik, kivéve, ha a lakást saját vállalkozása részére adja bérbe."

144. § Az Eho. 4. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettség a 3. § (1) és (3) bekezdéstől eltérően a (2) bekezdés szerint a kifizetőt, a (3)–(4) bekezdés szerint a magánszemélyt terheli."

145. § (1) Az Eho. 11. §-ának (1)–(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tételes egészségügyi hozzájárulást a fizetésére kötelezett havonta állapítja meg, és a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig fizeti meg.

(2) A kifizetőt, valamint a magánszemélyt terhelő százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a kifizető havonta állapítja meg, vonja le, a jövedelem kifizetését (juttatását) követő hónap 12. napjáig fizeti meg és az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint vallja be az illetékes állami adóhatóságnak. Ha a 3. §-ban meghatározott jövedelem nem kifizetőtől származik, az egészségügyi hozzájárulást a magánszemély állapítja meg, fizeti meg és vallja be a (8) bekezdés rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával."

(2) Az Eho. 11. §-ának (8) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az előzőektől eltérően az egyéni vállalkozó a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást havonta állapítja

meg és az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint vallja be."

146. § Az Eho. a 11. § után a következő 11/A. §-sal egészül ki:

„11/A. § (1) A 3. § (3) bekezdése szerinti jövedelmek után a magánszemélyt a naptári év folyamán mindaddig terheli a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettség, amíg a kifizetőnek nem nyilatkozik, hogy az egészségbiztosítási járulékot vagy a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a hozzájárulás-fizetési felső határig megfizette.

(2) A magánszemély nyilatkozhat arról, hogy a 3. § (3) bekezdése szerinti egészségbiztosítási járulék összege várhatóan eléri a hozzájárulás-fizetési felső határt. Ha a hozzájárulás-fizetési felső határt az egészségbiztosítási járulék összege mégsem éri el, a magánszemély a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást 6 százalékkal növelten, a tárgyévre vonatkozó személyi jövedelemadóról benyújtott adóbevallásában vallja be, és a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(3) Ha a magánszemély a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a fizetési felső határt meghaladóan fizette meg, a túlfizetést az Art. rendelkezései szerint a tárgyévre vonatkozó személyi jövedelemadóról benyújtott adóbevallásában igényelheti vissza.

(4) Amennyiben a magánszemély a 3. § (3) bekezdésében foglaltak szerint egészségügyi hozzájárulás fizetésére kötelezett, vagy a (3) bekezdés szerint visszaigénylési jogosultságát gyakorolja, az adóévről akkor is személyi jövedelemadó bevallást köteles benyújtani, ha az az Szja tv. előírásaiból nem következne."

HETEDIK RÉSZ

AZ ÖNKÉNTES KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ PÉNZTÁRAKAT ÉS A MAGÁNNYUGDÍJPÉNZTÁRAKAT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

X. Fejezet

Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény módosítása

147. § Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: Öpt.) 2. §-ának (3) bekezdése a következő *g)* ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában:]

„*g) pénztári befizetések kedvezménye:* a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 44/A. §-a szerint a magánszemély rendelkezése alapján az adóhatóság által a magánszemély javára a pénztárhoz átutalt összeg."

148. § Az Öpt. 12. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (4)–(8) bekezdések számozása (5)–(9) bekezdésre módosul:

„(4) A munkáltató a munkáltatói hozzájárulás (3) bekezdésben meghatározott mértékétől – az életkorral növekedő mértékben – korcsoportonként egységesen eltérhet azon alkalmazottai tekintetében, akik 15 éven belül betöltik a nyugdíjkorhatárt. A nyugdíjkorhatárt betöltött alkalmazottak esetében a munkáltatói hozzájárulás nem haladhatja meg a nyugdíjkorhatárt be nem töltött alkalmazottak részére megállapított munkáltatói hozzájárulást."

149. § Az Öpt. 14. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagdíjfizetés elmulasztásának kezdő időpontjától a pénztár jogosult nyugdíjpénztár esetében a tag egyéni nyugdíjszámlájának, egészségpénztár esetében a tag egyéni egészségszámlájának, önsegélyező pénztár esetében a tag egyéni számlájának befektetéséből származó hozamát – a mindenkori pénztári egységes tagdíjnak a működési és likviditási alapra jutó hányadnak megfelelő összeggel, de legfeljebb a hozam összegével – csökkenteni, és azt a működési, illetve likviditási alap javára jóváírni."

150. § (1) Az Öpt. 16/A. § (7) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha a pénztártag kedvezményezettet nem jelölt, vagy a jelölés az (5) bekezdésben foglaltak alapján hatályát vesztette, akkor kedvezményezettnek a tag természetes személy örökösét kell tekinteni, örökrésze arányában. Az örökös jogállása a kedvezményezettével megegyezik. Ha a tagnak a törvényes öröklés rendje szerint természetes személy örököse nincs, akkor az egyéni számlán lévő összeg a pénztárra száll és azt a pénztár fedezeti tartalékán a tagok egyéni számlái és a szolgáltatási tartalékok javára a jóváírás időpontjában fennálló egyenlegek figyelembevételével kell elszámolni."

(2) Az Öpt. 16/A. § (10) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Amennyiben a pénztár írásbeli felhívására a kedvezményezett a felhívás igazolt kézhezvételétől számított 30 napon belül nem teszi meg a (9) bekezdés szerinti nyilatkozatot, akkor a pénztárnak úgy kell eljárnia, mintha a kedvezményezett a követelés egyösszegű felvétele mellett döntött volna, és a követelés összegét – az esetlegesen felmerülő költségek és követelések összegével csökkentve – a kedvezményezett javára, annak lakóhelye szerint illetékes helyi bíróságnál a negyedévet követő 50. napig bírói letétbe kell helyeznie."

151. § Az Öpt. 20/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„20/A. § (1) A pénztár a nevében, székhelyében, a vezető tisztségviselők, illetve az ügyvezető (helyettes ügyvezető) személyében, továbbá a 64. § (1) bekezdésében megha-

tározott személyekben bekövetkező változást annak időpontját követő 30 napon belül a Felügyeletnek bejelenti.

(2) A pénztár megalakulásakor és a vezető tisztségviselők, az ügyvezető (helyettes ügyvezető), illetve a kötelező alkalmazottak, megbízottak változása esetén – ideértve azok újraválasztását vagy újbóli kinevezését is – figyelemmel a (3) bekezdésben foglaltakra a pénztár csatolja az érintett személy

a) három hónapnál nem régebbi, eredeti erkölcsi bizonyítványát;

b) nyilatkozatát arról, hogy vele szemben jogszabályban meghatározott összeférhetetlenségi ok nem áll fenn;

c) a jogszabály által előírt végzettségét, vagy gyakorlatát igazoló dokumentumok hiteles másolatát;

d) vezető tisztségviselő esetén nyilatkozatát a tisztség elfogadásáról.

(3) A vezető tisztségviselők, az ügyvezető (helyettes ügyvezető), illetve a kötelező alkalmazottak, megbízottak újraválasztása vagy újbóli kinevezése esetén a (2) bekezdés *c)* pontjában foglaltak ismételt igazolására nincs szükség."

152. § (1) Az Öpt. 23. §-ának (1) bekezdése a következő *k)* ponttal egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi *k)* pont jelölése *l)* pontra módosul:

[A közgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik:]

„*k)* a könyvvizsgáló társaság és a könyvvizsgáló természetes személy megválasztása és felmentése"

(2) Az Öpt. 23. §-ának (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A jelenléti ívre és a jegyzőkönyvre az 5. § (3) bekezdésében foglaltak irányadók."

153. § Az Öpt. 28. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A pénztár köteles ügyvezetőjének alkalmazását – a 20/A. §-ban meghatározott határidőn belül – a Felügyeletnek bejelenteni. A pénztár kérésére a Felügyelet a (2) bekezdés *b)* és *c)* pontja alól felmentést adhat."

154. § Az Öpt. 33/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szolgáltatóval kötött szerződésről és annak megszüntetéséről a pénztár 3 munkanapon belül a Felügyelet által meghatározott tartalmú adatlap megküldésével tájékoztatja a Felügyeletet."

155. § Az Öpt. 40/D. §-ának (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) A pénztár, illetve a pénztár nyilvántartását végző szolgáltató informatikai rendszerének üzemeltetésére megbízott szervezet, illetve személy – kizárólag az informatikai rendszer üzemeltetésével kapcsolatban, e célból és az ehhez szükséges mértékben – az informatikai rendszerben tárolt adatokat megismerheti."

156. § Az Öpt. 47/B. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A pénztárnak a tagsági jogviszony megszűnése esetén a jogviszony megszűnésének időpontja és az átutalás napja közötti időszakra hozamot kell fizetnie. Amennyiben a pénztár a tagsági jogviszony megszűnésére vonatkozó bejelentést követő 10. napig kifizeti a bejelentést megelőző negyedév végén fennálló, tagi kölcsönnel csökkentett tagi követelés legalább 90%-át, míg a fennmaradó követelést legkésőbb a bejelentés negyedévét követő negyedév 50. napjáig elszámolja, akkor a jogviszony megszűnésének időpontja és az átutalás napja közötti időszakra hozamot nem kell fizetnie."

157. § Az Öpt. a következő 48. §-sal egészül ki:

„48. § A 47. § (4)–(5) bekezdései alapján történő kifizetéseket a pénztár házipénztárból való kifizetéssel, postai úton, vagy a jogosult kérésére az általa megjelölt belföldi vagy külföldi hitelintézet átutalási betétszámlájára (bankszámlájára) történő utalással teljesíti."

158. § Az Öpt. 50. §-ának (4) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Amennyiben az időszaki járadékszolgáltatást a pénztár kizárólag a jogosult tag egyéni számlájának megterhelésével nyújtja, akkor a 40. § (3) bekezdésében és a 64. § (1) bekezdésének *c)* pontjában foglalt rendelkezéseket nem kell alkalmazni."

159. § Az Öpt. 64. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A pénztár az (1)–(3) bekezdések szerinti személyi és tárgyi feltételekben történt változást igazoló dokumentumot (megállapodást, szerződést), annak minden érintett fél aláírásával – ide nem értve a gazdálkodás nyilvántartásának kihelyezésére vonatkozó szerződést – a 20/A. §-ban meghatározott határidőn belül köteles megküldeni a Felügyeletnek. A gazdálkodás nyilvántartásának kihelyezésére vonatkozó szerződést a 33/A. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint kell bejelenteni. Az így benyújtott dokumentumok tekintetében a Felügyelet a 63. § (2) bekezdésében foglaltak szerint jár el."

160. § Az Öpt. 64/A. §-ának (6) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az alakuló közgyűlésen elfogadott dokumentumokat nem kell könyvvizsgálónak megvizsgálni."

161. § Az Öpt. 65. §-ának (4) bekezdése a következő *f)* ponttal egészül ki:

[A pénztártevékenység folytatására adott engedély visszavonására akkor kerülhet sor, ha a pénztár]

„*f)* taglétszáma 6 hónapot meghaladó időtartamban nem éri el a 15 főt."

162. § Az Öpt. a következő címmel és 82. §-sal egészül ki:

„Az Európai Unió jogának való megfelelés

82. § E törvény 48. §-a a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja: a Tanács 1998. június 29-én kelt 98/49/EK irányelve a Közösségen belül mozgó munkavállalók és önálló vállalkozók kiegészítő nyugdíjra való jogosultságának védelméről.”

XI. Fejezet

A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény módosítása

163. § A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) 3. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) Törvény alapján az a természetes személy válik pénztártaggá, aki Magyarországon első ízben létesít nyugdíjbiztosítási jogviszonyt, és ebben az időpontban még nem töltötte be a 35. életévét (a továbbiakban: pályakezdő).

(2) Önkéntes döntése alapján pénztártaggá válhat az a pályakezdőnek nem minősülő természetes személy, aki

a) Magyarországon nyugdíjbiztosítási jogviszonyban áll, és nem töltötte be a 30. életévét;

b) első ízben létesít Magyarországon nyugdíjbiztosítási jogviszonyt;

c) a Tbj.-ben meghatározottak szerinti harmadik állam állampolgára, illetőleg hontalan, ha Magyarországon nyugdíjbiztosítási jogviszonyban áll.

(3) Nyugdíjbiztosítási jogviszony létesítése esetén a 35. életévét be nem töltött személy a jogviszony létrejöttét követő 15 napon belül nyilatkozik foglalkoztatójának – megállapodás kötése esetén az illetékes nyugdíjbiztosítási szervnek – arról, hogy a kötelező pénztártagság létesítésének feltételei fennállnak-e. Ennek során – ilyen tartalmú nyilatkozat esetén – a korábban fennálló biztosítási jogviszonyt igazolni kell.

(4) A (2) bekezdés alapján pénztártagságot létesítő személynek nyilatkoznia kell arról, hogy a pénztártagság létesítésének jogszabályi feltételei fennállnak.

(5) A tagdíjfizetésre kötelezettek körét és a tagdíj alapjául szolgáló jövedelmek meghatározását a Tbj. tartalmazza. A társadalombiztosítási jogszabályokat kell alkalmazni – a törvényben foglalt eltérésekkel – a tagdíjfizetési kötelezettség teljesítésére, az ezzel összefüggő végrehajtási eljárásra, a bejelentési, nyilvántartási, adatszolgáltatási, tagdíjbevallási kötelezettségre, valamint e kötelezettség elmulasztására vagy nem szabályszerű teljesítésére, továbbá a jogalap nélkül felvett járadék visszafizetésére, az ezzel összefüggő felelősségi szabályokra, a késedelmi pótlékra, a mulasztási bírságra, az eljárási költségek megtérítésére, a követelés érvényesítésére, a mérséklésre és elengedésre, a jogorvoslati lehetőségekre.

(6) A végrehajtási eljárás során a pénztári tagdíjkövetelés egy tekintet alá esik a társadalombiztosítási járuléktartozással.”

164. § Az Mpt. 4. §-ának (2) bekezdése a következő *l)* ponttal egészül ki:

„*l) nyugdíjbiztosítási jogviszony:* a Tbj. 5. §-ában meghatározott, nyugdíjjárulékfizetési kötelezettséggel járó jogviszony, valamint a Tbj. 34. § (1) bekezdése szerinti, nyugdíjbiztosítási jogosultság érdekében megkötött megállapodással létrejött jogviszony.”

165. § Az Mpt. 5. § (4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A pénztártag követelése – a tulajdonlás elve szerint – a pénztártag tulajdona, amelyre az e törvényben foglaltak szerint kedvezményezett jelölhető. A pénztártag követeléséért a pénztár, illetve az e törvényben meghatározott feltételek szerint az Alap és a központi költségvetés tartozik helytállni.”

166. § Az Mpt. 21. §-ának (4) bekezdése a következő *d)* ponttal egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi *d)–e)* pontok jelölése *e)–f)* pontra változik:

[A pénztártag köteles]

„*d)* foglalkoztatójának a biztosítási jogviszony létrejöttét követő 15. napon belül bejelenteni a pénztártagság tényét, annak a magánnyugdíjpénztárnak a megnevezését, címét és bankszámlájának a számát, ahol a tagsági jogviszonya a bejelentésekor fennáll. A pénztártagság tényét a belépési nyilatkozat, vagy tagsági okirat bemutatásával kell igazolni.”

167. § Az Mpt. 23. §-a (1) bekezdésének *g)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A pénztártag tagsági jogviszonya]

„*g)* a törvény 3. § alapján magánnyugdíjpénztárba belépett személy – amennyiben a Tbj.-ben foglaltak alapján harmadik állam állampolgárának vagy hontalannak minősül – döntése szerint, a nyugdíjbiztosítási jogviszonya megszűnésének napjával”

[szűnik meg.]

168. § Az Mpt. 24. §-ának (1)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénztártag átlépésére, a tag erre irányuló írásbeli bejelentése alapján, az esetleges – a tagsági viszony megszűnésének napját megelőző negyedéves zárás alapján kimutatott – tagdíjhátralék kiegyenlítését követően kerülhet sor. A pénztár a tagsági viszony megszűnésének napját magában foglaló negyedévben keletkezett tagdíjhátralék behajtása, végrehajtása iránt a Tbj. 51/B. §-ának rendelkezései szerint intézkedik, és erről értesíti az átlépő pénztártagot és az új pénztárat is.

(2) Az (1) bekezdés szabályait nem kell alkalmazni, ha az átlépésre a pénztárak egyesülésével, szétválásával vagy a pénztár megszűnésével összefüggésben kerül sor.

(3) Az átlépéskor a pénztár a tag követelésének megfelelő összeget a tag által választott pénztárba e pénztár felszólítása alapján utalja át. A pénztár a tagsági jogviszony megszüntetésével kapcsolatos tényleges költségeket, legfeljebb azonban a tag követelésének egy ezrelékét vonhatja le a tag követeléséből. A pénztárnak a kedvezményezett, továbbá a pénztártag részére történő egyösszegű kifizetés, valamint más pénztárba való átlépés esetén a jogviszony megszűnésének időpontja és az átutalás napja közötti időszakra hozamot kell fizetnie.

(4) Megállapodást köthet a pénztárral tagdíjfizetésre az a pénztártag, aki

a) időlegesen nem rendelkezik a tagdíj alapjául a Tbj.-ben meghatározott járulékalapot képező jövedelemmel, vagy

b) aki a Tbj. 34. § (1) és (5) bekezdése szerint megállapodást köthet az illetékes társadalombiztosítási igazgatási szervvel társadalombiztosítási nyugellátásra. Ez esetben a pénztártag az illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatási szervvel kötött megállapodást köteles a magánnyugdíjpénztárnak bemutatni, illetőleg annak megszűnéséről a pénztárat haladéktalanul értesíteni. A társadalombiztosítási nyugellátásra kötött megállapodás megszűnésével a tagdíjfizetésre kötött megállapodás is megszűnik. A társadalombiztosítási nyugellátásra kötött megállapodás megszűnéséről a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a Felügyeletet a Tbj. 41. § (5) bekezdése alapján értesíti.

(5) A tagdíjfizetésre kötött megállapodás a megkötése napján, legkorábban a tárgyhónap első napján jön létre. A tárgyhónap első napját megelőző időre megállapodás nem köthető, kivéve, ha a pénztártag a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervvel kötött megállapodását a pénztárnak késedelmesen mutatja be. Ebben az esetben a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervvel kötött megállapodás napjával lehetőség van tagdíjfizetésre is a megállapodást megkötni. A megállapodásban rendelkezni kell a tagdíj alapjáról és összegéről, és az esetleges tagdíjkiegészítés vállalásáról is. A megállapodás megkötését követően a tagdíjat a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig kell megfizetni. A befizetés elmulasztása a megállapodás megszűnését vonja maga után. A tagdíjfizetésre kötött megállapodás megszűnéséről a magánnyugdíjpénztár az illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatási szervet értesíti. A tagdíj fizetését – támogatási megállapodás alapján – a tag helyett más is átvállalhatja. A támogatás jogosultja a pénztártag. A támogatás felhasználására a tagdíjra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni."

169. § Az Mpt. 26. §-ának (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tagdíj megfizetéséről, illetve a tagdíjfizetési kötelezettség alapján a pénztárhoz befolyt tagdíj összegéről a pénztár a tagdíjbevallást és befizetést teljesítő foglalkoztató, egyéni vállalkozó részére negyedévente, a negyedévet követő 45. napig a bevallások és befizetések részletezésével igazolást (értesítőt) állít ki, illetőleg küld meg."

170. § Az Mpt. 29. § (7) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha a pénztártag kedvezményezettet nem jelölt, vagy a jelölés az (5) bekezdésben foglaltak alapján hatályát vesztette, akkor kedvezményezettnek a tag természetes személy örökösét kell tekinteni, örökrésze arányában. Az örökös jogállása a kedvezményezettével megegyezik. Ha a tagnak természetes személy örököse nincs, akkor az egyéni számlán lévő összeg a pénztárra száll, és a pénztár fedezeti tartalékán a tagok egyéni számlái és a szolgáltatási tartalékok javára a jóváírás időpontjában fennálló egyenlegek figyelembevételével kell elszámolni."

171. § Az Mpt. 44. §-ának (5) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A pénztár a nevében, székhelyében, vezető tisztségviselőiben, és a (2) bekezdésben meghatározott személyekben bekövetkező változást annak időpontját követő 30 napon belül a Felügyeletnek bejelenti. A pénztár a megalakulásakor és a vezető tisztségviselők, illetve a kötelező alkalmazottak, megbízottak változása esetén – ideértve azok újraválasztását vagy újbóli kinevezését is – figyelemmel a (6) bekezdésben foglaltakra csatolja az érintett személy

a) három hónapnál nem régebbi, eredeti erkölcsi bizonyítványát,

b) nyilatkozatát arról, hogy vele szemben jogszabályban meghatározott összeférhetetlenségi ok nem áll fenn,

c) a jogszabály által előírt végzettségét, vagy gyakorlatát igazoló dokumentumok hiteles másolatát,

d) vezető tisztségviselők esetén nyilatkozatát a tisztség elfogadásáról.

(6) A vezető tisztségviselők, illetve a kötelező alkalmazottak, megbízottak újraválasztása vagy újbóli kinevezése esetén az (5) bekezdés *c)* pontjában foglaltak ismételt igazolására nincs szükség."

172. § Az Mpt. 46. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Nem lehet könyvvizsgáló a pénztár alapítója, tagja, a pénztár ügyvezetője, igazgatótanácsának, ellenőrző bizottságának tagja, az alapító tulajdonosa, az alapító könyvvizsgálója (kivéve, ha önkéntes nyugdíjpénztár az alapító), az alapító vezető tisztségviselője, vezető beosztású alkalmazottja, illetve a vagyonkezelő, valamint gazdálkodása nyilvántartását végző szervezet és a letétkezelő könyvvizsgálója és a nyilvántartást végző szervezet és a letétkezelő könyvvizsgálójának közeli hozzátartozója."

173. § Az Mpt. 70. §-ának (6) bekezdése *a)* pontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

[Nyilvánosságra kell hozni]

„*a)* a pénztár működése megkezdésének időpontját, önkéntes nyugdíjpénztár által működtetett magánnyugdíjpénztár esetén az önkéntes nyugdíjpénztár működése megkezdésének időpontját is;”

174. § Az Mpt. 75. §-ának (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szolgáltatókkal kötött szerződés és annak módosítása csak írásban érvényes. A szolgáltatóval kötött szerződésről és annak megszüntetéséről a pénztár 3 munkanapon belül tájékoztatja a Felügyeletet, a Felügyelet által meghatározott tartalmú adatlap megküldésével.”

175. § Az Mpt. 77/B. §-ának (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) A pénztár, illetve a pénztár nyilvántartását végző szolgáltató informatikai rendszerének üzemeltetésére megbízott szervezet, illetve személy – kizárólag az informatikai rendszer üzemeltetésével kapcsolatban, e célból és az ehhez szükséges mértékben – az informatikai rendszerben tárolt adatokat megismerheti.”

NYOLCADIK RÉSZ

XII. Fejezet

A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény módosítása

176. § (1) A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény (a továbbiakban: Kt.) 3. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A belföldi előállítású, valamint a Közösségen belül behozott és az importált – amennyiben az import után fizetendő általános forgalmi adót a kötelezett a vámhatóság által kiadott engedély alapján önadózással rendezi – termékdíjköteles termék mennyisége (a termékdíj alapja) után megállapított termékdíjat (a termékdíj alapja és a termékdíj tétel szorzata) a kötelezett az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (a továbbiakban: adóhatóság) által vezetett, a Pénzügyminisztérium hivatalos lapjában megjelölt számla javára fizeti be, és a termékdíjfizetési kötelezettségről az adóhatóságnál bevallást tesz. A kötelezett a környezetvédelmi termékdíj nettó összegét havonta állapítja meg és az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) alapján a rá vonatkozó gyakorisággal, az Art.-ban megállapított esedékesség időpontjáig vallja be, továbbá a bevallása benyújtására elrendelt időpontig fizeti meg, illetőleg ezen időponttól igényelheti vissza az adóhatóságtól. A termékdíjfizetésre kötelezett levonhatja az adómegállapítási időszak alatt megfizetett termékdíj összegét, illetve visszaigényelheti a tárgyidőszakot megelőzően megfizetett termékdíjat azon termék után, amelyet az adómegállapítási időszakban igazoltan külföldre szállított. A környezetvédelmi termékdíjról termékdíj tételenként részletezettséggel éves összesítő, a havi vagy évközi bevallás benyújtására kötelezett adózónak negyedéves összesítő bevallást kell benyújtania.”

(2) A Kt. 4. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti termékdíj-fizetési kötelezettséget – az (5) bekezdésben foglalt kivétellel – a 3. § (4)–(7) bekezdésében meghatározottak szerint kell teljesíteni, a vámeljárások alá vonáskor alkalmazott vámáru-nyilatkozatok és a behozatalt végző rendelkezésre álló egyéb dokumentumok alapján.”

(3) A Kt. 4. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Amennyiben az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény termékimport esetén az általános forgalmi adó vámhatóság általi kivetését írja elő, a termékdíjat a vámhatóság az általános forgalmi adóval együtt veti ki. A környezetvédelmi termékdíjra a vámigazgatási eljárásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, amennyiben azoknak kiszabását és/vagy beszedését e törvény a vámhatóság hatáskörébe utalja.”

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

177. § Ez a törvény – a 178–212. §-ban foglaltak figyelembevételével – 2006. január 1-jén lép hatályba.

178. § (1) E törvénynek az Szja tv.-t módosító rendelkezéseit – a (2)–(21) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – a hatálybalépés napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Szja tv. 3. §-a 72. pontjának *j)* alpontja, 12. §-a előtti cím, a 12/A. §-a (4) bekezdésének *nc)* pontjában, a 36/A. §-a előtti címben és a 36/A. §-a (3) bekezdésében a „, számítástechnikai eszköz” szövegrész, 45. § előtti cím, 48. §-a (12) bekezdésének *c)* pontja, 49/A. §-ának (7) bekezdésében a „vállalkozói igazolvánnyal rendelkező” szövegrészek, 49/B. §-a (7) bekezdésének *e)* pontjában az „, adóellenőrzés”, 51. §-ának (4) bekezdésében a „, továbbá a fennálló pénztartalékát nyilvántartásba kell vennie és az adóbevallásban évenként fel kell tüntetnie” szövegrész, 57/A. §-ának (8) bekezdése, 69. §-a (1) bekezdésének *jb)* alpontja, 1. számú mellékletének 8.16. pontjában a „sor-” szövegrész, a 7. számú melléklet 3. pontjának *b)* alpontjában az „, azonos összegben rója le, vagy a díjat – a szerződésben rögzített – indexálási eljárással növelten” szövegrész, a 7. számú mellékletének 4. pontja, a 7. számú melléklete 6. pontjában „Ez a rendelkezés nem alkalmazható akkor, ha a biztosított magánszemély számára a kifizető olyan balesetbiztosítás vagy teljes és végleges munkaképtelenségre szóló betegségbiztosítás szerződője, amelynek a díja a magánszemélynél adómentes.” mondat,

a 7. számú melléklete 12. pontjának *b)* pontjában a „ , kivéve, ha a részleges visszavásárlás olyan nevesített (rendkívüli, eseti) díjrészek terhére történt, amelyekre nem vettek igénybe adókedvezményt” szövegrész.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Szja tv.

a) 11. §-a (5) bekezdésének *c)* pontjában az „adatot szolgáltat” szövegrész helyébe az „az adóévet követő január 31-éig adatot szolgáltat” szövegrész,

á) 12/A. §-a (4) bekezdésének *p)* alpontjában az „a jövedelemszerzés helye szerint nem belföldről származott” szövegrész helyébe az „alapján a jövedelem külföldön (is) adóztatható, vagy amely a jövedelemszerzés helye szerint nem belföldről származott” szövegrész,

b) 21. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában és a 49/B. §-a (6) bekezdésének *a)* pontjában a „minimálbér 20 százalékával” szövegrész helyébe a „minimálbér 24 százalékával” szövegrész,

c) 21. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában és a 49/B. §-a (6) bekezdésének *e)* pontjában a „költség 50 százalékával” szövegrész helyébe a „költséggel” szövegrész,

cs) 22. §-a (5) bekezdésében az „(ideértve az önellenőrzés, adóellenőrzés során feltárt jövedelmet is) csökkenti választása szerinti mértékben, de a két évre együttesen is legfeljebb az elhatárolt veszteség összegével.” szövegrész helyébe „(ideértve az önellenőrzés során feltárt jövedelmet is) csökkenti választása szerinti mértékben, de a két évre együttesen is legfeljebb az elhatárolt veszteség összegével. E rendelkezést a mezőgazdasági őstermelő döntése szerint az adóellenőrzés során is figyelembe kell venni.” szövegrész,

d) 46. §-a (2) bekezdésének *a)* pontjában az „az őstermelői igazolvány vagy a regisztrációt tanúsító irat számát” szövegrész helyébe az „az őstermelői igazolvány számát vagy a magánszemély regisztrációs számát” szövegrész,

e) 46. §-a (2) bekezdésének *a)* pontjában a „a kifizető ilyenkor adatszolgáltatásában” szövegrész helyébe a „a kifizető ilyenkor az adóévet követő január 31-éig teljesítendő adatszolgáltatásában” szövegrész,

f) 46. §-a (2) bekezdésének *c)* pontjában az „adóterhet” szövegrész helyébe az „azt a bevételt, amelyet a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni, valamint az adóterhet” szövegrész,

g) 47. §-ának (9) bekezdésében az „adóévet követően, az adózás rendjéről szóló törvényben előírt határidőig” szövegrész helyébe az „adóévet követő január 31-éig” szövegrész,

h) 49/B. §-a (6) bekezdése *c)* pontjának *cb)* alpontjában, 49/B. §-a (6) bekezdése *g)* és *h)* pontjaiban a „(9) bekezdés” szövegrész helyébe a „(9)–(10) bekezdés” szövegrész,

i) 49/B. §-a (6) bekezdésének *d)* pontjában a „(9) bekezdésben” szövegrész helyébe a „(9)–(10) bekezdésben” szövegrész,

j) 50. § előtti címben az „egyéni vállalkozó” szövegrész helyébe az „egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági kistermelő” szövegrész,

k) 69. §-a (7) bekezdésében az „a (3) bekezdésben foglaltaktól eltérően” szövegrész helyébe az „az (5) bekezdésben foglaltaktól eltérően” szövegrész,

l) 72. §-a (4) bekezdésének *a)* pontjában a „(vevők)” szövegrész helyébe a „(vevők), valamint az e követelésekkel összefüggésben szerződés vagy jogszabály alapján fizetendő kártérítés, kötbér és más hasonló kötelezettség” szövegrész,

m) 74/A. §-a (3) bekezdésének *c)* pontjában az „a kifizetői adatszolgáltatásra az adózás rendjéről szóló törvényben előírt határidőig” szövegrész helyébe az „az adóévet követő január 31-éig” szövegrész,

n) 75. §-a (5) bekezdésében az „adóévi befizetéseit” szövegrész helyébe az „adóévi befizetéseit, a társasház által közvetített szolgáltatás tovább számlázott ellenértékét” szövegrész,

o) 75. §-ának (6) bekezdésében a „valamint adatot szolgáltat az adóhatóságnak. Az olyan adóköteles bevétel után, amely nem kifizetőtől származik, az adót a társasháznak kell megállapítania és negyedévenként az adózás rendjéről szóló törvénynek az adóelőleg-fizetésre vonatkozó rendelkezései szerint kell megfizetnie” szövegrész helyébe a „valamint a kifizetőnek az adózás rendjéről szóló törvénynek az adókötelezettséget eredményező, a magánszemélynek teljesített kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő bevallási kötelezettség szabályai szerint bevallást tesz. Az olyan adóköteles bevétel után, amely nem kifizetőtől származik, az adót a társasháznak kell megállapítania és negyedévenként az adózás rendjéről szóló törvénynek az adóelőleg-fizetésre vonatkozó rendelkezései szerint kell megfizetnie, valamint az e törvény 49. §-a (17) bekezdésének a magánszemélyre vonatkozó rendelkezése szerint kell bevallania” szövegrész,

p) 77/A. §-ának (4) bekezdésében, 77/A. §-a (8) bekezdésének *a)* pontjában, 77/B. §-ának (5) bekezdésében az „a kifizetői adatszolgáltatásra előírt határidőig” szövegrész helyébe az „az adóévet követő január 31-éig” szövegrész,

q) 77/A. §-a (9) bekezdésének *a)* pontjában a „a megszerző társaság a jogügylet révén elnyeri a szavazati jogok többségét is” szövegrész helyébe a „a megszerző társaság a jogügylet révén megszerzi a szavazati jogok többségét vagy, ha a jogügylet előtt a szavazati jogok többségével már rendelkezett, azt tovább növeli” szövegrész,

r) 78/A. §-ának (3) bekezdésében a „szolgáltat adatot” szövegrész helyébe a „szolgáltat adatot – az adóévet követő január 31-éig –” szövegrész,

s) 1. számú mellékletének 8.31. alpontjában az „a kifizetőre előírt határidőig” szövegrész helyébe az „az adóévet követő január 31-éig” szövegrész,

t) 1. számú mellékletének 9.1.4. alpontjában az „az adózás rendjéről szóló törvényben a kifizetőre vonatkozóan előírt határidő lejártáig” szövegrész helyébe az „az adóévet követő január 31-éig” szövegrész,

u) 1. számú mellékletének 9.3.5. alpontjában a „a kifizetőre, a munkáltató a kölcsön általa elengedett összegéről a munkáltatóra az adózás rendjéről szóló törvényben előírt határidőig” szövegrész helyébe a „a munkáltató a kölcsön általa elengedett összegéről az adóévet követő január 31-éig” szövegrész,

v) 2. számú melléklete I. Jellemzően előforduló bevételek fejezete 7. pontjában és 10. számú melléklete I. Jellemzően előforduló bevételek fejezete 7. pontjában az „az 50 ezer – 2001. január 1-je előtti beszerzés esetén 30 ezer – forintnál” szövegrész helyébe az „a 100 ezer – 2006. január 1-je előtti beszerzés esetén 50 ezer – forintnál” szövegrész,

w) 2. számú melléklete II. A mezőgazdasági őstermelő tevékenységének megszüntetése fejezete 1. pontjában, az 5. számú melléklete II. Részletező nyilvántartások fejezet 13. pontjában, a 10. számú melléklete II. Az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésével összefüggő bevételek fejezet 1. pontjában az „50 ezer” szövegrész(ek) helyett „100 ezer” szövegrész(ek), az „1991. december 31-ét követően és 2001. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 30 ezer” szövegrész(ek) helyett az „1991. december 31-ét követően és 2001. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 30 ezer, 2000. december 31-ét követően és 2006. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 50 ezer” szövegrész(ek),

x) 3. számú melléklete I. Jellemzően előforduló költségek fejezete 2. pontjában és a 11. számú melléklete I. Jellemzően előforduló költségek fejezete 2. pontjában az „az 50 ezer forintot” szövegrész helyébe az „a 100 ezer forintot” szövegrész,

y) 3. számú melléklete II. Igazolás nélkül elszámolható költségek fejezet 6. pontjában, a IV. A járművek költsége fejezet 3. pontjában, a 11. számú melléklete III. A járművek költsége fejezet 6. pontjában a „3 Ft/km” szövegrész helyébe a „9 Ft/km” szövegrész,

z) 11. számú melléklete II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezet 2. pontjának *b)* alpontjában a „kivéve, ha az értékcsökkenés elszámolása a cégautó-adó megfizetésére tekintettel történik” szövegrész helyébe a „kivéve, ha az értékcsökkenés elszámolása a cégautó-adó megfizetésére tekintettel vagy a *p)* alpont alapján történik” szövegrész

lép, azzal hogy az *á)* pont rendelkezését a 2005. évről szóló, az adóhatóság adatszolgáltatáson alapuló adómegállapítása során is alkalmazni kell, a *cs)* és a *z)* pontban foglalt rendelkezések 2005. január 1-jétől alkalmazhatóak; az *l)* pontban foglalt rendelkezés bármely a kihirdetést megelőző időszakban is alkalmazható.

(4) 2007. január 1-jén az Szja tv. 30. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § Az adó mértéke, ha a jövedelem összege:

0–1 700 000 forint	18 százalék,
1 700 001 forinttól 306 000 forint és az 1 700 000 forinton felüli rész	36 százaléka.”

(5) 2008. január 1-jén az Szja tv. 30. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § Az adó mértéke, ha a jövedelem összege:

0–1 900 000 forint	18 százalék,
1 900 001 forinttól 342 000 forint és az 1 900 000 forinton felüli rész	36 százaléka.”

(6) 2009. január 1-jén az Szja tv. 30. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § Az adó mértéke, ha a jövedelem összege:

0–2 300 000 forint	18 százalék,
2 300 001 forinttól 414 000 forint és a 2 300 000 forinton felüli rész	36 százaléka.”

(7) 2010. január 1-jén az Szja tv. 30. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § Az adó mértéke, ha a jövedelem összege:

0–3 000 000 forint	18 százalék,
3 000 001 forinttól 540 000 forint és a 3 000 000 forinton felüli rész	36 százaléka.”

(8) E törvény kihirdetésével egyidejűleg az Szja tv. 35. §-a (5) bekezdésében az „egyébként az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által” szövegrész helyébe az „egyébként az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár, a magánnyugdíjpénztár, vagy a társadalombiztosítási igazgatási szerv által” szövegrész lép, e rendelkezést a 2005. évről szóló igazolás kiállításra is alkalmazni kell.

(9) Az Szja tv. 3. §-ának az e törvény 1. §-ával megállapított 33. pontja, valamint az Szja tv. 49/B. §-a (7) bekezdésének az e törvénnyel megállapított *a)* és *i)* pontjai – ha a magánszemély számára összességében előnyösebb – 2005. január 1-jétől alkalmazhatóak.

(10) E törvénynek az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének *j)* pontját módosító, valamint az Szja tv. 1. számú mellékletének 7.3. alpontját megállapító rendelkezéseit, továbbá az Szja tv. 1. számú mellékletének 6.9. alpontját megállapító rendelkezését a hatálybalépést megelőző bármely időszak adókötelezettségére alkalmazni lehet.

(11) E törvénynek az Szja tv. 1. számú mellékletének 7.7. alpontját módosító rendelkezése a kihirdetés napján lép hatályba, azzal, hogy a rendelkezés a kihirdetést megelőző bármely időszakban nyújtott donorétkeztetésre is alkalmazni lehet.

(12) Az e törvénynek az Szja tv. 1. számú mellékletének új 7.17. alpontját megállapító rendelkezése a kihirdetés napján lép hatályba, azzal, hogy rendelkezését 2005. január 1-jétől lehet alkalmazni.

(13) E törvénynek az Szja tv. 11. számú mellékletének II. Értékcsökkenés leírási szabályai fejezete 2. pontjának *p)* alpontját módosító rendelkezését 2005. január 1-jétől lehet alkalmazni.

(14) E törvény kihirdetésével egyidejűleg hatályát veszti az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2004. évi CI. törvény 300. §-ának (14) bekezdése.

(15) Ha a magánszemély az Szja tv. 2006. január 1-je előtt hatályos 35. §-a (3) bekezdésének *a)* pontja alapján adókedvezményt érvényesített, az ezzel összefüggő adókötelezettséget a magánszemély és az önkéntes kölcsönös

biztosítópénztár az említett időpont előtt hatályos szabályok szerint teljesíti, továbbá a 2005. évvel összefüggő igazolás-kiállítási kötelezettségre a munkáltató, illetve az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár az Szja tv. 2005. december 31-én hatályos szabályait alkalmazza.

(16) A 2006. évben az Szja tv. 40. §-ának az e törvénnyel megállapított (3) bekezdésében meghatározott feltételtől függetlenül is családi kedvezmény érvényesíthető olyan magzat (ikermagzat) után, akire tekintettel a jogosult az Szja tv. 2005. december 31-én hatályos szabályai szerint [figyelemmel a § (10) bekezdésének rendelkezésére is] családi kedvezményt érvényesíthetett (e rendelkezés alkalmazásában: születendő gyermek). A születendő gyermek után érvényesíthető családi kedvezmény összege az említett bekezdésben meghatározott mértéktől eltérően – a családi pótlékra való jogosultság megnyíltának hónapját megelőző hónapig – születendő gyermekenként és jogosultsági hónaponként az az összeg, amely a jogosultat az Szja tv. 2005. december 31-én hatályos rendelkezései szerint a születendő gyermek után jogosultsági hónaponként megillette. A születendő gyermek után az előzőek szerint érvényesíthető családi kedvezmény az adóelőleg megállapításánál a megfelelő szabályok alkalmazásával figyelembe vehető.

(17) Az Szja tv. e törvénnyel megállapított 71. §-a (2) bekezdésének *b)* pontját a 2006. január 1-je előtt megkezdett iskolarendszerű képzésekre nem kell alkalmazni.

(18) Az Szja tv. 82. §-ának az e törvénnyel módosított (2) bekezdésének rendelkezését 2006. január 1-jétől kell alkalmazni.

(19) Az Szja tv. 1. számú mellékletének az e törvénnyel módosított 2.7. alpontjának rendelkezését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a folyósítás évét megelőző négy év helyett a 2006. évi folyósításnál egy megelőző évet, 2007. évi folyósításnál két megelőző évet, a 2008. évi folyósításnál 3 megelőző évet kell figyelembe venni.

(20) Az Szja tv. 26. §-a (3) bekezdésének a 2005. évben történő alkalmazása esetén a magánszemély a végkielégítés kifizetésének évéről szóló adóbevallásában, illetőleg az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása céljából tett nyilatkozatában nyilatkozhat, hogy az említett § (3) bekezdésének rendelkezését nem kívánja alkalmazni. Az a magánszemély, akinek az említett § (3) bekezdése szerinti áthúzódó végkielégítés alapján a 2005. évre vonatkozóan adókötelezettsége áll fenn, az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítására vonatkozó nyilatkozatot nem tehet.

(21) Az Szja tv. 49/A. §-ának 2006. január 1-jén hatályos (7) bekezdése a 2004. és 2005. évben is alkalmazható.

179. § (1) 2007. január 1-jével hatályát veszti az Szja tv. 11. §-a (3) bekezdésének *e)* pontja, 65. §-a (1) bekezdésének *j)* pontja, (9) bekezdésének második mondata, valamint a 67. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja.

(2) 2007. január 1-jével az Szja tv. 65. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A kamatból származó bevétel egésze jövedelem, amely után az adó mértéke 10 százalék. Nem kell az adót megfizetni a kamatból származó jövedelemnek az évi 50 ezer forintot meg nem haladó része után, ha a magánszemély kamatból és tőzsdei ügyletből származó összes jövedelme az évi 250 ezer forintot nem éri el.”

(3) 2007. január 1-jével az Szja tv. 65. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A kifizető által juttatott kamatból származó jövedelem után az adót – kivéve, ha a magánszemély nyilatkozata alapján azt nem kell megfizetni – a kifizető állapítja meg, vonja le és fizeti meg. Nyereménybetét esetén az adókötelezettség az előzőek szerint terheli a kifizetőt a nyeremény-alap összege után. A kifizető – ha törvény rendelkezéséből más nem következik – az adóévet követő január 31-éig a magánszemély adóazonosító jelének feltüntetésével adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak az általa kifizetett, jóváírt kamatjövedelemről és a levont adóról. A magánszemélynek nem kell a kamatból származó jövedelmét bevallania, ha annak összege az 50 ezer forintot nem haladja meg és tőzsdei ügyletből származó bevételt nem szerzett. A kamatból származó jövedelemmel összefüggő adókötelezettségek teljesítésének részletes eljárási szabályait az e törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet állapítja meg.”

(4) 2007. január 1-jével az Szja tv. 66. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az Európai Unió bármely tagállamában működő, a tőkepiacról szóló törvény szerint elismert (szabályozott) piacnak minősülő tőzsdére bevezetett értékpapírnak az adott tagállam joga szerint osztaléknak (osztalékelőlegnek) minősülő hozama után az adó mértéke – eltérően a (2), (4) és a (8) bekezdésben foglaltaktól – 10 százalék.”

(5) Az Szja tv. 2007. január 1-jétől a következő 67/A. §-sal és a § előtti címmel egészül ki:

„Tőzsdei ügyletből származó jövedelem

67/A. § (1) Tőzsdei ügyletből származó jövedelem a tőkepiacról szóló törvény szerinti tőzsdén, valamint az Európai Unió bármely más tagállamában, továbbá a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagállamában működő, a tőkepiacról szóló törvény szerint elismert (szabályozott) piacnak minősülő tőzsdén a magánszemély által 2006. december 31. napját követően kötött ügyletben az adóévben

a) átruházott értékpapír árfolyamnyeresége;

b) összetett ügylet vagy származtatott ügylet elszámolt nyeresége.

(2) A tőzsdei ügyletből származó jövedelmet – legfeljebb annak mértékéig – csökkenti az (1) bekezdésben említett tőzsdén a magánszemély által 2006. december 31. napját követően kötött ügyletben az adóévben

a) átruházott értékpapírnak a megszerzésére fordított értéke és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek

együttes összegéből az a rész, amely meghaladja az átruházás ellenében kapott bevételt (árfolyamveszteség),

b) összetett ügyleten vagy származtatott ügyleten elszámolt veszteség.

(3) Az (1)–(2) bekezdés rendelkezése szerint meghatározott összeg (a továbbiakban: tőzsdei ügyletből származó adóalap) után – figyelemmel a (4) bekezdés rendelkezésére – az adó mértéke 10 százalék.

(4) Az (1)–(3) bekezdés rendelkezésétől eltérően árfolyamnyereségnek minősül – az értékpapírnak az (1) bekezdésben említett ügyletben történő átruházása esetén – az értékpapír névértékéből, legfeljebb azonban az elért bevételből az a vagyoni érték, amely az átruházó magánszemélynél a 77/A. § (2) bekezdésének *b)* pontja, valamint – az (5) bekezdésében említett esetek kivételével – *c)* pontja alapján nem minősült bevételnek, csökkentve az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek összegével.

(5) Az adóévben az (1) bekezdésben említett ügyletben bevételt szerző magánszemély köteles az adóévre bevallást benyújtani. A magánszemély az adóbevallásában bevallja a tőzsdei ügyletből származó jövedelmét, a tőzsdei ügyletből eredő veszteségét. Nem kell az adót megfizetni az adóalap azon része után, amely nem haladja meg az évi 50 ezer forintnak a kamatból származó jövedelemmel – legfeljebb azonban a nullára – csökkentett részét, feltéve, hogy a magánszemély kamatból és tőzsdei ügyletből származó összes jövedelme az évi 250 ezer forintot nem éri el. Az adóévben tőzsdei ügyletből eredő veszteségnek a tőzsdei ügyletből származó jövedelmet meghaladó részét (elhatárolt veszteség) a magánszemély döntése szerinti megosztásban a következő két adóév – e rendelkezés alkalmazása nélkül megállapított – tőzsdei ügyletből származó adóalapjával szemben elszámolhatja.

(6) Az adót a magánszemély a tőzsdei ügyletekről a befektetési szolgáltató által kiállított bizonylatok szerint vezetett nyilvántartás alapján állapítja meg. A nyilvántartásnak az e törvény szerint az értékpapírokra, értékpapírra vonatkozó jogokra előírt rendelkezései értelemszerű alkalmazásával ügyletenként tartalmaznia kell különösen az ügyletekben megszerzett bevételeket, az ügyletekhez kapcsolódó járulékos költségeket, az átruházott értékpapírok megszerzésre fordított értékét, az elszámolt ügyleti nyereséget (veszteséget).

(7) E § alkalmazásában:

a) összetett ügylet: olyan – a magánszemély által nem egyéni vállalkozóként kötött – tőzsdei ügylet, amelyet több tőzsdei ügylet (a részügyletek) összesített eredményére kötnek;

b) származtatott ügylet: olyan tőzsdei termékre – a magánszemély által nem egyéni vállalkozóként kötött – tőzsdei ügylet, amelynek értéke valamely más tőzsdei termék (így különösen áru, részvény, kötvény, részvényindex, deviza) árfolyamától függ;

c) ügyleten elszámolt nyereség: tőzsdei összetett ügylet esetében az ügylet egésze vagy az ügyletet alkotó egyes részügyletek alapján, tőzsdei származtatott ügylet esetében az ügylet alapján a magánszemélyt a jövedelemszerzés időpontjában megillető bevételek együttes összegéből az a rész, amely meghaladja az ügylet, az ügyletet alkotó egyes részügyletek alapján vagy az ügylet teljesítése érdekében felmerült, a magánszemélyt terhelő, igazolt kiadások (költségek) együttes összegét (ideértve az ügylettel, az ügyletet alkotó egyes részügyletekkel összefüggésben nyújtott befektetési szolgáltatás ellenértékét is);

d) ügyleten elszámolt veszteség: az ügylet, az ügyletet alkotó egyes részügyletek alapján vagy az ügylet teljesítése érdekében felmerült, a magánszemélyt terhelő, igazolt kiadások (költségek) együttes összegéből (ideértve az ügylettel, az ügyletet alkotó egyes részügyletekkel összefüggésben nyújtott befektetési szolgáltatás ellenértékét is) az a rész, amely meghaladja – tőzsdei összetett ügylet esetében az ügylet egésze vagy az ügyletet alkotó egyes részügyletek alapján, tőzsdei származtatott ügylet esetében az ügylet alapján – a magánszemélyt a jövedelemszerzés időpontjában megillető bevételek együttes összegét;

e) az ügyleten elszámolt nyereség (veszteség) megállapításának időpontja az ügylet megszűnésének (lezárásának) a napja, azzal, hogy ha a tőzsdei összetett ügyletet alkotó valamely részügylet úgy szűnik meg (zárul le), hogy ennek következtében a tőzsdei összetett ügylet is megszűnik (lezárul), akkor a tőzsdei összetett ügylet tekintetében a jövedelemszerzés időpontja a részügylet megszűnésének (lezárásának) a napja, és a le nem zárt részügyletet ettől az időponttól kezdve önálló ügyletnek kell tekinteni;

f) ha az összetett ügylet, az azt alkotó valamely részügylet, vagy a származtatott ügylet áruval történő teljesítéssel szűnik meg, az árut átruházó magánszemély által az ügylet, illetve a részügylet révén megszerzett jövedelem adókötelezettségére az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(8) Az árfolyamnyereség, a járulékos költség és egyebek tekintetében értelemszerűen az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések, valamint a tőzsde működési rendjét meghatározó szabályozások az irányadóak, azzal, hogy a magánszemély a 2006. december 31-én tulajdonában lévő értékpapírok átruházása esetén a szerzési érték tekintetében választhatja a 2006. év utolsó kereskedési tőzsdenapjának az adott értékpapírra vonatkozó záró árfolyamát.

(9) A kifizető (befektetési szolgáltató) az adóévet követő január 31-éig adatot szolgáltat az állami adóhatósághoz a tőzsdei ügyletekről a magánszemély részére kiállított bizonylat tartalmáról. Az adatszolgáltatásnak tartalmaznia kell a magánszemély nevét, adóazonosító számát, valamint a magánszemély részére az adóévben általa kiállított bizonylatban feltüntetett, negyedéves bontásban összesített adatokat."

(6) Az Szja tv. 80. §-a kiegészül a következő *g)* ponttal:

[Felhatalmazást kap a kormány, hogy rendeletben meghatározza]

„*g)* a kamatból származó jövedelemmel összefüggő adókötelezettségek teljesítésének részletes eljárási szabályait."

(7) E §-nak az Szja tv.-t módosító rendelkezéseit a (8)–(10) bekezdésben foglaltak figyelembevételével a 2007. január 1. napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(8) A (7) bekezdés rendelkezése alapján

a) az Szja tv. 65. §-ának az e törvénnyel módosított (4) bekezdését a 2006. december 31-éig megkötött betét, folyószámla, bankkártya és takarékbetét szerződések esetén a 2006. december 31-ét követően induló első teljes kamatperiódusra jóváírt (kifizetett) kamatra kell először alkalmazni;

b) az Szja tv. 65. §-ában említett értékpapír esetén az Szja tv. 65. §-ának e törvénnyel módosított (4) bekezdését az értékpapír 2006. december 31-ét követő megszerzése esetén kell alkalmazni;

c) az Szja tv. 65. § (1) bekezdés *i)* pontjában említett maradékjogból és lejárati szolgáltatásból származó jövedelemre az Szja tv. 65. §-ának e törvénnyel módosított (4) bekezdését akkor kell alkalmazni, ha a biztosítási szerződés megkötése 2006. december 31-ét követően történt;

d) az *a)–c)* pontokban nem említett esetekben – feltéve, hogy a kamatbevétel keletkezésének alapjául szolgáló ügyletet, szerződést 2006. december 31-éig megkötötték – az ügylet, szerződés alapján a 2006. december 31-ét követően elsőként megszerzett bevételre az Szja tv. 65. §-ának a 2006. december 31-én hatályos (4) bekezdését kell alkalmazni.

(9) Az Szja tv. 1. számú melléklete 7.16. alpontjának az e törvénnyel megállapított rendelkezései a 2006. december 31-ét követő jóváírásokra alkalmazhatók.

(10) Az Szja tv. 66. §-ának az e törvénnyel megállapított (7) bekezdésének rendelkezése első ízben a 2007. évi eredmény felosztás alapján megállapított osztalékra, valamint a 2007. évi eredmény terhére fizetett osztalékelőlegre alkalmazható.

(11) Ahol az Szja tv. a külön adózó jövedelem adómértékét 25 százalékban határozza meg, ott 2010. január 1-jétől 18 százalékot kell alkalmazni.

(12) 2010. január 1-jétől az Szja tv. 65. §-ának (4) bekezdésében, valamint a 67/A. §-ának (3) bekezdésében a „10 százalék" szövegrész helyébe a „18 százalék" szövegrész lép.

180. § (1) E törvénynek a Tao.-t módosító rendelkezéseit – a (2)–(8) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – első ízben a 2006. évben kezdődő adóévi társasági adóalap megállapítására és a 2006. adóévi adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) E törvénynek a Tao. 1., 3. és 6. számú mellékletét módosító rendelkezéseit a 2005. évben kezdődő adóévi társasági adóalap megállapítására és a 2005. adóévi társasági adókötelezettségre lehet első ízben alkalmazni.

(3) A Tao. e törvénnyel megállapított 29/H. §-a kihirdetéskor lép hatályba, azzal, hogy a (2) bekezdésében foglaltakat a 2004. április 30-át követően kifizetett (juttatott) osztalékra lehet alkalmazni.

(4) E törvény hatálybalépésével

a) a Tao. 2. §-a (2) bekezdésének *b)* pontjában az „a szövetkezet, a lakásszövetkezet kivételével," szövegrész helyébe az „a szövetkezet," szövegrész,

b) a Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *e)* pontjában az „elismert (szabályozott) piacon" szövegrész helyébe a „szabályozott piacon" szövegrész,

c) a Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *i)* pontjában az „az adóév első napján érvényes minimálbér 20 százaléka" szövegrész helyébe az „az adóév első napján érvényes minimálbér 24 százaléka" szövegrész,

d) a Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *sz)* pontjában a „formatervezési mintaoltalom" szövegrész helyébe a „formatervezési mintaoltalom, továbbá a növényfajta-oltalom" szövegrész,

e) a Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *u)* pontjában az „elszámolt összeg," szövegrész helyébe a „vagy adóévi költség, ráfordítás csökkenéseként elszámolt összeg," szövegrész,

f) a Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *x)* pontjában az „elszámolt összeg 50 százaléka" szövegrész helyébe az „elszámolt összeg" szövegrész,

g) a Tao. 8. §-a (1) bekezdésének *p)* pontjában az „aktivált saját teljesítmény" szövegrész helyébe az „adóévi nettó árbevétel, bevétel, aktivált saját teljesítmény" szövegrész,

h) a Tao. 8. §-a (5) bekezdésének *a)* pontjában a „kötelezettség a kapott kölcsön," szövegrész helyébe a „kötelezettség a kapott kölcsön, továbbá minden más kötelezettség, amelynek alapján kamatfizetés történik," szövegrész,

i) a Tao. 22/B. §-ának (10) bekezdésében az „a kérelem benyújtása évét" szövegrész helyébe az „a kérelem, a bejelentés benyújtása évét" szövegrész,

j) a Tao. 2. számú mellékletében a „IV. GÉPEK, BERENDEZÉSEK, FELSZERELÉSEK, JÁRMŰVEK" szövegrész helyébe a „IV. GÉPEK, BERENDEZÉSEK, FELSZERELÉSEK, JÁRMŰVEK, TENYÉSZÁLLATOK" szövegrész

lép.

(5) E törvény hatálybalépésével a Tao. 7. §-ának (21) bekezdése a következő mondattal egészül ki, amelyet első ízben a 2005-ben kezdődő adóévi társasági adóalap megállapítására és a 2005. adóévi adókötelezettségre lehet alkalmazni:

„A szerződés 60 hónapon belüli megszűnését követő adóbevallásban az adózás előtti eredmény csökkentéseként az előzőek szerint megállapított aránnyal számított összeget lehet figyelembe venni."

(6) 2006. augusztus 18-tól

a) a Tao. 2. §-a (2) bekezdésének *a)* pontjában az „az európai részvénytársaság (ideértve az európai holding részvénytársaságot is)," szövegrész helyébe az „az európai

részvénytársaság (ideértve az európai holding részvénytársaságot is) és az európai szövetkezet," szövegrész,

b) a Tao. 5. §-ának (3) bekezdésében a „fióktelepen vagy európai részvénytársaságként" szövegrész helyébe a „fióktelepen, európai részvénytársaságként vagy európai szövetkezetként" szövegrész,

c) a Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *e)* pontjában az „európai részvénytársaságnál" szövegrész helyébe az „európai részvénytársaságnál, az európai szövetkezetnél" szövegrész,

d) a Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *k)* pontjában az „európai részvénytársaságnál" szövegrész helyébe az „európai részvénytársaságnál, az európai szövetkezetnél" szövegrész,

e) a Tao. 8. §-a (1) bekezdésének *k)* pontjában az „európai részvénytársaságnál" szövegrész helyébe az „európai részvénytársaságnál, az európai szövetkezetnél" szövegrész,

f) a Tao. 16. §-ának (4) bekezdésében az „Az európai részvénytársaság, valamint" szövegrész helyébe az „Az európai részvénytársaság, az európai szövetkezet, valamint" szövegrész,

g) a Tao. 16. §-ának (7) bekezdésében az „az európai részvénytársaságnak a székhelye belföldről külföldre" szövegrész helyébe az „az európai részvénytársaságnak és az európai szövetkezetnek a székhelye belföldről külföldre" szövegrész, továbbá a „ha a tevékenységét az európai részvénytársaság folytatja." szövegrész helyébe a „ha a tevékenységét az európai részvénytársaság, az európai szövetkezet folytatja." szövegrész,

h) a Tao. 17. §-ának (10) bekezdésében az „A külföldi vállalkozó tevékenységét folytató európai részvénytársaság a külföldi vállalkozónál, illetve az európai részvénytársaság tevékenységét folytató külföldi vállalkozó az európai részvénytársaságnál keletkezett" szövegrész helyébe az „A külföldi vállalkozó tevékenységét folytató európai részvénytársaság, európai szövetkezet a külföldi vállalkozónál, illetve az európai részvénytársaság, az európai szövetkezet tevékenységét folytató külföldi vállalkozó az európai részvénytársaságnál, az európai szövetkezetnél keletkezett" szövegrész,

i) a Tao. 18. §-ának (5) bekezdésében az „európai részvénytársaság, szövetkezet" szövegrész helyébe az „európai részvénytársaság, szövetkezet, európai szövetkezet" szövegrész,

j) a Tao. 26. §-ának (4) bekezdésében az „a tevékenységét folytató európai részvénytársaság, illetve az európai részvénytársaság által bevallott adóelőleggel egyezően" szövegrész helyébe az „a tevékenységét folytató európai részvénytársaság, európai szövetkezet, illetve az európai részvénytársaság, az európai szövetkezet által bevallott adóelőleggel egyezően" szövegrész

lép.

(7) Az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2004. évi CI. törvény 301. §-ának (11) bekezdése nem lép hatályba.

(8) 2006. január 1. napjával hatályát veszti a Tao. 2. §-ának (6)–(7) bekezdése, a 27. §-a, a 29. §-ának (8) bekezdése, azzal, hogy a 2005. december 31-éig kezesség vállalása mellett kifizetett (juttatott) osztalékra a kifizetéskor (juttatáskor) hatályos előírásokat kell alkalmazni, és ezzel egyidejűleg

a) a Tao. preambulumában az „a társasági adózás szabályairól és az osztalékadóról a következő" szövegrész helyébe az „a társasági adózás szabályairól a következő" szövegrész,

b) a Tao. 1. §-ának (1) bekezdésében a „meghatározott társasági- és az osztalékadó kötelezettségnek" szövegrész helyébe a „meghatározott társasági adó kötelezettségnek" szövegrész,

c) a Tao. 2. §-a előtti címben az „A társasági adó és az osztalékadó alanya" szövegrész helyébe az „A társasági adó alanya" szövegrész,

d) a Tao. 3. §-ának (1) bekezdésében a „belföldi illetőségű adózó és a belföldi illetőségű, osztalékban részesülő adókötelezettsége" szövegrész helyébe, a „belföldi illetőségű adózó adókötelezettsége" szövegrész,

e) a Tao. 3. §-ának (2) bekezdésében a „jövedelmére, a külföldi illetőségű osztalékban részesülő adókötelezettsége a belföldről származó osztalékra terjed ki" szövegrész helyébe a „jövedelmére terjed ki" szövegrész

lép.

181. § (1) E törvény kihirdetésének napján az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eva tv.) az alábbi preambulummal egészül ki:

„Az Országgyűlés az egyszerűsített adómegállapítási és beszedési szabályok alkalmazása érdekében azon kisvállalkozások számára, amelyeknél az általános szabályok szerint történő adóztatás tevékenységük jellege miatt nehézségekbe ütközne, valamint az Európai Unióhoz való csatlakozásból eredő szempontok érvényesítése céljából a következő törvényt alkotja:"

(2) E törvény kihirdetését követő 5. napon

1. az Eva tv. 2. § (2) bekezdésének *e)* pontjában az „a szövetkezet" szövegrész helyébe az „a szövetkezet és a lakásszövetkezet" szövegrész, és *h)* pontjában az „az ügyvédi iroda" szövegrész helyébe az „az ügyvédi iroda és a közjegyzői iroda" szövegrész,

2. az Eva tv. 4. § (2) bekezdésében az „A korlátolt felelősségű társaság, a szövetkezet, az erdőbirtokossági társulat, a végrehajtói iroda, az ügyvédi iroda, és a szabadalmi ügyvivői iroda" szövegrész helyébe az „A korlátolt felelősségű társaság, a szövetkezet, a lakásszövetkezet, az erdőbirtokossági társulat, a végrehajtói iroda, az ügyvédi iroda, a szabadalmi ügyvivői iroda és a közjegyzői iroda" szövegrész,

3. az Eva tv. 10. § (3) bekezdésében az „Az adóalany december 20-áig az erre a célra rendszeresített nyomtatványon jelentheti be az állami adóhatóságnak, hogy a következő adóévben adókötelezettségeit már nem az adóalanyra

vonatkozó rendelkezések szerint kívánja teljesíteni.” szövegrész helyébe az „Az adóalany december 20-áig az erre a célra rendszeresített nyomtatványon jelentheti be az állami adóhatóságnak, hogy a következő adóévben adókötelezettségeit már nem az adóalanyra vonatkozó rendelkezések szerint kívánja teljesíteni, azzal, hogy e bejelentését az adózó az említett időpontig írásban visszavonhatja.” szövegrész
lép.

(3) E törvény hatálybalépésének napján

1. az Eva tv. 11. § (3) bekezdésének *a)* pontjában az „az adóalanyiság megszűnését követő 45. nap;” szövegrész helyébe az „az adóalanyiság megszűnését követő 30. nap;” szövegrész,

2. az Eva tv. 11. § (4) bekezdésében az „Az adóalany az adóév első három negyedévére negyedévenként az adóelőleget megállapítja, valamint az egyes negyedévekre megállapított adóelőleget az adóévre vonatkozó bevallásában bevallja.” szövegrész helyébe az „Az adóalany az adóév első három negyedévére negyedévenként az adóelőleget megállapítja és bevallja. Az egyéni vállalkozó adóalanynak a bevallásában az adatokat forintban kell feltüntetnie, a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság bevallásában az adatokat az adózás rendjéről szóló törvény előírásainak megfelelően szerepelteti.” szövegrész,

3. az Eva tv. 12. § (4) bekezdésében az „– az adóévben már megfizetett adóelőlegek beszámításával –” szövegrész helyébe az „– az adóévben már bevallott adóelőlegek beszámításával –” szövegrész,

4. az Eva tv. 17. § (5) bekezdésében az „Az egyéni vállalkozó adóalany – a (3) bekezdésben foglaltaktól függetlenül – a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 49/B. §-ának (11) és (14) bekezdését, vagy 13. számú mellékletének 14. pontját alkalmazza, ha az e törvény szerinti adóalanyiság bejelentésének adóévében vagy azt megelőzően igénybe vette a kisvállalkozói kedvezményt, illetve kisvállalkozások adókedvezményét.” szövegrész helyébe az „Az egyéni vállalkozó adóalany – a (3) bekezdésben foglaltaktól függetlenül – a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 49/B. §-ának (5), (11), (14) és (16) bekezdését, vagy 13. számú mellékletének 14. pontját alkalmazza, ha az e törvény szerinti adóalanyiság bejelentésének adóévében vagy azt megelőzően a 49/B. § (6) bekezdés *g)* pontja szerinti kedvezményt, a kisvállalkozói kedvezményt, illetve a kisvállalkozások adókedvezményét vette igénybe, vagy fejlesztési tartalékot képzett.” szövegrész,

5. az Eva tv. 19. § (1) bekezdésében az „Az adózó azonban – választása szerint – nem alkalmazza a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.) 16. § (1) bekezdése *c)* pontjának *cf)* alpontjában foglaltakat, ha adóalanyisága időszaka alatt a Tao. 8. §-a (1) bekezdésének *u)* pontja rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával nem terhelné az adózás előtti eredmény növelésének kötelezettsége.” szövegrész helyébe az „Az adózó azonban – választása szerint – nem alkalmazza a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.) 16. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában foglaltakat, ha az adóalanyisága időszaka alatt a rendelkezés megfelelő alkalmazásával nem terhelné adófizetési kötelezettség, valamint a 16. § (1) bekezdése *c)* pontjának *cf)*, *ch)* alpontjában foglaltakat, ha adóalanyisága időszaka alatt a Tao. 8. § (1) bekezdése *u)* és *v)* pontjai rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával nem terhelné az adózás előtti eredmény növelésének kötelezettsége. Az az adózó, aki e bekezdés szerinti lehetőséggel élt, de a feltételeknek nem felel meg, a társasági adót az adókötelezettség keletkezését kiváltó eseményt követő első eva bevallásában vallja be.” szövegrész
lép.

(4) E törvény kihirdetését követő 5. napon

1. Az Eva tv. 2. § (3) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) A (2) bekezdésben meghatározott személy az adóévben akkor lehet adóalany, ha az adóévet megelőző naptári évben és az azt megelőző adóévben]

„*c)* az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint nem volt kötelezett a különbözet szerinti adózásra, vagy az idegenforgalmi tevékenységre vonatkozó különös adózási szabályok alkalmazására; nem értékesített az általános forgalmi adóról szóló törvény 10. számú melléklete szerinti terméket;”

2. Az Eva tv. 2. § (5) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(5) A (2) bekezdésben meghatározott személy az adóévben akkor lehet adóalany, ha]

„*d)* az adóévben nem értékesít az általános forgalmi adóról szóló törvény 10. számú melléklete szerinti terméket;”

(5) E törvény hatálybalépésének napján

1. Az Eva tv. 3. §-ának (1) bekezdésének *i)* pontja hatályát veszti.

2. Az Eva tv. 13. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A számlában, egyszerűsített számlában az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint az adott termékértékesítésre vagy szolgáltatásnyújtásra meghatározott adómértéknek megfelelő általános forgalmi adót kell áthárítani. Az általános forgalmi adóról szóló törvény területi hatályán kívüli, illetve az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti adómentes termékértékesítésről és szolgáltatásnyújtásról kibocsátott bizonylaton az adóalany az „Áfa-törvény területi hatályán kívüli”, illetve a „Mentes az adó alól” kifejezést tünteti fel.”

3. Az Eva tv. 16. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adóalany e törvény szerinti adókötelezettségén túl köteles

a) a termékimport,

b) az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint Közösségen belülről történő termékbeszerzésnek minősülő beszerzés, valamint

c) az általános forgalmi adóról szóló törvény 40. §-ának (11) bekezdésében foglaltak fennállása esetén az általános forgalmi adót megfizetni.

Az adóalany a Közösség másik tagállamából történő beszerzései tekintetében az általános forgalmi adóról szóló törvény 7/A. § (2) bekezdésének *c)* pontjában meghatározott személyekkel, szervezetekkel esik egy tekintet alá."

4. Az Eva tv. 22. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az egyszerűsített vállalkozói adó szabályai szerint adózó biztosított egyéni vállalkozó a Tbj. 29/A. §-ának (1) és (3) bekezdésében meghatározott járulékalap után fizetendő járulékot és az egészségügyi hozzájárulást havonta a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig fizeti meg és az adózás rendjéről szóló törvény 31. §-ának (2) bekezdésében meghatározott adattartalommal a tárgyhónapot követő hónap 12-éig vallja be. A Tbj. 29. §-ának (6) bekezdésében említett egyéni vállalkozó a Tbj. 29/A. §-ának (4) bekezdésében meghatározott járulékalap után fizetendő járulékot és az egészségügyi hozzájárulást negyedévente, a negyedévet követő hónap 12. napjáig fizeti meg és az adózás rendjéről szóló törvény 31. §-ának (2) bekezdésében meghatározott adattartalommal a tárgynegyedév utolsó hónapjának kötelezettségeként vallja be. A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a baleseti járulékot az eva adóalap 10 százaléka után évente, az adóévet követő hó 12. napjáig fizeti meg és az éves eva bevallásában vallja be."

5. Az Eva tv. 22. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) Ha az adózó a 2004–2005. adóévekben az Eva tv. 3. § (1) bekezdés *i)* pontjában foglalt feltétel miatt veszítette el adóalanyiságát, az Eva tv. 3. § (3) bekezdésében foglaltaktól eltérően, az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelentheti az állami adóhatóságnak, hogy a 2006. adóévben adókötelezettségeit az adóalanyra vonatkozó rendelkezések szerint teljesíti, ha a bejelentkezés időpontjában megfelel az e törvényben meghatározott valamennyi feltételnek."

182. § (1) E törvénynek az áfa-törvényt módosító rendelkezéseit – az (5)–(13) bekezdésekben foglaltak figyelembevételével – azokban az esetekben kell először alkalmazni, melyekben az adófizetési kötelezettség, illetve az adólevonási jog a hatálybalépést követően keletkezik.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az áfa-törvény 7. §-a (2) bekezdésének *d)* pontja, 8. §-a (6) bekezdésének második mondata, 16. §-ának (17) bekezdése, 24. §-ának (3) bekezdése, 38. §-ának (4) és (6) bekezdése, valamint 64/B. §-a hatályát veszti.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az áfa-törvény 15. § (8) bekezdésében a „Az (5) bekezdés *h)* pontjában meghatározott telekommunikációs szolgáltatásnyújtások, valamint", a 15. § (8) bekezdés *a)* és *b)* pontjában a „vagy (5)" szövegrész hatályát veszti, a 40. § (4) bekezdésében a „7. § (2) bekezdés *c)–d)* pontjában" szövegrész helyébe a „7. § (2) bekezdés *c)* pontjában" szövegrész lép, valamint az „ , illetve az adóraktárból szabad forgalomba bocsátással a terméket kitárolja" szövegrész hatályát veszti, valamint az áfa-törvény 32. § (1) bekezdésének *e)* pontjában a „a 14. § (2) bekezdése szerinti termékértékesítés után a 40. § (7) bekezdése alapján," szövegrész, az áfa-törvény 62. § (2) bekezdés 1. pontjában az „ideértve a jogszabály vagy hatósági határozat minősítése szerinti hulladékot is, de" szövegrész hatályát veszti.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az áfa-törvény 35. § (1) bekezdés *a)* pontjában az „*a)* és *c)* pontja" szövegrész helyébe az „*a)* és *g)* pontja", a 35. § (1) bekezdés *c)* pontjában a „*d, f)–g)* pontjai" szövegrész helyébe a „*d)* és *f)* pontjai", a 36. § (1) bekezdésének *bc)* pontjában a „32. § (1) bekezdésének *c), e)–g)* pontjai" szövegrész helyébe a „32. § (1) bekezdésének *e)–g)* pontjai" szövegrész, a 40. § (1) bekezdésében a „(2)–(10) bekezdésekben" szövegrész helyébe a „(2)–(10) és (12) bekezdésekben" szövegrész, a 46. § (2) bekezdésének *b)* és *c)* pontjában a „személygépkocsit" szövegrész helyébe a „személygépkocsit, vagy regisztrációsadó-köteles motorkerékpárt" szövegrész, a 48. §-ának (7) bekezdésében „a PHARE, az ISPA, illetve a SAPARD forrásból" szövegrész helyébe „a PHARE, SAPARD forrásból, illetve – az ISPA projektként indult Kohéziós Alap esetén – Kohéziós Alapból, illetve Strukturális Alapból" szövegrész lép.

(5) Az áfa-törvénynek e törvénnyel megállapított 29/A. §-a *g)–h)* pontjai e törvény kihirdetésével lépnek hatályba, azzal, hogy rendelkezéseit a 2004. május 1. napját követően keletkező adókötelezettség esetén kell alkalmazni.

(6) Az általános forgalmi adó mértékének kezelésére is alkalmas pénztárgépeket az adóalany köteles az adómérték változása miatt az arra jogosult szervizzel legkésőbb 2006. március 31. napjáig átállíttatni. A számla, egyszerűsített számla adására is alkalmas pénztárgépet alkalmazó adóalany az átállításig a vevő kérésére kézi kibocsátású számlát, egyszerűsített számlát ad.

(7) Az áfa-törvénynek e törvénnyel megállapított 33. §-ának (7) bekezdése a 2005. június 24. napját követően keletkezett levonási jog esetén alkalmazható.

(8) Az áfa-törvénynek e törvénnyel megállapított 46. § (2) bekezdésének *b)* és *c)* pontjaiban foglalt rendelkezéseit a hatálybalépést követően induló adóigazgatási eljárások esetén kell alkalmazni.

(9) Az áfa-törvénynek e törvénnyel megállapított 38. §-át és 3. számú mellékletét a 2005. december 31. napját követő beszerzések esetén kell először alkalmazni azzal, hogy e törvény hatálybalépését követően az államháztartási támogatás utáni arányosítási kötelezettség megszűnése miatt az áfa-törvény 39. §-ának (1) bekezdése szerinti utólagos módosítás nem alkalmazható.

(10) Az áfa-törvény 1. számú melléklete II. részének e törvénnyel megállapított 18. pontja e törvény kihirdetésével egyidejűleg lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit

– a (11) bekezdésben foglalt eltérésekkel – azokban az esetekben kell először alkalmazni, melyekben az adófizetési kötelezettség 2006. január 1. napjától kezdődően keletkezik.

(11) Amennyiben az áfa-törvény 16. §-ának (14) bekezdése alapján az adófizetési kötelezettség e törvény kihirdetésének napját követően, de még 2005-ben keletkezik, és az előfizetéses időszak kezdőnapja 2005. december 31. napját követi, az áfa-törvény 1. számú melléklete II. részének e törvénnyel megállapított 18. pontjának rendelkezéseit már alkalmazni kell. Amennyiben az előfizetéses időszak kezdőnapja 2006. január 1. napját megelőzi, zárónapja pedig 2005. december 31. napját követi, az esedékes időszaknak a 2006. január 1. napját megelőző részére az áfa-törvénynek a (10) bekezdés szerinti hatálybalépés napját megelőző napon hatályos rendelkezései szerinti adómértéket kell időarányosan alkalmazni.

(12) Az áfa-törvény e törvény 9. számú mellékletével megállapított 1. számú melléklete I. része 37. pontjának és a II. része 17. pontjának rendelkezéseit azon termékértékesítésekre kell először alkalmazni, melyek esetében az adófizetési kötelezettség 2006. július 1. napjától kezdődően keletkezik, ezzel egyidejűleg az áfa-törvény 1. számú melléklete I. része 37/A. pontja és a II. része 18. pontja hatályát veszti.

(13) Az áfa-törvénynek e törvénnyel megállapított 7/A. § (8) bekezdése a 2004. december 31. napját követően keletkező adófizetési kötelezettség esetén is alkalmazható.

183. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Magyar Köztársaság 2004. évi költségvetéséről és az államháztartás hároméves kereteiről szóló 2003. évi CXVI. törvény 122. §-a, a Magyar Köztársaság 2003. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló 2004. évi C. törvény 32. §-a, a Magyar Köztársaság 2005. évi költségvetéséről szóló 2004. évi CXXXV. törvény 135. §-ának (1) bekezdése hatályát veszti.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2003. évi XCI. törvény 211. §-ának (8), (16)–(18), (21) és (22) bekezdése, valamint az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2004. évi CI. törvény 304. §-ának (2) és (4) bekezdése hatályát veszti.

184. § (1) A Rega-tv.-nek e törvénnyel megállapított rendelkezéseit a hatálybalépést követően induló adóigazgatási eljárások esetén kell alkalmazni.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Rega-tv. 6. §-ának (2) bekezdése, a 7. § (2) bekezdésének második mondata, valamint a 10. §-a hatályát veszti.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Rega-tv. 15. §-ában a „2003. augusztus 30-i” szövegrész helyébe a „2004. május 1-jei” szövegrész lép.

185. § (1) A Jöt. e törvénnyel megállapított 7. §-ának 25. pontja, 10. §-ának (3) bekezdése, 26. §-a (3) bekezdésének *f)* pontja, 34. §-ának (3) bekezdése, 39. §-ának (6) bekezdése, 40. §-ának (12) bekezdése, 43. §-ának (8) bekezdése, 58. §-a (1) bekezdésének *a)* és *c)* pontja, 69. §-ának (1) bekezdése, 78. §-ának (9) bekezdése, 82. §-ának (5) bekezdése, 104. §-a (4) bekezdésének *a)* pontja, 110. §-ának (13) bekezdése, 111. §-ának (7) bekezdése, 114. §-a (2) bekezdésének *f)* pontja és 122. §-ának *a)–c)* és *i)* pontja, valamint e törvény 188–189. §-a és 14. számú melléklete e törvény kihirdetésének napján lép hatályba.

(2) A Jöt. e törvénnyel megállapított 20. §-ának (2) bekezdése, 35. §-a (1) bekezdésének *f)* pontja és 40. §-ának (9) bekezdése 2006. július 1-jén lép hatályba.

(3) A Jöt. e törvénnyel megállapított 7. §-a 1. pontjának *j)* alpontja és a § 37. pontja, 11. §-a (1) bekezdésének *e)* pontja, 52. §-a (1) bekezdésének *a)–b)* pontja, 58. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja 2007. július 1-jén lép hatályba.

(4) A Jöt. e törvény 54. §-a (4) bekezdésében megállapított 7. §-ának 37/A. pontja és a Jöt. e törvénnyel megállapított 52. §-a (1) bekezdésének *d)* pontja 2008. január 1-jén lép hatályba.

(5) E törvény kihirdetésével egyidejűleg a Jöt. 7. §-a 1. pontjának *m)* alpontjában az „egyéb ásványolaj” szövegrész helyébe az „egyéb ellenőrzött ásványolaj” szövegrész, 14. §-a (2) bekezdésében a „(4) bekezdésének *a)* pontja” szövegrész helyébe a „(4) bekezdésének *a)* és *c)* pontja” szövegrész, 59. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában az „(1) bekezdés *a)–b), h)*” szövegrész helyébe az „(1) bekezdés *a)–c), h)*” szövegrész, (11) bekezdésében az „adófizetési kötelezettség megállapítása esetén” szövegrész helyébe a „jövedékibírság-fizetési kötelezettség megállapítása esetén” szövegrész, 93. §-ának (1) bekezdésében a „köztes termék” szövegrész helyébe a „köztes alkoholtermék” szövegrész, a 123. §-a (7) bekezdésében a „2005. január 1-jétől” szövegrész helyébe a „2006. január 1-jétől” szövegrész, „2004. december 31-éig” szövegrész helyébe a „2005. december 31-éig” szövegrész lép.

(6) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Jöt. 7. §-ának 37/A. pontjában az „észterezéssel” szövegrész helyébe az „átészterezéssel” szövegrész, 44. §-a (2) bekezdésének az „A keretmennyiségre történő beszerzéseket” szövegrész helyébe az „A beszerzéseket” szövegrész, 84. §-ának (10) bekezdésében az „a szőlőbort, egyéb bort” szövegrész helyébe az „az egyéb bort” szövegrész, 103. §-ának (1) bekezdésében az „50. § (4) bekezdés szerinti” szövegrész helyébe az „50. § (4)–(5) bekezdés szerinti” szövegrész lép.

(7) E törvény kihirdetésével egyidejűleg a Jöt. 50. §-a (4) bekezdésének *f)* pontjában az „a” szövegrész, 58. §-a (3) bekezdésének *a)* pontjában a „ , gazdasági célú légi közlekedési tevékenységet végző” szövegrész, 114. §-a

(2) bekezdésének *b)* pontjában a „felvásárlási jeggyel vagy” szövegrész és a bekezdés *d)* pontja hatályát veszti.

(8) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Jöt. 82. §-ának (7) bekezdése, 83. §-a (1) bekezdésének második mondata és a § (7)–(8) bekezdése, 84. §-ának (2)–(3) és (8)–(9) bekezdése és a § (10) bekezdésében a „szőlőbor, illetve” szövegrész, 85. §-ának (1) és (3) bekezdésében az „és a boradóraktár engedélyese” szövegrész, 104. §-a (11) bekezdésének *a)* pontja és 129. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában a „külterületi” szövegrész hatályát veszti.

(9) A Jöt. 57. §-a, valamint 57/B. §-ának (1) és (2) bekezdésében a „motorbenzin, illetve” szövegrész, valamint 57/C. §-ában az „57. § szerinti adókedvezmény (adólevonás, -visszaigénylés) a 2007. június 30-áig, az” szövegrész 2007. július 1-jével hatályát veszti, egyidejűleg a Jöt. 57/B. § (1) bekezdésében az „57–57/A. § szerint” szövegrész helyébe az „57/A. § szerint” szövegrész lép.

(10) A Jöt. 57/A–57/C. §-ai 2008. január 1-jével hatályukat vesztik.

186. § A Jöt. e törvénnyel megállapított 28. §-a (4)–(5) bekezdésének 2007. június 30-áig történő alkalmazásában bioetanolnak kell tekinteni a szeszüzemben denaturált alkoholterméket, amennyiben az egyebekben megfelel a Jöt. 7. § 37. pontjában foglalt rendelkezéseknek.

187. § (1) Amennyiben 2005. december 31-én a Jöt. e törvénnyel megállapított 50. § (5) bekezdése szerinti üzemanyagadalékot (e § tekintetében a továbbiakban: üzemanyagadalék) értékesítő vagy gazdasági tevékenysége keretében felhasználó személy (kivéve a felhasználói engedélyes) készletében olyan üzemanyagadalék van, amely után az adó még nem került megfizetésre, a személy 2006. január 1. napjával köteles a készletében lévő adózatlan üzemanyagadalék leltározással alátámasztott mennyiségét a Jöt. szerinti mértékegységben, felhasználási célok szerint [Jöt. 52. § (1) bekezdés *a)–d)* pont] megbontva megállapítani.

(2) Az (1) bekezdés szerinti személy köteles az adó kivetését a leltározásról felvett jegyzőkönyv megküldésével a vámhatóságtól legkésőbb 2006. január 15-éig kérni. Az az üzemanyagadalék, amelyre az adó kivetését – e bekezdés szerint – kérték, nem tekinthető a 114. § (2) bekezdés *g)* pontban meghatározott adózás alól elvont terméknek.

(3) 2006. január 1-jét követően adózatlan üzemanyagadalék felhasználását, kínálását, értékesítését – kivéve a felhasználói engedélyest – kizárólag az (1)–(2) bekezdés szerint eljáró személy végezheti a készlet kifogyásáig, egyébként a készletet a vámhatóság lefoglalja és elkobozza, kivéve, ha a személy a (2) bekezdés szerinti kötelezettség késedelmes teljesítését annak igazolásával menti ki, hogy úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható.

188. § (1) Az az áfa-törvény szerinti adó fizetésére kötelezett adóalany, aki (amely) a Jöt. 3. § (2) bekezdése *b)–c)* és *e)–f)* pontjainak hatálya alá tartozó, e törvény 14. számú mellékletében megjelölt terméket 2006. január 1-je előtt továbbértékesítési céllal jövedéki adóval növelt áron szerezte be, illetve a jövedéki termék belföldi előállítója, illetve importálója a jövedéki termékét nem adóraktárban készletezi, és azokat e törvény hatálybalépésétől kezdődően értékesíti, köteles a 2005. december 31. napját követő első adó-megállapítási időszakot tartalmazó adóbevallásában a fizetendő adót a (2) bekezdésben meghatározott összeggel növelni.

(2) A fizetendő adót növelő összeg annak a szorzatnak az eredménye, melynek

a) egyik tényezője a terméknek a 2006. január 1-jei fordulónappal leltározással alátámasztott nyitókészlete a termék Jöt. szerinti mértékegységében;

b) másik tényezője a termékre az e törvény 14. számú mellékletével előírt, a 2006. január 1. napján hatályos Jöt. szerint érvényes jövedékiadó-tétel, illetve a 2005. december 31. napján hatályos Jöt. szerint érvényes jövedékiadó-tétel különbözeteként meghatározott összeg.

189. § (1) A szőlőbor előállítására, palackozására (kiszerelésére), valamint a kizárólag a szőlőbor tárolására, raktározására kiadott, az e törvény hatálybalépését megelőző napon érvényes, a Jöt. 84. §-a szerinti boradóraktári engedélyek e törvény hatálybalépésétől a Jöt. 82. §-a szerinti egyszerűsített adóraktári engedélynek minősülnek, és az előbbiek szerinti boradóraktári engedéllyel rendelkezőkre a továbbiakban az egyszerűsített adóraktár engedélyesekre vonatkozó rendelkezések érvényesek.

(2) A szőlőbor előállítására, palackozására (kiszerelésére), tárolására, raktározására 2005. december 1-jén érvényes egyszerűsített adóraktári engedéllyel rendelkezők – a Jöt. 83. §-a (5) és (7) bekezdésének rendelkezésétől eltérően – a Jöt. 83. §-ának (5) bekezdése szerinti elszámolást a 2005. augusztus 1-jétől 2005. december 31-e közötti időszakra vonatkozóan készítik el és 2006. január 15-éig nyújtják be, továbbá a 2004. december 1-jétől 2005. december 31-e közötti időszakra adnak 2006. január 15-éig adóbevallást és fizetik meg a jövedéki adót. A 2006. évben esedékes első tárgyidőszaki elszámolást a Jöt. 83. § (4) bekezdésében foglaltaktól eltérően a 2006. január 1-jétől 2006. július 31. közötti időszakra vonatkozóan kell benyújtani.

(3) E § (1) bekezdése szerinti, kizárólag szőlőbor tárolását, raktározását végző adóraktár engedélyeseknek legkésőbb 2006. január 31-éig kell a pincekönyvüket hitelesíttetniük, és ezen időpontig a pincekönyv helyett a termékmérleget kell vezetniük.

190. § A helyi iparűzési adó 2007. december 31-ével megszűnik, azzal hogy – 2006. december 31-ig megalko-

tandó – külön törvény rendelkezik a kieső önkormányzati bevétel pótlásáról.

191. § A Htv. 3. §-a (4) bekezdésének a „ , valamint a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 4. §-ának 28. pontjában meghatározott külföldön tevékenységet végzőre, utóbbira azonban csak a helyi iparűzési adó vonatkozásában” szövegrésze hatályát veszti, a Htv. melléklete 1.2. pontjának első bekezdésében „Az 50 ezer forint beszerzési érték alatti tárgyi eszközöket” szövegrész helyébe „A 100 ezer forint beszerzési érték alatti tárgyi eszközöket” szövegrész lép.

192. § (1) 2008. január 1-jével a Htv. 4. §-ának *c)* pontja helyébe a „*c)* nem állandó lakosként való tartózkodásra (a továbbiakban együtt: adótárgy).” szövegrész, 5. §-ának *b)* pontja helyébe a „*b)* kommunális jellegű adók bevezetésére jogosult.” szövegrész lép.

(2) 2008. január 1-jével a Htv. 1. §-ának (2) bekezdéséből „ , a helyi iparűzési adót a fővárosi önkormányzat” szövegrész, 7. §-a *e)* pontjának első mondatában az „és a helyi iparűzési adó” szövegrész, 7. §-a *e)* pontjának második mondatában „ , a helyi iparűzési adó” szövegrész, 31. §-ának *c)* pontjából a „vagy a Htv. 37. §-ának (2) bekezdése szerinti tevékenységet végző” szövegrész, 41. §-a (1) bekezdésében az „és a helyi iparűzési adóra” szövegrész hatályát veszti.

(3) 2008. január 1-jével a Htv. 4. §-ának *d)* pontja, 5. §-ának *c)* pontja, 35–40. §-a, 42. §-ának (6) bekezdése, 52. §-ának 22., 23., 24., 32., 36., 37., 38., 39., 40., 42. pontja, továbbá a Htv. melléklete hatályát veszti.

193. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Art. 22. § (1) bekezdés *e)* pontjában „– az egyszerűsített vállalkozói adó alanyok kivételével –” szövegrész, 143. § (1) bekezdésében az „ , adómérséklés” szövegrész, 144. §-ában a „47. §-ának” szövegrész, valamint a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény 33. § (2) bekezdése hatályát veszti.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Art. 11. § (1) bekezdés *f)* pontjában az „illetőleg a határozat, illetőleg végzés” szövegrész helyébe „illetőleg a határozat, végzés” szövegrész, 38. § (4) bekezdés első mondatában a „Költségvetési támogatás faktorálása” szövegrész helyébe „Költségvetési támogatás, adó-visszaigénylés faktorálása” szövegrész, továbbá „a költségvetési támogatás összegét” szövegrész helyébe „a költségvetési támogatás, adó-visszaigénylés összegét” szövegrész, harmadik mondatában „az igényelt költségvetési támogatást” szövegrész helyébe „az igényelt költségvetési támogatást, adó-visszaigénylést” szövegrész, 85/A. § (4) bekezdés második mondatában az „utólagos adómegállapítás keretében történt megállapításának” szövegrész helyébe az „utólagos, illetőleg soron kívüli adómegállapítás keretében történt megállapításának” szövegrész, 89. § (1) bekezdésének *d)* pontjában a „végzése” szövegrész helyébe „határozata” szövegrész, a 92. § (5) bekezdésében a „a felülellenőrzést” szövegrész helyébe „az ismételt ellenőrzést” szövegrész, a 116. § (1) bekezdés *a)* pontjában a „végzése” szövegrész helyébe „határozata” szövegrész, (2) bekezdésében a „másodfokú adóhatóság” szövegrész helyébe „felettes adóhatóság” szövegrész, 124/A. § (2) bekezdésének utolsó mondatában a „visszatartásról rendelkező határozat” szövegrész helyébe a „visszatartásról rendelkező végzés” szövegrész, a „költségekről rendelkező határozat” szövegrész helyébe „költségekről rendelkező végzés” szövegrész, a 142. § (2) bekezdés *c)* pontjában a „végzése” szövegrész helyébe „határozata” szövegrész, a 165. § (3) bekezdésében az „Utólagos adóellenőrzés során megállapított adóhiány” szövegrész helyébe „Az adóhiány” szövegrész, a 7. számú mellékletének 3. pontjában a „hitelesen magyarra fordított okiratban” szövegrész helyébe „hitelt érdemlően” szövegrész lép.

(3) Az adózónak az e törvény hatálybalépését követően az azt megelőző időszakra teljesítendő adómegállapítási, bevallási, adófizetési, adóelőleg-fizetési, bizonylat-kiállítási, adatszolgáltatási és adólevonási kötelezettségét a 2005. december 31. napján hatályos szabályok szerint kell teljesítenie.

(4) A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó bevallási, adófizetési, adóelőleg-fizetési, adatszolgáltatási kötelezettségét a 2006. január 1-jét követően hatályos szabályok szerint teljesíti.

(5) E törvény Art.-t módosító rendelkezéseit kell alkalmazni a hatálybalépésekor jogerősen el nem bírált ügyekben, továbbá a hatálybalépést követően az azt megelőző időszakra teljesítendő, illetve esedékessé vált kötelezettségekre azzal, hogy ha a jogszabálysértés elkövetésének időpontjában hatályos rendelkezések az adózóra összességében kevésbé terhes bírság-, pótlékfeltételeket határoztak meg, a kötelezettségre legfeljebb az elkövetéskor hatályos törvényben meghatározott legmagasabb mérték alkalmazható.

(6) E törvénynek az Art. 79. § (1) bekezdés *h)* pontját, 125. § (1) bekezdés *d)* pontját, valamint 1. számú mellékletének I/*B)*/3/*c)* pontját módosító rendelkezéseit a 2006. január 1-jét követően indult adómegállapítási eljárásokban kell alkalmazni.

(7) E törvénynek az Art. 164. § (6) bekezdését módosító rendelkezését az e törvény hatálybalépése napját követően esedékessé vált adótartozás végrehajtásához való jog elévülésére kell alkalmazni.

194. § E törvénynek az Art. 72. §-ának új (4)–(5) bekezdéseit megállapító rendelkezése a kihirdetéssel egyidejűleg lép hatályba. E rendelkezést a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

195. § E törvény kihirdetésével egyidejűleg az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról szóló 2005. évi LXXXV. törvény (a továbbiakban: Artmód.) 40. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az adózónak – a társasági adóbevallás és megfizetés, valamint a hitelintézetek különadójának bevallása és megfizetése kivételével – az e törvény hatálybalépését követően az azt megelőző időszakra teljesítendő adómegállapítási, bevallási, adófizetési, adóelőleg-fizetési, bizonylat-kiállítási, adatszolgáltatási és adólevonási kötelezettségét a 2005. december 31. napján hatályos szabályok szerint kell teljesítenie."

196. § Az Artmód. 61. §-ának (1) bekezdésével megállapított Tbj. 41. § (3) bekezdésének felvezető szövegrésze és *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő *s)–t)* ponttal egészül ki:

„Az APEH elektronikus úton az adó- és járulékbevallás benyújtására előírt határidőt követő harmadik hónap utolsó napjáig a következő adatok közül az ONYF részére az *a)–g), i)–t)* pontokban, az OEP részére az *a)–f), h)–j), l)–n), p)* és *t)* pontokban meghatározott adatokat szolgáltatja:"

„*f)* a társadalombiztosítási (nyugdíjbiztosítási, egészségbiztosítási) járulék alapja, összege,"

„*s)* a borravaló után fizetett nyugdíjjárulékot is magába foglaló nyugdíjbiztosítási járulék alapja, összege,

t) az 5. § (3) bekezdése szerinti biztosított által a 30/A. § (3) bekezdése szerint fizetett járulék alapja, összege."

197. § A Tbj. 44. §-ának – az Artmód. 63. §-ával megállapított – (1)–(2) és (4) bekezdése nem lép hatályba.

198. § Az Artmód. 67. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*a)* a Tbj. 50. §-a (1) bekezdése második mondatának „járulékok összegét csökkenteni kell a biztosított részére a tárgyhónapban visszafizetett nyugdíjjárulék – ideértve a magán-nyugdíjpénztári tagsággal összefüggő nyugdíjjárulék túlfizetést is –, illetőleg egészségbiztosítási járulék összegével és az így kiszámított tárgyhavi járulékot kell az Art.-ban (1–2. számú melléklet)" szövegrésze helyébe a „tárgyhavi járulékot kell az Art. 31. §-ának (2) bekezdésében és 2. számú mellékletében" szövegrész lép;"

199. § Az Artmód. 8. § (1) bekezdése, a 13. § (3) bekezdése, valamint az 54. § (2) bekezdése nem lép hatályba.

200. § A szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2003. évi LXXXVI. törvény 6. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az előleg összegét a hozzájárulásra kötelezett maga állapítja meg, a tárgyév hetedik hónapja 20. napjáig bevallja és az állami adóhatóság által vezetett számlára ezzel egyidejűleg megfizeti."

201. § Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 58. § (7) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(7) A közbeszerzésekről szóló törvény hatálya alá tartozó építőipari kivitelezési tevékenység, illetve külön jogszabályban meghatározott építőipari kivitelezési tevékenység megkezdésével összefüggésben az építtető a következő személyes adatok szolgáltatására köteles az építési (létesítési) engedély kiadására hatáskörrel rendelkező elsőfokú építésügyi hatósághoz:]

„*c)* a kivitelező (vállalkozó) neve (elnevezése), címe (székhelye), adóazonosító száma, kivitelezési jogosultságának (vállalkozói engedély, cégbírósági bejegyzés) külön jogszabály szerinti igazolása, továbbá"

202. § (1) A törvény

a) hatálybalépésével egyidejűleg a Tbj. 4. §-a *r)* pontjának 1. alpontja a „megfizetésével, nyilvántartásával," szövegrész után kiegészül „a bevallásban teljesítendő adatszolgáltatással," szövegrésszel, 4. alpontjában az „51. §-ának" szövegrész helyébe az „51–51/B. §-ának" szövegrész lép, 5. §-a (1) bekezdése *d)* pontjának „a keresetpótló juttatásban, munkanélküli-járadékban, vállalkozói járadékban, nyugdíj előtti munkanélküli segélyben, álláskeresést ösztönző juttatásban (a továbbiakban: munkanélküli ellátásban) részesülő személy, továbbá az ellátások igénybevételének időtartamára az a személy, akinek a" szövegrésze helyébe „az álláskeresési támogatásban részesülő személy, továbbá az ellátások igénybevételének időtartamára az a személy, akinek az álláskeresési járadék," szövegrész lép, 8. §-a *c)* pontja „az ügyvéd" szövegrész után kiegészül „ , a közjegyző" szövegrésszel, 16. §-a (3) bekezdésének „*o)* és *s)* pontja" szövegrésze helyébe az „*o)*, *s)* és *t)* pontja" szövegrész lép, 21. §-a *b)* pontjának „szerint tételes egészségügyi hozzájárulás fizetésére kötelezett" szövegrésze helyébe a „szerinti" szövegrész, 22. §-a (1) bekezdésének „a munkanélküli-ellátás" szövegrésze helyébe „az álláskeresési támogatás" szövegrész lép, 24. §-a (5) bekezdésének a „pótbevallás benyújtásával" szövegrésze helyébe „az 51. § (1) bekezdése szerint vallja be és a bevallás benyújtásával" szövegrész lép, (7) bekezdésének a „(pótbevallásra)" szövegrésze helyébe a „(bevallásra)" szövegrész, a „(pótbevallás)" szövegrésze helyébe a „(bevallás)" szövegrész lép, 26. §-a (2) bekezdésének „A munkanélküli-ellátásban" szövegrésze helyébe „Az álláskeresési támogatásban" szövegrész lép, (3) bekezdése második mondatának „negyedévenként, a negyedévet követő hónap 12. napjáig" szövegrésze helyébe „az 51–51/A. §-ban foglaltak szerint" szövegrész, 29/A. §-a (3) bekezdése második mondatának „az eva bevallásával" szövegrésze helyébe „a november hónapra vonatkozó járulékbevallásával" szövegrész lép, 34. §-a (10) bekezdésének a „devizakülföldinek" szövegrésze helyébe a „külföldinek" szövegrész lép, 39. §-a (2) bekezdésének az „*s)* pontja" szövegrésze helyébe az „*s)–t)* pontja" szövegrész lép, a bekezdésnek az „és a tárgyhónapot meg-

előző hónap első napján érvényes minimálbér harminc százalékát, illetőleg naptári napokra annak harmincad részét elérő jövedelemmel rendelkezik, köteles havonta, az előzőekben meghatározott" szövegrésze helyébe „köteles havonta, a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes" szövegrész lép, 41. §-a (3) bekezdése *k)* pontjának a „munkanélküli-ellátás" szövegrésze helyébe az „álláskeresési támogatás" szövegrész lép, 45. §-ának (1) bekezdése a „pénztártaggá válásától" szövegrész után a „ , továbbá új biztosítási jogviszonya létesítésétől" szövegrésszel egészül ki, 53. § (1) bekezdésének „51. § (8) bekezdésének" szövegrésze helyébe „51. § (7) bekezdésének" szövegrész lép, 56. § (3) bekezdésének „[51. § (7) bekezdés]" szövegrésze „[51/B. § (3) bekezdés]" szövegrészre változik,

b) hatálybalépésével egyidejűleg az Eho. 7. §-a (1) bekezdésének *e)* pontjában az „(1) bekezdésének" szövegrész helyébe a „(2) bekezdésének" szövegrész lép, a bekezdés *g)* pontja az „ügyvédnek" szó után kiegészül a „ , közjegyzőnek" szóval,

c) kihirdetését követő 8. napon a Tbj. 24. §-a (1) bekezdése harmadik mondatának „természetbeni juttatás értéke" szövegrésze helyébe „természetbeni juttatás adóalapként megállapított értékének személyi jövedelemadóval növelt összege" szövegrész lép; e rendelkezést visszamenőlegesen 2005. szeptember 1-jétől kell alkalmazni.

(2) Hatályát veszti

a) a törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Tbj. 4. §-a *k)* pontja 2. alpontjának „a foglalkoztató által külföldön foglalkoztatott biztosított és a Magyar Köztársaság területén biztosítással járó jogviszonyban álló külföldi személy esetén" szövegrésze, 5. §-a (2) bekezdésének „– ide nem értve a gazdasági társaságok társas vállalkozónak minősülő üzletvezetőit, ügyvezetőit –" szövegrésze, 26. § (3) bekezdése negyedik mondatának „magába foglaló negyedévet" szövegrésze, 27. §-a (2) bekezdésének „*a)* vagy *b)* pontja" szövegrésze, 30. §-a (3) bekezdésének „az eva (eva előleg) megfizetésére és bevallására" szövegrésze, a bekezdés második mondata, 32. §-a, 42. §-a (4) bekezdésének „– a TAJ-szám kivételével –" szövegrésze, a bekezdés utolsó mondata, 45. §-ának (2) bekezdése, valamint 48. §-a,

b) a törvény kihirdetését követő 8. napon a Tbj. 34. §-ának (3) bekezdése, 34. §-a (4) bekezdése első mondatának „és (3)" szövegrésze, 35. §-ának (7) bekezdése,

c) 2006. november 1-jétől az Eho. 6–9. §-a, 11. §-ának (1) bekezdése.

(3) Nem lép hatályba az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról rendelkező 2004. évi CI. törvény 238. §-ának (1) bekezdése.

(4) A Tbj. 34. §-a (3) bekezdésének e törvény kihirdetését követő 8. napjáig hatályos rendelkezése alapján megkötött megállapodások a törvény kihirdetését követő 6. hónap első napjával megszűnnek. A Tbj. 34. §-a (3) bekezdésének hatályon kívül helyezése nem érinti a folyamatban lévő ellátásokat.

(5) Az e törvénnyel megállapított járulékokat a törvény hatálybalépését követő időszakra juttatott (megszerzett) jövedelmek után kell megfizetni. A 2005. évre benyújtott járulékbevallásokra a 2005. december 31-éig hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni. A magán-nyugdíjpénztári tagdíj bevallásával kapcsolatos, 2006. január 1. napját megelőző időtartamra vonatkozó pótbevallást, önellenőrzést a 2006. január 1-je előtt rendszeresített nyomtatványokon vagy adatszerkezetben kell teljesíteni. Amennyiben a foglalkoztató az adott magánnyugdíjpénztárhoz 10 főnél kevesebb pénztártag után kötelezett bevallásra, 2006-ban lehetősége van a tagdíjbevallás (önellenőrzés) PSZÁF által közzétett, erre a célra rendszeresített nyomtatványon történő teljesítésére.

(6) Az e törvénnyel megállapított százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettség a magánszemélyt a 2006. január 1-jétől kezdődő időszakra juttatott, megszerzett jövedelmek után terheli. A vállalkozói osztalékalap után a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a 2005. évre vonatkozóan megállapított vállalkozói osztalékalapra, a társas vállalkozás által a 2005-ben kezdődő üzleti évről szóló beszámoló mérlegében vagy egyszerűsített mérlegében – az említett vagy bármely korábbi évre jóváhagyott osztalék, részesedés alapján – a kötelezettségek között kimutatott összegből a tagja (részvényese, alapítója), tulajdonosa részére 2006. december 31-éig kifizetett osztalék után – ideértve a külföldi állam joga szerint osztaléknak minősülő jövedelmet is – nem kell megfizetni.

(7) A társadalombiztosítás pénzügyi alapjait megillető járulékok 2006. január 1-jét megelőző bevallási időszakra vonatkozó bevallására az e törvény hatálybalépéséig hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni. A 2006. októberére esedékes tételes egészségügyi hozzájárulás megállapítására, megfizetésére és bevallására a 2006. november 1-jéig hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

(8) Az állami adóhatóság a 2004. évi adatok alapján kifizetőnek, munkáltatónak minősülő adózók adószámát, továbbá az Art. 16. §-a (3) bekezdésének *a)*, *b)*, *e)* és *h)* pontjaiban foglalt adatait – külön megállapodásban foglalt módon – átadja az OEP részére. Az adatok átadására a Tbj. 41. §-ának (3) bekezdésében meghatározott adatszolgáltatás fogadásához szükséges nyilvántartás létrehozása érdekében kerül sor.

203. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 46/B. §-ának – a Bérgarancia Alapról szóló 1994. évi LXVI. törvény jogharmonizációs célú módosításáról, valamint a foglalkoztatás elősegítéséről szóló 1991. évi IV. törvény módosításáról rendelkező 2005. évi CV. törvény 15. §-ával megállapított – (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az egyéni vállalkozó a vállalkozói járulékot az (1) bekezdésben meghatározott járulékalap figyelembevételével havonta a tárgyhónapot követő hónap 12-éig fizeti meg az állami adóhatóságnak úgy, hogy a járulékalap éves szinten – tekintettel a Tbj. 29. §-ának (4) bekezdésében foglaltakra – elérje legalább a minimálbér naptári évre számított összegét. Az egyéni vállalkozó a vállalkozói járulékot az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint vallja be."

204. § E törvény kihirdetésével egyidejűleg a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 58. § (5) bekezdésének *a)* pontja az alábbiak szerint változik:

[(5) E törvény alkalmazásában]

„*a)* munkaviszonyon: a magyar jog hatálya alá tartozó munkaviszonyt, közszolgálati jogviszonyt, közalkalmazotti jogviszonyt, bírósági és igazságügyi, valamint ügyészségi szolgálati viszonyt, a biztosított bedolgozói – és az 1994. június 1-jét megelőzően létesített – ezzel egy tekintet alá eső bedolgozói jogviszonyt, a hivatásos nevelő szülői jogviszonyt, a szövetkezeti tag munkaviszony jellegű munkavégzésre irányuló jogviszonyát, – ide nem értve az iskolai szövetkezet nappali tagozatos tanuló, hallgató tagját – fegyveres és rendvédelmi szervek hivatásos és szerződéses állományú tagjának szolgálati viszonyát kell érteni,"

205. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a postáról szóló 2003. évi CI. törvény 3. §-ának 10. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában:]

„10. Hivatalos irat: a közigazgatás és az igazságszolgáltatás szervei, valamint a magánnyugdíjpénztárak által feladott olyan könyvelt küldemény, amelynek feladásához és kézbesítéséhez (illetve a kézbesítés megkísérléséhez), valamint azok időpontjához jogszabály jogkövetkezményt fűz, illetve amely a jogszabályban meghatározott határidő számításának alapjául szolgál. A hivatalos irat az e célra rendszeresített tértivevénnyel adható fel."

206. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az adókról, járulékokról szóló törvények módosításáról rendelkező 2005. évi XXVI. törvény 73. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A társas vállalkozó a 2005. év első negyedévére vonatkozó vállalkozói járulékbevallási kötelezettségének az Flt. 46/B. § (3) bekezdésének az e törvény hatálybalépéséig hatályos rendelkezése alapján tesz eleget."

207. § (1) Az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2005. évi LXXXII. törvény a következő 51. §-sal egészül ki:

„51. § Ha az értékpapírra vonatkozó vételi, jegyzési vagy eladási jog alapítása tárgyában kötött megállapodást 2005. augusztus 31-éig írásba foglalták, a magánszemély által a jog 2008. augusztus 31-éig történő gyakorlása révén megszerzett jövedelem társadalombiztosítási járulékkötelezettségét a 2005. augusztus 31-éig hatályos rendelkezések szerint kell megállapítani."

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezést visszamenőlegesen 2005. szeptember 1-jétől kell alkalmazni.

208. § Az e törvénnyel megállapított Mpt. 3. §-ának rendelkezéseit a hatálybalépését követően létesített jogviszonyok esetén kell alkalmazni.

209. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) az Öpt. 16/A. § (1) bekezdésében a „– nyugdíjpénztárak esetén a szolgáltatás igénybevételét megelőző halála esetén –" szövegrész, 47/A. §-ának (2) bekezdése, 49. §-a, 50. § (1) bekezdésének első mondata, 59. §-ának *b)* pontja, valamint 64. § (1) bekezdésének *c)* pontjában a „vagy demográfus" szövegrész;

b) az Mpt. 22. §-ának (6) bekezdése, 70. § (6) bekezdésének *c)* és *e)* pontja, 75. §-ának (2) bekezdése, 122. § (2) bekezdése, valamint 123. § (5) bekezdésének *b)* pontja.

210. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) az Öpt. 5. § (2) bekezdésében az „a tisztségviselők megválasztása és díjazásának megállapítása" szövegrész helyébe az „a tisztségviselők és a könyvvizsgáló megválasztása, valamint a tisztségviselők díjazásának megállapítása" szövegrész lép, a 12. § (3) bekezdésének első mondata a „munkáltatói hozzájárulás" szövegrészt követően kiegészül „– a (4) bekezdésben foglaltak kivételével –" szövegrésszel, a 17. § (1) bekezdése a „jogi személy," szövegrész után kiegészül az „– kivéve az adóhatóságot a pénztári befizetések kedvezményének átutalása tekintetében –" szövegrésszel, a 36. § (3) bekezdésének *e)* pontja a „fedezetet" szövegrész után kiegészül „ , valamint a pénztári befizetések kedvezményét" szövegrésszel, a 40. § (5) bekezdése az „éves beszámolóját" szövegrészt követően kiegészül „a könyvvizsgálói záradékot vagy a záradék megadásának elutasítását is tartalmazó független könyvvizsgálói jelentéssel együtt" szövegrésszel, a 40/B. § (1) bekezdés *j)* pontja az „eljárás keretében" szövegrész után kiegészül a „ , valamint a pénztári befizetések kedvezménye tekintetében" szövegrésszel, a 46. § (3) bekezdésének első mondata a „tag egyéni nyugdíjszámlájával szemben" szövegrészt követően kiegészül a „– legkésőbb a kölcsön lejáratától számított 180 napon belül –" szövegrésszel, az 56. § (1) bekezdés *g)* pontja az „éves beszámolóit" szövegrészt követően kiegészül „a könyvvizsgálói záradékot vagy a záradék megadásának elutasítását is tartalmazó független könyvvizsgálói jelentéssel együtt" szövegrésszel, az 59/D. § a „vezető tisztviselők," szövegrészt követően kiegészül „az ügyvezető," szövegrésszel;

b) az Mpt. 24/A. § (1) bekezdésében „a Tbj. 5. § szerinti biztosítási jogviszony, vagy a Tbj. 34. § (1) bekezdése szerinti megállapodás" szövegrész helyébe „a nyugdíjbiz-

tosítási jogviszony" szövegrész kerül, 70. § (9) bekezdésében „a 106. § (2) bekezdésében szereplő, a gazdálkodás szempontjából érdemi információval bíró adatait, továbbá éves beszámolóját" szövegrész helyébe az „éves beszámolóját a könyvvizsgálói záradékot vagy a záradék megadásának elutasítását is tartalmazó független könyvvizsgálói jelentéssel együtt" szövegrész lép.

Az Európai Unió jogának való megfelelés

211. § E törvény 157. §-a a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja: a Tanács 1998. június 29-én kelt 98/49/EK irányelve a Közösségen belül mozgó munkavállalók és önálló vállalkozók kiegészítő nyugdíjra való jogosultságának védelméről.

212. § A Kt. e törvénnyel megállapított rendelkezéseit a hatálybalépést követően elfogadott árunyilatkozatok esetén kell először alkalmazni.

Sólyom László s. k., a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k., az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet
a 2005. évi CXIX. törvényhez

1. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 1.6. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A szociális és más ellátások közül adómentes:]

„1.6. a fogvatartottnak a fogvatartás ideje alatt a büntetés-végrehajtási szervezetről szóló törvény szerint a büntetés-végrehajtási szerv által biztosított foglalkoztatásából származó bevétele, továbbá a büntetés-végrehajtási szerv által – szakfeladatai körében – a fogvatartott részére adott juttatás, valamint a szociálisan rászoruló szabadult részére nyújtott szociális segély."

2. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 2.5. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A lakáshoz kapcsolódóan adómentes:]

„2.5. – eltérő rendelkezés hiányában – törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott, a lakosság széles körét érintő, az államháztartás valamely alrendszere költségvetése terhére juttatott támogatás (ideértve különösen a közműfejlesztési támogatást, valamint a távfűtési támogatást is);"

3. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 2.6. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A lakáshoz kapcsolódóan adómentes:]

„2.6. a lakás-takarékpénztárakról szóló törvény szerint nyújtott állami támogatás és a támogatásra, valamint a lakástakarék-betétre fizetett (jóváírt) kamat;"

4. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 2.7. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2.7. a 9.3. pont rendelkezéseit is figyelembe véve, a munkáltató által lakáscélú felhasználásra a munkavállalónak hitelintézet útján, annak igazolása alapján nyújtott, vissza nem térítendő támogatás (ideértve a munkáltató által lakáscélú felhasználásra nyújtott kölcsön elengedett összegét is) a vételár vagy a teljes építési költség 30 százalékáig, de több munkáltató esetén is a folyósítás évét megelőző négy évben ilyenként folyósított összegekkel együtt legfeljebb 1 millió forintig terjedő összegben, feltéve, hogy a lakás nem haladja meg a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendeletben meghatározott méltányolható lakásigényt (lakáscélú munkáltatói támogatás);"

5. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 6.6. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A károk megtérülése, a kockázatok viselése körében adómentes:]

„6.6. a 6.8. alpontban meghatározott biztosító szolgáltatása, kivéve a tíz évnél rövidebb lejáratú életbiztosítás és a három évnél rövidebb lejáratú nyugdíjbiztosítás egyösszegű szolgáltatása címén kifizetett összegből a kamatnak minősülő részt, a jövedelmet helyettesítő felelősségbiztosítás alapján fizetett jövedelmet pótló kártérítés összegét, valamint azon biztosítási szolgáltatás értékét, amely esetében az arra jogosító biztosítási díjat a magánszemély költségként elszámolta;"

6. Az Szja tv. 1. számú melléklete a következő 6.9. alponttal egészül ki:

[A károk megtérülése, a kockázatok viselése körében adómentes:]

„6.9. a 6.1. és a 6.6. alpontban említett jövedelmet pótló kártérítés olyan jogcímen adóköteles, amilyen jogcímen elmaradt jövedelmet pótol."

7. Az Szja tv. 1. számú melléklete a következő 7.3. alponttal egészül ki:

[Egyéb indokkal adómentes:]

„7.3. az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által a kedvezményezett részére kifizetett összeg;"

8. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 7.7. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Egyéb indokkal adómentes:]

„7.7. az egészségügyi intézmény által fizetett donordíj, nyújtott donorétkeztetés (ideértve az étkezési utalvány formájában biztosított donorétkeztetést is) és a gyógyszernek emberen való kipróbálása, illetve a gyógyszerré nyilvánítási eljárás során azon magánszemély részére fizetett díj, akin a gyógyszert (a szert) kipróbálták; ennek alkalmazásában donor az, aki saját vért, anyatejet, bőrt, szervet, sejtet ad, vagy enged át;"

9. Az Szja tv. 1. számú melléklete a következő 7.16. és 7.17. alponttal egészül ki:

[Egyéb indokkal adómentes:]

„7.16. a nyugdíj-előtakarékossági számla szerint a tulajdonos követelését növelő jóváírás, ha az

a) a befektetési eszközzel végzett ügylet nyeresége,

b) a befektetési eszköz hozama, kivéve az osztalékból származó jövedelmet;

7.17. az államháztartás valamely alrendszerének költségvetése terhére és/vagy az Európai Unió valamely pénzügyi alapjából támogatott felnőttképzésben, illetve munkaerőpiaci képzésben résztvevő magánszemély számára jogszabály, pályázat, programterv alapján elnyert forrás felhasználására vonatkozó kötelezettségek betartása mellett nyújtott képzési támogatás (kivéve a keresetkiegészítést és a keresetpótló juttatást), felnőttképzési szolgáltatás, a képzés időszaka alatt juttatott étkezési, közlekedési és szállás költségtérítés, megélhetési támogatás."

10. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.6. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A természetbeni juttatások közül adómentes:]

„8.6. a gyermeknek vagy rá tekintettel más magánszemélynek a közoktatásról szóló törvény, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény vagy a tankönyvpiac rendjéről szóló törvény alapján nem pénzben nyújtott juttatás, a hallgatónak a felsőoktatásról szóló törvény alapján nem pénzben nyújtott juttatás, a közoktatásról szóló törvény szerinti nevelési-oktatási intézmény által az intézmény tanulói részére biztosított, a helyi vagy helyközi tömegközlekedési eszköz igénybevételét szolgáló bérletjegy, valamint a bölcsődei, a művelődési intézményi szolgáltatás, továbbá a foglalkozás-egészségügyi ellátás, a kegyeleti ellátás, valamint a szolgálati lakásban, munkásszálláson történő elhelyezés; e rendelkezés alkalmazásában munkásszállás a kifizető tulajdonát képező vagy általa bérelt olyan szálláshely, amely lakóhelyiségenként egynél több, a kifizetővel munkaviszonyban lévő olyan magánszemély elhelyezésére szolgál, akinek nincs lakóhelye azon a településen, ahol munkahelye van; nem munkásszállás az a szálláshely, ahol a kifizető olyan magánszemélyt, illetve ennek hozzátartozóját szállásolja el, akivel a társasági adóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő esetekben meghatározott kapcsolat áll fenn;"

11. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.17. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A természetbeni juttatások közül adómentes:]

„8.17. a munkáltató által a munkavállaló részére (ideértve a Munka Törvénykönyvéről szóló törvény előírásai szerint a munkáltatóhoz kirendelt munkavállalót is) vagy étkezőhelyi vendéglátás, munkahelyi étkeztetés, közétkeztetés nyújtása (biztosítása) révén juttatott bevételnek (ideértve a kizárólag e szolgáltatások igénybevételére jogosító utalványt is) a havi 9000 forintot meg nem haladó része, vagy a kizárólag fogyasztásra kész étel vásárlására jogosító utalvány (ideértve az étel-, italautomatából történő vásárlásra jogosító elektronikus adathordozót is) formájában juttatott bevételnek a havi 4500 forintot meg nem haladó része; e rendelkezés alkalmazásában a munkavállalóval esik egy tekintet alá a szakképző iskolai tanuló, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgató, valamint – ha volt munkáltatója (annak jogutódja) nyújtja részére e szolgáltatást – a nyugdíjban részesülő magánszemély is; a magánszemély egy adott hónapban csak egyféle (vagy a 9000 forintig vagy a 4500 forintig terjedő) kedvezményt vehet igénybe; a munkáltató által az e rendelkezésben meghatározott módon, a 69. § (1) bekezdésének *c)–e)* pontjában foglalt feltételek szerint juttatott bevételnek az adómentes természetbeni juttatás értékhatárát meghaladó része e törvény alkalmazásában adóköteles természetbeni juttatásnak minősül;"

12. Az Szja tv. 1. számú melléklete 8.19. alpontjának *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A természetbeni juttatások közül adómentes:]

„*b)* a köztársasági elnök, az Országgyűlés elnöke, a miniszterelnök, a külügyminiszter, a gazdasági és közlekedési miniszter, valamint a honvédelmi miniszter által az államközi és az államok feletti szervezetekkel kapcsolatos diplomáciai esemény alkalmával nyújtott vendéglátás (étel, ital) és az ahhoz kapcsolódó szolgáltatás (utazás, szállás, szabadidőprogram stb.), adott ajándék; a külügyminiszter, a gazdasági és közlekedési miniszter, valamint a honvédelmi miniszter esetében ide kell érteni azt az esetet is, amikor az előzőeket külképviselet által közvetve nyújtja;"

13. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.30. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A természetbeni juttatások közül adómentes:]

„8.30. az, amelyet a munkáltató, a bér kifizetője a közoktatásról szóló törvényben meghatározott gyermek, tanuló számára a – rá tekintettel a családok támogatásáról szóló törvény szerint családi pótlékra jogosult – szülő vagy a vele közös háztartásban élő házastárs útján a tanév első napját megelőző és követő 60 napon belül tankönyv, taneszköz, ruházat (ideértve a munkáltató, illetve a bér kifizetője nevére szóló, az előzőekben felsorolt javak beszerzéséről szóló számla ellenértékének az említett időszakban történő megtérítését is) vagy kizárólag az említett javak vásárlására jogosító utalvány formájában évi 19 ezer forint értékig terjedően juttat (adómentes iskolakezdési támogatás); a munkáltató, a bér kifizetője az adómentes iskolakezdési támogatás összegéről magánszemélyenként – az adóazonosító jel, valamint a magánszemély útján adómentes iskolakezdési támogatásban részesített gyermek(ek), tanuló(k) adóazonosító jelének (ennek hiányában természetes azonosító adatainak) feltüntetésével – nyilvántartást vezet, amelyet az adó utólagos megállapításához való jog elévüléséig megőriz; az iskolakezdési támogatásnak az adómentesség értékhatárát meghaladó ré-

sze, valamint a munkáltató, a bér kifizetője által a szülővel vagy házastársával fennálló jogviszonyára tekintettel az említett feltételeknek nem megfelelő módon vagy pénzben a gyermeknek juttatott támogatás a szülő, illetve házastársa munkaviszonyból származó jövedelmének minősül;"

14. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.34. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A természetbeni juttatások közül adómentes:]

„8.34. a munkáltató által a nevére szóló számlával megvásárolt, a munkavállalónak ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott, kizárólag a munkavállaló helyi utazására szolgáló bérlet formájában megszerzett bevétel."

2. számú melléklet
a 2005. évi CXIX. törvényhez

Az Szja tv. 3. számú melléklete IV. A járművek költsége fejezet 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. A saját tulajdonú – ideértve a továbbiakban a házastárs tulajdonát is – jármű üzemanyag-felhasználása, továbbá számlával (bizonylattal) történő igazolás alapján a jármű fenntartásának, javításának és felújításának költsége számolható el, valamint mezőgazdasági őstermelő esetében a kizárólag üzemi célú járműre vonatkozóan a III. rész 1. pontjában foglaltak szerint érvényesíthető értékcsökkenési leírás. Üzemanyag-felhasználás címén vagy

a) az üzemanyag-fogyasztási norma és az APEH által közzétett üzemanyagár,

b) a számlával (számlákkal) igazolt üzemanyag-vásárlás vehető figyelembe, azonban a számla alapján figyelembe vett üzemanyag-mennyiség nem lehet több, mint az üzemi használatra az üzemanyag-fogyasztási normával számított mennyiség,

azzal, hogy a magánszemély az adóév egy negyedévén belül a negyedév első napján választott üzemanyag-felhasználással összefüggő költségelszámolási módszertől nem térhet el. Nem alkalmazható az *a)* pont rendelkezése, ha a magánszemély az Áfa törvény szabályai szerint az üzemanyag általános forgalmi adóját levonásba helyezi."

3. számú melléklet
a 2005. évi CXIX. törvényhez

Az Szja tv. 6. számú mellékletének I. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„I. Mezőgazdasági őstermelői tevékenységnek minősül a saját gazdaságban történő növénytermelés, ültetvénytelepítés, állattenyésztés, termékfeldolgozás, ha az a saját gazdaságban előállított alapanyag felhasználásával történik, a saját gazdaságban egyes mezőgazdasági termékek jogszabályba nem ütköző gyűjtése, a saját tulajdonú földterületen végzett erdőgazdálkodás, mindezekre nézve akkor, ha az előállított termék vagy a tevékenység az e melléklet II. pontjában felsoroltak valamelyikébe beletartozik.

a) A mezőgazdasági termékek gyűjtése esetén saját gazdaság alatt a terület felett rendelkezési jogot gyakorlónak legalább a szóbeli hozzájárulását és a gyűjtést folytató magánszemélynek a gyűjtés eredményének felhasználása feletti rendelkezési jogosultságát kell érteni.

b) A saját gazdaságban előállított virágok és dísznövények – kivéve a 0602 40 vámtarifa számú, rózsa oltva is – értékesítéséből származó bevételt akkor lehet őstermelői bevételként figyelembe venni, ha az az évi 250 ezer forintot nem haladja meg. Ha meghaladja, akkor az egész bevétel nem számít őstermelői tevékenység bevételének, azonban – ha a magánszemély e tevékenységével összefüggésben vagy egyébként az őstermelői igazolványt kiváltotta – az ellenérték kifizetésére akkor is alkalmazhatók a mezőgazdasági őstermelőre vonatkozó előírások.

c) A saját gazdaságban termelt szőlőből saját gazdaságban készített szőlőmust, sűrített szőlőmust, szőlőbor értékesítése akkor számít őstermelői tevékenység bevételének, ha a magánszemély ezeket a termékeket az adott évben 2 litert meghaladó kiszerelésben (kifizetőnek, és/vagy termelői borkimérésben végső fogyasztó részére) értékesíti, és az értékesítésükből származó bevétel együttvéve az évi 7 millió forintot nem haladja meg. Ha a bevétel meghaladja a 7 millió forintot, vagy az értékesítés nem kizárólag az előzőek szerint történik, akkor az egész bevétel nem számít őstermelői tevékenység bevételének. Ha a magánszemély e tevékenységével összefüggésben vagy egyébként az őstermelői igazolványt kiváltotta, az ellenérték kifizetésére akkor is alkalmazhatók a mezőgazdasági őstermelőre vonatkozó előírások, ha a bevétel a 7 millió forintot meghaladja. Ha a magánszemély a saját termelői borkimérésében az előzőek mellett nem a saját őstermelői tevékenységében előállított bármely más terméket is értékesít és/vagy szolgáltatást is nyújt, akkor az őstermelői és más bevételeit, illetőleg azok megszerzése érdekében felmerült költségeit külön-külön kell nyilvántartania, azzal, hogy ha valamely költség többféle értékesítéssel is összefügg, akkor azt – ha e törvény másként nem rendelkezik – a bevételek arányában kell megosztania."

4. számú melléklet
a 2005. évi CXIX. törvényhez

1. Az Szja tv. 7. számú mellékletének 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. Adókedvezmény illeti meg a magánszemélyt az olyan élet- vagy nyugdíjbiztosítás díja után is, amely az adóévben a magánszemély összevonandó jövedelmének minősült."

2. Az Szja tv. 7. számú mellékletének 9. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. Nyugdíj-kiegészítő járadék az olyan szolgáltatás, amelyet a nyugdíj kiegészítéseként vagy ahelyett évente legalább egyszer – pénzben vagy más egységben kifejezve – nem csökkenő összegben élethosszíglan vagy legalább a nyugdíjbiztosítási szerződés létrejöttétől számított 10. év végéig folyósítanak.”

3. Az Szja tv. 7. számú melléklete 11. pontjának *g)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*g)* nyugdíjbiztosításnál a szerződéskötéstől számított 10 éven belül esedékes szolgáltatás – pénzben vagy más egységben kifejezve – csökkenő összegben, illetve egy összegben történő igénybevétele,

azzal, hogy az *a)–d)* pontokban említett esetet nem kell a rendelkezési jog gyakorlásának tekinteni, ha az a szerződő magánszemély halála következtében történt.”

4. Az Szja tv. 7. számú melléklete 12. pontjának *e)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*e)* Csökkenő összegű a – nyugdíjbiztosítási szerződésen alapuló – járadékszolgáltatás, ha az esedékessé váló – pénzben vagy más egységben kifejezett – összegek közül bármelyik alacsonyabb, mint az azt megelőző időszakban kapott biztosítási szolgáltatás.”

5. Az Szja tv. 7. számú mellékletének 13. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. Nem minősül a rendelkezési jog gyakorlásának az olyan szerződésmódosítás (ideértve az engedményezést, a jogutódlást is), amelynek következtében a magánszemély vagy más magánszemély a módosítást követően a továbbiakban is jogosult a szerződés alapján adókedvezmény igénybevételére, így különösen:

a) a szerződés szerinti kedvezményezett személyének megváltoztatása,

b) a biztosítási díj vagy biztosítási összeg módosítása,

c) ha a szerződő személy helyébe más személy vagy maga a biztosított magánszemély lép, azzal, hogy a szerződés olyan módosítása, amelynek révén más személy válik a díj fizetésére kötelezetté, csak akkor nem minősül rendelkezési jog gyakorlásának, ha a biztosítási szerződésen a felek rögzítik a szerződés alapján a módosítást megelőzően bárki által igénybe vett azon adókedvezmények összegét, amelyre a visszafizetési kötelezettség – figyelemmel az e törvény 42. §-ának (4) bekezdésében foglaltakra – még nem járt le.”

6. Az Szja tv. 7. számú mellékletének 14. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. A 13. pont *c)* pontjában említett módosított szerződés esetében a rendelkezési jogot utóbb gyakorló magánszemély köteles azon – bárki által érvényesített – adókedvezmény összegét a törvényben előírt módon visszafizetni, amelyre a visszafizetési kötelezettség – figyelemmel az e törvény 42. §-ának (4) bekezdésében foglaltakra – még nem járt le.”

5. számú melléklet
a 2005. évi CXIX. törvényhez

1. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. Értékcsökkenés leírási szabályai fejezete 2. pontjának *p)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[2. A kizárólag üzemi célt szolgáló saját tulajdonú tárgyi eszköz, nem anyagi javak értékcsökkenésének elszámolása]

„*p)* A 250 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozó a korábban még használatba nem vett, a műszaki gépek, berendezések és a – személygépkocsi kivételével – a járművek között nyilvántartott tárgyi eszköznek az üzembe helyezés időpontjára megállapított beruházási költségét az üzembe helyezés adóévében jogosult egy összegben költségként elszámolni, amennyiben a tárgyi eszközt a területfejlesztés kedvezményezett térségeinek jegyzékéről szóló kormányrendelet szerint a területfejlesztés szempontjából leghátrányosabb helyzetű 48 kistérség valamelyikében helyezi üzembe. Az értékcsökkenési leírásként így figyelembe vett összegnek 1 százaléka, jármű esetében 3 százaléka az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában

pa) az adóévben igénybe vett csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül, vagy az adózó döntése szerint,

pb) az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 70/2001/EK rendelet 4. cikkében foglaltakkal összhangban vehető igénybe.”

2. Az Szja tv. 11. számú melléklete III. A járművek költsége fejezete 1. pontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. A saját tulajdonú – ideértve a továbbiakban a házastárs tulajdonát is – kizárólag üzemi jármű üzemanyag-felhasználása, továbbá számlával (bizonylattal) történő igazolás alapján a jármű fenntartásának, javításának és felújításának költsége számolható el, valamint a II. fejezetben foglaltak szerint érvényesíthető értékcsökkenési leírás. Üzemanyag-felhasználás címén vagy

a) az üzemanyag-fogyasztási norma és az APEH által közzétett üzemanyagár,

b) a számlával (számlákkal) igazolt üzemanyag-vásárlás vehető figyelembe, azonban a számla alapján figyelembe vett üzemanyag-mennyiség nem lehet több, mint az üzemi használatra az üzemanyag-fogyasztási normával számított mennyiség,

azzal, hogy a magánszemély az adóév egy negyedévén belül a negyedév első napján választott üzemanyag-felhasz-

nálással összefüggő költségelszámolási módszertől nem térhet el. Nem alkalmazható az *a)* pont rendelkezése, ha az egyéni vállalkozó az Áfa törvény szabályai szerint az üzemanyag általános forgalmi adóját levonásba helyezi.”

6. számú melléklet
a 2005. évi CXIX. törvényhez

1. A Tao. 1. számú melléklete 5. pontjának *h)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A számvitelről szóló törvény szerint megállapított terv szerinti értékcsökkenés (ideértve az egy összegben elszámolt értékcsökkenési leírást is) érvényesíthető]

„*h)* a közúti személyszállításhoz használt járműveknél.”

2. A Tao. 1. számú mellékletének 14. pontjában „Az adózás előtti eredmény csökkentéseként így figyelembe vett összeg 50 százalékának, jármű esetében 80 százalékának a 19. § (1) bekezdés szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában” szövegrész helyébe „A tárgyi eszköz adózás előtti eredmény csökkentéseként figyelembe vett bekerülési értékének 1 százaléka, jármű esetében 3 százaléka az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában” szövegrész lép.

7. számú melléklet
a 2005. évi CXIX. törvényhez

A Tao. 3. számú melléklete *B)* fejezetének 11. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A 8. § (1) bekezdés d) pontjának alkalmazásában a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak minősül különösen:]

„11. a tulajdonostárs által a társasházi közös tulajdonnal, a lakásszövetkezeti tulajdonnal kapcsolatos karbantartási és egyéb közös kiadásra (üzemeltetésre) elszámolt, tulajdoni hányaddal arányos költség; továbbá a lakásszövetkezetnél a cégbejegyzés előtt vállalt kötelezettség miatt felmerült költség, ráfordítás, feltéve, hogy az alapul szolgáló szerződést a közgyűlés utólag jóváhagyta;”

8. számú melléklet
a 2005. évi CXIX. törvényhez

A Tao. 6. számú mellékletének *B)* fejezete helyébe a következő rendelkezés lép:

„B)

Lakásszövetkezet által végzett kedvezményezett tevékenységek

A lakásszövetkezet 1. § (1) bekezdése szerinti jövedelem- és vagyonszerzésre irányuló, vagy ezt eredményező gazdasági tevékenységéből e törvény alkalmazásában nem minősül vállalkozási tevékenységnek:

1. a lakásszövetkezeti tevékenység;

2. a szabad pénzeszközök betétbe, értékpapírba való elhelyezése után a hitelintézettől, az értékpapír kibocsátójától kapott kamatnak, illetve az állam által kibocsátott értékpapír hozamának olyan része, amelyet a lakásszövetkezeti tevékenység bevétele az összes bevételben képvisel azzal, hogy a bevételt mindkét esetben e kamat és hozam nélkül kell számításba venni.”

9. számú melléklet
a 2005. évi CXIX. törvényhez

Az áfa-törvény 1. számú melléklete I. részének 37. pontja az alábbiak szerint módosul, egyidejűleg a következő 37/A. ponttal egészül ki. Az áfa-törvény 1. számú melléklet II. része a következő 17–19. pontokkal egészül ki:

[I. Rész

A 15 százalékos felszámított adómérték alá tartozó termékek és szolgáltatások köre

Sorszám	*Megnevezés*	*Vámtarifaszám]*
„37.	Térkép	4905 91 4905 99
37/A.	Folyóirat, térkép (az 1. számú melléklet II. rész 18. pontja szerinti termékek kivételével)	ex 4901 4902 4905 91 4905 99 kivéve: 4902 10 ex 4902 90”

[II. Rész

Az ötszázalékos felszámított adómérték alá tartozó termékek köre

Sorszám	*Megnevezés*	*Vámtarifaszám]*
„17.	Napilap (hetenként legalább négyszer megjelenő kiadvány); Egyéb újság, folyóirat (évente legalább egyszer megjelenő kiadvány)	4902
18.	Napilap (hetenként legalább négyszer megjelenő kiadvány); Egyéb újság, folyóirat (évente legalább egyszer megjelenő kiadvány) előfizetéses értékesítés keretében	4902 10 ex 4902 90
19.	Kotta	4904”

10. számú melléklet
a 2005. évi CXIX. törvényhez

Az áfa-törvény 2. számú mellékletének 6., 10., és 25. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[A tárgyi adómentesség alá tartozó termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások köre]

„6. pénzügyi szolgáltatás és kiegészítő szolgáltatásai (SZJ 65.11.1., 65.12.1., 65.21.1., 65.22.1., 65.23.1.,

66.01.1., 66.02.1., 66.03., 67.), ideértve a Hpt. 3. §-a szerinti – hitelintézeti elszámolóház által végzett – elszámolásforgalmi ügyletet is, de kivéve

– a széfügyletet (SZJ 67.13.10.0-ból), valamint

– a Hpt. szerinti pénzügyi lízinget a lízingdíj teljes tőketörlesztő részének erejéig, de legalább a lízingbe adott termék adó nélkül számított beszerzési árának, illetve – ha a lízingbe adott termék saját előállítású – előállítási költségének erejéig."

„10. az 1. és 9. pont alá nem tartozó ingatlan bérbe-, haszonbérbe adása (SZJ 70.20-ból); valamint a lakóingatlannak a Hpt. szerinti pénzügyi lízing keretében történő átadása;"

„25. a 6–8. és 11. pontokban felsorolt termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások közvetítése, ha az más nevében és javára történik, még akkor is, ha az a közvetítő jognyilatkozat-tételi jogosultságával nem jár együtt;"

11. számú melléklet
a 2005. évi CXIX. törvényhez

Az áfa-törvény 3. számú melléklet I. rész 2. pontjának *a)* és *b)* pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[I. Rész Az előzetesen felszámított adó megosztása arányosítással]

„2. A levonási hányad 1. pont szerinti kiszámításakor:

a) a számláló értékét növeli az adólevonásra jogosító termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás végzéséhez közvetlenül és közvetetten kapcsolódó költségvetési vagy egyéb támogatás;

b) a nevező értékét növeli az *a)* pont szerinti támogatások összege, valamint az adólevonásra nem jogosító termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás végzéséhez közvetlenül és közvetetten kapcsolódó költségvetési vagy egyéb támogatás;"

12. számú melléklet a 2005. évi CXIX. törvényhez

[10. számú melléklet az 1992. évi LXXIV. törvényhez]

A 40. § (12) bekezdés alapján a fordított adózás alá eső hulladékok:

Sorszám	Megnevezés	Vámtarifaszám
1.	Vas- és acéltörmelék és hulladék	7204 kivéve: 7204 50
2.	Rézhulladék és -törmelék	7404
3.	Nikkelhulladék és -törmelék	7503
4.	Alumíniumhulladék és -törmelék	7602
5.	Ólomhulladék és -törmelék	7802
6.	Cinkhulladék- és törmelék	7902
7.	Ónhulladék és -törmelék	8002
8.	Wolfram (tungsten) és ebből készült áru hulladéka és törmeléke	8101 97
9.	Molibdén és ebből készült áru hulladéka és törmeléke	8102 97
10.	Tantál és ebből készült áru hulladéka és törmeléke	8103 30
11.	Magnézium és ebből készült áru hulladéka és törmeléke	8104 20
12.	Kobalt és ebből készült áru hulladéka és törmeléke	8105 30
13.	Bizmut és ebből készült áru hulladéka és törmeléke	ex 8106 00 10
14.	Kadmium és ebből készült áru hulladéka és törmeléke	8107 30
15.	Titán és ebből készült áru hulladéka és törmeléke	8108 30
16.	Cirkónium és ebből készült áru hulladéka és törmeléke	8109 30
17.	Antimon és ebből készült áru hulladéka és törmeléke	8110 20
18.	Mangán és ebből készült áru hulladéka és törmeléke	8111 00 19
19.	Fűrészpor, fahulladék és -maradék, hasáb, brikett, labdacs (pellet), vagy hasonló alakra tömörítve is	4401 30
20.	A vas- és acélgyártásnál keletkező szemcsézett salak (salakhomok)	2618
21.	Salak, kohósalak (a szemcsézett salak kivételével), reve, a vas- vagy az acélgyártásnál keletkező egyéb hulladék	2619
22.	Arzént, fémet, vagy ezek vegyületeit tartalmazó hamu és üledék (a vas- vagy acélgyártásnál keletkező hamu és üledék kivételével)	2620

Sor-szám	Megnevezés	Vámtarifaszám
23.	Visszanyert (hulladék és használt) papír vagy karton	4707
24.	Üvegcserép és más üveghulladék	7001 00 10
25.	Műanyag hulladék és forgács	3915
26.	Használt primer cella, használt primer elem és használt elektromos akkumulátor, ezek hulladéka; kimerült primer cella, kimerült primer elem és kimerült elektromos akkumulátor	8548 10
27.	Lágygumi hulladék, -törmelék és -forgács, és az ezekből nyert por és granulátum	4004
28.	Nemesfém és nemesfémmel platírozott fém törmeléke és hulladéka; más nemesfémet vagy nemesfém vegyületet tartalmazó törmelék és hulladék elsősorban nemesfém visszanyeréséhez	7112
29.	Szemcse és por nyersvasból, tükörvasból, vasból vagy acélból	7205
30.	Használt vagy új rongy, zsineg-, kötél-, hajókötél- hulladék és használt textiláru zsinegből, kötélből vagy hajókötélből	6310

13. számú melléklet a 2005. évi CXIX. törvényhez

[Melléklet a 2003. évi CX. törvényhez]

I. rész

Adótételek az egyes adókategóriákban

1. Adótételek személygépkocsik esetén

Adó-kategória	A személygépkocsi műszaki tulajdonságai	Adótétel [A személygépkocsi környezetvédelmi osztályba sorolása a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet 5. számú mellékletének II. pontja szerint]		
		8-nál jobb	6–8	5-nél rosszabb
1.	Otto-motoros személygépkocsi 1100 cm^3-ig és dízelmotoros személygépkocsi 1300 cm^3-ig	235 000 Ft/db	350 000 Ft/db	470 000 Ft/db
2.	Otto-motoros személygépkocsi 1101–1400 cm^3-ig és dízelmotoros személygépkocsi 1301–1500 cm^3-ig	340 000 Ft/db	510 000 Ft/db	680 000 Ft/db
3.	Otto-motoros személygépkocsi 1401–1600 cm^3 és dízelmotoros személygépkocsi 1501–1700 cm^3-ig	450 000 Ft/db	680 000 Ft/db	910 000 Ft/db
4.	Otto-motoros személygépkocsi 1601–1800 cm^3 és dízelmotoros személygépkocsi 1701–2000 cm^3-ig	700 000 Ft/db	1 040 000 Ft/db	1 390 000 Ft/db
5.	Otto-motoros személygépkocsi 1801–2000 cm^3 és dízelmotoros személygépkocsi 2001–2500 cm^3-ig	960 000 Ft/db	1 440 000 Ft/db	1 920 000 Ft/db
6.	Otto-motoros személygépkocsi 2001–2500 cm^3 és dízelmotoros személygépkocsi 2501–3000 cm^3-ig	1 380 000 Ft/db	2 070 000 Ft/db	2 760 000 Ft/db
7.	Otto-motoros személygépkocsi 2501–3000 cm^3 és dízelmotoros személygépkocsi 3001–3500 cm^3-ig	2 100 000 Ft/db	3 150 000 Ft/db	4 200 000 Ft/db
8.	Otto-motoros személygépkocsi 3000 cm^3 felett és dízelmotoros személygépkocsi 3500 cm^3 felett	3 020 000 Ft/db	4 540 000 Ft/db	6 050 000 Ft/db
9.	A 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet 5. számú mellékletének II. pontja szerinti 5 környezetvédelmi osztályba tartozó elektromos meghajtású, illetőleg hybrid (elektromos és Otto-, vagy elektromos és dízelmotoros) hajtású személygépkocsi	190 000 Ft/db		
10.	A 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet 5. számú mellékletének II. pontja szerinti 5 környezetvédelmi osztályba tartozó, a 9. pont alá nem tartozó egyéb személygépkocsi	380 000 Ft/db		

2. Az adó összege motorkerékpárok esetén

Adó-kategória	A motorkerékpár műszaki tulajdonságai	Adótétel
1.	80 cm^3-ig	20 000 Ft/db
2.	81–125 cm^3-ig	95 000 Ft/db
3.	126–500 cm^3-ig	135 000 Ft/db
4.	501–900 cm^3-ig	180 000 Ft/db
5.	901 cm^3-től	230 000 Ft/db

A gépjármű e törvény szerinti kategóriába sorolását, továbbá a gépjármű műszaki és környezetvédelmi osztályba sorolási adatait a közlekedési felügyelet a forgalomba helyezés engedélyezésének eljárásában állapítja meg, és a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet 1. számú melléklet II. részében meghatározott Műszaki adatlapon rögzíti.

II. rész

Az adó összegének meghatározása a gépjármű forgalomba helyezésétől számított időtartam figyelembevételével

Az adó összegét az adóhatóság az alábbi táblázat és képlet együttes alkalmazásával állapítja meg. A számításnál minden megkezdett hónap egész hónapnak minősül. E melléklet alkalmazásában forgalomba helyezés alatt a közlekedési felügyelet által lefolytatott eljárásban, a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet 1. számú melléklet II. részében meghatározott Műszaki adatlap 42. számú rovatban rögzített első forgalomba helyezés időpontja, illetve ennek hiányában a B nemzetközi kóddal jelölt 43. számú rovatban rögzített első hazai nyilvántartásba vétel időpontja értendő. Amennyiben egyik rovatban sem található adat, úgy a gépjármű esetében e melléklet I. részében meghatározott adótételek e melléklet II. részében található előírások figyelembevétele nélkül alkalmazandók.

I. A gépjármű forgalomba helyezésétől az adóigazgatási eljárás kezdetének hónapjáig eltelt hónapok száma	II. A Melléklet I. része szerinti adótétel csökkenés mértéke
2-ig	0,03
3–4	0,05
5–6	0,07
7–12	0,11
13–24	0,20
25–36	0,28
37–48	0,34
49–60	0,39
61–72	0,43
73–84	0,46
85–96	0,48
97–108	0,50
109–120	0,52

I. A gépjármű forgalomba helyezésétől az adóigazgatási eljárás kezdetének hónapjáig eltelt hónapok száma	II. A Melléklet I. része szerinti adótétel csökkenés mértéke
121–132	0,54
133–144	0,55
145–156	0,56
157–168	0,57
169–180	0,58
181–192	0,59
193–204	0,6
205–216	0,61
217–228	0,62
229–240	0,63
241–252	0,635
253–264	0,64
265–276	0,645
277–288	0,65
289–300	0,655
301-től	0,66

$$F = A \times (1 - K - k \times t/T)$$

F = fizetendő adó;
A = adótétel (a Melléklet I. részének adókategóriáiban az adott gépjármű motortípusának, hengerűrtartalmának és környezetvédelmi besorolásának megfelelően meghatározott forintban kifejezett összeg);
K = az adó csökkentésének a táblázat II. oszlopában meghatározott mértéke, amely a gépjármű forgalomba helyezésétől számított időtartam alapján az adócsökkentő mértékek alkalmazása tekintetében az utolsó előtti időszakra vonatkozik;
k = a gépjármű forgalomba helyezésétől számított időtartam utolsó időszakára irányadó, a táblázat II. oszlopában meghatározott mérték csökkentve a „K” mértékével;
T = az adóigazgatási eljárás kezdetének hónapját magában foglaló, a táblázat I. oszlopában meghatározott időtartamon belüli hónapok száma;
t = a gépjármű forgalomba helyezésétől számított hónapok száma csökkentve a „K” adócsökkentő mértékhez tartozó, a táblázat I. oszlopa szerinti, felső korlátként megállapított hónapok számával.

14. számú melléklet a 2005. évi CXIX. törvényhez

Az e törvény 188. §-a szerint a fizetendő általános forgalmi adót növelő összeg:

Sorszám	A termék megnevezése	Fizetendő adó összege
1.	A Jöt. 63. § (1) bekezdése szerinti alkoholtermékek	28 600 Ft/hl tiszta szesz
2.	A Jöt. 75. §-a szerinti sör	85 Ft/Balling-fok/hl
3.	A Jöt. 88. §-a szerinti pezsgő	2 280 Ft/hl
4.	A Jöt. 92. §-a szerinti köztes alkoholtermék	4 380 Ft/hl

15. számú melléklet
a 2005. évi CXIX. törvényhez

1. Az Art. 1. számú mellékletének I/*B)/3./b)–c)* pontjai helyébe a következő rendelkezés lép:

„*b)* Az átalakulással, illetve szétválással létrejövő adózó általános forgalmiadó-bevallási kötelezettségének ugyanolyan gyakorisággal tesz eleget, mint az a szervezet, amelyből átalakult vagy szétválás útján létrejött. Az összeolvadással létrejövő adózó a gyakoribb bevallásra kötelezett jogelőd bevallási gyakoriságának megfelelően tesz eleget általános forgalmiadó-bevallási kötelezettségének.

c) Az új közlekedési eszköznek – a személygépkocsi, illetőleg a regisztrációs adó köteles motorkerékpár kivételével – az Európai Közösség más tagállamából történő beszerzése esetén fizetendő általános forgalmi adót az általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő magánszemély, illetve egyéb szervezet, az általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő adófizetésre kötelezett jogi személy, a kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet folytató adóalany, az alanyi adómentességet választó adóalany, a mezőgazdasági tevékenységet folytató, különleges jogállást választó adóalany, illetve az egyszerűsített vállalkozói adóalany vevő az adófizetési kötelezettség keletkezését követő hó 20. napjáig vallja be és fizeti meg az állami adóhatósághoz.”

2. Az Art. 1. számú melléklet I/*B)*/3./*e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*e)* A közösségi adószámmal rendelkező általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő adófizetésre kötelezett jogi személy, a kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet folytató adóalany, az alanyi adómentességet választó adóalany, a mezőgazdasági tevékenységet folytató, különleges jogállást választó adóalany, valamint az egyszerűsített vállalkozói adó alanya az Európai Unió más tagállamában illetőséggel bíró adóalanytól megvalósított termékbeszerzése utáni általános forgalmi adót az adófizetési kötelezettség keletkezését követő hó 20. napjáig vallja be és fizeti meg. Az adózó negyedévenként, a negyedévet követő hó 20. napjáig az állami adóhatóság által erre a célra rendszeresített nyomtatványon összesítő nyilatkozatot tesz az eladó közösségi adószámáról és a termékbeszerzés általános forgalmi adó nélkül számított ellenértékéről. Az egyszerűsített vállalkozói adó alanya, ha az Európai Unió más tagállamában illetőséggel bíró adóalanynak terméket értékesít, negyedévenként, a negyedévet követő hó 20. napjáig az állami adóhatóság által erre a célra rendszeresített nyomtatványon összesítő nyilatkozatot tesz a vevő közösségi adószámáról, valamint a termékértékesítés általános forgalmi adó nélkül számított ellenértékéről. Nem kell bevallást, illetve nyilatkozatot tenni arról a hónapról, illetőleg negyedévről, amelyben az adózó az Európai Közösség más tagállamában illetőséggel bíró adóalanytól nem szerzett be terméket, illetőleg az Európai Unió más tagállamában illetőséggel bíró adóalanynak terméket nem értékesített.”

16. számú melléklet
a 2005. évi CXIX. törvényhez

1. Az Art. 2. számú mellékletének I./Határidők/5./*A)/c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A) Egészségbiztosítási és nyugdíjjárulék]

„*c)* a Tbj. 4. § *b)* pontja szerinti egyéni vállalkozó a járulékot havonta

a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig”

[fizeti meg.]

2. Az Art. 2. számú mellékletének I./Határidők/5./*B)/b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[B) Társadalombiztosítási járulék]

„*b)* a Tbj. 4. § *b)* pontja szerinti egyéni vállalkozó a járulékot havonta

a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig”

[fizeti meg.]

3. Az Art. 2. számú melléklete a II. Az önkormányzati adóhatósághoz teljesítendő befizetések alcímet követően a következő alcímmel és rendelkezéssel egészül ki:

„Általános rendelkezések

Az önkormányzati adóhatósághoz teljesítendő 1000 forintot el nem érő adókötelezettséget – a magánszemély kommunális adója és a belföldi rendszámú gépjárművek adója esetén a 100 forintot el nem érő adókötelezettséget – az adózónak nem kell megfizetnie, és az önkormányzati adóhatóság az 1000 forintot el nem érő adó-visszatérítést – a magánszemély kommunális adója és a belföldi rendszámú gépjárművek adója esetén a 100 forintot el nem érő adó-visszatérítést – nem utalja ki, és nem tartja nyilván.”

17. számú melléklet
a 2005. évi CXIX. törvényhez

Az Art. 3. számú melléklete *G)*/5. pontjának *b)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[5. Az elsőfokú építésügyi hatóság az építőipari kivitelezési tevékenység megkezdésével kapcsolatban bejelentett adatok közül az alábbi tartalommal adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak:]

„*b)* a kivitelező (vállalkozó) neve (elnevezése), címe (székhelye), adóazonosító száma, kivitelezési jogosultságának (vállalkozói engedély, cégbírósági bejegyzés) külön jogszabály szerinti igazolása.”

18. számú melléklet
a 2005. évi CXIX. törvényhez

Az Art. 8. számú melléklet 9. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. Az adózó az általános forgalmiadó-fizetési kötelezettségét a bevallás benyújtására előírt időpontig euróban, átutalással teljesíti.”

2005. évi CXX. törvény

az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról*

Az Országgyűlés azon kötelezettségére tekintettel, hogy a közügyek szabad megvitatását, a közügyekkel összefüggő információhoz való hozzájutást, továbbá a művészeti élet szabadságának megvalósulását előmozdítsa, figyelemmel arra, hogy mint törvényalkotó egyes alkotmányos és társadalompolitikai célkitűzéseinek érvényesítése érdekében a közterhek vonatkozásában kedvezményeket állapíthat meg, elismerve azon személyek tevékenységének sajátosságait, akik e célok elérésében közreműködnek, a következő törvényt alkotja:

A törvény hatálya

1. § (1) A Magyar Köztársaságban egyes, az e törvényben meghatározott foglalkozásnak megfelelő tevékenységet munkaviszonyban vagy vállalkozási, megbízási szerződés alapján folytató magánszemély és a magánszeméllyel e szerződéses kapcsolatban álló munkáltató, kifizető (a továbbiakban: kifizető) – a magánszemély erre vonatkozó nyilatkozatával tett választása alapján – az említett tevékenység ellenértékeként fizetett bevétel után a közteherviselési kötelezettségeit e törvény szerint egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás (a továbbiakban: ekho) által teljesíti.

(2) Az ekho az e törvényben meghatározott megoszlásban a központi költségvetést és a társadalombiztosítás pénzügyi alapjait – magánnyugdíjpénztár-tag magánszemély esetében a magánszemély javára a magánnyugdíjpénztárát is – illeti meg.

(3) A kifizető és a magánszemély az ekhóval összefüggő adókötelezettségeit e törvény, valamint az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) rendelkezései szerint teljesíti.

(4) Az ekhóval összefüggő adóztatási feladatok az állami adóhatóság hatáskörébe tartoznak.

Fogalmak

2. § E törvény alkalmazásában

a) munkaviszony: az Art. szerinti munkaviszony;

b) vállalkozási szerződés: a magánszemély által a Polgári Törvénykönyvről szóló törvény (a továbbiakban: Ptk.) szabályai szerint kötött vállalkozási szerződés;

c) megbízási szerződés: a magánszemély által kötött, a Ptk. szerinti megbízási szerződés, ideértve a felhasználási szerződést is;

d) nyugdíjas: a sajátjogú nyugdíjas vagy az olyan özvegyi nyugdíjas, aki betöltötte a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, a 3. § (1) bekezdésének *b)* alpontja, valamint a 3. § (4) bekezdésének *c)* alpontja alkalmazásában mindkét esetben csak akkor, ha az adóévben legalább 183 napig nyugdíjas.

Az ekho választásának feltételei

3. § (1) Ekhóval teljesíthető a közterhek megfizetése, ha a magánszemély

a) az adóévben bármely tevékenységgel összefüggésben

aa) munkaviszonyból származó,

ab) egyéni vállalkozóként vállalkozói kivét címén,

ac) társas vállalkozás tagjaként személyes közreműködés ellenértéke címén,

ad) vállalkozási, megbízási szerződés alapján a személyi jövedelemadóról szóló törvény (a továbbiakban: Szja. tv.) szerint egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemélyként

olyan jövedelmet szerez, amely után a közteherviselési kötelezettségek teljesítése az általános szabályok szerint történik, vagy

b) nyugdíjas

és

c) a tevékenysége alapján a (3) bekezdésben meghatározott foglalkozásúnak minősül, valamint

d) – figyelemmel a (2)–(5) bekezdés rendelkezéseire is – a kifizetőnek írásban nyilatkozik arról, hogy a *c)* pont szerinti tevékenysége alapján számára kifizetett bevételt, vagy annak a nyilatkozatában meghatározott részét terhelő közterhek megfizetésére az e törvény rendelkezéseinek alkalmazását választja.

(2) A közterhek e törvény szerinti megfizetését a (3) bekezdésben említett foglalkozású magánszemély azon bevételére választhatja, amely az adóévben a Magyar Köztársaság törvényes fizetőeszközében történő kifizetéssel (folyósítással)

a) munkaviszonyban, vagy társas vállalkozás személyesen közreműködő tagjaként illeti meg – feltéve, hogy e bevételt eredményező jogviszonyában kizárólag a foglalkozása szerinti tevékenységet folytat – és/vagy

b) a foglalkozása szerinti tevékenységére kötött

ba) vállalkozási szerződés és/vagy

bb) megbízási szerződés

alapján illeti meg,

és az *a)–b)* pontban említett esetekben külön-külön és együttesen sem haladja meg az adóévben a (4) bekezdésben meghatározott összeghatárt.

---

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. november 7-i ülésnapján fogadta el.

(3) Az (1) bekezdés *c)*, valamint a (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában említett, FEOR-számmal azonosított foglalkozás:

2615 Könyv- és lapkiadó szerkesztője
2616 Újságíró
2617 Rádióműsor-, televízióműsor-szerkesztő
2619 Egyéb magasabb képzettséget igénylő kulturális foglalkozások
2621 Író (újságíró nélkül)
2622 Műfordító
2623 Képzőművész
2624 Iparművész
2625 Zeneszerző
2626 Rendező
2627 Operatőr, fotóművész
2629 Egyéb alkotóművész foglalkozások (díszlettervező, jelmeztervező, dramaturg)
2631 Színész, előadóművész, bábművész
2632 Zenész, énekes
2633 Koreográfus, táncművész
3714 Rádióműsor-, televízióműsor-szerkesztő munkatárs
3715 Könyv- és lapkiadó-szerkesztő munkatárs
3721 Segédszínész
3722 Segédrendező
3723 Népzenész
3725 Cirkuszművész
3729 Egyéb művészeti foglalkozások
5341 Fényképész, fotó- és mozgófilmlaboráns
5342 Világosító és egyéb filmgyártási foglalkozású
5349 Egyéb kulturális, sport-, szórakoztatási szolgáltatási foglalkozások, feltéve, hogy azok a mű elkészítésének folyamatában alkotó jelleggel, attól elválaszthatatlan módon vesznek részt. Ilyen foglalkozás különösen a fotóriporter, a korrektor, a designer, képszerkesztő, művészeti vezető, a hangmérnök.

(4) A (2) bekezdésben említett összeghatár

a) évi 25 millió forint, feltéve, hogy a magánszemély (1) bekezdés *a)* pontjában említett jövedelme az adóévben eléri az év első napján érvényes havi minimálbér 12-szeresét,

b) az *a)* pontban meghatározott feltétel hiányában az évi 25 millió forintnak olyan hányada, amilyen arányt az (1) bekezdés *a)* pontjában említett jövedelem összege az év első napján érvényes havi minimálbér 12-szereséhez viszonyítva képvisel,

c) nyugdíjas esetében – az *a)–b)* pontokban foglaltaktól függetlenül – évi 25 millió forint,

azzal, hogy, ha a magánszemély általános forgalmi adó fizetésére kötelezett, az összeghatáron az általános forgalmi adóval csökkentett bevétel értendő.

(5) A (4) bekezdés szerinti bevételi határt csökkenti az a bevétel,

a) amelyet az adóévben az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény (a továbbiakban: eva) hatálya alá tartozó egyéni vállalkozói tevékenységet (is) folytató magánszemélynek az eva alapjába tartozó bevételként kell figyelembe vennie, azzal, hogy a (2) bekezdés rendelkezése nem alkalmazható az eva hatálya alá tartozó egyéni vállalkozót a (2) bekezdés *ba)* pontjában említett vállalkozói szerződés alapján megillető bevételre, amelyet az eva alapjába tartozó bevételként kell figyelembe vennie,

b) amely az eva hatálya alá tartozó társas vállalkozás bevételéből a társas vállalkozás ekhót választó tagjára (tulajdonosára) a társasági szerződésben az adózott eredményből való részesedésére előírt mérték, ennek hiányában a jegyzett tőkéből való részesedése arányában jut.

(6) Nem tehet az adóévben az ekho választására vonatkozó nyilatkozatot a magánszemély azt követően, hogy a 25 millió forint bevételi határt már elérte.

Az ekho alapja, mértéke és megállapítása

4. § (1) Az ekho alapja a 3. § (2) bekezdésének rendelkezésében meghatározott bevétel, csökkentve – ha a magánszemély általános forgalmi adó fizetésére kötelezett – az általános forgalmi adóval.

(2) A magánszemély az (1) bekezdésben meghatározott ekhoalap összegéből 15 százalék ekhót fizet; ha azonban a magánszemély a kifizetést megelőzően nyilatkozik arról, hogy nyugdíjas, vagy az adóévben – minden más járulékalapot képező jövedelmét, valamint minden ekhoalapot képező bevételének 50 százalékát figyelembe véve – a nyugdíjjárulékot (magánnyugdíjpénztári tagdíjat) a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény (a továbbiakban: Tbj.) előírása szerint a járulékfizetés felső határáig megfizette, az ekho mértéke 11 százalék. Ha a kifizetéssel a magánszemély a járulékfizetés felső határát átlépi, a nyilatkozatban a magánszemély megjelölheti az ekhoalapnak a járulékfizetés felső határa eléréséhez szükséges részét, ebben az esetben az ekhoalap fennmaradó részére alkalmazható a 11 százalékos ekhomérték.

(3) A kifizető az (1) bekezdésben meghatározott ekhoalap összege után 20 százalék ekhót fizet.

(4) A kifizető a magánszemélyt terhelő ekhót levonással állapítja meg, ideértve azt az esetet is, ha a kifizetést számla alapján – akár egyéni vállalkozónak, akár más magánszemélynek – teljesíti.

Az ekho választására vonatkozó nyilatkozat

5. § (1) Az a magánszemély, aki a 3. § (3) bekezdése szerinti foglalkozását munkaviszonyban, tartós megbízási jogviszonyban folytatja, az ekho választására, illetőleg mértékére vonatkozó nyilatkozatát az adóévben bármikor megteheti, azzal, hogy a kifizető a nyilatkozatot a még nem számfejtett összegre veszi figyelembe. A kifizető

mindaddig a magánszemély említett nyilatkozata szerint jár el az adóévben, amíg a magánszemély a (2) bekezdés szerint vissza nem vonja az ekho választására vonatkozó nyilatkozatát.

(2) Az (1) bekezdésben említett magánszemélynek a számfejtést megelőzően az adóévben esedékes további kifizetések tekintetében vissza kell vonnia az ekho választására tett nyilatkozatát, ha az esedékes bevételére (vagy annak egy részére) a bevétel nagysága alapján a továbbiakban az ekho már nem alkalmazható az adóévben.

(3) Ha a magánszemély az olyan tevékenységét, amely alapján a 3. § (3) bekezdése szerinti foglalkozásúnak minősül, vállalkozási szerződés vagy eseti megbízási szerződés alapján végzi, az ekho választásáról az őt megillető bevétel kifizetése előtt nyilatkozik.

(4) A kifizető a magánszemély nyilatkozata ellenére, vagy annak visszavonása hiányában sem alkalmazhatja a továbbiakban az ekhót, ha a magánszemély tőle származó olyan bevétele, amely után ekhót fizetett, az adóévben a 25 millió forintot meghaladja.

Az ekho jogosulatlan választása

6. § (1) Amennyiben a kifizetőnek tett nyilatkozata alapján a magánszemély valamely bevétele után e törvény szerint történt a közterhek megfizetése, de az ekho választására a magánszemély bármely ok miatt nem volt jogosult:

a) e bevétel ekhoalapnak tekintett részét a személyi jövedelemadó kötelezettség megállapításánál – a kifizetővel fennálló jogviszony szerinti jogcímen – figyelembe kell venni, azzal, hogy a bevétel ekhoalapnak tekintett része 11 százalékát kifizető által levont személyi jövedelemadó-előlegnek kell tekinteni, valamint

b) e bevétele ekhoalapnak tekintett része 9 százalékát ekho különadóként

köteles adóbevallásában feltüntetni és a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni.

(2) A magánszemély az (1) bekezdés *b)* pontjának rendelkezésétől eltérően 18 százalék különadót köteles megfizetni azon ekhoalap után,

a) amely az adóévben a 25 millió forintot meghaladja, és/vagy

b) amelyre az ekho választására vonatkozó nyilatkozatát a tevékenységére tekintettel nem tehette volna meg.

A magánszemélyt terhelő ekho mértékének helyesbítése

7. § Ha a magánszemély a 4. § (2) bekezdése szerinti nyilatkozattételi lehetőségével – annak feltételei fennállta ellenére – nem élt, illetőleg nyugdíjjárulék (magánnyugdíjpénztári tagdíj) fizetésére a Tbj. rendelkezései szerint nem volt kötelezett, az ekhoalap 4 százalékának megfelelő különbözetet a Tbj.-nek és Art.-nak a nyugdíjjárulék (magánnyugdíjpénztári tagdíj) különbözet visszaigénylésére vonatkozó szabályai alkalmazásával igényli vissza.

Az ekhóval teljesített közterhek

8. § A jogszerűen ekhoalapként figyelembe vett bevétel után a közterhek e törvényben szabályozott megfizetésével teljesülnek

a) a Tbj.-ben meghatározott, a foglalkoztatót terhelő társadalombiztosítási járulék,

b) a Tbj.-ben meghatározott, a biztosítottat terhelő nyugdíjjárulék (magánnyugdíjpénztári tagdíj),

befizetési, illetve levonási, továbbá

c) a kifizetőt és a magánszemélyt terhelő személyi jövedelemadózási

kötelezettségek.

Az ekho megoszlása

9. § (1) A 4. § (2) bekezdése szerinti, a magánszemélyt terhelő ekhóból az ekhoalap

a) 11 százaléka személyi jövedelemadónak,

b) 4 százaléka – kivéve, ha a magánszemély nyugdíjas, vagy az adóévben a nyugdíjjárulékot a járulékfizetés felső határáig megfizette – nyugdíjjáruléknak; magánnyugdíjpénztár-tag magánszemély esetében az ekhoalap 0,1 százaléka nyugdíjjáruléknak, az ekhoalap 3,9 százaléka magánnyugdíjpénztári tagdíjnak

minősül.

(2) A 4. § (3) bekezdése szerint a kifizetőt terhelő ekhóból az ekhoalap

a) 11 százaléka egészségbiztosítási járuléknak,

b) 9 százaléka nyugdíjbiztosítási járuléknak

minősül.

Az ekho megfizetése, bevallása

10. § (1) A kifizetőt terhelő – megállapított és a magánszemélytől levont – ekhót a kifizető az Art. rendelkezései szerint vallja be és fizeti meg.

(2) A magánszemély magánnyugdíjpénztári tagsága esetén az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően a kifizető a tárgyhót követő hónap 12-éig a magánszemélyt terhelő, 15 százalékos mértékkel levont ekho összegének 26 százalékát – ha az meghaladja a száz forintot – a magánszemély magánnyugdíjpénztára részére utalja át. A kifizető a magánnyugdíjpénztárnak átutalt összeget a Tbj. rendelkezései szerint vallja be a magánszemély magánnyugdíjpénztárához. A magánszemély magánnyugdíjpénztári tagsága esetén a kifizető az állami adóhatóságnak benyújtandó bevallásában – ha az ekhót a magánszemélyt megillető

kifizetésből 15 százalékos mértékkel volt köteles levonni – az ekhóalapot képező bevétel 11,1 százalékát tünteti fel fizetési kötelezettségként. Ha az e bekezdés rendelkezései szerint a magánszemély magánnyugdíjpénztára részére átutalandó összeg nem haladja meg a száz forintot, azt levonni, bevallani és megfizetni nem kell.

Az ekhóval teljesített közterhek nyilvántartása, átutalása

11. § (1) Az állami adóhatóság a magánszemélyt terhelő 11 százalékos mértékkel levont ekho megfizetett összegét személyi jövedelemadóként tartja nyilván. A magánszemélyt terhelő 15 százalékos mértékkel levont ekho megfizetett összegéből az állami adóhatóság

a) 73 százalékot személyi jövedelemadóként tart nyilván, 27 százalékot a Nyugdíjbiztosítási Alapnak utal át;

b) a magánszemély magánnyugdíjpénztári tagsága esetén 99 százalékot személyi jövedelemadóként tart nyilván, 1 százalékot a Nyugdíjbiztosítási Alapnak utal át.

(2) Az állami adóhatóság a kifizetőt terhelő, megfizetett ekho összegéből

a) 45 százalék nyugdíjbiztosítási járulékot a Nyugdíjbiztosítási Alapnak,

b) 55 százalék egészségbiztosítási járulékot az Egészségbiztosítási Alapnak

utal át.

(3) Az állami adóhatóság a különadó megfizetett összegéből

a) 54 százalékot a Nyugdíjbiztosítási Alapnak,

b) 46 százalékot az Egészségbiztosítási Alapnak

utal át.

A magánszemélyt megillető társadalombiztosítási ellátások

12. § A befizetett ekho alapján a magánszemély egészségügyi szolgáltatásra, baleseti egészségügyi szolgáltatásra, baleseti járadékra és nyugdíjbiztosítási ellátásra jogosult.

Vegyes rendelkezések

13. § (1) Az általános forgalmi adóalany magánszemély az általános forgalmi adóval összefüggő adókötelezettségeit az általános forgalmi adóról szóló törvény és az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerint teljesíti.

(2) A magánszemélynek az Szja tv. rendelkezéseiben előírt nyilvántartásait úgy kell vezetnie, hogy azok alkalmasak legyenek az e törvény rendelkezéseiben előírt kötelezettségek és jogosultságok alátámasztására, különös tekintettel az ekho választásával kapcsolatos nyilatkozat(ok) jogszerű megtételéhez szükséges adatok megállapítására.

(3) Az Szja tv. alkalmazásában a magánszemély által jogszerűen ekhóalapként figyelembe vett bevételt a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni, illetőleg az nem minősül vállalkozói bevételnek.

(4) A vállalkozói szerződés alapján elért bevétele után ekhót fizető egyéni vállalkozó magánszemély az Szja tv. költségelszámolásra vonatkozó rendelkezéseit azzal az eltéréssel alkalmazhatja, hogy az adóévben felmerült vállalkozói költségeit (az értékcsökkenési leírást is ideértve) olyan arányban számolhatja el, amilyen arányt a vállalkozói bevétele és a jogszerűen figyelembe vett ekhóalap adóévi együttes összegében a vállalkozói bevétel képvisel.

(5) A (3) bekezdés rendelkezésétől függetlenül a magánszemély jogszerűen ekhóalapként figyelembe vett bevétele egészét az Szja tv. 3. §-ának 75. pontja szerinti éves összes jövedelme megállapításánál beszámítja.

(6) A kifizető az ekhóalapjaként figyelembe vett kifizetésről, a levont, megfizetett ekhóról a magánszemély részére a kifizetéssel egyidejűleg igazolást ad.

(7) Az ekhót fizető magánszemély biztosítási jogviszonyára és e jogviszonyával összefüggő nyilvántartási, adatszolgáltatási, a járulék- és egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettség (eho) teljesítésére, valamint jogosultságaira az e törvényben meghatározott eltéréssel a Tbj. és az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Eho.) rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

(8) Az ekhót választó magánszemély önadózóként az adóévről személyi jövedelemadó bevallást nyújt be, amelyben feltünteti a jogszerűen ekhóalapként figyelembe vett bevételét és az abból levont ekho összegét.

(9) A kifizetőt és a magánszemélyt az ekho alapját képező bevétellel összefüggésben az e törvényben szabályozott kötelezettségeken túlmenően – ide nem értve az Ehó.-nak a tételes egészségügyi hozzájárulásra vonatkozó rendelkezéseit, valamint a kifizető e törvényben szabályozott kötelezettségei megsértésével összefüggő, az Art. szerint kiszabható mulasztási bírságot – egyéb adóval és más közteherrel összefüggő fizetési kötelezettség nem terheli.

(10) Az e törvényben nem szabályozott egyéb kérdésekben – így különösen a fogalmi meghatározások, az ekhóalapot nem képező bevétellel összefüggő kifizetői adó- és más kötelezettségek tekintetében, valamint a magánszemélyt kifizetői minőségében terhelő, illetőleg más jogszabály előírása szerint rá vonatkozó nyilvántartási, bizonylatkiállítási, adatszolgáltatási, a számla-, illetőleg nyugtaadási kötelezettség tekintetében – az egyes ilyen előírásokat megállapító törvények rendelkezései az irányadóak.

Záró rendelkezések

14. § (1) E törvény 2006. január 1-jén lép hatályba, rendelkezéseit az ezt követő időponttól megszerzett bevételre és az azzal összefüggő kötelezettségekre kell alkalmazni.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Tbj. 26. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás (a továbbiakban: ekho) fizetését megalapozó jogviszonyból származó jövedelem után a foglalkoztató az e törvény szerinti társadalombiztosítási, a biztosított az e törvény szerinti nyugdíjjárulék- (tagdíj) fizetési kötelezettségét az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvényben meghatározottak szerint teljesíti. Az ekhót fizető biztosítottat egészségbiztosítási járulékfizetési kötelezettség nem terheli."

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 22. §-ának (1) bekezdése a következő *g)* ponttal egészül ki:

[Az öregségi nyugdíj összegét az 1988. január 1-jétől a nyugdíj megállapításának kezdő napjáig elért (kifizetett) – a kifizetés idején érvényes szabályok szerint nyugdíjjárulék alapjául szolgáló –, a személyi jövedelemadót is tartalmazó, csökkentés nélküli bruttó kereset, jövedelem havi átlaga alapján kell meghatározni. Keresetként, jövedelemként kell figyelembe venni:]

„*g)* azon egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás (ekho) alap 50 százalékát, amely után a magánszemélyt terhelő ekho mértéke 15 százalék."

Sólyom László s. k., a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k., az Országgyűlés elnöke

2005. évi CXXI. törvény

a luxusadóról*

Az Országgyűlés a vagyonarányos közteherviselés alkotmányos követelménye fokozottabb érvényre juttatása érdekében a következő törvényt alkotja:

Az adó tárgya

1. § (1) Adóköteles a Magyar Köztársaság területén lévő, lakásnak, valamint üdülőnek minősülő, magánszemély tulajdonában álló, illetőleg magánszemély ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyoni értékű jogával terhelt épület, ha az épület épületrészekre osztható, akkor az épületrész (a továbbiakban együttesen: lakóingatlan), feltéve, ha annak e törvény szerinti számított értéke a 100 000 000 forintot eléri.

(2) A lakóingatlanhoz tartozik a lakóépület által a telekből elfoglalt földrészlet, továbbá a lakóingatlan hasznos alapterületének megfelelő telekrész.

Az adókötelezettség keletkezése, változása, megszűnése

2. § (1) Az adókötelezettség a használatbavételi, illetőleg a fennmaradási engedély kiadását, továbbá kizárólag nem magánszemély tulajdonában álló lakóingatlanon magánszemély által tulajdonjog, a vagyoni értékű jog szerzését követő év első napján keletkezik. Az engedély nélkül épült vagy anélkül használatba vett lakóingatlan esetén az adókötelezettség a tényleges használatbavételt követő év első napján keletkezik.

(2) Az adókötelezettséget érintő változást a következő év első napjától kell figyelembe venni.

(3) Az adókötelezettség a félév utolsó napján megszűnik, ha a lakóingatlan a félévben megsemmisül vagy lebontják, illetve az kizárólag nem magánszemély tulajdonába kerül, továbbá a kizárólag nem magánszemély tulajdonában álló lakóingatlant terhelő, magánszemély javára bejegyzett vagyoni értékű jogot az ingatlan-nyilvántartásból törlik.

(4) A lakóingatlan használatának szünetelése az adókötelezettséget nem érinti.

Az adó alanya

3. § (1) Az adó alanya az, aki az év (adóév) első napján az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyoni értékű joggal nem terhelt lakóingatlan magánszemély tulajdonosa. Több tulajdonos esetén a tulajdonosok tulajdoni hányadaik arányában adóalanyok. Amennyiben a lakóingatlant az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyoni értékű jog terheli, az annak gyakorlására jogosult magánszemély az adó alanya. (A tulajdonos, a vagyoni értékű jog jogosítottja a továbbiakban együtt: tulajdonos.)

(2) Valamennyi tulajdonos által írásban megkötött és az adóhatósághoz benyújtott megállapodásban az adóalanyisággal kapcsolatos jogokkal és kötelezettségekkel egy tulajdonost is felruházhatnak.

Az adó alapja

4. § Az adó alapja a lakóingatlan számított értéke.

---

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. november 7-i ülésnapján fogadta el.

A számított érték

5. § (1) A lakóingatlan fekvése szerinti települési önkormányzat, a fővárosban a fővárosi önkormányzat (a továbbiakban: önkormányzat) az 1. számú mellékletben meghatározott forgalmi értékhatárok keretei között – a helyben kialakult ingatlanforgalomra és értékviszonyokra figyelemmel – rendeletben megállapítja lakóingatlan-fajtánként a típusingatlanra vonatkozó települési átlagértékeket. Típusingatlannak minősül az adott ingatlanfajtába tartozó olyan ingatlan, amelyet a *2. számú melléklet* szerinti korrekciós tényezők 1,00 szorzóihoz tartozó jellemzők határoznak meg.

(2) Ha a település egyes részein jelentősen eltérő értékviszonyok alakultak ki, az önkormányzat értékövezeteket jelöl ki és az így elkülönített értékövezetekben településrészi átlagértékeket állapít meg ingatlanfajtánként. Ha a településen kialakult értékviszonyok lakásonként, üdülőnként eltérő értékövezetek kialakítását teszik szükségessé, akkor az önkormányzat lakóingatlan-fajtánként állapíthatja meg az értékövezeteket, ilyenkor az értékövezetekre állapítja meg a településrészi átlagértéket.

(3) A települési, településrészi átlagértékeket és az értékövezeteket az önkormányzat a rendeletalkotás évében kialakult értékviszonyokra figyelemmel két adóévre határozza meg. A települési átlagértékek meghatározásához és az értékövezetek kialakításához az önkormányzat megkeresheti a visszterhes vagyonszerzési illetékügyekben eljáró adóhatóságot. A megkeresett adóhatóság – a településen vagy a hasonló adottságú településen kialakult értékviszonyokra tekintettel – közli a lakóingatlan fajtájára vonatkozó települési értékhatárokat.

(4) Az önkormányzati adóhatóság a lakóingatlanra irányadó települési vagy településrészi átlagérték alkalmazásával kiszámítja a lakóingatlan adóköteles hasznos alapterületére vetített alapértéket.

(5) A lakóingatlan fajtájának (egylakásos lakóépületben lévő lakás; többlakásos lakóépületben, illetve egyéb épületben lévő lakás; üdülőépület) meghatározásakor az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett állapot az irányadó. Amennyiben az épület megnevezését az ingatlan-nyilvántartás nem tartalmazza, akkor a használatbavételi, fennmaradási engedély alapján, használatbavételi, fennmaradási engedély nélkül használatba vett épület esetén az építési engedély alapján kell megállapítani az ingatlan fajtáját. Engedély nélkül épített épület, illetve engedély nélkül kialakított épületrész esetében a használati mód, illetve használat hiányában a rendeltetési cél az irányadó.

(6) A számított érték a lakóingatlan alapértéke és a lakóingatlanra vonatkozó, a 2. számú mellékletben meghatározott korrekciós együtthatók szorzata. Az önkormányzati adóhatóság a számított érték meghatározásakor köteles figyelembe venni a lakóingatlannak mindazokat a jellemzőit, amelyekhez a 2. számú melléklet korrekciós tényezőt rendel.

Az adó mértéke, összege

6. § Az adó évi mértéke a lakóingatlan számított értékének 100 000 000 forint feletti része után 0,5 százalék.

A kétszeres adóztatás kizárása

7. § A 6. § alapján fizetett adóból levonható a lakóingatlan után az adóévre, az adóalany terhére megállapított és az adóévben az adóalany által megfizetett építményadó, üdülőépület utáni idegenforgalmi adó, illetve magánszemély kommunális adója.

Eljárási és vegyes rendelkezések

8. § (1) Az adóhatósági feladatokat a lakóingatlan fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatóság (a fővárosban a fővárosi önkormányzati adóhatóság) látja el.

(2) Az adóalany az adókötelezettség keletkezéséről, változásáról, megszűnéséről az arra okot adó körülmény bekövetkeztét követő 15 napon belül köteles bejelentést tenni.

(3) Az adót az önkormányzati adóhatóság határozattal (kivetéssel) állapítja meg.

(4) Az adóévi adót két részletben, az önkormányzati adóhatóság határozatának jogerőre emelkedését követő 15 napon belül, legkorábban az adóév március 15-ig, illetve szeptember 15-ig kell megfizetni. Ameddig az adóhatóság új határozatot nem ad ki, addig az adóévben március 15-ig, illetve szeptember 15-ig a korábban kiadott határozat szerinti adót kell két részletben megfizetni.

(5) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

9. § Az adóból származó bevétel – a 10. §-ban foglaltak kivételével – a települési önkormányzat bevétele.

10. § A fővárosban az adóból származó bevétel a fővárosi és a kerületi önkormányzatokat osztottan, a fővárosi és kerületi forrásmegosztásra vonatkozó jogszabályok alapján illeti meg.

11. § (1) Felhatalmazást kap az önkormányzat, hogy illetékességi területén e törvény alapján – az adóévet megelőző év december 15-ig kihirdetett – rendeletben megállapítsa a lakóingatlan fajtáinak települési átlagértékeit az *1. számú mellékletben* meghatározottak figyelembevéte-

lével, továbbá hogy illetékességi területén értékövezeteket állapítson meg.

(2) Amennyiben az önkormányzat az (1) bekezdés, illetve a 13. § (2) bekezdés szerinti határidőig nem alkot rendeletet, akkor a település egészére az 1. számú mellékletben foglalt, a település besorolásának és a lakóingatlan fajtájának megfelelő értékhatár középértékét kell települési átlagértéknek tekinteni.

Értelmező rendelkezések

12. § E törvény alkalmazásában:

a) épület: az olyan építmény, amely a környező külső tértől épületszerkezetekkel részben vagy egészben elválasztott teret alkot és ezzel az állandó vagy időszakos tartózkodás, illetőleg használat feltételeit biztosítja, ideértve az olyan önálló létesítményt is, amely részben vagy teljes belmagasságával a környező csatlakozó terepszint alatt van. Épületrész az épület műszakilag elkülönített, külön bejárattal ellátott része, amely a *c)*, illetve *d)* pontokban foglaltak szerint azzal felel meg lakásnak vagy üdülőnek, hogy az ingatlan-nyilvántartásban önálló ingatlanként nem szerepel;

b) lakóépület: túlnyomórészt (a hasznos alapterület 50%-át meghaladó mértékben) lakást tartalmazó épület;

c) lakás: a lakások és helyiségek bérletére, valamint elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 2. számú mellékletének 1–6. pontjában foglaltak alapján ilyennek minősülő és az ingatlan-nyilvántartásban lakóház, lakóépület, lakás, kastély, villa, udvarház megnevezéssel nyilvántartott vagy ilyenként feltüntetésre váró ingatlan, továbbá minden, az ingatlan-nyilvántartásban más megnevezéssel nyilvántartott, de használatbavételi, fennmaradási engedélye szerint lakásnak minősülő ingatlan;

d) üdülő: az ingatlan-nyilvántartásban üdülőként (üdülőépület, hétvégi ház, apartman, nyaraló, vadászház stb.) feltüntetett vagy ilyenként feltüntetésre váró, ennek hiányában hatósági engedély alapján üdülőnek épült épület;

e) lakóépületrész: a lakóépületnek a lakástól végleges falsíkokkal elkülönített, önálló bejárattal ellátott, lakásnak, üdülőnek nem minősülő helyisége vagy helyiségcsoportja;

f) tulajdonos: az ingatlan tulajdonosa az a személy vagy szervezet, aki/amely az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként szerepel. Amennyiben az ingatlan tulajdonjogának átruházására irányuló szerződést a földhivatalhoz benyújtották – melynek tényét a földhivatal széljegyezte –, a szerző felet kell tulajdonosnak tekinteni. Újonnan létrehozott épület/épületrész tulajdonjogának átruházása esetén a szerződés földhivatalhoz történő benyújtását követően a szerző felet a használatbavételi engedély kiadásának időpontjától kell tulajdonosnak tekinteni. Egyéb módon történő tulajdonszerzés esetére a Polgári Törvénykönyv vonatkozó szabályai az irányadók;

g) vagyoni értékű jog: lakóingatlanra vonatkozó kezelői jog, vagyonkezelői jog, haszonélvezet, használat joga, ideértve a külföldiek ingatlanhasználati jogát is;

h) hasznos alapterület: a végleges falsíkokkal határolt teljes alapterületnek olyan része, ahol a belmagasság legalább 1,90 m. A teljes alapterületbe a helyiségek összegzett alapterülete és az épülethez tartozó fedett és három oldalról zárt külső tartózkodók (lodzsa, fedett és oldalt zárt erkélyek), és a fedett terasz, tornác, tetőtér, valamint a többszintes lakrészek belső lépcsőjének egy szinten számított vízszintes vetülete is beletartozik, de nem tartozik bele a kiegészítő helyiségek alapterülete. Nem tartozik a hasznos alapterületbe a lakóépületrész hasznos alapterülete;

i) kiegészítő helyiség: az, amely a lakóingatlan rendeltetésszerű használatához szükséges, de huzamos emberi tartózkodásra részben és ideiglenesen sem szolgál (tüzelőtér, tüzelő- és salaktároló, szárító, padlás, pince);

j) forgalmi értékhatárok: az 1. számú mellékletben az egyes megyékben településtípusonként [megyei jogú város, város, község (nagyközség)], illetve a fővárosi kerületekben a különböző lakóingatlan-fajtákra jellemző négyzetméterenkénti alsó és felső érték;

k) lakóingatlan-fajta: a lakóingatlanok csoportosítása, amelyet az 1. számú mellékletben szereplő táblázat oszlopainak fejrovata sorol fel (egylakásos lakóépületben lévő lakás; többlakásos lakóépületben vagy egyéb épületben lévő lakás; üdülő);

l) települési, településrészi átlagértékek: az önkormányzat által – az 1. számú melléklet szerinti forgalmi értékhatárok között – megállapított, az önkormányzati rendeletben a településen, illetve településrészeken fekvő ingatlanfajták típusingatlanaira meghatározott négyzetméterenkénti értékek;

m) az ingatlan alapértéke: az adó tárgyát képező lakóingatlan adóköteles hasznos alapterülete és a lakóingatlan fajtája szerint irányadó települési, településrészi átlagérték szorzata;

n) számított érték: a lakóingatlan alapértékének és a 2. számú mellékletben az ingatlanfajtára meghatározott, az ingatlan tényleges adottságai alapján figyelembe vehető korrekciós tényezők szorzata;

o) teljes felújítás: a lakóingatlan egészén, illetve több főszerkezetén végzett olyan általános javítás, amely teljesen vagy megközelítőleg visszaállítja az épület eredeti műszaki állapotát, illetőleg növeli az épület eredeti használhatóságát.

Hatályba léptető, átmeneti rendelkezések

13. § (1) Ez a törvény 2006. január 1-jén lép hatályba.

(2) Az önkormányzatnak a 11. § szerinti rendeletet a 2006. és 2007. adóévekre vonatkozóan – a 2005. évi értékviszonyokra figyelemmel – 2006. március 31-ig kell kihirdetnie.

(3) Az adókötelezettségről szóló bevallást első ízben 2006. április 30-ig kell benyújtani.

Sólyom László s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet
a 2005. évi CXXI. törvényhez

Az egyes lakóingatlanfajták forgalmi értékhatárai (ezer forint/m^2-ben)

1. Főváros

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
I. kerület	350–800	300–700	100–700
II. kerület	350–700	300–700	
III. kerület	300–600	175–400	
IV. kerület	200–300	150–250	
V. kerület	250–500		
VI. kerület	250–500		
VII. kerület	200–300		
VIII. kerület	200–250	150–320	
IX. kerület	200–300	170–350	
X. kerület	200–300	150–225	
XI. kerület	300–600	170–400	
XII. kerület	350–700	200–500	
XIII. kerület	200–300	150–500	
XIV. kerület	250–400	175–350	
XV. kerület	200–280	130–250	
XVI. kerület	250–300	200–280	
XVII. kerület	210–270	180–225	
XVIII. kerület	200–230	150–220	
XIX. kerület	200–240	150–220	
XX. kerület	200–280	130–250	
XXI. kerület	200–250	130–180	
XXII. kerület	200–280	170–220	
XXIII. kerület	200–260	170–250	

2. Baranya megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	110–350	100–300	75–180
Város	75–240	75–200	50–200
Község	50–210	50–200	50–200

3. Bács-Kiskun megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	150–250	150–230	125–175
Város	100–200	100–180	100–175
Község	60–125	60–115	60–115

4. Békés megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	110–180	100–150	75–125
Város	80–180	80–180	65–180
Község	50–115	50–110	50–175

5. Borsod-Abaúj-Zemplén megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	90–300	90–250	75–225
Város	75–225	75–200	75–200
Község	50–125	50–100	50–100

6. Csongrád megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	125–250	115–225	100–200
Város	80–190	80–180	80–150
Község	50–100	50–90	50–90

7. Fejér megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	100–300	100–250	80–150
Város	100–200	100–175	100–175
Község	60–200	60–180	60–180

8. Győr-Moson-Sopron megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	150–350	140–320	120–220
Város	80–300	80–250	80–250
Község	80–150	80–150	75–150

9. Hajdú-Bihar megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	100–300	100–265	75–220
Város	85–250	75–230	75–230
Község	50–150	50–130	50–120

10. Heves megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	150–250	140–230	100–200
Város	130–250	120–230	90–150
Község	50–180	50–170	50–150

11. Jász-Nagykun-Szolnok megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	115–225	110–220	80–180
Város	85–185	85–175	80–150
Község	50–125	50–115	50–110

12. Komárom-Esztergom megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	100–150	100–140	80–120
Város	100–220	100–200	80–180
Község	50–150	50–140	50–160

13. Nógrád megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	90–180	85–140	80–110
Város	75–150	75–140	75–125
Község	50–125	50–110	50–100

14. Pest megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	–	–	–
Város	100–350	100–300	100–250
Község	80–250	80–220	80–220

15. Somogy megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	100–200	100–190	100–180
Város	75–350	75–280	75–260
Község	50–300	50–280	50–220

16. Szabolcs-Szatmár-Bereg megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	110–250	110–220	100–200
Város	75–150	75–135	70–130
Község	50–100	50–100	50–80

17. Tolna megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	100–200	100–190	100–180
Város	80–180	80–170	80–150
Község	50–150	50–140	50–140

18. Vas megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	150–280	150–260	150–260
Város	125–200	125–200	115–180
Község	60–160	60–150	60–150

19. Veszprém megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	180–250	180–230	170–200
Város	100–350	100–280	100–250
Község	70–300	70–280	70–280

20. Zala megye

Megnevezés	Egylakásos lakóépületben lévő lakás	Lakás többlakásos épületben, egyéb épületben	Üdülő
Megyei jogú város	150–300	140–200	130–180
Város	75–350	75–280	75–350
Község	60–280	60–280	60–300

2. számú melléklet a 2005. évi CXXI. törvényhez

1. E törvény 5. §-ának (6) bekezdésében megjelölt, a lakóingatlan értékelésénél figyelembe veendő korrekciós tényezők:

1.1. A lakóépület, üdülő kora:

– 10 év alatti: 1,15
– 10–30 év közötti: 1,00
– 31–80 év közötti: 0,95
– 80 év fölötti: 0,85

1.2. A lakóépület, üdülő teljes felújítása az adóévet megelőző:

– 10 éven belül történt: 1,15
– 20 éven belül történt: 1,05

1.3. A lakóépület, üdülő falazata, illetve az alkalmazott építési technológia:

– tégla, kő falazatú, illetve monolit betonszerkezetű épület: 1,00
– házgyári panelszerkezetű épület, egyéb nem hagyományos építőanyagból készült, illetve könnyű szerkezetű épület: 0,85
– fa, vályog, vert falú és egyéb hagyományos építőanyagból épült épület: 0,80

1.4. A lakás, üdülő komfort fokozata a lakások és helyiségek bérletére, valamint elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény alapján: (Üdülő esetében a zárójelben közölt értéket kell figyelembe venni.)

– összkomfortos (egyedi központi vagy etage fűtéssel): 1,05 (1,10)
– összkomfortos (távfűtéssel) és a komfortos: 1,00 (1,05)
– félkomfortos: 0,90 (1,00)

1.5. A lakásban (üdülőegységben) lévő lakószobák (félszobát is beleértve) száma:		
	– 4-nél több:	1,05
	– 4:	1,00
	– 4-nél kevesebb:	0,95
1.6. Többlakásos lakóépületben vagy egyéb épületben levő lakások lakószobáinak tájolása (üdülőnél nem vehető figyelembe):		
	– a lakás egyik szobájának ablaka sem nyílik udvari vagy északi irányba:	1,05
	– minden egyéb megoldás:	1,00
	– a lakás szobáinak legalább felében az ablakok udvarra vagy északi irányba nyílnak:	0,95
1.7. Többszintes és többlakásos lakóépületben vagy egyéb épületben levő lakások megközelíthetősége (üdülőnél nem vehető figyelembe):		
	– a lakás az épület első vagy második emeletén helyezkedik el és az épület felvonóval rendelkezik:	1,05
	– minden más esetben:	1,00
	– a lakás az épület harmadik vagy ennél magasabb emeletén helyezkedik el és felvonóval nem rendelkezik az épület:	0,95
	– a lakás az alagsorban helyezkedik el:	0,75

2. A korrekciós tényezők értékének megállapítása során az alábbiakra kell figyelemmel lenni:

2.1. Az 1.1. pontban szereplő korrekciós tényező értékének kiválasztásához a lakóépület, üdülő korát az épület használatbavételi engedélyének kiadását, ennek hiányában a tényleges használatbavételt követő év első napjától az adóév első napjáig eltelt évek száma alapján kell meghatározni. Az épületben utóbb kialakított lakás esetében az épület kora az irányadó.

2.2. Ha az értékelt lakóépülethez, üdülőhöz a falazata alapján az 1.3. pontban szereplő korrekciós tényező értékei közül több is rendelhető, akkor az alacsonyabb értéket kell alkalmazni.

2.3. Az 1.6. pontban meghatározott korrekciós tényező figyelembevételénél északi irány alatt a földrajzi északi iránytól legfeljebb 45°-kal való eltérést is érteni kell.

2005. évi CXXII. törvény

az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény módosításáról*

1. § Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 1. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ez a törvény – az 1972. évi 31. törvényerejű rendelettel bevezetett és változatlan formában gépi adathordozóra rögzített – ingatlan-nyilvántartás szabályait határozza meg.”

2. § (1) Az Inytv. 4. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az ingatlan-nyilvántartási tulajdoni lap tartalma korlátozás nélkül megismerhető: azt bárki megtekintheti, arról feljegyzést készíthet, hiteles vagy nem hiteles másolatot kérhet. A tulajdoni lapról az alábbi hiteles és nem hiteles másolatok adhatók ki:

a) teljes másolat: amely valamennyi bejegyzést tartalmazza szó szerint,

b) szemle: amely a fennálló bejegyzéseket tartalmazza szó szerint,

c) részleges másolat: amely csak a kívánt bejegyzéseket tartalmazza szó szerint.”

(2) Az Inytv. 4. § (3) bekezdésének felvezető szövege és *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. november 7-i ülésnapján fogadta el.

„Az ingatlan-nyilvántartás, illetve a széljegyzett okirat szerinti jogosult, illetőleg kötelezett teljes bizonyító erejű magánokiratba vagy közjegyzői okiratba foglalt engedélyével ismerhető meg:

a) minden olyan magán- és közokirat, hatósági határozat tartalma, amely a jogosult, illetőleg a kötelezett bejegyzése vagy törlése alapjául szolgált, vagy szolgálhat,”

(3) Az Inytv. 4. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (3) bekezdés *a)* és *c)* pontja szerintiek megismerhetők akkor is, ha a kérelmező írásban igazolja, hogy az irat megismerése joga érvényesítéséhez, illetve jogszabályon vagy hatósági határozaton alapuló kötelezettsége teljesítéséhez szükséges.”

3. § Az Inytv. 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. § Az ingatlan-nyilvántartásban jog bejegyzésére, jogilag jelentős tény feljegyzésére vagy adatok átvezetésére – ha e törvény másként nem rendelkezik – csak az e törvényben meghatározott okirat vagy jogerős hatósági, illetve bírósági határozat alapján kerülhet sor.”

4. § Az Inytv. 10. §-a (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter elrendelheti más városokban is az ingatlan-nyilvántartás kerületenként való vezetését, a fővárosban pedig az egyes kerületek ingatlan-nyilvántartásának összevontan történő vezetését.”

5. § Az Inytv. 13. §-a (2) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az örök- vagy a szövetkezeti lakás tulajdonosának többi helyiségét (pl. garázs, lakás kialakítására szolgáló tetőtér, padlástér) az alapító okirat, illetve a lakásszövetkezeti alapszabály rendelkezésétől függően kell a lakással együtt vagy önálló ingatlanként nyilvántartani.”

6. § Az Inytv. 15. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ingatlanok nyilvántartása során a magánszemélyek azonosítására a családi és utónevet – ideértve a születési családi és utónevet is –, a jogosult születési helyét és idejét, az anyja születési nevét (a továbbiakban: természetes személyazonosító adatok), lakcímét, továbbá, a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény hatálya alá tartozó magánszemélyek esetében, az érintett személyi azonosítóját kell használni. A szervezetek azonosítására a szervezet megnevezését, székhelyét, a statisztikáról szóló törvény hatálya alá tartozó szervezet esetében a statisztikai azonosítóját kell alkalmazni (az azonosításra szolgáló adatok együtt: a jogosult adatai).”

7. § (1) Az Inytv. 17. §-a (1) bekezdésének *e)–f)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[Az ingatlan-nyilvántartásba csak az ingatlanhoz kapcsolódó következő, jogilag jelentős tények jegyezhetők fel:]

„*e)* a körzeti földhivatali határozat elleni fellebbezés és a megyei földhivatali határozat elleni bírósági jogorvoslati kérelem benyújtása,

f) bejegyzés, feljegyzés és az adatváltozás átvezetése alapjául szolgáló vagy azzal kapcsolatos bírósági határozat elleni felülvizsgálati kérelem benyújtása,”

(2) Az Inytv. 17. §-a (1) bekezdésének *h)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az ingatlan-nyilvántartásba csak az ingatlanhoz kapcsolódó következő, jogilag jelentős tények jegyezhetők fel:]

„*h)* bejegyzés, feljegyzés és az adatváltozás átvezetése iránti kérelem vagy megkeresés elutasítása,”

(3) Az Inytv. 17. §-a (1) bekezdésének *i)–j)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az ingatlan-nyilvántartásba csak az ingatlanhoz kapcsolódó következő, jogilag jelentős tények jegyezhetők fel:]

„*i)* épület létesítése vagy lebontása,

j) az ingatlan-nyilvántartási eljárás felfüggesztése,”

8. § (1) Az Inytv. 19. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ingatlan-nyilvántartásban az ingatlan adatait, valamint az ingatlanhoz kapcsolódó jogokat és jogilag jelentős tényeket, továbbá azok jogosultjait és a jogosultak adatait a tulajdoni lapra kell bejegyezni, feljegyezni, illetve azon átvezetni.”

(2) Az Inytv. 19. §-ának (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az ingatlanok helyrajzi számozásának megállapítására vonatkozó szabályokat a miniszter rendeletben állapítja meg.”

9. § Az Inytv. 21. §-a (3) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az ingatlan-nyilvántartási térkép az ingatlan-nyilvántartás szempontjából a következőket tartalmazza:]

„*e)* alrészlet határvonala, jele és megnevezése,”

10. § Az Inytv. 24. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ingatlan-nyilvántartásban minden ingatlant külön tulajdoni lapon kell nyilvántartani.”

11. § Az Inytv. 25. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„25. § (1) Az ingatlan-nyilvántartási eljárás az ingatlannal kapcsolatos jogok bejegyzésére és tények feljegyzésére, illetve az ingatlan adataiban bekövetkezett változások

átvezetésére (együtt: változás vezetése) irányuló közigazgatási hatósági eljárás.

(2) Az ingatlan-nyilvántartási eljárásban ügyfél az a természetes vagy jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akit (amelyet) az ingatlan-nyilvántartásba jogosultként bejegyeztek, illetve aki (amely) a bejegyzés folytán jogosulttá, illetve kötelezetté válna, a feljegyzés rá nézve előnyt vagy terhet jelentene, továbbá az ingatlan-nyilvántartási eljárás bejegyzett joga vagy a javára, illetve terhére feljegyzett tény megváltozását vagy törlését eredményezné. Az ingatlan-nyilvántartási eljárásban ügyfél az eljárást megindító hatóság, valamint az adatváltozást bejelentő személy.

(3) Az ingatlan-nyilvántartási eljárásban eljárási cselekmények – az e törvényben meghatározott kivételekkel – elektronikus úton nem gyakorolhatók.

(4) 2007. január 1-jétől az a beadvány, amelyhez melléklet nem tartozik, jogszabályban meghatározott nyomtatvány alkalmazásával elektronikus úton is benyújtható."

12. § Az Inytv. 26. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„26. § (1) Az ingatlanhoz kapcsolódó jog vagy tény keletkezését, módosulását, illetve megszűnését jogszabályban meghatározott nyomtatványon benyújtott kérelemre vagy megkeresésre kell az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezni.

(2) A kérelemre induló olyan eljárásokban, amelyekben a jogváltozás bejegyzésének alapjául közjegyző által készített okirat vagy ügyvéd által ellenjegyzett magánokirat szolgál, a jogi képviselet kötelező. Jogi képviselőnek kell tekinteni az ügyvédet (ügyvédi irodát), jogtanácsost és a fél képviseletében eljáró közjegyzőt [1991. évi XLI. törvény 175. § (1) bek.].

(3) A kérelemnek tartalmaznia kell a kérelmező nevét (megnevezését), lakcímét (székhelyét vagy telephelyét), személyi azonosítóját (statisztikai azonosítóját), az érintett ingatlannak, valamint annak a jognak vagy ténynek a megjelölését, amelynek bejegyzését, illetve feljegyzését kérik. Ha a kérelmező helyett képviselő jár el, a kérelemnek tartalmaznia kell a képviselő nevét (megnevezését), lakcímét (székhelyét vagy telephelyét) is.

(4) A kérelmet a bejegyzés alapjául szolgáló szerződés (jognyilatkozat) keltétől számított 30 napon belül az ingatlan fekvése szerint illetékes körzeti földhivatalhoz kell benyújtani. Ha a szerződés (jognyilatkozat) létrejöttéhez harmadik személy beleegyezése vagy – ide nem értve a földhivatali engedélyt – hatósági jóváhagyás szükséges, a kérelmet a beleegyezéstől, illetve a jóváhagyástól számított 30 napon belül kell az ingatlan fekvése szerint illetékes körzeti földhivatalhoz benyújtani.

(5) A bejegyzés iránti kérelem benyújtására meghatározott határidő elmulasztása esetén az illetékekről szóló törvény szerinti mulasztási bírságot kell fizetni.

(6) A kérelemhez két eredeti és egy másolati példányban kell csatolni a bejegyzés alapjául szolgáló okiratot, közjegyzői okirat esetén a közjegyzői okirat hiteles kiadmányának vagy hiteles másolatának két eredeti és egy másolati példányát, amelyeknek tartalmazniuk kell a jogszabályban meghatározott esetekben az okiratra vezetett záradékot, továbbá a bejegyzéshez és az illeték megállapításához szükséges egyéb iratokat.

(7) A bejegyzést – ha jogszabály rendelkezéséből vagy a felek megállapodásából más nem következik – annak kell kérnie, aki ezáltal jogosulttá válik. Kérheti a bejegyzést az is, akinek ez bejegyzett jogát érinti.

(8) Az eljáró hatóság (bíróság, közjegyző, bírósági végrehajtó stb.) bejegyezhető jogra vagy feljegyezhető tényre vonatkozó határozata alapján – annak jogerőre emelkedése után – megkeresi a földhivatalt a bejegyzés iránt. A vagyonszerzést létrehozó, megállapító hatósági határozatot két példányban kell a körzeti földhivatal részére megküldeni.

(9) A kérelem a szerződő felek ügyvéd által ellenjegyzett magánokiratba vagy közokiratba foglalt közös nyilatkozatával mindaddig visszavonható, amíg abban a körzeti földhivatal nem hozott határozatot. Ha a bejegyzés folytán harmadik személy vált volna jogosulttá, a kérelem visszavonásához az ő ügyvéd által ellenjegyzett magánokiratba vagy közokiratba foglalt hozzájárulása is szükséges. Ellenjegyzésként a jogtanácsos ellenjegyzését is el kell fogadni, ha a szerződő felek valamelyike jogtanácsos által képviselt szervezet.

(10) Ha a szerződő felek valamelyike Magyarországon lakó- vagy tartózkodási hellyel (székhellyel vagy telephellyel) nem rendelkezik, és nincs az ingatlan-nyilvántartási eljárás vitelére belföldi lakóhellyel (székhellyel vagy telephellyel) rendelkező képviselője, a bejegyzési kérelemhez mellékelni kell magyarországi kézbesítési meghatalmazott nevét és lakcímét (székhelyét vagy telephelyét), a kézbesítési meghatalmazott meghatalmazását, valamint a meghatalmazás elfogadását tartalmazó okiratot."

13. § (1) Az Inytv. 27. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ingatlan adatainak, valamint az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogosult nevének (cégnevének), illetve lakcímének (székhelyének vagy telephelyének) a megváltozását a földhivatal az érdekelt bejelentése alapján vagy hivatalból (helyszíni ellenőrzés, adatátvétel hatósági nyilvántartásból, különösen a személyiadat- és lakcímnyilvántartásból vagy a cégnyilvántartásból történő adatátvétellel) vezeti át az ingatlan-nyilvántartásban."

(2) Az Inytv. 27. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A jogosult – a (2) bekezdésben meghatározott határidőben – köteles bejelenteni nevének (cégnevének), illetve lakcímének (székhelyének vagy telephelyének) megváltozását. A bejelentésében a jogosult személyi azonosítóját, illetve statisztikai azonosítóját is fel kell tüntetni."

14. § Az Inytv. a következő 27/A. §-sal egészül ki:

„27/A. § Az eljárás megindításáról a földhivatal azt az ügyfelet értesíti, akinek az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonjogának törlését, illetve akivel szemben vételi jog bejegyzését kérik. Az értesítést a földhivatal az ügyfél ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett lakcímére, illetve székhelyére kézbesíti.”

15. § Az Inytv. 28. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„28. § (1) Az ingatlan adataiban bekövetkezett változás átvezetéséhez a külön jogszabályban meghatározott hatósági engedély, jóváhagyás vagy igazolás, az ingatlan-nyilvántartási térkép tartalmát érintő változás átvezetéséhez pedig jogszabályban meghatározott, körzeti földhivatal által érvényes záradékkal ellátott változási vázrajz is szükséges. A vázrajzot mindazoknak alá kell írniuk, akik a változás alapjául szolgáló okiratot aláírják.

(2) Művelési ág változása esetén nem kell változási vázrajzot benyújtani a körzeti földhivatalhoz, ha

a) a változás egy földrészleten belül nem éri el a 400 m^2-t,

b) egy földrészlet egész területe más művelési ágra változik,

c) egy vagy több alrészlet területe teljes egészében azonos művelési ágra változik és így a földrészlet egy művelési ágba kerül,

d) ha egy alrészlet egész területe más művelési ágra változik.

(3) A 27. § (2) bekezdésében meghatározott változásokat a körzeti földhivatal bejelentés és a bejelentés során csatolt, a körzeti földhivatal által érvényes záradékkal ellátott változási vázrajz alapján vezeti át. A nyilvántartott adatoknak a tényleges állapottal való egyezőségét a körzeti földhivatal hivatalból is ellenőrizheti.

(4) Bejelentés hiányában, de az (1) bekezdésben foglaltak alapulvételével is átvezeti a körzeti földhivatal azt a változást, amelyről ellenőrzése során vagy hivatalból tudomást szerez. A hivatalból indult eljárás költsége külön jogszabályban meghatározottak szerint azt terheli, aki az adatváltozás bejelentését elmulasztotta, kivéve, ha az adatváltozás hatósági döntésen alapul, amelyről a hatóságnak a földhivatalt is értesítenie kellett. A meg nem fizetett költség adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül.”

16. § (1) Az Inytv. 32. §-a (1) bekezdésének felvezető szövege és *a)–c)* pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„Az okiratnak – ahhoz, hogy az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alapjául szolgálhasson – tartalmaznia kell:

a) az érdekelt magánszemély családi és utónevét, ideértve a születési családi és utónevét, születési helyét és idejét, anyja nevét, lakcímét, továbbá a személyi azonosítóját,

b) a statisztikai számjellel rendelkező szervezet megnevezését, statisztikai azonosítóját, székhelyét, a bírósági, illetőleg cégbírósági bejegyzésének számát,

c) az érintett ingatlan pontos megjelölését (település neve, helyrajzi szám) és a bejegyzéssel érintett tulajdoni hányadot,”

(2) Az Inytv. 32. §-a (2) bekezdésének *d)–f)* pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[A belföldön kiállított magánokirat a bejegyzés alapjául csak akkor szolgálhat, ha kitűnik belőle a keltezés helye és ideje, továbbá, ha]

„*d)* az okiratot ügyvéd (jogtanácsos) ellenjegyzéssel látta el, továbbá, ha

e) az okiratot a jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező, de az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezhető jogra vagy feljegyezhető tényre ügyleti képességgel rendelkező szervezet nevének feltüntetésével szabályszerűen és nyilvánvalóan azonosíthatóan aláírták,

f) több lapból álló okirat esetén a szerződő felek, a készítő és az ellenjegyző, illetőleg a tanúsító személyek kézjegyét minden lapon tartalmazza. A szerződő felek kézjegyét az okirat lapjainak nem kell tartalmaznia, ha az okirat lapjait a szerződő felek által az erre meghatalmazott kézjegyével látta el.”

(3) Az Inytv. 32. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A tulajdonjog, haszonélvezeti jog, a használat joga, telki szolgalmi jog, vételi jog, jelzálogjog (önálló zálogjog) keletkezésére, módosulására, illetve megszűnésére vonatkozó bejegyzésnek közokirat, ügyvéd által ellenjegyzett magánokirat alapján van helye.”

(4) Az Inytv. 32. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Jelzálogjog (önálló zálogjog) alapítására, módosulására és megszűnésére vonatkozó bejegyzés olyan magánokirat alapján is teljesíthető, amelyet a nyilatkozattevő hitelintézet – nevének feltüntetésével – szabályszerűen és nyilvánvalóan azonosítható módon írt alá.”

17. § Az Inytv. 33. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az okiratot a nyilatkozattevő helyett meghatalmazott írta alá, illetve látta el kézjegyével, csatolni kell a meghatalmazást is, amelyet a bejegyzés alapjául szolgáló okiratra előírt alakszerűségek szerint kell kiállítani. Ha a felet a közjegyzői okirat elkészítésénél meghatalmazott képviseli, az ingatlan-nyilvántartási eljárásban azt a magánokiratban foglalt meghatalmazást is el kell fogadni, amelyben a fél aláírását közjegyző vagy magyar külképviseleti szerv hitelesítette.”

18. § Az Inytv. 34. §-ának (1)–(2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A bejegyzés alapjául szolgáló jogerős hatósági (bírósági) határozat tartalmára e törvény 32. § (1) bekezdésében foglaltak az irányadók azzal az eltéréssel, hogy a felek megállapodását a hatóság rendelkezése pótolja. Ez utóbbi

rendelkezés bíróság által okiratba foglalt jognyilatkozatra nem vonatkozik.

(2) Az állami szervek által vezetett, jogszabály által rendszeresített nyilvántartásokból készített kivonatnak csak a bejegyzéshez szükséges adatokat kell tartalmaznia."

19. § Az Inytv. 36. §-ának (1) bekezdése a következő szöveggel egészül ki:

„Egyebekben a külföldön kiállított magánokiratra megfelelően kell alkalmazni a belföldön kiállított magánokiratra vonatkozó rendelkezéseket."

20. § Az Inytv. 37. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Jogi személynek, jogi személyiséggel nem rendelkező, de ingatlan-nyilvántartásba bejegyezhető jogra ügyleti képességgel bíró szervezetnek a bejegyzési kérelemhez csatolnia kell a keletkezést tanúsító, illetőleg konstituáló bejegyzési határozat, illetve a képviseleti jogosultságot igazoló, a regisztráló hatóságnál (cégbíróság, megyei bíróság) bejegyzés alapjául szolgáló okirat (cégkivonat vagy cégmásolat, bírósági nyilvántartási adatokról szóló kivonat) eredeti vagy közjegyző által hitelesített másolati példányát, amely nem lehet 30 napnál régebbi, vagy a regisztráló hatóság (cégbíróság, megyei bíróság) által vezetett közhiteles nyilvántartás tartalmáról a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 136. §-a (1) bekezdésének *i)* pontjában meghatározottak szerint kiállított közjegyzői tanúsítványt, továbbá cég esetében az aláírási címpéldányt. Ha ezek valamelyikét a körzeti földhivatalhoz már korábbi ügyben benyújtották, az újabb kérelemben elegendő – az iktatószámra való hivatkozással – a korábbi benyújtásra és arra utalni, hogy a körzeti földhivatalnál lévő igazolások a bejegyzés, feljegyzés, illetve az adatváltozás átvezetése iránti kérelem földhivatalhoz történő benyújtásának időpontjában a keletkezés és a képviseleti jogosultság vonatkozásában változást nem tartalmaznak."

21. § (1) Az Inytv. 39. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a kérelemnek, illetőleg mellékletének vagy a bejegyzés alapjául szolgáló okiratnak pótolható hiányossága van – ideértve az igazgatási szolgáltatási díj meg nem fizetését is –, a kérelmezőt a kérelem beérkezésétől számított 15 napon belül a határidő megjelölésével fel kell hívni a hiány pótlására. Ha a kérelemnek, illetőleg mellékletének vagy a bejegyzés alapjául szolgáló okiratnak pótolható hiányossága van, de a kérelmet a rangsorban előrébb álló kérelem miatt függőben kell tartani, a hiánypótlási felhívást a rangsorban megelőző kérelem elintézésének napjától számított 15 napon belül kell kiadni."

(2) Az Inytv. 39. § (3) bekezdésének felvezető szövege és *a)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Nem alkalmas hiánypótlásra a bejegyzés, feljegyzés alapjául szolgáló okirat, és a kérelmet határozattal el kell utasítani, ha ahhoz, hogy bejegyezhető legyen,

a) a benyújtott okirat tartalmát, így különösen az abban megjelölt jogcímet kellene módosítani vagy pótolni,"

(3) Az Inytv. 39. § (3) bekezdésének *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*f)* a bejegyzési engedélyt kellene pótolni, kivéve, ha a bejegyzett jogosult a bejegyzés alapjául szolgáló okiratban nyilatkozott arról, hogy a bejegyzési engedélyt későbbi időpontban, de legfeljebb az okirat földhivatali benyújtását követő 6 hónapon belül megadja,"

(4) Az Inytv. 39. § (3) bekezdésének *h)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*h)* a körzeti földhivatal által érvényes záradékkal ellátott változási vázrajzot, vagy a vázrajzon a törvényben meghatározott személyek aláírását kellene pótolni."

(5) Az Inytv. 39. §-a (4) bekezdésének felvezető szövege és *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„A hiány pótlására való felhívás nélkül végzéssel kell elutasítani a bejegyzés iránti kérelmet akkor, ha

a) a kérelem vagy a benyújtott okirat, illetve azok együttes tartalma érthetetlen, ellentmondó, vagy a kérelem nem tartalmazza a kérelmező nevét, lakcímét (székhelyét), az érintett ingatlan helyrajzi számának és annak a jognak, ténynek vagy adatnak a megjelölését, amelynek bejegyzését, feljegyzését, törlését illetőleg átvezetését kérik,"

22. § Az Inytv. 40. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A kérelem részben vagy egészben történő elutasításának tényét a tulajdoni lapra fel kell jegyezni, kivéve, ha az elutasításra az 51. § (1) bekezdésében foglaltak miatt vagy azért kerül sor, mert a kérelem a 39. § (4) bekezdésében meghatározott hiányosságokkal bír."

23. § Az Inytv. 44. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„44. § (1) A beadványokat az iktatószámok sorrendjében, a körzeti földhivatalhoz történő előterjesztésük időpontjában hatályos jogszabályok szerint kell elintézni. A bejegyzéshez, feljegyzéshez fűződő joghatály beálltára az e törvény 7. § (1) bekezdésében meghatározott időpont az irányadó. Az egyidejűleg érkezett beadványok bejegyzésének ranghelyét a bejegyzés alapjául szolgáló okiratok keltezésének időpontja határozza meg. A bejegyzés alapjául szolgáló okiratnak nem tekinthető iratot a rangsor megállapításánál nem lehet figyelembe venni.

(2) A beadványok rangsora valamennyi érdekelt hozzájárulásával megváltoztatható. A rangsor közokirat, ügyvéd által ellenjegyzett magánokirat vagy olyan magánokirat alapján változtatható meg, amelyen az érdekeltek névaláírásának valódiságát közjegyző tanúsítja. Ellenjegyzésként a jogtanácsos ellenjegyzését is el kell fogadni, ha a

szerződő felek valamelyike jogtanácsos által képviselt szervezet.

(3) A beadványok rangsorának megváltoztatásáról a körzeti földhivatal határozattal dönt. E határozattal szemben felügyeleti jogkör gyakorlásának nincs helye."

24. § Az Inytv. 45. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„45. § (1) Ha e törvény másként nem rendelkezik az érdemi határozatot a beadvány földhivatalhoz történő beérkezésétől számított harminc napon belül kell meghozni.

(2) Ha a beadvány harmincnál több önálló ingatlant vagy harmincnál több érdekeltet érint, az érdemi határozatot kilencven napon belül kell meghozni."

25. § Az Inytv. 47. §-ának (3)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Ha az (1)–(2) bekezdésben foglalt bejelentést tevő személyek a földhivatali hiánypótlási felhívásban meghatározott határidő alatt a bejegyzés, illetőleg a feljegyzés alapjául szolgáló okirat érvénytelensége iránti per megindítását a keresetlevélnek a bíróságon iktatott példányával vagy annak hiteles másolatával nem igazolják, a földhivatal érdemi határozatot hoz a bejegyzési, feljegyzési kérelem tekintetében.

(4) Az eljárás felfüggesztéséről a földhivatal végzésben dönt. A körzeti földhivatal eljárást felfüggesztő végzése ellen fellebbezésnek van helye, felügyeleti jogkör gyakorlásának viszont nincs."

26. § Az Inytv. a következő alcímmel és 47/A. §-sal egészül ki:

„Függőben tartás

47/A. § (1) Függőben kell tartani a beadvány elintézését:

a) a rangsorban előrébb álló beadvány elintézéséig,

b) a bejegyzett jogosult által a bejegyzési engedély megadására meghatározott, legfeljebb az okirat földhivatali benyújtásától számított 6 hónapos határidő elteltéig,

c) az ügyész értesítése esetén, az e törvény 42. § (2) bekezdésében meghatározott tájékoztatás földhivatalhoz történő beérkezéséig,

d) ha törvény így rendelkezik.

(2) A függőben tartásról a körzeti földhivatal a beadvány beérkezését követő nyolc napon belül értesítés megküldésével tájékoztatja a kérelmezőt.

(3) A függőben tartást a tulajdoni lapra nem kell feljegyezni.

(4) A függőben tartott beadvány ügyintézési határidejének számítására az eljárás felfüggesztésére vonatkozó szabályok az irányadók."

27. § Az Inytv. 48. §-ának (1) bekezdése a következő szöveggel egészül ki:

„A széljegyzésben a széljegyzett beadvány tartalmára röviden utalni kell."

28. § (1) Az Inytv. 49. §-ának (3) bekezdése a következő szöveggel egészül ki:

„A kérelemnek helyt adó határozat a tulajdoni lap másolatával is közölhető (egyszerűsített határozat). Az egyszerűsített határozat tulajdonilap-másolatként nem használható."

(2) Az Inytv. 49. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A határozat tartalmának megfelelő változást a körzeti földhivatal – kézbesítés előtt – bejegyzi, illetőleg feljegyzi a tulajdoni lapra, illetve átvezeti az ingatlan-nyilvántartási térképen, ha az annak tartalmát is érinti."

29. § Az Inytv. a következő 49/A. §-sal egészül ki:

„49/A. § Az ingatlan-nyilvántartási ügyben hozott végzésnek tartalmaznia kell a jogorvoslati lehetőségre vonatkozó figyelmeztetést, valamint a kérelem elutasítása esetén az indokolást. Az ingatlan-nyilvántartási végzést a körzeti földhivatal vezetője, vagy az általa aláírási joggal felruházott ingatlan-nyilvántartási előadó írhatja alá."

30. § Az Inytv. 50. §-ának (2) bekezdés *b)–d)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[Hivatalból törölni kell az ingatlan-nyilvántartásból]

„*b)* a jelzálogjog ranghelye előzetes biztosításának tényét az ezen alapuló jelzálogjog, önálló zálogjog,

c) a jelzálogjog ranghelye fenntartásának tényét az ezen alapuló jelzálogjog, önálló zálogjog, továbbá

d) az elő- és visszavásárlási jogot, a vételi jogot, valamint a tulajdonjog fenntartásával történő eladás tényére vonatkozó feljegyzést az ezeken alapuló tulajdonszerzés bejegyzésével egyidejűleg. Törölni kell a tulajdonjog fenntartásával történő eladás tényére vonatkozó feljegyzést akkor is, ha a tény feljegyzése alapjául szolgáló okiratban a felek a tény feljegyzését meghatározott időtartamra kérték, és ez letelt."

31. § (1) Az Inytv. 52. §-a (1) bekezdésének *h)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A jogok és tények bejegyzéséről, adatok átvezetéséről szóló határozatot – a változás tulajdoni lapon történő átvezetése után – kézbesíteni kell]

„*h)* külföldi jogi vagy magánszemély, továbbá a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény szerinti tagállami állampolgár, valamint az Európai Unió tagállamában, illetve az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államban, továbbá a nemzetközi szerződés alapján velük egy tekintet alá eső államban bejegyzett jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet termőföldnek nem minősülő ingatlanra vonatkozó tulajdonszerzése esetén a megyei, fővárosi közigazgatási hivatalnak,"

(2) Az Inytv. 52. §-a (2) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az elutasító határozatot kézbesíteni kell]

„*a)* a kérelmezőnek az eredeti aláírással ellátott okirat egy példányával együtt,”

32. § (1) Az Inytv. 54. §-ának (1) bekezdése és az azt megelőző alcím helyébe a következő rendelkezés lép:

„Kijavítás, kiegészítés, módosítás és visszavonás

54. § (1) A határozatban, a végzésben, az átvezetésben, feljegyzésben, bejegyzésben történt hibás névírást, szám- vagy számítási hibát, más elírást a földhivatal saját hatáskörében kijavítja. Kiegészíti a földhivatal a határozatát, ha az a bejegyzési kérelem és annak alapjául szolgáló okirat valamely részéről nem rendelkezett, továbbá ha a bejegyzés, feljegyzés vagy átvezetés az okiratban és a kérelemben foglaltakhoz képest hiányos.”

(2) Az Inytv. 54. §-ának (3)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A bírósági jogorvoslati kérelem esetében a megyei földhivatal a határozatát a bírósági jogorvoslati kérelem érkezésétől számított 8 nap alatt saját hatáskörében a kérelem tartalmának megfelelően módosíthatja, illetve visszavonhatja.

(4) A bejegyzés, a feljegyzés, az átvezetés, a határozat kijavításáról, kiegészítéséről, módosításáról, illetőleg visszavonásáról újabb határozatot kell hozni, és egyidejűleg a bejegyzést helyesbíteni, törölni, illetve a hiányzó bejegyzést pótolni kell. Az újabb határozatot kézbesíteni kell a kérelmezőnek, valamint mindazoknak, akik az eredeti határozatot megkapták. A végzés kijavításáról, kiegészítéséről, módosításáról, illetőleg visszavonásáról újabb végzést kell hozni, amelyet kézbesíteni kell a kérelmezőnek, valamint mindazoknak, akik az eredeti végzést megkapták.

(5) A (3) bekezdésben, valamint a Ket. 103. §-ában foglalt eseteket kivéve, a földhivatal határozatát és végzését nem vonhatja vissza és nem módosíthatja.”

(3) Az Inytv. 54. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A jogok bejegyzése, tények feljegyzése, illetve ezek törlése iránti eljárás során hozott földhivatali döntés ellen felügyeleti jogkör gyakorlásának nincs helye.”

33. § Az Inytv. 55. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az ingatlan-nyilvántartási eljárásban fellebbezés benyújtására jogosultnak kell tekinteni azokat, akikre nézve a beadvány elintézése sérelmes lehet. Így különösen:

a) a kérelmezőt, az eljárást megindító szervet, az adatváltozást bejelentő személyt, továbbá azokat, akik ellen a bejegyzés jogszerzést, terhelést, változást, törlést eredményez;

b) ha nem azonos az eljárás megindítójával, azt akinek a javára valamely jogot, vagy akinek az ingatlanára vonatkozóan valamely tényt feljegyeznek vagy adatváltozást átvezetnek.”

34. § (1) Az Inytv. 56. §-ának (1)–(2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A körzeti földhivatal a megtámadott határozatot a fellebbezés érkezésétől számított nyolc nap alatt az 54. § keretei között kijavíthatja vagy kiegészítheti, módosíthatja, és visszavonhatja. Ha a megtámadott határozatot időközben az illetékhivatalnak is megküldték, az új határozatot is meg kell küldeni az illetékhivatalnak.

(2) A beadvány megtartja a kérelem eredeti rangsorát, ha az elutasításra a 39. § (3) bekezdése miatt került sor, és a fellebbezés során pótolták a határozatban megjelölt hiányosságokat.”

(2) Az Inytv. 56. §-a (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a fellebbezéssel megtámadott határozat saját hatáskörben történő kijavítására, kiegészítésére, módosítására vagy visszavonására nincs lehetőség, és a fellebbezést új eljárásra irányuló beadványnak sem lehet tekinteni, a fellebbezés tényét az érkezésétől számított nyolc nap alatt a tulajdoni lapra fel kell jegyezni, és az ügyre vonatkozó iratokkal együtt fel kell terjeszteni a megyei földhivatalhoz.”

(3) Az Inytv. 56. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A másodfokon eljáró megyei földhivatal által hozott végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.”

35. § Az Inytv. 57. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a megyei földhivatal a fellebbezésnek helyt ad és az elsőfokú határozatot egészben vagy részben megváltoztatja, a másodfokú határozat tartalmának megfelelő változást a körzeti földhivatal bejegyzi, illetőleg feljegyzi a tulajdoni lapra és azt a másodfokú határozatra vezetett záradékkal igazolja. A másodfokú határozatot a körzeti földhivatal kézbesíti.”

36. § Az Inytv. 58. § (1) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A megyei földhivatal bejegyzés tárgyában hozott döntését felettes szerve nem változtathatja és nem semmisítheti meg.”

37. § Az Inytv. 59. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bírósági jogorvoslati kérelem benyújtásának tényét a tulajdoni lapra fel kell jegyezni, és a kérelmet az ügyre vonatkozó iratokkal, valamint a tulajdoni lap másolatával együtt a beérkezéstől számított 3 napon belül a megyei földhivatalhoz fel kell terjeszteni. Ha a megyei földhivatalnak a saját hatáskörben történő eljárásra nincs lehe-

tősége, az iratokat a felterjesztéstől számított 8 napon belül megküldi az illetékes bíróságnak."

38. § Az Inytv. a következő alcímmel és 61/A. §-sal egészül ki:

„Újrafelvételi és méltányossági eljárás

61/A. § Ingatlan-nyilvántartási eljárásban nincs helye újrafelvételi és méltányossági eljárásnak."

39. § Az Inytv. 67. §-a (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ingatlan-nyilvántartásba való betekintés céljából az érintett tulajdoni lap tartalmát számítástechnikai eszközzel, olvasható formában kell megjeleníteni. A betekintést saját számítástechnikai eszközével a körzeti földhivatal kérelemre biztosítja. A betekintés iránti kérelemben fel kell tüntetni a kérelmező nevét, anyja születési nevét, születési helyét és idejét. A kérelemben szereplő adatokat a körzeti földhivatal a személyazonosság igazolására szolgáló okmányból ellenőrzi. A betekintés magában foglalja a feljegyzés készítésének lehetőségét is."

40. § (1) Az Inytv. 68. §-ának (1)–(3) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A tulajdoni lapról kérelemre vagy megkeresésre, a 4. § (2) bekezdés szerinti másolatot bármelyik körzeti földhivatal szolgáltathat. A másolat kiadása iránti kérelemben fel kell tüntetni a kérelmező nevét, anyja nevét, születési helyét és idejét, a jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet nevét és a képviseletében eljáró személy előzőekben felsorolt természetes azonosítóit. A kérelemben szereplő adatokat a körzeti földhivatal a személyazonosság, illetve a képviseleti jogosultság igazolására szolgáló okmányból ellenőrzi.

(2) A közjegyző a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 136. §-a (1) bekezdésének *i)* pontjában meghatározott jogkörében eljárva a tulajdoni lap tartalmáról tanúsítványt állíthat ki, amely a hiteles tulajdonilap-másolattal azonos hatályú.

(3) A körzetközponti feladatokat ellátó települési (fővárosi kerületi) önkormányzat jegyzője (a továbbiakban: körzetközponti jegyző) a polgármesteri hivatal részeként működtetett okmányiroda (a továbbiakban: okmányiroda) útján külön kormányrendeletben meghatározottak szerint hiteles és nem hiteles tulajdonilap-másolatot adhat ki."

(2) Az Inytv. 68. §-ának (4)–(5) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) Hiteles és nem hiteles tulajdonilap-másolat közvetlenül, illetve az ügyfélkapun keresztül a számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszerből elektronikus dokumentumként vagy papír alapon postai úton is szolgáltatható.

(5) Tulajdoni lapról másolatot meghatározott formában lehet kiadni. Ha a hiteles tulajdonilap-másolat szolgáltatása elektronikus dokumentumként történik, akkor erre a hitelesítési záradékban utalni kell. A hiteles másolatot a hosszú távú érvényesítés feltételeit biztosító minősített elektronikus aláírással látja el a kibocsátó."

(3) Az Inytv. 68. §-a következő (6)–(8) bekezdésekkel egészül ki:

„(6) Az (1), (3), (4) bekezdés alapján kiadott tulajdonilap-másolatokért külön jogszabályban meghatározott – földhivatali bevételt képező – igazgatási szolgáltatási díjat, valamint elektronikus adatszolgáltatás esetén ezenfelül rendszerhasználati díjat kell fizetni, ami a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter által meghatározott szervezet bevétele.

(7) A 67. § (1) bekezdés, valamint a 68. § (1), (3)–(4) bekezdések szerinti kérelmet a külön jogszabályban meghatározott nyomtatványon, illetve elektronikus űrlapon kell benyújtani.

(8) Az ingatlan-nyilvántartási térképről másolatot készíteni és szolgáltatni külön jogszabály rendelkezései szerint lehet."

41. § Az Inytv. 69. §-ának második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A hiteles tulajdonilap-másolat az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogokat, feljegyzett tényeket, illetve az ingatlan adatait hitelesen tanúsítja."

42. § (1) Az Inytv. 70. § (2) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés szerinti rendelkezés nem vonatkozik arra az esetre, ha az adatszolgáltatást vagy lekérdezést a tulajdonos valamennyi ingatlanáról:]

„*a)* a bíróság, a bírósági végrehajtó, adóhatóság, a nemzetbiztonsági szolgálat vagy a nyomozó hatóság törvényben meghatározott feladatai ellátása céljából,"

(2) Az Inytv. 70. § (2) bekezdése új *d)* ponttal egészül ki, egyidejűleg az eredeti *d)* pont jelölése *e)* pontra változik:

[Az (1) bekezdés szerinti rendelkezés nem vonatkozik arra az esetre, ha az adatszolgáltatást vagy lekérdezést a tulajdonos valamennyi ingatlanáról:]

„*d)* a tulajdonos igényli valamennyi ingatlanának ingatlan-nyilvántartásból történő megállapításához, illetve"

43. § Az Inytv. 72. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„Elektronikus adatszolgáltatás a számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszerből

72. § (1) A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium) kérelemre, ha jogszabály másként nem rendelkezik, az Elektronikus Kormányzati Gerinchálózaton (a továbbiakban: EKG) keresztül hozzáférést biztosít, hogy

a) a bíróságok és az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala a bírósági ügyek ellátásához szükséges egyedi adatok lekérdezése céljából,

b) a Központi Statisztikai Hivatal statisztikai célú felhasználásra a személyek azonosítására alkalmatlan módon,

c) a nemzetbiztonsági szolgálatok, a rendőrség és az ügyészség a törvényben meghatározott feladatuk ellátásához szükséges egyedi adatok lekérdezése céljából,

d) a Kincstári Vagyoni Igazgatóság, valamint a kincstári vagyonnal gazdálkodó központi közigazgatási szervek a kincstári vagyonba tartozó ingatlanokra vonatkozó, valamint a kincstári vagyonba tartozást bizonyító adatok megállapítása érdekében, saját számítástechnikai eszközeikkel az adatkezelést végzők megfelelő azonosítása mellett a számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszer szolgáltatásait igénybe vegyék.

(2) A minisztérium kérelemre, az (1) bekezdésben foglaltakon kívül más közigazgatási hatóságok részére a törvényben meghatározott adatátvételi joguk gyakorlása során a hatósági ügyek ellátásához szükséges egyedi adatok lekérdezése céljából lehetővé teszi, hogy saját számítástechnikai eszközeikkel, az adatkezelést végzők megfelelő azonosítása mellett a számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszer szolgáltatásait igénybe vegyék."

44. § Az Inytv. 73. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„73. § (1) A közjegyző a közjegyzői okirat és tanúsítvány kiállítása, valamint a hatáskörébe utalt hagyatéki és egyéb nem peres eljárás lefolytatása céljából a székhelyén lévő irodájában működtetett saját számítástechnikai eszközével köteles a számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszer szolgáltatásait igénybe venni. Közös irodát fenntartó közjegyzők személyük azonosítására alkalmas módon közös számítástechnikai eszközt működtethetnek. A minisztérium a közjegyző részére kérelem alapján biztosítja a számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszer szolgáltatásait.

(2) A közjegyzőkről, a közjegyzői szolgálat megszűnéséről, illetve a közjegyzőnek a hivatalából való felfüggesztéséről – azzal egyidejűleg – az illetékes közjegyzői kamara elnöke értesíti a minisztériumot, amely ennek alapján a közjegyző hozzáférési jogosultságát felfüggeszti vagy visszavonja."

45. § Az Inytv. 73/A. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„73/A. § (1) A bírósági végrehajtó a bírósági végrehajtási eljárás lefolytatása és a törvényben meghatározott feladatainak a teljesítése céljából a hivatali helyiségében működtetett saját számítástechnikai eszközével köteles a számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszer szolgáltatásait igénybe venni. A minisztérium a bírósági végrehajtó részére kérelem alapján biztosítja a számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszer szolgáltatásait.

(2) Személyük azonosítására alkalmas módon végrehajtói irodában, végrehajtók közös irodájában, illetve az ugyanazon megyei (fővárosi) bíróságon működő végrehajtók az (1) bekezdésben foglalt célra közös számítástechnikai eszközt is működtethetnek, a megyei (fővárosi) bírósági végrehajtók pedig a bíróság számítástechnikai eszközét is igénybe vehetik a lekérdezés jogának gyakorlásához.

(3) A bírósági végrehajtói szolgálat fennállásáról, annak adataiban történt változásról (áthelyezés, tartós helyettes kirendelése stb.), illetve megszűnéséről az önálló bírósági végrehajtók tekintetében a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara, a megyei (fővárosi) bírósági végrehajtók tekintetében pedig az illetékes megyei (fővárosi) bíróság értesíti a minisztériumot, amely az értesítés alapján a bírósági végrehajtó hozzáférési jogosultságát visszavonja."

46. § Az Inytv. 74. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„74. § (1) A minisztérium a 72–73/A. §-ok hatálya alá nem tartozó személyek számára szerződés alapján biztosíthatja a számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszer szolgáltatásait.

(2) A szolgáltatási szerződés kötelező elemeit külön jogszabály határozza meg.

(3) Az önálló EKG-kapcsolattal nem rendelkező felhasználók kapcsolódása a számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszerhez a kormányzati portálon az ügyfélkapun keresztül, vagy azonnali érvényességvizsgálatra alkalmas, legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással történhet."

47. § Az Inytv. 75. §-ának helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„75. § (1) A számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszer szolgáltatásainak igénybevétele iránti kérelem tárgyában a minisztérium határozatot hoz, kivéve ha a tulajdonilap-másolat szolgáltatása ügyfélkapun keresztül történik.

(2) A számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszer szolgáltatásait igénybevevőknek – az ügyfélkapun keresztül történő lekérdezések kivételével – a lekérdezéseikről naplót kell készíteniük, amelyet öt évig meg kell őrizniük. A bírósági, ügyészségi, hatósági feladatok ellátásához szükséges lekérdezések esetén a naplóban rögzíteni kell annak a bírósági, ügyészségi, hatósági ügynek az iktatószámát is, melyhez az ingatlan-nyilvántartási adatokat lekérdezték.

(3) Az okmányirodák által történő tulajdonilap-másolat szolgáltatása esetén naplót kell készíteni, amelyet öt évig meg kell őrizni. A naplóban rögzíteni kell az adatigénylő nevét, anyja születési nevét, születési helyét és idejét, illetve a jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet nevét és a képviseletében eljáró személy előzőekben felsorolt természetes azonosítóit. A rögzített adatokat az okmányiroda a személyazonosság, illetve a képviseleti jogosultság igazolására szolgáló okmányból ellenőrzi. A naplóból történő adatszolgáltatásra a 81. § (2) bekezdését kell alkalmazni azzal, hogy az adatszolgáltatásra az okmányiroda jogosult.

(4) A számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszer szolgáltatásait igénybevevők adatlekérdezéseinek jogszerűségét és a biztonsági előírások betartását a földhivatal és a rendszer üzemeltetője a (2)–(3) bekezdések szerint vezetett naplóból ellenőrizheti. Az adatlekérdezésre vonatkozó szabályok, illetve a biztonsági előírások megsértése esetén, a hozzáférési jogosultság visszavonása tárgyában – a földhivatal, illetve a rendszer üzemeltetőjének javaslata alapján – a minisztérium határozatot hoz.

(5) A 75. § (1) bekezdésben meghatározott kérelem és a hozzáférési jogosultság felfüggesztése, illetve visszavonása tárgyában hozott határozat ellen felügyeleti jogkör gyakorlásának nincs helye."

48. § Az Inytv. 78. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„78. § Az ingatlan-nyilvántartásból adatátviteli eszközzel, illetve számítástechnikai adathordozón személyes adat csak egyedi esetekben, az annak kezelésére törvény által felhatalmazott részére szolgáltatható."

49. § Az Inytv. 81. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„81. § (1) Az adatbázisban történt lekérdezésekről, a lekérdezések időpontjának, a lekérdezett tulajdoni lap tartalmának, a digitális azonosító tulajdonosa nevének, rendszerben definiált azonosítójának – amely nem lehet azonos az adóazonosító jellel, a társadalombiztosítási azonosító jellel és a személyi azonosítóval – feltüntetésével a számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszer üzemeltetője naplót készít, amelyet öt évig meg kell őrizni.

(2) A naplóból adatszolgáltatás írásbeli kérelemre vagy megkeresésre, külön jogszabályban meghatározottak szerint, csak az érintett, illetve a 70. § (2) bekezdés *a)–b)* pont szerinti szervezetek részére teljesíthető. Adatszolgáltatásra kizárólag az ingatlan fekvése szerint illetékes körzeti földhivatal jogosult. Az adatszolgáltatást a körzeti földhivatal írásban vagy elektronikus úton teljesíti."

50. § (1) Az Inytv. 85. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„85. § Azon ingatlanok esetében, amelyeknél a körzeti földhivatalhoz 2000. január 1. előtt benyújtott okirat hiányossága miatt a benyújtáskor hatályos jogszabály alapján a bejegyzési kérelem nem volt teljesíthető (rendezetlen tulajdoni állású ingatlanok), a IV. fejezet rendelkezéseit a 86–88. §-okban foglalt eltéréssel kell alkalmazni."

(2) Az Inytv. 86. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„86. § A rendezetlen tulajdoni állású ingatlanokkal kapcsolatos változás vezetésére irányuló eljárás engedélyezése tárgyában az ügyfél kérelmére a körzeti földhivatal javaslatára a megyei földhivatal végzéssel dönt. A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek és felügyeleti jogkör gyakorlásának."

51. § (1) Az Inytv. 90. §-a (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Felhatalmazást kap a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter, hogy rendeletben szabályozza az ingatlanok helyrajzi számának megállapítására vonatkozó szabályokat."

(2) Az Inytv. 90. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre változik:

„(3) Felhatalmazást kap a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter, hogy rendeletben szabályozza a pénzügyminiszterrel egyetértésben a tulajdonilap-másolatok szolgáltatásához kapcsolódó igazgatási szolgáltatási díjakat."

(3) Az Inytv. 90. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Felhatalmazást kap a kormány, hogy rendeletben szabályozza

a) a körzetközponti jegyző okmányirodák útján történő tulajdonilap-másolat kiadására irányuló eljárását,

b) a számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszerből történő, törvényben meghatározott szolgáltatásra vonatkozó szolgáltatási szerződés kötelező elemeit."

52. § Az Inytv. 91. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ahol e törvény csak bejegyzést említ, az alatt a tények feljegyzését is érteni kell."

53. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2006. január 1-jén lép hatályba; a már folyamatban lévő eljárásokat az azok indulásakor hatályos rendelkezések szerint kell befejezni.

(2) E törvény 40. §-ának (2) bekezdése 2006. március 1-jén lép hatályba.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) az Inytv. 77. §-ának (1) bekezdésében a 70. § (2) bekezdésére utaló felsorolás *d)* pontja *e)* pontra változik;

b) a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 1996. évi LXXVI. törvény 26. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A törvény hatálya alá tartozó ügyekben hozott első- és másodfokú földhivatali határozat ellen felügyeleti jogkör gyakorlásának helye nincs.";

c) az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 21. § (2) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a bejelentés az adóazonosító jelet, illetőleg ennek hiányában a természetes azonosító adatokat nem vagy hiányosan tartalmazza, a földhivatal a kérelmezőt határidő megjelölésével felhívja a hiányok pótlására. El kell utasítani a kérelmet, ha a felhívás ellenére határidőn belül nem pótolják a hiányosságokat.";

d) hatályát veszti az Inytv. Első Részének „A gépi adatfeldolgozású ingatlan-nyilvántartás" címe, az Inytv. 4. §-a

(5) bekezdésének utolsó mondatából az „akkor is, ha a tulajdoni lapon lévő bejegyzés nem hivatkozik arra, hogy a természetbeni rész meghatározását az okirat tartalmazza” szövegrész, az Inytv. 9. §-a (2) bekezdéséből „az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) szerinti” szövegrész, az Inytv. 11. §-a (4) bekezdésének *c)* pontjából a „vagy a tagok közös” szövegrész, az Inytv. 17. §-a (1) bekezdésének *v)* pontja, az Inytv. 24. §-ának (3) bekezdéséből az „– alapszabály rendelkezéseinek megfelelően –” szövegrész, az Inytv. 32. § (1) bekezdésének *g)* pontjából a „továbbá, ha a devizabelföldi a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény alapján külföldinek minősül, e minőség feltüntetését” szövegrész, az Inytv. 39. §-ának (5) bekezdése, az Inytv. 41. §-a, az Inytv. 51. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata, az Inytv. 52/A. § (2) bekezdése, az Inytv. 67. §-ának (2)–(4) bekezdései, az Inytv. 76. §-a, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 91. §-a (1) bekezdésének harmadik mondata, a földrendező és földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény 12/C. §-ának (4) bekezdése, az államszervezetre vonatkozó egyes törvények, továbbá az ingatlan-nyilvántartásról, az egészségügyről, valamint a halászatról és a horgászatról szóló törvények módosításáról szóló 1999. évi CXIX. törvény 13. §-a, a Magyar Köztársaság 2000. évi költségvetéséről szóló 1999. évi CXXV. törvény 76. §-a.

(4) Ez a törvény nem érinti a hatálybalépése előtt az ingatlan-nyilvántartásba feljegyzett egészségügyi célvagyoni jelleg tényét.

(5) E törvény hatálybalépését követő 60. napon a tartós földhasználatba adott földekre vonatkozó szabályokról szóló 27/1987. (VII. 30.) MT rendelet hatályát veszti. Ezzel egyidejűleg a tartós földhasználatba adott ingatlanok e törvény erejénél fogva a tartós földhasználók tulajdonába kerülnek. A tartós földhasználók tulajdonába kerülő ingatlanok tulajdonjogát a tartós földhasználó kérelmére kell az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezni.

(6) 2006. január 1. napjával:

a) az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 1996. évi LXXXV. törvény (a továbbiakban: Díjtörvény) 28. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A hiteles másolat kiadását elutasító határozat elleni fellebbezés díja az (1) bekezdésben megállapított díj kétszerese.”;

b) a Díjtörvény 30. §-ának (1) bekezdése a következő *b)* ponttal egészül ki:

[Teljes személyes díjmentességben részesül:]

„*b)* a helyi önkormányzatok és azok társulásai”;

c) a Díjtörvény 30. §-a (1) bekezdésének *h)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Teljes személyes díjmentességben részesül:]

„*h)* az Országos Egészségbiztosítási Pénztár és az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság.”;

d) a Díjtörvény 30. §-a (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés *b)–g)* pontjaiban említett szervezetet a díjmentesség csak abban az esetben illeti meg, ha az eljárás megindítását megelőző naptári évben folytatott vállalkozási tevékenységéből származó jövedelme után társasági adófizetési kötelezettsége, illetve – költségvetési szerv esetében, kivéve a Kincstári Vagyoni Igazgatóságot – eredménye után a központi költségvetésbe befizetési kötelezettsége nem keletkezett.”;

e) a Díjtörvény 30. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A díjmentességnek a (2) bekezdésben meghatározott feltételei meglétéről a szervezet (alapítvány) az eljárás megindulásakor írásban köteles nyilatkozni.”;

f) a Díjtörvény 30. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdés *b)–h)* pontjaiban meghatározott szervezetek – az adatátviteli vonalon keresztül történő adatszolgáltatás kivételével – ingatlanonként évente egy alkalommal részesülhetnek a 28. § (1) bekezdésében meghatározott díj megfizetése alól személyes díjmentességben.”;

g) a Díjtörvény a következő fejezetcímmel és 32/A–32/F. §-sal egészül ki:

[HARMADIK RÉSZ]

„Az ingatlan-nyilvántartási eljárás igazgatási szolgáltatási díja

32/A. § (1) Az első fokú eljárásért – ha e törvény másként nem rendelkezik – változással érintett ingatlanonként 5000 forint összegű díjat kell fizetni.

(2) A jelzálogjog bejegyzése, valamint a bejegyzés módosítása iránti eljárás díja a jelzálogjoggal biztosított követelés értékének 5%-a, de legfeljebb változással érintett ingatlanonként 12 000 forint. Jelzálogjog részleges átszállása esetén az egyes átszálló részjelzálogjogok értékét kell az ingatlan-nyilvántartási eljárásért fizetendő díj alapjául venni.

(3) A vagyoni értékű jog törlése iránti eljárás díja változással érintett ingatlanonként 2000 forint.

(4) Törvényben meghatározott soron kívüli ügyintézés kivételével, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 46. §-ában meghatározott soron kívüli eljárás díja ingatlanonként 10 000 forint.

(5) Az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésről szóló határozat ellen benyújtott fellebbezés díja 10 000 forint.

(6) Az ingatlan-nyilvántartási eljárásban készített hiteles vagy hitelesítetlen másolatért, illetőleg kivonatért oldalanként 100 forint díjat kell fizetni.

(7) Az ingatlan-nyilvántartási eljárásért fizetett díj az ingatlan fekvése szerinti illetékes megyei ideértve a Fővárosi Földhivatalt is (a továbbiakban együtt: megyei földhivatal) saját bevételét képezi, amely a külön jogszabályban meghatározott számlaszámra fizetendő meg. Az ingat-

lan-nyilvántartási eljárásért fizetendő díjbevétel 25%-át a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium jogosult központosítani, amely kizárólag a földügyi szakigazgatáson belüli bevétel kiegyenlítésére fordítható.

32/B. § (1) Az ingatlan-nyilvántartási eljárás díja alól teljes személyes díjmentességben részesül:

a) a Magyar Állam,

b) a helyi önkormányzatok és azok társulásai,

c) a költségvetési szerv, valamint az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság,

d) a társadalmi szervezet, a köztestület és a közhasznú társaság,

e) az egyház, egyházak szövetsége, egyházi intézmény,

f) az alapítvány, ideértve a közalapítványt is,

g) a vízgazdálkodási társulat,

h) Országos Egészségbiztosítási Pénztár, Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság,

i) a Magyar Nemzeti Bank,

j) a Magyar Távirati Iroda Részvénytársaság,

k) az Észak-atlanti Szerződés Szervezete, továbbá az Észak-atlanti Szerződés tagállamainak és az 1995. évi LXVII. törvényben kihirdetett Békepartnerség más részt vevő államainak Magyarországon tartózkodó fegyveres erői – ideértve az említett fegyveres erők alkalmazásában álló nem magyar állampolgárságú, hivatásos szolgálatban lévő és polgári állományú személyeket is – kizárólag a szolgálati kötelezettségükkel összefüggő ingatlanügyek tekintetében,

l) a területfejlesztésről és területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény hatálya alá tartozó fejlesztési tanács.

(2) Az (1) bekezdés *b)–g)* pontokban említett szervezetet a díjmentesség csak abban az esetben illeti meg, ha az eljárás megindítását megelőző naptári évben folytatott vállalkozási tevékenységéből származó jövedelme után társasági adófizetési kötelezettsége, illetve – költségvetési szerv esetében – eredménye után a központi költségvetésbe befizetési kötelezettsége nem keletkezett.

(3) A díjmentességnek a (2) bekezdésben meghatározott feltétele meglétéről a szervezet (alapítvány) az eljárás megindításakor írásban köteles nyilatkozni. A nyilatkozatnak tartalmaznia kell, hogy a szervezet (alapítvány) – az eljárás megindítását megelőző naptári évben folytatott vállalkozási tevékenységéből származó jövedelme után, vagy ilyen tevékenység hiányában – társasági adó fizetésére, illetve eredménye után költségvetési befizetésre nem volt kötelezett.

(4) Nemzetközi szervezet, ennek tisztségviselői és családtagjaik, idegen állam, idegen állam magyarországi diplomáciai, konzuli és egyéb képviselete, ezek tagjai és családtagjaik díjmentességére nézve nemzetközi szerződés, ennek hiányában a viszonosság az irányadó.

(5) A viszonosság kérdésében a pénzügyminiszternek a külügyminiszterrel egyetértésben kialakított állásfoglalása az irányadó.

32/C. § (1) Tárgyánál fogva díjmentes:

a) a magánszemély által épített lakástulajdon ingatlan-nyilvántartásba vétele, valamint a gazdálkodók által épített, építtetett és közvetlenül a lakosság részére értékesített új lakások tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzése;

b) a kiskorú javára megállapított tartásdíj biztosítására szolgáló jelzálogjog bejegyzésére irányuló eljárás;

c) a jogosult nevének és lakcímének (székhelyének, üzemi központjának) bejelentése;

d) a lakáscélú kölcsönt, visszatérítendő támogatást biztosító jelzálogjog, valamint az ezzel összefüggő elidegenítési és terhelési tilalom ingatlan-nyilvántartási bejegyzése, illetve törlése iránti eljárás;

e) az olyan jog vagy tény törlésére irányuló kérelem, amelynek megszűnése az ingatlan-nyilvántartásból kétségtelenül megállapítható;

f) a lakástörvény alapján vételi, elővásárlási joggal rendelkező személy részére elidegenített önkormányzati vagy állami tulajdonban álló lakás tulajdonjogának, haszonélvezeti jogának, továbbá az ezzel összefüggő elidegenítési és terhelési tilalomnak, valamint jelzálogjognak az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésével vagy törlésével kapcsolatos eljárás;

g) a birtok-összevonási célú önkéntes földcsere keretében létrejött megállapodáson alapuló tulajdonosváltozás ingatlan-nyilvántartási bejegyzése;

h) az önálló bírósági végrehajtónak az általa lefolytatott bírósági végrehajtási eljárással összefüggésben kezdeményezett eljárása;

i) a közérdekű bejelentés, javaslat és a panasz elbírálására irányuló eljárás;

j) a költségmentesség engedélyezése iránti eljárás;

k) a birtok-összevonási célú önkéntes földcsere megszervezése iránt a földhivatalnál kezdeményezett eljárás, valamint a kárpótlási eljárás, a részarány-tulajdonnal kapcsolatos eljárás;

l) a földhivatalnál nyilvántartott adatokban bekövetkezett változások jogszabályi előíráson alapuló, kötelező bejelentése.

(2) A mentesség fennállásáról a kérelmező az eljárás megindításakor köteles nyilatkozni.

32/D. § Ha egy földhivatalnál egyazon ingatlanra vonatkozóan a kérelmező többféle jog vagy tény keletkezésének, módosulásának vagy megszüntetésének a bejegyzését vagy a bejegyzett ilyen jog vagy tény törlését egy eljárásban kéri, azt az értéket kell a díjfizetés alapjául venni, amely után a legmagasabb díj jár.

32/E. § (1) A díjat annak kell megfizetnie, aki az ingatlan-nyilvántartási eljárás lefolytatását kéri. A meg nem fizetett díj adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül.

(2) A díjfizetési kötelezettség – ideértve a fellebbezés díját is – kizárólag az illetékes földhivatalnál a kérelem előterjesztésével egyidejűleg a pénztárába történő készpénzbefizetéssel vagy a megyei földhivatal előirányzat-

felhasználási keret számlája javára történő készpénz-átutalási megbízással, illetve átutalási megbízással teljesíthető. A díjnak a megyei földhivatal előirányzat-felhasználási keret számlája javára történő készpénz-átutalási megbízással, illetve átutalási megbízással történő megfizetése esetén a kérelem előterjesztésekor mellékelni kell a díj megfizetését igazoló okiratot vagy annak másolatát.

(3) A díj megfizetésének elmulasztása esetén az illetékes földhivatal a kérelem benyújtásától számított 15 napon belül hiánypótlási felhívást bocsát ki. A kérelmező a hiánypótlási felhívás kézhezvételétől számított 15 napon belül köteles megfizetni, illetve igazolni a díj megfizetését.

(4) A 32/A. § (4) bekezdésében meghatározott díjat a soron kívüli eljárás lefolytatása iránti kérelem előterjesztésével egyidejűleg kell az ingatlan fekvése szerint illetékes földhivatal pénztárába befizetni, vagy a díj készpénz-átutalási megbízással, illetve átutalási megbízással történő megfizetése esetén mellékelni kell a kérelemhez a díj megfizetését igazoló okiratot vagy annak másolatát.

(5) A (3) bekezdésben foglaltak nem teljesítése esetén a soronkívüliség, illetve a hiteles vagy hitelesítetlen másolat, illetőleg kivonat iránti kérelem nem teljesíthető.

32/F. § (1) A díjat vissza kell téríteni, ha a kérelmet az ügyfél az Inytv.-ben foglaltak szerint visszavonta, mielőtt abban a földhivatal érdemben intézkedett. A jogorvoslati eljárásban megfizetett díjat az ügyfélnek vissza kell téríteni, ha a közigazgatási hatóság vagy a bíróság által felülvizsgált határozat vagy intézkedés az ügyfél hátrányára részben vagy egészben jogszabálysértőnek bizonyult.

(2) Ha a kérelem és a befizetést igazoló okiratok alapján megállapítható, hogy az ügyfél a törvényes mértéket meghaladó összegű díjat fizetett, a többletet vissza kell téríteni.

(3) A visszatérítést hivatalból kell elrendelni, és annak teljesítéséről harminc napon belül intézkedni kell.”;

h) hatályát veszti: a Díjtörvény 31. § (1) bekezdésének *g)* és *h)* pontja, továbbá az Itv. 16. § (4) bekezdése első mondatából az „és az ingatlan-nyilvántartási eljárási” szövegrész, az Itv. 33. § (2) bekezdés 4. pontjának *d)* alpontja, valamint az azt megállapító 1998. évi LX. törvény 6. §-a (1) bekezdésének megfelelő része; az Itv. 73. § (11) bekezdése, valamint az azt megállapító 2004. évi CI. törvény 170. §-ának megfelelő része; az Itv. 77/A. § (2) bekezdéséből az „és az ingatlan-nyilvántartási eljárás illetékét” szövegrész, valamint az azt megállapító 1994. évi LXV. törvény 24. §-ának megfelelő része; az Itv. 91. §-a (1) bekezdésének harmadik mondata, valamint az ezt megállapító 1998. évi LX. törvény 15. §-ának megfelelő része; továbbá az Itv. mellékletének XVI. címe és pontjai, valamint az azt megállapító 2002. évi XLII. törvény 12. számú mellékletének 14. pontja, 1995. évi XLVIII. törvény melléklete 9. pontjának megfelelő része; 1994. évi LV. törvény 81. §-ának (3) bekezdése, és 1993. évi XCVII. törvény melléklete 6. pontjának megfelelő része.

Sólyom László s. k., a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k., az Országgyűlés elnöke

A Kormány rendeletei

A Kormány 248/2005. (XI. 15.) Korm. rendelete

az okmányirodák által történő tulajdonilap-másolat szolgáltatás szabályairól

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 90. §-ának (5) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

(1) Kérelemre vagy megkeresésre az Inytv. 4. §-ának (2) bekezdése szerinti tulajdonilap-másolatot az ingatlan-nyilvántartási számítógépes adatbázisból a polgármesteri hivatal részeként működtetett okmányiroda (a továbbiakban: okmányiroda) útján bármelyik körzetközponti feladatokat ellátó települési (fővárosi kerületi) önkormányzat jegyzője szolgáltathat.

(2) Az okmányiroda a hiteles tulajdonilap-másolatot a földhivatalnál rendszeresített biztonsági elemekkel ellátott biztonsági papíron adja ki.

(3) Az okmányiroda által kiadott hiteles tulajdoni lapot az Inytv. 69. §-a szerinti hitelesítési záradékkal kell ellátni. A hitelesítési záradékban, illetve nem hiteles tulajdonilap-másolat szolgáltatás esetén a nem hiteles tulajdonilap-másolaton, utalni kell arra, hogy a tulajdonilap-másolatot az okmányiroda állította ki.

2. §

(1) Az adatszolgáltatásért az okmányiroda az adatigénylőt a külön jogszabályban meghatározott díjakon kívül egyéb díj megfizetésére vagy költség megtérítésére nem kötelezheti.

(2) Díjfizetés a Földmérési és Távérzékelési Intézet (a továbbiakban: FÖMI) előirányzat-felhasználási keret számlájára történő készpénz-átutalási megbízással vagy bankszámla-követeléssel való rendelkezést biztosító fizetési kártyával (bankkártya) teljesíthető.

3. §

(1) Készpénz-átutalási megbízással történő fizetés esetén az okmányiroda akkor adhat ki tulajdonilap-másolatot, ha az adatigénylő előzetesen a feladóvevény bemutatásával igazolta a befizetés tényét.

(2) Az adatszolgáltatást megelőzően az okmányiroda a számítástechnikai rendszerben rögzíti a készpénz-átutalási megbízás egyedi azonosítóját. A készpénz-átutalási megbízás egyedi azonosítója alapján a FÖMI a befizetés tényét visszaigazolja.

(3) Készpénz-átutalási megbízással történő fizetés esetén az adatszolgáltatás kizárólag az adatigénylő által megadott helyrajzi szám alapján teljesíthető.

4. §

(1) Az okmányirodát a kiadott tulajdonilap-másolatok után a külön jogszabályban meghatározott igazgatási szolgáltatási díj huszada illeti meg.

(2) Ha az okmányiroda a külön jogszabály szerint személyes díjmentességben részesülő adatigénylő részére, vagy tárgyánál fogva díjmentes eljáráshoz szolgáltat tulajdonilap-másolatot, az igazgatási szolgáltatási díj (1) bekezdésben meghatározott részére nem jogosult.

(3) Tulajdonilap-másolatot díjmentesen az okmányiroda csak akkor adhat ki, ha előzőleg az adatigénylő a díjmentességre való jogosultságát külön jogszabályban meghatározott módon igazolta.

5. §

(1) A tulajdonilap-másolatok kiadásáról naplót kell készíteni, amelyet öt évig meg kell őrizni. A naplóban az okmányiroda rögzíti az adatigénylő nevét, anyja születési nevét, születési helyét és idejét, a jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet nevét és a képviseletében eljáró személy előzőekben felsorolt természetes azonosítóit.

(2) A rögzített adatokat az okmányiroda a személyazonosság, illetve a képviseleti jogosultság igazolására szolgáló okmányból ellenőrzi.

(3) A naplóból történő adatszolgáltatásra az Inytv. 81. §-ának (2) bekezdését kell alkalmazni azzal, hogy az adatszolgáltatásra az okmányiroda jogosult.

6. §

(1) Az okmányirodák a tulajdonilap-másolat szolgáltatást e rendelet hatálybalépését követően a szolgáltatás feltételeit rögzítő szolgáltatási szerződés megkötése után kezdik meg. A számítógépes ingatlan-nyilvántartási adatbázisból történő tulajdonilap-másolat szolgáltatásra egyebekben az Inytv. rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Az okmányirodák által történő hiteles tulajdonilap-másolat szolgáltatáshoz szükséges biztonsági papír és biztonsági elemek beszerzésének költségeit a Belügyminisztérium biztosítja.

(3) A 2. § (2) bekezdésében meghatározott módon nem fedezett, de az adatszolgáltatásért és az adatátviteli hálózat igénybevételéért külön jogszabály szerint esedékes díj megfizetését az okmányirodának a FÖMI előirányzat-felhasználási keret számlájára történő átutalással kell teljesítenie.

7. §

Ez a rendelet 2006. január 1. napján lép hatályba.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.
A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3.
Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.
Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.
Információ: tel.: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.
Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában vagy a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275), illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.
2005. évi éves előfizetési díj: 89 148 Ft. Egy példány ára: 184 Ft 16 oldal terjedelemig, utána +8 oldalanként +161 Ft.
A kiadó az előfizetési díj évközbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

05.3102 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.